Міністерство освіти і науки України
Національний університет біоресурсів і природокористування України
Гуманітарно-педагогічний факультет
Кафедра романо-германських мов і перекладу

СВІТ МОВ І МОВИ СВІТУ

МАТЕРІАЛИ
V Міжнародної науково-практичної студентської конференції

26 травня 2022 року

м. Київ

The Ministry of Education and Science of Ukraine
National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine
Faculty of Humanities and Pedagogy
Department of Romance and Germanic Languages and Translation

WORLD OF LANGUAGES AND LANGUAGES OF THE WORLD

PROCEEDINGS
of the
V International scientific-practical student conference

May 26, 2022

Kyiv

УДК 811(08)

Світ мов і мови світу: зб. матеріалів V Міжнародної наук.-практ. студ. конф., Київ, 26 травня 2022 р. Київ, 2022. 238 с.

Збірник укладено за матеріалами V Міжнародної науково-практичної студентської конференції «Світ мов і мови світу», що її провела кафедра романо-германських мов і перекладу гуманітарно-педагогічного факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України. Наповнення рубрик синхронізовано з основними напрямами роботи конференції.

Видання розраховано на науковців, викладачів, аспірантів, студентів.

The collection is compiled on materials of the V International scientific-practical student conference «World of languages and languages of the world» held by the Department of Romance and Germanic Languages and Translation of the Faculty of Humanities and Pedagogy of the National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine. All the materials are synchronized with the guidelines of the conference.

For scientists, lecturers, postgraduates, students.

Редакційна колегія:

Ніколаєнко С. М., д-р пед. наук, проф. (голова); Кондратюк В. М., канд. с-г. наук, доц., (співголова); Савицька І. М., канд. філос. наук, доц. (співголова); Личук М. І., д-р філол. наук, проф; Харченко С. В., д-р філол. наук, доц.; Тепла О. М., канд. пед. наук, доц.

Схвалено до друку на засіданні вченої ради
гуманітарно-педагогічного факультету, протокол № 10 від 10. 06 2022

Тези подано в авторській редакції.
Автори тез відповідають за автентичність, достовірність викладеного матеріалу, за правильне цитування джерел, покликання на них.

Передруковувати опубліковані в збірнику матеріали дозволяється тільки за згодою авторів.

© НУБіП України, 2022
© Автори, 2022

.

ЗМІСТ

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ

КОЛІГАН О. В. 13
Формування міжкультурної комунікативної компетентності майбутніх філологів засобами польської мови як пріоритетний напрям Донбаського державного педагогічного університету
ГУРІЙ Б. Б. 14
Польська мова для початкового та середнього рівнів: онлайн-курс як інструмент мовної та соціальної інтеграції
A. GRIP 16
The History and Development of the Swedish Language: from the Vikings to the Modern Age

ГОЛЬЦОВА М. Г. 17
Holophrastic Constructions in the English literature
РУБІНСЬКА Б. І. 18
Про деякі підходи до визначення поняття «методологічна компетентність»
САМОЙЛЕНКО Ю. І. 20
Відтворення англійських евфемізмів політичного дискурсу українською мовою
ВОРОБЙОВА Я. І. 22
Interlingual Interference as a Problem of Translating
ОСОБЛЮК В. В. 23
Особливості перекладу художніх текстів жанру фентезі
ШТУКА С. Р. 24
Проблеми перекладу українського дубляжу на прикладі фільму «Гаррі Поттер та філософський камінь»

КАРТИНИ СВІТУ В РОМАНО-ГЕРМАНСЬКИХ І СЛОВ'ЯНСЬКИХ МОВАХ

АНДРУШКО Н. М. Наукове керівництво – Тепла О. М. 26
Лінгвокультурологічні риси харчових компонентів фразеологізмів в англійській мові
БАТІГ М. В. Наукове керівництво – Тепла О. М. 27
Етимологія та походження назв спецій і прянощів в українській мові
БАШТОВА К. А. Наукове керівництво – Рожков Ю. Г. 29
Порівняння заперечень в українській та англійській мовах
БУТРІЙ О. О. Наукове керівництво – Личук М. І. 30
Метафори емоцій: концепт happiness
ВОЙЛЕНКО А. А. Наукове керівництво – Тепла О. М. 32
Міжнародна комунікація в перекладі
ВОЙЛЕНКО А. А., ГОЛОВІЙ К. В. Наукове керівництво – Туріцина О. М. 33
Англійська мова у соціокультурній сфері та міжкультурній комунікації
ГАЛИЦЯ О. О. Наукове керівництво – ДЬОМІНА В. В. 35
Концепт «Батьківщина» (в англійській та українській мовах) у системі ціннісних концептів англомовної картини світу
ГУД А. О. Наукове керівництво – СЕРГІЄНКО І. В. 36

Національний компонент у перекладі прислів'їв і приказок в українській та англійській мовах
ДУДИК Д. А. Наукове керівництво – СИДОРУК Г. І. **37**
Робота з англомовними клієнтами
ЄРКІНА Ю. М. Наукове керівництво – ЛУГОВА Т. М. **39**
Особливості структурно-семантичної системи англійської та української лексики: контрастивний аналіз
ЄРКІНА Ю. М. Наукове керівництво – РОЖКОВ Ю. Г. **41**
Основні відмінності у синтаксисі англійської та української мов
ІВАНЮК М. С. Наукове керівництво - СИДОРУК Г. І. **42**
Значення грецьких та латинських коренів в англійській мові
ІЛЬЧУК О. Ю. Наукове керівництво – РОЖКОВ Ю. Г. **46**
Співвідношення мовної та наукової картин світу
ЛИТВИН М. О. Наукове керівництво – РОЖКОВ Ю. Г. **47**
Контрастивна морфологія прикметників англійської та української мов
ЛИТВИНЕНКО К. О. Наукове керівництво – СИРОТІН О. С. **48**
The difference between American and British English
МАМИЧ Д. Є. Наукове керівництво - СИДОРУК Г. І. **49**
Особливості функціонування латинізмів в англійській мові
МАХНОВСЬКА Д. О., ЛАГОДА К. Г. Наукове керівництво – СИРОТІНА О. О. **51**
Етимологія англомовної термінології ветеринарної медицини
СВИНЦИЦЬКА В. Є. Наукове керівництво – ТЕПЛА О. М. **52**
Концепт *воля* в українській та англійській мовах
ХЛИСТІК Д. В. Наукове керівництво – СИДОРУК Г. І. **54**
Латинські корені в англійській мові
ШУШКІВСЬКА А. А. Наукове керівництво - СИДОРУК Г. І. **56**
Оцінка перекладацької еквівалентності (на англомовних матеріалах з менеджменту та маркетингу, перекладених українською мовою)
ЩЕРБАКОВА М. М. Наукове керівництво – ТЕПЛА О. М. **57**
Зоометафори в англійськомовній картині світу

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВА ТА МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ

БАМБУРА А. І. Наукове керівництво – СИДОРУК Г. І. **58**
Синтаксичні перетворення як спосіб досягнення еквівалентності перекладу
БІЛАН Т. Ю. Наукове керівництво – СИДОРУК Г. І. **60**
Перекладацькі трансформації як спосіб урівноваження оригінальних та перекладених матеріалів
БІЛОШИЦЬКА А. О. Наукове керівництво – СИДОРУК Г. І. **61**
Класифікація рівнів перекладу
БОНДАРЕНКО Я. С. Наукове керівництво – ЛИЧУК М. І. **63**
Прагматична адаптація у перекладі
БОРБИЧ Ю. О. Наукове керівництво – ЛУГОВА Т. М. **65**
Вплив латинських і грецьких запозичень на лексичний склад української та англійської мов: порівняльний аспект
БУРЯЧЕНКО А. В. Наукове керівництво - РУБІНСЬКА Б. І. **66**
Роль інтуїції перекладача в перекладацькій діяльності

ВОРОБЙОВА Я. І. Наукове керівництво - СИДОРУК Г. І. 67
Способи перекладу конвертованих синтаксичних конструкцій в художніх текстах
ВОРОНКОВА О. О. Наукове керівництво – СИДОРУК Г. І. 69
Особливі випадки перекладу неозначених артиклів
ГАРНИК А. О. Наукове керівництво – СИДОРУК Г. І. 71
Перекладацька галузь: структура та статистика
ГЕРАСИМЕНКО У. В. Наукове керівництво – СИРОТІН О. С. 72
English in Sociocultural Sphere and Intercultural Communication
ГОНЧАРОВА А. С. Наукове керівництво – СИДОРУК Г. І. 73
Якісний офіційний переклад як частина іміджу держави
ГУДЗЬ О. М. Наукове керівництво – СИДОРУК Г. І. 74
Types of translation
ДАВИДЮК Д. Д. Наукове керівництво – СИДОРУК Г. І. 75
Теоретичні та методологічні аспекти перекладу
ДЗЕНЬ Ю. Р. Наукове керівництво – ЛУГОВА Тетяна Миколаївна 76
Особливості перекладу фразеологізмів в українській та англійській публіцистиці
ДОЛЖЕНКО Д. С. Наукове керівництво – СЕРГІЄНКО І. В. 78
Місце мови в інформаційній війні
ДОРІНА Є. М. Наукове керівництво – СИДОРУК Г. І. 79
Помилки в перекладі, пов'язані з відмінностями в реаліях
ЄВЧЕНКО Р. І. Наукове керівництво – ЛИЧУК М. І. 80
Специфіка перекладу рекламних текстів
ЗИМА А. Р. Наукове керівництво – СЕРГІЄНКО І. В. 81
Значення професійного дискурсу в міжкультурній комунікації
КАБАК І. С. Наукове керівництво – СИДОРУК Г. І. 83
Києво-Могилянська академія і відродження перекладу в Україні
КАЛЮК А. С. Наукове керівництво - СИДОРУК Г. І. 84
The Qualities of a Good Translator
ЛАВРИК В. С. Наукове керівництво – СИДОРУК Г. І. 85
Problems of Translating Idioms
ЛИЧИК Д. О. Наукове керівництво – СЕРГІЄНКО І. В. 86
Стилістичний аспект перекладу англомовних пісень українською мовою
МАЛЮКОВА В. А. Наукове керівництво – СИДОРУК Г. І. 87
Професія – перекладач
МАТВЕЄВА Д. І. Наукове керівництво – СИДОРУК Г. І. 89
Епохальна роль англійської мови як засобу міжкультурної комунікації
МИХАЙЛЮК Д. Г. Наукове керівництво – РОЖКОВ Ю. Г. 90
Особливості перекладу спортивної термінології з англійської мови
МОСІЙЧУК А. А. Наукове керівництво – Гольцова М. Г. 91
Міжкультурна комунікація в перекладі
НЕТЕЧА Є. О. Наукове керівництво – НИКИТЮК С. І. 93
Translating Techniques of English Fragrance Advertisements into Ukrainian
ОСАУЛЕНКО В. В. Наукове керівництво – СЕРГІЄНКО І. В. 94
Translation in Intercultural Communication
ПАВЛЮК Е. В. Наукове керівництво – СИДОРУК Г. І. 96
Класифікація та загальна характеристика різновидів перекладу
ПОНОМАРЧУК К. К. Наукове керівництво – СИДОРУК Г. І. 97
Заборони перекладача, або що він повинен робити під час усного перекладу
РУДЕНКО В. О. Наукове керівництво – РУБІНСЬКА Б. І. 98

The Ecological Terms Features of Translation
САМОЙЛЕНКО Ю. І. Наукове керівництво – СИДОРУК Г. І. 100
Причини та наслідки евфемізації політичної лексики в перекладацькому аспекті
СЕВЕРІНОВА С. О. Наукове керівництво – ГОЛЬЦОВА М. Г. 101
Особливості перекладу української військової термінології
СЕВЕРІНОВА С. О. Наукове керівництво – СЕРГІЄНКО І. В. 102
Сленг як соціокультурний феномен та способи його перекладу українською мовою
СЕРГІЄНКО К. Д. Наукове керівництво –СИРОТІН О. С. 103
English as a Way of Communication Abroad: My Story
СИДОРЕНКО О. С. Наукове керівництво – ЛИЧУК М. І. 105
Слова-реалії як невід'ємний елемент міжкультурної комунікації
СЛАБА Т. О. Наукове керівництво – ЛУГОВА Т. М. 106
Особливості перекладу фразеологічних одиниць в англійській та українській мовах
ТРАВІНСЬКА К. О. Наукове керівництво - СИДОРУК Г. І. 107
Types of Translation
ФЕДОРЧУК О. О. Наукове керівництво – БОРЩОВЕЦЬКА В. Д. 109
Глобалізація англійської мови в міжкультурній комунікації
ШЕВЧЕНКО Є. Р. Наукове керівництво – СИРОТІН О. С. 110
Англійська мова у соціокультурній сфері та міжкультурній комунікації
ШУШКІВСЬКА А. А. Наукове керівництво - СИДОРУК Г. І. 112
Міжкультурна комунікація в структурі навчання майбутніх маркетологів

СУЧАСНА ДИСКУРСОЛОГІЯ І ТЕОРІЯ КОМУНІКАЦІЇ

БАКЛАН А. Ю. Наукове керівництво – БОРЩОВЕЦЬКА В. Д. 113
Principles of Effective Business Written Communication
БАМБУРА А. І. Наукове керівництво – РУБІНСЬКА Б. І. 114
Словесні та невербальні засоби під час виступу на конференції з аграрної тематики
БОРБИЧ Ю. О. Наукове керівництво – РУБІНСЬКА Б. І. 115
Latin and Greek Borrowings in Ukrainian and English Vocabulary
БОСА Є. П. Наукове керівництво – СИРОТІН О. С. 117
Problems of Intercultural Communication and Knowledge of Language Norms in the Sociocultural Development of the English Language
БУРЯЧЕНКО А. В. Наукове керівництво – РОЖКОВ Ю. Г. 119
Реферативні властивості та порядок слів у нових комунікаційних системах
ДИТИНЧУК С. А. Наукове керівництво – СИРОТІНА О. О. 121
English as an International Language
ДРАНКО І. С. Наукове керівництво – ЯМНИЧ Н. Ю. 121
Сучасна дискурсологія і теорія комунікації
ЗАКАТЮРА Л. Д. Наукове керівництво – ГОЛЬЦОВА М. Г. 122
Writing a Successful Motivational Letter to Enroll at the University
ЗУЯК Г. В. Наукове керівництво – СИРОТІНА О. О. 124
The Role of the English Language in the Modern World
ІВАНЮК М. С., ДУДИК Д. А. Наукове керівництво – ГОЛЬЦОВА М. Г. 125
Writing a Successful Motivational Letter to Enroll at the University
ІСЛАМ Ж. С. Наукове керівництво – ТЕПЛА О. М. 127
Англійська мова в контексті глобалізації

КАРТЕЛЬ І. О. , ЯНКОВИЧ А. О. Наукове керівництво – СИРОТІНА О. С. **128**
English is a Means of Sociocultural and Intercultural Communication
КОВАЛЬ Ю. О. Наукове керівництво - СЕРГІЄНКО І. В. **129**
Англійська – мова науки
КОНТІЄВСЬКА Н. В. Наукове керівництво – СИРОТІН О. С. **130**
English Language as One of the Most Popular Languages
КУРНОСОВА К. С. Наукове керівництво – ЛАШКУЛ В. А. **131**
English as a Means of Communication
ЛЕГКОБИТ А. М. Наукове керівництво – СИРОТІНА О. О. **132**
English is the Global Language
МЕЛЬНИЧЕНКО М. А. Наукове керівництво - ГОЛЬЦОВА М. Г. **133**
Benefits of Student Exchange
МОРЕНКО О. О. Наукове керівництво - СИДОРУК Г. І. **134**
Форми та типи білінгвізму
МУЗИКА К. С. Науковий керівник – РУБІНСЬКА Б. І. **135**
Особливості молодіжного сленгу сучасної англійської мови
МУЗИКА К. С. Наукове керівництво – ТЕПЛА О. М. **136**
Мовні особливості промов Володимира Зеленського в умовах російсько-української війни
НЕДАШКІВСЬКА Я. С. Наукове керівництво – ЛАШКУЛ В. А. **138**
Прагматичний аспект у перекладі англомовних художніх текстів
ПАДАЛКА М. О. Наукове керівництво - СИРОТІН О. С. **140**
Сленг – мова молоді
ПІДГОРНА В. С. Наукове керівництво – СИДОРУК Г. І. **141**
Первинний і вторинний сленг
ПОЛКОВНІКОВА Д. О. Наукове керівництво - СИРОТІН О. С. **143**
Formation of a Single English Language under Elizabeth I
РУДКОВСЬКИЙ Є. А. Наукове керівництво – СИРОТІНА О. С. **144**
English as a Means of Communication
САУХ Д. В. Наукове керівництво - СИДОРУК Г. І. **145**
Латинські запозичення в англомовних матеріалах з міжнародної діяльності
САФОННІКОВА Т. О. Наукове керівництво – ПОПРАВКО О. В. **146**
Роль свята у системі державної комунікації
СЕВЕРІНОВА С. О. Наукове керівництво – РУБІНСЬКА Б. І. **147**
Канадський варіант англійської мови
СЕРЕДА Д. О. Наукове керівництво – РОЖКОВ Ю. Г. **149**
Англійські скорочення в SMS
СИЛЕНКО З. В., ГРУДІК М. В., НОВОСЕЛЕЦЬ Н. О. Наукове керівництво – СИРОТІНА О. О. **150**
The Importance of the English Language in the Modern World
ТАРАСЮК Я. Р. Наукове керівництво – СИРОТІН О. С. **151**
Англійська мова як засіб комунікації у науковій сфері
УСИК Є. І. Наукове керівництво - СИДОРУК Г. І. **152**
Ідіома як стилістичний засіб в художніх творах
ХМАРУК А. І. Наукове керівництво – ПОПРАВКО О. В. **154**
Свято в культурно-комунікативному просторі сучасного міста
ЧЕПУРНИЙ Д. О. Наукове керівництво - СИРОТІН О. С. **155**
Origin of English Language
ШЕПЕТА К. Ю. Наукове керівництво - ТЕПЛА О. М. **157**
Етимологія слів в англійській мові

ШУДИКІНА А. В. Наукове керівництво – БОРЩОВЕЦЬКА В. Д. **158**
Особливості канадського варіанту англійської мови
ЯРЧЕНЯ Б. В. Наукове керівництво – СИРОТІНА О. О. **159**
English Language in our life
A. DREIMAN **160**
Functioning of Stylistic Devices and Expressive Means in Diplomatic Communication

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ПСИХОЛОГІЇ І ЛІНГВІСТИКИ У СЬОГОДЕННІ

БАШТОВА К. А. Наукове керівництво – РУБІНСЬКА Б. І. **161**
Порівняння сучасної норми вимови у Великій Британії та США
ГУД А. О. Наукове керівництво – ГОЛЬЦОВА М. Г. **164**
Актуальні проблеми сучасної лінгвістики та перекладознавства
ЗАЇКА Д. О. Наукове керівництво - РОЖКОВ Ю. Г. **165**
Особливості англійської мови в південних штатах США
ЗІНЧЕНКО Н. П. Наукове керівництво – ЛУГОВА Т. М. **167**
Конотативні прикметники: особливості визначення та функціонування в мові
КАБАК І. С. Наукове керівництво - РОЖКОВ Ю. Г. **168**
Фонетичні особливості австралійського варіанту англійської мови
КЛИМЕНКО Д. І. Наукове керівництво – ГОЛЬЦОВА М. Г. **169**
Актуальні проблеми психолінгвістики
КОВАЛЬ Л. О. Наукове керівництво – СЕРГІЄНКО І. В. **170**
Англомовне упередження щодо інновацій
МУЗИКА С. О. Наукове керівництво - СИДОРУК Г. І. **171**
Types of Phrasal Verbs and Their Meanings
НИЖНИК Б. М. Наукове керівництво - СИДОРУК Г. І. **172**
First of All: the Collective Names
ОСАУЛЕНКО І. В. Наукове керівництво - Сергієнко І. В. **173**
Current Issues of Psycholinguistics
РОГУЛЯК Д. М. Наукове керівництво - ЛУГОВА Т. М. **174**
Англійські та українські прислівники словотвору: контрастивний аналіз
РОЗОВЕНКО В. В. Наукове керівництво – БОРЩОВЕЦЬКА В. Д. **175**
Особливості конверсії як продуктивного засобу поповнення лексики в англійській мові
САУХ Д. В. Наукове керівництво - СИДОРУК Г. І. **177**
Типологія запозичень морфоелементів з латинської мови в англійській та українській мовах
САЦЮК Д. П. Наукове керівництво – ЛУГОВА Т. М. **177**
Active models of the formation of words and other means of enrichment of the French language
СИРОТІНА О. О. **179**
Класифікація термінів біотехнології
УСИК Є. І. Наукове керівництво – СЕРГІЄНКО І. В. **181**
Труднощі перекладу модальних дієслів українською мовою
ФЕДОРЧУК О. О. Наукове керівництво –ТЕПЛА О. М. **182**
Складність та особливість перекладу аграрних термінів
ЯМНЮК Р. П. Наукове керівництво – ЛУГОВА Т. М. **184**
Функціональні особливості іменникових словотворів в українській та

англійській мовах

ЛІНГВІСТИЧНІ ТА МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

ВЛАСЕНКО Б. М. Наукове керівництво – ЛАШКУЛ В. А. **185**
Індивідуалізація роботи студентів при вивченні англійської мови за допомогою використання проектної методики
ГОДЛЕВСЬКИЙ А. В. Наукове керівництво - ГОЛЬЦОВА М. Г. **187**
Some Methodological Aspects in Teaching Foreign Language Reading
ГОРБИК Є. А. Наукове керівництво - РОЖКОВ Ю. Г. **188**
Ключові елементи кооперативного навчання в перекладі
ГУМЕНЮК М. В. Наукове керівництво - ГУМЕНЮК І. М. **189**
Потенціал m-learning для вивчення англійської мови у ЗВО
ДЕОБА О. А. Наукове керівництво – ЛАШКУЛ В. А. **191**
Інноваційні методи у професійно-орієнтованому навчанні іноземної мови
ДУДИК Д. А. Наукове керівництво – БОРЩОВЕЦЬКА В. Д. **192**
Засоби формування фонологічної компетентності у студентів І курсу філологічних спеціальностей
ЖЕЛТОВСЬКА П. В. Наукове керівництво – ЛАШКУЛ В. А. **193**
Інтерактивна методика та особливості її застосування на заняттях з англійської мови
ЛАШКУЛ В. А. **195**
Кейс-метод як дієвий засіб формування у студентів ветеринарних факультетів професійно-етичної компетентності на заняттях з англійської мови
ЛИТВИН М. О. Наукове керівництво - ГОЛЬЦОВА М. Г. **196**
The Efficiency of Illustrated Lexical Minimums for Training Translators and Interpreters
МОЛОТКІНА Ю. О. **197**
Information and Communication Technologies for Foreign Language Teaching

МУЗИКА К. С. Наукове керівництво – БОРЩОВЕЦЬКА В. Д. **199**
Використання автентичних відеоматеріалів з метою підвищення мотивації для вивчення англійської мови
НОФЕНКО А. А. Наукове керівництво – СЕРГІЄНКО І. В. **200**
Упровадження сугестивних технологій викладання іноземних мов
ОХОТА С. Р. Наукове керівництво – РУБІНСЬКА Б. І. **201**
Актуальність лінгвістичної казки як сучасний метод навчання
САВЧЕНКО М. П.
Компетентісно орієнтоване навчання іноземних мов учнів гімназії **203**
СИРОТІН О. С. **204**
Principles of selection and systematization of language material in English language teaching
СТЕПАНЮК О. М. **206**
Використання автентичних підручників на уроках іноземної мови в середній школі
УКРАЇНЕЦЬ У. В. Наукове керівництво – ЛАШКУЛ В. А. **207**
Принципи формування міжкультурної комунікації у студентів шляхом вивчення іноземної мови
ФЕДОРЧУК О. О. Наукове керівництво – РУБІНСЬКА Б І. **209**

Використання іформаційно-комунікативних технологій у навчанні іноземних мов
ХАН В. В. Наукове керівництво - РУБІНСЬКА Б. І. 211
Методика навчання читання англійською мовою в молодшій та середній школі
ЧЕРНЕНКО О. В. Наукове керівництво – ЛИЧУК М. І. 212
Методики викладання на уроках англійської мови: сучасні підходи

ІСТОРИЧНА І ФІЛОСОФСЬКА ДУМКА: СВІТОВА ПРАКТИКА

ГНАТЮК О. М. Наукове керівництво - СИРОТІН О. С. 214
Speaking English Means Freedom
КОНОВАЛЬЧУК Л. В. Наукове керівництво - СИДОРУК Г. І. 215
Історія формальної семантики
ЛАЗЬКО Є. Д. Наукове керівництво – ТЕПЛА О. М. 217
Періодизація історії англійської мови
МАТВІЄНКО О. І. Наукове керівництво –ТЕПЛА О. М. 218
Концепт «щастя» у творчості Григорія Сковороди
СОКОЛОВА О. М., МАКСЮТА М. Є. 219
Феномен війни як предмет історико-філософського дискурсу: мова і дійсність

ПЕДАГОГІЧНІ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ У ПОЛІКУЛЬТУРНОМУ ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ

БАМБУРА А. І. Наукове керівництво - СИДОРУК Г. І. 220
Комунікативні стратегії та шляхи їхньої імплементації в освітній процес

ГУДИМА Є. Б. Наукове керівництво – ЛАШКУЛ В. А. 223
Вивчення професійно-орієнтованої лексики шляхом роботи над аутентичною фаховою літературою
ДЖИГОРА Н. О. 224
Навчання дітей турецької мови та її відмінності від європейських мов
КАЧМАР В. В. Наукове керівництво – БРИЖАК Н. Ю. 226
Формування проектної компетенції майбутніх вихователів

КОКРА Є. О. Наукове керівництво – ЛАШКУЛ В. А. 227
Концепція формування термінологічної компетентності майбутніх лікарів ветеринарної медицини

ЛУКАЩУК І. Ю. Наукове керівництво – СЕРГІЄНКО І. В. 229
Підготовка майбутніх фахівців до міжкультурної професійної комунікації засобами іноземних мов
ЛУКАЩУК І. Ю. Наукове керівництво – СЕРГІЄНКО І. В. 230
Реформаційні рухи України в контексті освітніх трансформацій зарубіжжя

МАТВІЄНКО О. І. Наукове керівництво - ТУРІЦИНА О. М. 231
Різниця між поняттями «компетентність» та «компетенція»
ПРОСКУРА О. І. 232
Київська гімназія східних мов № 1 – школа діалогу мов та культур

СЕВЕРІНОВА С. О. Наукове керівництво – РОЖКОВ Ю. Г. **234**
Предмет та завдання порівняльної лексикології
СІРИК Я. С. Наукове керівництво - РОГУЛЬСЬКА О. О. **235**
Розвиток соціокультурної компетентності учнів старших класів на уроках англійської мови
ЧЕДРЕКІ М. М. Наукове керівництво - БРИЖАК Н. Ю. **237**
Професійна комунікативна компетентність майбутнього вчителя початкової школи

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ

КОЛГАН Олена Володимирівна,
помічник ректора, директор Українсько-польського міжнародного центру освіти і науки, доцент кафедри української мови та літератури, Донбаський державний педагогічний університет (Слов'янськ-Дніпро, Україна)

ФОРМУВАННЯ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФІЛОЛОГІВ ЗАСОБАМИ ПОЛЬСЬКОЇ МОВИ ЯК ПРІОРИТЕТНИЙ НАПРЯМ ДОНБАСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Донбаський державний педагогічний університет (далі – ДДПУ), як ЗВО, що опинився в зоні проведення АТО, згодом ООС, починаючи з 2014 року, пріоритетні напрями навчання й ключові компетентності визначив зокрема через життєву необхідність, перед якою постали як викладачі, так і здобувачі вищої освіти вишу, які змушені були виїжджати на території інших країн, насамперед до Польщі. Поза сумнівом, брак такої надважливої компетентності досить гостро відчули на собі зокрема студенти навчального закладу. Розуміючи прогалини у сформованості міжкультурної комунікативної компетентності в здобувачів (щодо володіння польською мовою), керівництвом вишу у 2020 р. було створено Українсько-польський міжнародний центр освіти і науки ДДПУ (далі – Центр) як осередок, функціонування якого вможливить процес комунікації з носіями польської мови. Адже, як наголосила Л. Воротняк, «Повноцінне міжкультурне спілкування виступає умовою та водночас продуктом функціонування міжкультурної комунікативної компетенції особистості» [Воротняк, 2015].

Сьогодні завдяки діяльності Центру, здобувачі вищої освіти вже взяли участь у 3-ох міжнародних проєктах, реалізованих Посольством Польщі в Україні: «Курс знань про Польщу та польську мову. Kultura i język polski», «Кореспонденція мистецтв. Історія польського мистецтва», «Мистецтво в дії. Арт-терапія в практиці польських спеціалістів», де студенти мали можливість отримати знання завдяки викладачам із різних освітніх і культурних закладів Польщі, поспілкуватись із носіями польської мови. Здобувачі вищої освіти ДДПУ також стали учасниками проєкту, який було виграно вишем у 2021 році «Цифровий освітній простір: українсько-польський досвід», у якому зокрема взяли участь (як партнери проєкту) викладачі й студенти Жешувського університету (Польща). Молодь вишу мала можливість під час методичного семінару продовжити формувати міжкультурну комунікативну компетентність.

Окрім того, що здобувачі вищої освіти вишу вивчають польську мову як вибіркову дисципліну, завдяки діяльності Центру, студенти постійно беруть участь у різноманітних міжнародних конкурсах, маючи можливість бути присутніми на врочистостях на території Польщі, удосконалюючи свої навички з володіння польської мови, продовжуючи формувати міжкультурну комунікативну компетентність під час живого спілкування з носіями іноземної мови. Наприклад, у 2021 році студент 1 курсу філологічного факультету Данило Ревуцький посів 1

місце в конкурсі футболок від польської фундації "Pomoc Polakom na Wschodzie" «Проєкт: Норвід» та був запрошений на вручення диплому до столиці РП.

Висновуючи, зауважимо, що міжкультурну комунікативну компетентність можна сформували лише за умови обов'язкового процесу комунікації, який забезпечує живе спілкування з носіями мови, зокрема польської. У ДДПУ пріоритетним є розширення співпраці з закладами вищої освіти, культурними центрами тощо Польщі для вможливлення сформованості в студентів названої життєво необхідної для сьогодення компетентності.

Література

Воротняк Л. І. Деякі аспекти формування міжкультурної комунікативної компетенції магістрів вищих педагогічних навчальних закладів / Л. І. Воротняк // Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України. − 2015. − Вип. 1. − Режим доступу: http://nbuv. gov.ua/j-pdf/Vnadps_2015_1_3.pdf.

ГУРІЙ Богдана Богданівна,
кандидат соціологічних наук, керівник проектів Центру дослідження та розвитку соціальних інновацій Єзуїтського університету філософії і освіти Академії «Ignatianum» у Кракові (м. Краків, Польща)

«ПОЛЬСЬКА МОВА ДЛЯ ПОЧАТКОВОГО ТА СЕРЕДНЬОГО РІВНЯ»: ОНЛАЙН-КУРС ЯК ІНСТРУМЕНТ МОВНОЇ ТА СОЦІАЛЬНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

У світі нових технологій, так званого «інформаційного шуму та постковідного часу», традиційний підхід до навчання не відповідає очікуванням людей ні в освітньому середовищі, ні в робочому середовищі, ні в повсякденному житті. Все частіше люди починають навчальний процес для того, щоб вирішувати конкретну проблему або отримати практичні (а не лише теоретичні) знання з певної теми. З другого боку, це інструмент підтримки людей, яким необхідно набути знань і навичок у конкретних життєвих ситуаціях, щоб легко впоратися з проблемою, з якою вони стикаються. Застосування онлайн-курсів в щоденному житті та в процесі формування конкретних навичок робить освітній процес більш привабливим та ефективним, а самі онлайн-курси успішним інструментом соціальної інтеграції.

У липні-вересні 2021 року Центр досліджень та розвитку соціальних інновацій Академії «Ігнатіанум» в Кракові реалізовував міжнародний проект **«Польська для початкового і середнього рівнів. Акселератор вивчення польської мови»**, який фінансувався Національним центром досліджень і розвитку Міністерства освіти і науки Польщі. Основною метою цього проекту було створення інноваційного онлайн-курсу з вивчення польської мови «Польська для початкового і середнього рівнів», який базувався б на підвищенні мовних та соціальних компетенцій його учасників. Онлайн- курс створено з думкою про іноземців, що приїжджають до Польщі, особливо східного кордону, зокрема з України, а також для людей, які пов'язують свої плани та зв'язки з Польщею. Мета онлайн-курсу - не лише покращання розмовних навичок, але і полегшення процесу адаптації в новому, польському середовищі. Усі заняття курсу зосереджено на тих мовних сферах та життєвих ситуаціях, які особливо потрібні всім, хто хоче більше дізнатися про соціальні та культурні особливості перебування в польському середовищі. Проект також розширює межі не лише навчальної складової, та став корисним для тих осіб, які співпрацюють з польськими партнерами, мають

налагоджені зв'язки з Польщею або планують довше перебувати в цій країні (навчання, стажування, праця). Курс додатково містить інформацію щодо поведінки та ментальності поляків, традицій та звичаїв (і навіть повір'їв), яких вони дотримуються в повсякденному житті.

Створення професійного онлайн-курсу має починатись з глибокого аналізу сфери, в якій буде проводитися навчання, а також аналізу потреб цільової групи. В процесі побудови онлайн-курсу *«Польська для початкового і середнього рівнів»* було проведено опитування двох фокус-груп українських мігрантів у Польщі, щоб отримати знання, які допоможуть учасникам курсу вільно розмовляти польською мовою, легко впоратися з будь-якими життєвими проблеми та інтегруватися в польське середовище. Також дані цих досліджень були доповнені даними кількісного анкетного опитування в онлайн-форматі, для того, щоб конкретизувати отриману інформацію в процесі опитування фокус-груп, дібрати методи і способи навчання польської мови та дізнатися, яку інформацію про Польщу найчастіше шукають мігранти, а також люди, які планують мати зв'язки з Польщею.

Запуск інноваційний онлайн-курс польської мови для іноземців *«Польська для початкового і середнього рівнів»* має приголомшливі результати. У курсі взяли участь **964 осіб** із передбачуваним максимумом 400, з яких **500** успішно пройшли весь курс та отримали сертифікат. Зважаючи на те, як ми сконструювали онлайн-курс, ми змогли охопити дуже широку групу користувачів. Курс зацікавив учасників **з 12 країн і 17 національностей**, що свідчить не лише про надзвичайну популярність нашого рішення, а й про те, що знання польської мови стає важливим вмінням і потрібною компетенцією. Серед наших учасників були люди, які є мігрантами і щодня спілкуються польською мовою, а також громадяни інших країн, які постійно проживають за кордоном, наприклад з **Грузії, Бразилії, Туреччини, Колумбії** та багатьох інших. Серед інших досягнень активної фази реалізації проекту, була побудова трьох спільнот професіоналів з різних середовищ, проведення Літньої школи в Сумах та декількох інформаційних вебінарів щодо можливостей Європейського грантового фінансування. Усі учасники курсу, котрі отримали сертифікати про його завершення, додатково отримали сертифікати про участь в міжнародному проекті.

Із початком російської війни та значною міграцією українців до Польщі актуальність онлайн-курсу *«Польська для початкового і середнього рівнів»* знову зросла. До Польщі приїхало близько 3 мільйони людей, яким потрібно не лише швидко засвоїти мову, а й водночас швидкого зрозуміти основи функціонування польського суспільства. Наш курс, який складається з 24 лекцій і торкається всіх аспектів життя в Польщі, починаючи від перетину кордону до екології та відпочинку, став знову надзвичайно важливий в середовищі українських мігрантів. Онлайн-курс *«Польська для початкового і середнього рівнів»* забезпечує не лише супровід кожного учасника від першочергового контакту з польським середовищем до його повної інтеграції в суспільство, а й водночас є прикладом того, як онлайн-курси з вивчення мови стають основою глибокого занурення в суспільство.

Література

1. Polska dla początkujących i średnio zaawansowanych/ Онлайн курс з вивчення польської мови. URL: https://navoica.pl/courses/course-v1:Akademia_Ignatianum_w_Krakowie+AIK_WP_03+2021_01/about.

Anastasia GRIP,
1st year master's student,
Department of Medical Biochemistry and
Microbiology, Uppsala University
(Uppsala, Sweden)

THE HISTORY AND DEVELOPMENT OF THE SWEDISH LANGUAGE: FROM THE VIKINGS TO THE MODERN AGE

The human experience is unique amongst all animals due to our ability to communicate using languages. With over seven thousand languages spoken across the globe, it is understandable that many languages rarely become of widespread interest. However, this does not make them any less important, or any less fascinating. One such language that does not often see the spotlight is Swedish.

The Swedish language underwent a long process of evolution to reach its current form. It has its roots in Old Norse, which was common to the Nordic countries prior to the 9th century AD. Around the year 800 began what is considered the first differentiation of Swedish as a language from Old Norse. With the advent of the Viking Age, dialects of Old Norse developed across Scandinavia. One dialect found in Sweden became Runic Swedish (*runsvenska*), and was spoken between the years 800 to 1225. The reason for its name is that most texts from the era are written in the runic alphabet.

During the Middle Ages, the runic alphabet was progressively abandoned in favor of the Latin alphabet, a change that was brought by the introduction of Christianity to the Nordic countries. At the start of the era, most texts were written in Latin. This would be changed by King Magnus Eriksson, who introduced a law which dictated that legal and trade documents be written in Swedish. As a result, an increasing number of texts began to be written in Swedish. Thus began "Old Swedish" (*fornsvenska*), the further development of which was influenced by a particular external factor, the popularity of the German language. Words such as *Arbeit* (work) or *bleiben* (become), were quickly adopted from German and adapted to Swedish forms (*arbete, bli*). It was also during this period that the Swedish alphabet gained three letters that today fascinate learners of the language: Å, Ä, and Ö.

Old Swedish was followed by Modern Swedish (*nysvenska*). Modern Swedish began with the first translation of the New Testament from Latin to Swedish in 1526. With this change, Swedish became the official language of religion in the country. In 1732 Olof von Dalin began publishing the newspaper *Then Swänska Argus,* which was written in a simpler language more closely related to the spoken form, allowing it to be read by a wider audience. These texts played an important role in establishing a more casual form of written Swedish. Similar to the way German influenced Old Swedish, the French language had its impact on Modern Swedish, gifting it words such as *enorm* (enormous), *mamma* (mom), and *vag* (vague).

Since the beginning of the 20th century, Swedish has increasingly been influenced by the English language, particularly following the Second World War. A multitude of words have been borrowed and adapted to fit the Swedish pronunciation, such as e-mail which has become *mejl,* tough which has become *tuff,* and date which has become *dejt*. Due to changing patterns of immigration to Sweden, Swedish has in recent years been increasingly influenced by languages such as Arabic, with particularly slang words used by younger generations being adopted from these new language influences. An additional pattern in modern years has been the change from formal to informal language, where direct and familiar conversation is the norm. This started in the 1960s

with ‘du-reformen’ (the you-reform), where *du* (you) began to be used instead of formal address – comparable to the Ukrainian ‘ти’ versus ‘ви’.

As described, the Swedish language has a rich history with many external influences. With every step of its evolution, Swedish has accumulated borrowed words from foreign languages. Each of these adopted words has in turn enriched the language and pushed its development forward. With such a fascinating history, what the future holds for the development of Swedish language is exciting to imagine.

Marianna GOLTSOVA,
Associate Professor, PhD in Philology,
National University of Life and
Environmental Sciences of Ukraine
(Kyiv, Ukraine)

HOLOPHRASTIC CONSTRUCTIONS IN THE ENGLISH LITERATURE

The contemporary development of the English word building system is characterized by the intensive formation of compound and composite words, regarded as the most economical means for denoting different notions and world phenomena. Therefore, one of the fields of studying the English word-formative means today is targeted at solving and revealing the features and mechanisms of composite words creation in general and holophrastic construction in particular [2].

In English literary texts we can find word collocations, phrases, and even whole sentences which function as a single lexical unit. Such units can be referred to in various ways: holophrastic constructions, phrasal compounds, syntactic compounding, hyphenated phrasal expressions, and creative compounds. A holophrastic construction is a new complex word coined on the spur of the moment, for example: ***it's-all-over*** *talk;* ***what-can-I-say?*** *shrug;* ***don’t-show-your-feelings*** *games; his* ***please-forgive-me*** *smile* .

This research is highly topical in the context of a rising interest in analysing holophrastic constructions (HCs). There have also been various explorations of the creativity and free nature of holophrasis as an unusual but still quite popular type of word formation in modern English literature.

A HC must be understood from its context. Usually HCs are coined and used only for a particular occasion, but sometimes these words are repeated and even become neologisms with time, for example: *stay-at-home, bride-to-be, up-and-coming, hand-to-mouth existence*. The usage of holophrasis as a means of occasional word formation and the rise of a great number of HCs are caused by the speaker's desire to transform all sentences or word combinations in one lexical unit and use them in the context as nominal or attributive units.

In the majority of cases, the meanings of such HCs are established by the meanings of their components. For instance, let us analyse the HC ‘***wealthy-but-still-rednecks***’, taken from the novel “*The Devil Wears Prada”* : “*I sighed, still refusing to accept that my Friday night was to be spent in a formal gown at the Met, greeting* ***wealthy-but-still-rednecks*** *from Georgia and North and South Carolina*” (Weisberger). In order to understand and interpret this HC we should know that ‘redneck’ denotes a poor white person without education, especially one living in the countryside in the southern US. In this HC, we can see that the new lexical unit is based on the opposition between the word ‘rednecks’ and the wealthy person [1].

The holophrastic constructions can be classified into *3-component, 4-component, 5-component* and *poly-component* ones, for instance:

1. **three-component** holophrastic constructions:

He's always been an ***all-or-nothing guy*** *(Bartels);*
'Advertising. It's a ***dog-eat-dog*** *world.' (Keyes).*
2. **four-component** holophrastic constructions:
We sit in a ***not-at-all-comfortable*** silence for thirty-three seconds *(Yoon).*
At least my ***middle-of-the-night*** *panic had abated (Keyes).*
3. **five-component** holophrastic constructions:
She did her ***private-girls-school-in-Europe*** walk over to my desk *(Keyes);*
He presented himself as Mr Safe, *Mr* ***Too-Thin-to-Be-Macho*** *(Keyes)*;
You're-better-off-without-him dinner *(Weisberger);*
In all her ***banker-salary-and-massive-bonus*** *glory (Weisberger).*

4. **poly-component** holophrastic constructions: *not-quite-British,* ***probably-just-too-many-years-on-Park-Avenue*** *accent* (Weisberger) – **8**-component HC structure; *More than pretty, she is beautiful, a* ***stop-you- in-your- tracks-turn- around- and-look-twice*** *beautiful (Gardner)* – 10-component HC; *I-Promise-Not-to-Acknowledge-You-If-You-Extend-Me-the-Same-Courtesy* attitude' (Weisberger) – 13-component HC.

Actually, there are no limitations as to the number of constituents within HC, it can be even more than 20 components, e.g.: ***oh-hi-thank-God-you've-rung-because-I-haven't-had-the-nerve-to-ring-you-but-I've-wanted-to-so-much-can-we-make-up*** *hello (Weird).*

Structural elements of attributive holophrastic constructions generally include such words as: 'tone', 'voice', 'face', 'smile', 'laugh', 'expression', 'attitude', 'manner', 'glare', 'grin' and others that describe behaviour, facial expression, or the attitude of a person, for instance: '*He gives me a* ***how-cute-is-she*** *smile (Keyes);* '***you-total-lunatic*** *laugh'(Keyes) 'the maddening* ***Just-in-Case-You-Haven't-Heard*** *voice' (Weisberger); '****I'm-on-a-train-filled-with-strangers*** *face' (Yoon); '****staring-off-into-the-distance*** *face' (Keyes); '****just-out-of-the-salon*** *look' (Keyes)*; '*a sort of Oh-what-a-wicked-world-this-is-and-how-I-wish-I-could-do-something-to-make-it-better-and-nobler expression*' (Jerome-Jerome), *'****a king-of-the-pride*** *expression' (Gardner); '****deer-caught-in-headlights*** *expression' (Weisberger)*; *'… the New Yorker's* ***I-Promise-Not-to-Acknowledge-You-If-You-Extend-Me-the-Same-Courtesy*** *attitude toward her neighbors' (Weisberger)*; '*a* ***what-can-you-do*** *manner*' (Keyes); '***how-dare-you-make-me-wait*** *glares*' *(Weisberger)*; '***I've-been-a-very-bad-boy*** grin' *(Weisberger).*

The HC is a straight-to-the-point tool because it avoids the use of paraphrases, longer sentences and subordinate clauses. It is worth highlighting the enormous expressiveness of HCs, which, by definition being deviation from the norm, are always very vivid, unique, and distinct.

Literature

1. Goltsova M.G. Holophrastic constructions as a means of occasional word formation in English popular fiction. Cogito. Multidisciplinary research journal, XIII, no.1/March, 2021. 132-145.
2. Kalyta A. A., Klymenyuk V. O. Systematization of holophrastic constructions' properties. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: серія «Філологія»*. Острог : Вид-во НаУОА, 2021. Вип. 11(79). С. 76–79.

РУБІНСЬКА Броніслава Іллівна,
кандидат педагогічних наук. доцент,
Національний університет біоресурсів і природокористування України
(м.Київ, Україна)

ПРО ДЕЯКІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «МЕТОДОЛОГІЧНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ»

У сучасній науковій літературі багато уваги приділяється вирішенню проблем підготовки сучасного спеціаліста. Але залишається невирішеним питання

про те, що таке підхід та компетентність. Усі науковці спираються на філософське визначення поняття «підхід». Існує багато різних підходів та їх класифікацій, які впливають на методологію дослідження. Це такі підходи як компетентністний, системний, комунікативний, акмеологічний, індивідуально-особистістний, сінергійний, аксеологічний,діяльністний, полісуб'єктний, культурологічний, антропологічний, етнопедагогічний, глобалістський. Іх можна умовно поділити на 3 групи; компетентністний, діяльністний та інтегрований. Сьогоднішній етап розробки досліджуваної проблеми на засадах сприйняття компетентнісного підходу до організації навчальної діяльності у вищій школі як парадигмально-визначального та через призму формування ієрархії компетентностей студентів вищих навчальних закладів зокрема дає змогу розвинути концептуальні засади, обґрунтовані у працях В.Байденко, Н.Бібік, Є.Бондаревської, А.Вербицького, В.Гузеєва, І.Зимньої, М.Кларіна, В.Краєвського, А.Маркової, Л.Петровської, О.Пометун, Дж.Равена, О.Савченко, В.Сєрікова, С.Сисоєвої, В.Сластьоніна, Л.Сохань, Е.Тоффлера, П.Худомінського, А.Хуторського, О.Цокур, І.Якиманської. Ряд вчених розглядає цей підхід як важливий інструмент інтеграції в європейський освітній простір(М.І.Соловей В.В.Михайленко, Г.Є.Гребенюк та ін.). При компетентністному підході основним поняттям є «компетентність». До цього поняття також не існує єдиного визначення через те, що це дуже складний та багатогранний об'єкт і його можна трактувати по різному. Ми спираємось на визначення та перелік, подані в європейських документах Rekomendatsiia 2006/962/IeS Yevropeiskoho Parlamentu ta Rady (IeS) Pro osnovni kompetentsii dlia navchannia protiahom usoho zhyttia, vid 18 hrudnia 2006 roku, ANNEX to the Proposal for a Council Recommendation on Key Competences for Lifelong Learningта «Пояснювальної записки для стандарту вищої освіти»(грамотність, математична компетентність та компетентність у науках, технології та інженерії, цифрова компетентність, особиста, соціальна та навчальна компетентність, громадянська компетентність, підприємницька компетентність)[1;2]. Ми розглядаємо поняття «методологічна компетентність» як складову частину професійної компетентності.

Інший підхід – діяльнісний. «Компетентність слід визначати як компетенцію для успішної діяльності та як сферу, в якій хтось володіє знаннями, навичками та досвідом. Методологічні знання відносяться до когнітивної сфери і включають навички, тоді як компетенції пов'язані з практичним застосуванням знань і вмінь у реальних життєвих ситуаціях.

Сучасний підхід до визначення має інтегрувати усе краще з вищезазначених підходів на новому витку спіралі.Як зазначив О.В. Малихін, для освіти важливі« інтеграційні процеси, які мають відбуватися на різних рівнях: кроснаціональному; інтеросвітньому (у межах національної системи освіти України); методологічному; змісту освіти; інтегральної єдності навчання, виховання і розвитку; видів діяльності у навчальному процесі».

Отже ми даємо наступне розуміння методологічної компетентності :методологічна компетентність це складна ієрархічна багаторівнева структура, що включає гуманістичний, культурологічний, компетентністний предметноорієнтований кваліфікаційний та діяльністний концепти і яка є кластером кожного з видів професійно-педагогічної компетентності, та характеризується загальними(багатовимірність; досяжність; прозорість багатофункціональність) та спеціальними ознаками(багатофункціональність, належність до метаосвітньої галузі, інтелектоємність, багатовимірність); а з точки зору спеціальних критеріїв її основними характеристиками є вузкоспеціальність (знання певного виду діяльності), конкретність предметних навичок; творчість (як з використанням логіки так і інтуїції), досвідченість у певному виді діяльності.

Література

1. ANNEX to the Proposal for a Council Recommendation on Key Competences for Lifelong Learning. URL: ec.europa.eu/education/sites/education/files/annex-recommendation-key-competences-lifelong-learning.pdf.
2. Rekomendatsiia 2006/962/IeS Yevropeiskoho Parlamentu ta Rady (IeS) Pro osnovni kompetentsii dlia navchannia protiahom usoho zhyttia" vid 18 hrudnia 2006 roku. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_9752.http://osvita.ua/legislation/law/2231/_2006.pdf.
3. Малихін О.В., Ієрархія компетентностей сучасного педагога. 1025-річчя історії освіти в Україні: традиції, сучасність та перспективи. Збірник матеріалів Міжнародної наукової конференції 22.05.2014, с.70.
4. Sabljić Jakov (2014) Ways of Developing Methodological Competencies of Literature Students Academic Leadership (electronic journal)Journal of Language and Cultural Education, 2(2) ISSN 1339-4045 (print), ISSN 1339-4584 SlovakEdu 65 University of Osijek, Croatia. URL: jsabljic@ffos.hr(accessed 23.13. 18 October 2019.

САМОЙЛЕНКО Юлія Іванівна,
магістрантка 1 року навчання
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м.Київ, Україна)

ВІДТВОРЕННЯ АНГЛІЙСЬКИХ ЕВФЕМІЗМІВ ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ

В сучасному світі політичний дискурс є однією з важливих сфер комунікації. Політик як мовна особистість, яка функціонує в цій сфері, повинен майстерно володіти своєю мовою, оскільки мова для політика є інструментом його професійної діяльності. Він повинен вміти правильно побудувати свій виступ з точки зору поставленої мети, мовних стратегій і тактик, комунікативної ситуації та обраних мовних засобів. Він повинен чітко усвідомити та уявити собі, що, коли і як, з якою метою він буде говорити.

Нині ефективна політична комунікація все частіше має на увазі камуфлювання об’єктивної реальності, пом’якшення, а часом і підміну тих чи інших понять і термінів, маскування існуючих проблем. Тому у виступах сучасних політиків спостерігається очевидна тенденція до використання таких засобів, які дозволяють завуалювати негативні сторони явищ дійсності,наслідки непривабливих політичних і економічних заходів і, таким чином, здійснити імпліцитний вплив на масового адресата. Таким засобом є політичні евфемізми, які в цьому дослідженні розуміються як засоби реалізації мовної стратегії уникнення прямої номінації на все, що може викликати негативну оцінку або образити почуття адресата політичної комунікації. Політичним евфемізмам притаманна яскраво виражена маскувальна функція, маніпулювання та спотворення дійсності до невпізнання. Маскувальна функція евфемізмів в творах Дж. Оруелла була названа словом doublespeak. Тенденція до уникнення й обходу прямих найменувань в спілкуванні з часом не слабшає, а тільки посилюється в у мовах глобалізації, розширення міжкультурних контактів, а також ворожого ставлення одних народів до інших, розв’язання воєн (замість війна - військова операція, замість контрабанда – паралельний імпорт) і намагань вирішувати конфлікти, не вдаючись до

образливої чи принизливої лексики. Сфера політики має широкий простір для використання евфемістичних найменувань, здатних замаскувати певні факти дійсності і уявити ту чи іншу ситуацію у вигідному світлі.Незважаючи на те, що політичні евфемізми не визнаються деякими дослідниками як одна з категорій евфемізмів, вони залишаються одним з найбільш стабільних і часто вживаних різновидів, покликаних вуалювати небажані факти у відносинах між державами.

У сучасному західному суспільстві евфемізми є типовим проявом ввічливості. Більших з них є альтернативами для виразів, які комунікатор волів би просто не використовувати в певних випадках.

Евфемізми є замінниками слів чи словосполучень, які можуть образити і зачепити почуття співрозмовника, а у політичному дискурсі – мінімізувати негативну оцінку того, що відбувається. Евфемізми використовуються тоді, коли той, хто говорить, боїться висловити свою точку зору, тому що його висловлювання можуть здатися грубими та не політично коректними. Вдаючись до подібної лексики при обговоренні подій в країні, політики, зокрема Джо Байден, мають на меті ухилення від опису справжнього стану подій, що відбуваються у військовій і політичній сфері. Внаслідок цього штучно створюються багатокомпонентні абстрактні евфемізми, які, з одногоо боку маскують, але з іншого – не позбавляють висловлювання сенсу, тобто промова залишається зрозумілою слухачам і не вимагає додаткових роз'яснень. Такі заміни використовуються для того, щоб надати позитивної оцінки висловлюванню (*mature, senior, advanced in years*, рідше – *the chronologically advantaged, to be in the sunset years, to be in the twilight years, to be so many years young*). Досить широкою є група за фізичними та розумовими характеристиками. Прикладом може бути слово *invalid*, яке часто замінюють на *disabled*. В окрему категорію виділяються евфемізми, які пом'якшують або приховують деякі недоліки людей або їх фізичну неповноцінність. Так в англійській мові існують евфемізми для прикметника *blind*: *visually impaired* та *optically impaired*. Щоб виглядати ввічливо і не здатися грубим, часто слово *deaf* замінюють на *aurally impaired*. Також часто вживаються евфемізми, що позначають розумові недоліки. Це обумовлено, перш за все, тим, що розумові та фізичні обмеження мають досить суперечливу оцінку суспільства. Тому, яскравими прикладами евфемістичної заміни можуть бути вирази для емоційно забарвленого слова *stupid*: *to go nuts, to be off one's nut, mentally challenged, silly, retarded, to go insane* та ряд інших ідіом і виразів.

До евфемізмів за соціальним статусом відносяться слова та вирази, що переважно позначають бідність. Тобто, слово *poor* замінюють на *penniless, needy, low-income, socially deprived, financially embarrassed*. Варто також зазначити, що в американському політичному дискурсі широко поширені евфемістичні вирази з додаванням префіксу ill-, зокрема для пом'якшення висловлювань, пов'язаних з бідністю. «*Americans were ill-fed, ill-clothed, ill-housed, and insecure*» – «*Американці погано їли, погано одягалися, погано жили і не були захищені*».

Питання збереження евфемістичного компонента в мові перекладу залежить від наявності відповідного слова чи виразу в словниковому складі мови, узгодженості емоційно-експресивного забарвлення оригінального слова і його еквівалента, а також умов контексту. Відповідальність за передачу евфемістичного компонента лягає на перекладача, який керується не тільки лінгвістичними критеріями оцінки відповідності текстів оригіналу і перекладу, але й екстралінгвістичними факторами, що є невід'ємним компонентом під час складання та редагування матеріалів для змі. Перекладач виступає в ролі не тільки редактора тексту, а й його творця, оскільки правильно підібраний евфемізм свідчить про його професійну майстерність.

ВОРОБЙОВА Ярослава Ігорівна,
студентка 2 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)

INTERLINGUAL INTERFERENCE AS A PROBLEM OF TRANSLATING

Interference can cover all levels of language: phonetic, grammatical, lexical, spelling and also significantly affect the development of language activities in the new language.

Currently, the concept of interference is interpreted in translation studies and contrastive linguistics very broadly, but rather vaguely. Summarizing the many approaches, we can formulate the essence of this key concept: interlingual interference is a conscious or unconscious process or the result of mixing multilingual structures of different levels of language systems (phonetic to syntactic) or transferring certain structures or elements of one language to another, activities of which (including translation), carried out by a specific or "typical" bilingual.

The term "interference" was introduced by scientists of the Prague School, who defined interference as a process of deviation from the norms of contact languages. In particular, W. Weinreich proposed to distinguish between interference in language and interference in speech. Also, in his opinion, this term should be used to describe cases of deviations from the norms of any of the languages that occur as a result of knowledge of two or more languages, due to language contact [1, 26]. The scientist believed that the wrong elements enter the language game in the conditions of constant contact of its speakers.

Therefore, for example, V. N. Komissarov's definition that interference is "any influence of the original language on the language of translation that arises in the process of translation" is not correct, because in fact two language competencies of the same person interact, which is important to emphasize [2, 103].

For a long time it was believed that interlingual interference occurs in only one direction - from native language to foreign language. The linguist E. Megiste, who studied the manifestations of interference in trilinguals, put an end to this idea. The scientist came to the conclusion that in fact only one of the languages spoken by the trilingual is "active". According to her research, this is the language that trilinguals use in everyday practical activities (teaching, professional activities, etc.) and which they actively communicate for a certain period of time. At the same time, their native language becomes passive - a language of exclusively domestic use with a limited lexicon of certain household and family topics [3, 107]. This fact gives grounds to assert that interference occurs not from the native language to the foreign language, but from the foreign to the native and backwards.

One of the important points in the process of learning translation is to prevent, detect and overcome the phenomena of interlingual interference at different levels of language, the cause of which is, in particular, "false friends of the translator". As teaching practice shows, students often make mistakes when translating such vocabulary from English into Ukrainian and backwards, for example, in such words as a magazine – журнал (mistranslated as "магазин" - English: a shop), a principal – директор школи (mistranslated as "принцип" - English: a principle).

Summarizing the views of leading scientists, we conclude that the phenomenon of language interference is considered in various aspects, the main of which are: linguistic, linguodidactic, psycholinguistic. According to each of these aspects, certain characteristics that affect the translation come to the fore.

Література

1. Вайнрайх У. Языковые контакты. Київ: Вища школа. 1979. 263 с.
2. Комиссаров В. Н. Проблема интерференции в теории перевода / В. Н. Комиссаров // Interferenz in der Translation : Übersetzungswissenschaftliche Beiträge. - Leipzig : VEB Enzyklopädie, 1989. - С. 103-108.
3. Mägiste E. Selected Issues in Second and Third Language Learning / E. Mägiste // Language Processing in Bilinguals : Psycholinguistic and Neuropsychological Perspectives. - New Jersey : Lawrence Erlbaum Publishers, 1986. - P. 97-122.

ОСОБЛЮК Вікторія Віталіївна,
студентка 1 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ХУДОЖНІХ ТЕКСТІВ ЖАНРУ ФЕНТЕЗІ

Витоки жанру фентезі сягають доби романтизму XVIII сторіччя. Протягом XIX століття фентезі з'являється в британській літературі у таких романах, як «Франкенштейн» М. Шері, «Аліса в країні чудес» Л. Керрола і «Дракула» Б. Стокера, написаних у контексті зростаючого інтересу суспільства до надприродних явищ, мрій та божевілля. На початку XX сторіччя фентезі міцно укорінився як літературний жанр та поширився на нове середовище, кіно у фільмах.

Твори «Володар кілець» і «Гаррі Поттер» від початку були відомі як романи жанру фентезі. Вони стали мультимедійними культурними явищами, які також об'єднали фільми, комп'ютерні ігри, карти, іграшки. «Володар кілець» Толкіна є без сумніву найвпливовішим і найбільш імітованим твором літературного фентезі, налічуючи сотні сторінок, запрошуючи розкрити світ Середзем'я з детальними описами його ландшафтів, культур, історій та міфологій, а також двох повністю розвинених ельфійських мов.

Найпоширенішим видом дитячого фентезі як літератури для дітей є змішане фентезі: дитяча фантастика, яка поєднує фентезі та реальність. Одним із головних підтипів змішаного фентезі є пригоди (подорож у часі), трансформація (перетворення), тварини та іграшки, які розмовляють, та магія. Подорож у часі може бути настільки серйозною та організованою, що вона стає квестом із пошуку, як, наприклад, у тексті «Морські пригоди "Зоряного Мандрівника"» К. С. Льюїса, коли король Каспіан у супроводі трьох дітей (Юстаса, Едмунда та Люсі) вирушає у небезпечну морську подорож, щоб з'ясувати, чому сім Нарнійських лордів не повернулися з важливого завдання. Побудова детального вигаданого світу є ключовою особливістю більшості творів жанру фентезі. Часто квести або інші подорожі функціонують для структурування розповідей, які дозволяють досліджувати вигаданий світ, а також досконало простежити сюжет тексу.

Одним зі складних завдань для перекладача текстів жанру фентезі є відтворення хронотопних маркерів. Хронотоп (грец. *chronos* час і *topos* місце) –

«істотний взаємозв'язок часових та просторових зв'язків, художньо освоєних літературою», за допомогою яких визначається жанр та жанрові різновиди, термін М. Бахтіна (стаття «Форми часу і хронотопу в романі», 1975). Концепція М. Бахтіна стосується взаємозалежності простору й часу у літературних творах, окреслює стосунки між автором і персонажем його твору, проблему кута зору, тобто просторово-часових «форм героя» та «теорії світобачення й довкілля», висвітлює емоційно забарвлені просторово-часові аспекти письменства та змальованих персонажів. Часто хронотоп співвідносять із мотивом, темою, обставиною часу і місця дії, або, як наголошував М. Бахтін, із насиченим емоційно-ціннісною інтенсивністю порогом, коли увиразнено мотив зустрічі, життєвий перелом, кризу в житті літературних героїв. Художній час твору залежить від його наповненості важливими подіями та їх просторової осяжності. Художній простір у творі також не збігається з місцем розгортання подій чи перебування персонажів, локальний інтер'єр, пейзаж розмикаються у широкий світ засобами ретроспекції (згадки, спогади, сни, марення).

ШТУКА Софія Русланівна,
студентка 2 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)

ПРОБЛЕМИ ПЕРЕКЛАДУ УКРАЇНСЬКОГО ДУБЛЯЖУ НА ПРИКЛАДІ ФІЛЬМУ «ГАРРІ ПОТТЕР ТА ФІЛОСОФСЬКИЙ КАМІНЬ»

Проблему дослідження усного дубляжу та методики його покращання не можна назвати достатньо розробленою. Вітчизняними вченими, які розробили основи теорії синхронного перекладу і методики його викладання, можна назвати Чернова Г.В., Ширяєва А.Ф., Максимова С.Є., Швачко С.О., дослідження яких і досі залишаються актуальними і на які ми спираємось.

Український дубляж стає все популярнішим. Багато каналів локалізують ті чи інші бестселери з орієнтацією на українського споживача. Фільми із національним звучанням досить популярні на ринку розваг. Популярні картини отримують нове звучання рідною мовою, за популярними зарубіжними акторами закріплюють вітчизняних і у більшості випадках досить таки вдало. Окрім переозвучування фільмів, популярними також є мультиплікаційні стрічки. На міжнародному ринку український дубляж таких мультфільмів як «Тачки» чи «Мадагаскар» популярніші за озвучування іншими мовами. Проте чи все так добре як здається. Нові звучання улюблених персонажів рідною мовою дійсно вражають. Якщо у більшості випадків до інтонацій та настрою питань немає, акторам досить добре вдається все це перенести, то як що до того , що вони говорять є проблеми.

Адаптації серії книг відомої письменниці Джоан Ролінг популярні у всьому світі, Україна не виключення. Перший фільм із історії про хлопчика-чарівника, на аналізі якого буде побудована далі стаття, не просо цікавий фільм. В оригіналі його досить корисно переглядати тим, хто вивчає мову. Молоді актори чітко вимовляють слова, які досить легкі для розуміння, а старше покоління вдало демонструє прекрасний британський акцент. Проте для тих, хто мови не знає якраз і існує дубляж. Ми б хотіли розглянути проблеми українського дубляжу даного фільму у порівнянні з оригіналом (мова буде йти саме про розбіжності перекладу текстів у фільмі, що не має жодного відношення до книги). На даний час існує

декілька версій дубляжу від різних телеканалів, проте ми обрали офіційне звучання від телеканалу «1+1».

Перше на що б хотілось звернути увагу, що український дубляж по своєму чарівний і на відміну від російського, який уже досить давно покинув простори українських каналів, можна назвати більш точним. Більшість фраз абсолютно точно повторюють оригінал. Хоча інколи є й деякі розбіжності. Їх можна поділити на 2 типи: ті що майже не змінюють сенсу оповіді і підходять по сюжету, й такі, що абсолютно не відповідають оригіналу й пропускають інколи важливі сюжетні елементи.

Щодо перших можна навести такі приклади: «*He`ll be famous. Every child in our word will know his name*». Якщо перекласти дослівно, то вийде так: *«Він буде відомим. Кожна дитина в нашому світі знатиме його ім'я».* Проте в українській версії ця фраза звучить так: *«Це хлоп'я прославиться, у нашому світі навіть діти знатимуть його ім'я»*, різниця не значна та й не критична, ідея збережена та й звучить доволі не погано. Можна навести ще один приклад, проте тут заміну слів можна пояснити якраз орієнтацією на українського глядача: «*I want everything to be perfect for my Dudley`s special day*», Що у перекладі виглядає так: «Нехай у день народження нашого Дадлі усе буде ідеально». Як ми бачимо фразу «*Dudley`s special day*» вирішили не перекладати дослівно, у звичайному спілкуванні ми зазвичай не використовуємо таку фразу, як це роблять англійці , у нас просто «День народження». Тобто йдеться мова про правильний переклад лінгвокраїнознавчих понять українською мовою.

Досить цікаво слухати нові варіанти перекладу, навіть для тих хто знають мову досконало деякі неологізми можуть видатись навіть кумедними:

«Any funny business…» - «Один непослух» ,

«*Fearfully fascinating subject*» - «*Цікавенно-страхітливий предмет*».

Що ж до тих речень , що абсолютно не відповідають оригіналу, їх досить таки не мало, інколи навіть шкода, що зробили такий «неправильний» переклад, котрий позбавляє цінної інформації чи цікавих фактів , а інколи навіть й плутає тих , хто дивиться фільм в цьому дубляжі. Декілька яскравих прикладів:

«*Not that you need it*» - «*Хоч ви його напевне вже опанували…*». У цій сцені був досить важливий для сюжету сенс. Професор говорив про свій предмет «Захист від темних мистецтв», оскільки Гаррі, будучи ще немовлям зміг протистояти сильним чарам, то професор і сказав *«не те, що він вам потрібен…»,* але аж ніяк не малось на увазі , що він Гаррі, ще навіть не почавши навчання вже опанував предмет, котрий треба вчити 7 років.

Ще одна така заміна, також позбавляє українського глядача від цікавої дотепності «*She need to sort out her priorities*» - *«Дивно, що це більше її лякає».* У цій сцені говорилось, що для Герміони вилетіти зі школи страшніше, ніж загинути, тому Рон зробив зауваження, що їй варто *«переглянути її пріорітети»*.

Окрім цього в українському дубляжі можна визначити проблеми з перекладом власних назв, назв шахових фігур, звучання різних назв. Те, що дійсно засмучує , що «*The four Houses*», назвали «*Братствами».* Таке визначення де досить доречне для опису шкільних (як звучить в книзі за редакцією видавництва «Абабагаламага») факультетів. Факультет Грифіндору, Слизерину та інші, звучить набагато вдаліше , ніж Братство Грифіндору. Навіть, якщо здавалось, що «факультет» не доречно, що заважало назвати Дім Грифіндору, звучить не погано, та й підходить для історії , оскільки їх «братства» жили в окремо виділених гуртожитках і були наче сім'я. Окрім зміни такої важливої сюжетної фігури постраждали й власні назви: «Diagon Alley» озвучили як «Діалональний завулок», не сказати, що такий переклад більш художній чи вдаліший, можна було просто

транслітерувати назву й вийшло б милозвучніше й доречніше « Алея Діагон». Ще декілька прикладів таких «перлів»: летюча мітла «Nimbus» стала «Німбом», головний антагоніст «Voldemort» став «Вольдемортом» або інше його ім'я «HE-WHO-MUST-NOT-BE-NAMED» озвучили як « Той кого називати не вільно», «bezoar» - «веозаровий камінь» та багато інших повних замін котрі лише шкодять. Хоча за весь фільм таки була одна досить вдала заміна (напевне таки скористались перекладом з книги, як джерелом»: «Mirror of Erised» та «Дзеркало Яцрес» таємниця цього слова досить проста варто прочитати задом на перед , тоді в українському варіанті виходить слово «серце», а в англійській версії «desire», що означає бажання. Така заміна сюжетно виправдана і передає всю сутність оповіді.

Отже, дубляж фільмів це дійсно важливо й має літературну й культурну цінність. Проте переклад діалогових фраз має бути правильним, можливо а інколи навіть й потрібно не перекладати слово в слово, робити заміни, шукати відповідники, які орієнтовані на українського глядача кінематографічних картин, проте якщо це не зашкодить сюжету й не змінить ключові моменти оригінальної історії. В таких випадках фільм втратить свою автентичність і буде більше схожий на нову неправильну «авторську» версію перекладачів, що працювали над адаптацією оригінального сценарію.

КАРТИНИ СВІТУ В РОМАНО-ГЕРМАНСЬКИХ І СЛОВ'ЯНСЬКИХ МОВАХ

АНДРУШКО Надія Миколаївна,
студентка 1 курсу
факультету харчових технологій та
управління якістю продукції АПК,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент **ТЕПЛА**
Оксана Миколаївна

ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНІ РИСИ ХАРЧОВИХ КОМПОНЕНТІВ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Лінгвокультурологія як наука започаткована у XX-XXI століттях і спрямована на детальне та комплексне вивчення взаємозв'язку мови, культури і людської свідомості. Увага до лінгвокультурології зумовлена стрімкими темпами глобалізації, потребою брати до уваги загальні і особливі риси поведінки й комунікації різних народів, потребою заздалегідь забобігати ситуаціям з великою ймовірністю міжкультурного непорозуміння.

Мета дослідження - схарактеризувати лінгвокультурологічні риси харчових компонентів фразеологізмів в англійській мові.

Ми виокремили лексичні групи «харчових» слів, що входять до складу фразеологізмів: види їжі, дії, повязані із пригоготування, і споживанням їжі, солодощі, посуд, смакові властивості їжі, напої. Найбільшою є група - види їжі. До фразеологізмів англійської мови входять такі лексеми, як egg, fish, salt, meat, cheese, butter, apple, nut, corn, food, mustard, cream. Яйця в англійській кулінарії є одним із базових продуктів. Лінгвокультурні особливості складника egg позначає

певне заняття, наприклад: Go and teach your grandmother to suck eggs – повчи свого діда лисого.

Значна кількість фразеологізмів містить у своїй структурі fish (риба). Це зумовлено тим чинником, що, острів омивають океан і море, і риба була доступна навіть бідним. У англійських фразеологізмах риба метафорично уособлює справу: Another kettle of fish – зовсім інша справа. Крім того, риба вказувала на релігійну належність людини, тому, зважаючи на релігійно-політичні чвари в Британії, риба була ще й еталоном благонадійності. Також часто в англійській фразеології цей продукт має негативну конотацію, зокрема вказує на негативні якості людини: cold fish – нахаба; odd fish – дивак.

Компонент salt (сіль) у складі фразеологізму to be worth one's salt, що означає «бути здібним, корисним» символізує розум, кмітливості, здоровий глузд.

Харчовий складник meat (м'ясо) у більшості фразеологізмів символізує щастя, успіх, щось потрібне і пов'язаний з фізичною міццю: cry roast meat – розказати всім про своє щастя; Bring home the bacon – досягти великих успіхів. Варто заначити, що м'ясо в англійській культурі було доступне тьільки аристократам.

Складник mustard (гірчиця) в англійських фразеологізмах позначає щось доречне або людину, яка знає свою справу: be all to the mustard – бути важливою персоною, «цяцею».

В англійській культурі фразеологізми з компонентом cheese (сир) символізують бідність (bread-and-cheese marriage – одруження з бідняком). Це можна пояснити тим, що сир раніше був їжею фермерів, шахтарів, будівельників.

Отже, англійські фразеологізми з харчовими складниками характеризують особливості національної кухні і культури.

БАТІГ Марія Василівна,
студентка 1 курсу
факультету харчових
технологій та управління якістю продукції
АПК,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент **ТЕПЛА**
Оксана Миколаївна

ЕТИМОЛОГІЯ ТА ПОХОДЖЕННЯ НАЗВ СПЕЦІЙ І ПРЯНОЩІВ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ

Здавна люди харчувалися рослинною їжею, пізніше, завдяки полюванню, почали вживати дичину. Сьогодні ми маємо доступ до будь-яких продуктів харчування. Хтось полюбляє м'ясо, хтось навпаки від нього відмовляється, проте трави й спеції завжди залишаються на будь-якій кухні.

Власне слово «спеція» з 12 сторіччя в англійську мову потрапило від старого французького слова espice (у сучасній французькій мові épice) у значенні ароматичної рослинної речовини, що додають у страви та напої для покращення смаку. Пізніше від латинського species. Ранні фармацевти визнавали лише чотири типи спецій: гвоздика, шафран, кориця і мускатний горіх.

Гвоздика (clove) - це висушений квітковий бутон вічнозеленого тропічного дерева сизигума ароматного. У 14 сторіччі (clowes) від англо-

французького clowes de gilofre, від старофранцузького clou de girofle "nail of gillyflower". Названий так через свою форму від латинського clavus "цвях" (від корня PIE klau- "крючок"). Також clove означає "зубок" часнику, наприклад.

Перші згадки про гвоздику знаходимо в азіатській літературі періоду Хань під назвою «спеція курячого язика». З VIII сторіччя гвоздика стала одною з найпопулярніших прянощів у Європі. На Молукських островах (нині Індонезія), де вперше було знайдено гвоздику, батьки саджали гвоздичне дерево, коли народжувалася дитина. Коли ці ліси виявили, то були приголомшені красою і ароматом тропічного вічнозеленого дерева.

Гвоздика має безліч назв у різних мовах світу, таких як ding xiang (мандаринська китайська), laung (хінді), clavo (іспанська), clou de girofle (французька), chiodo di garofano (італійська), qurnafl (арабська), die Nelke (німецька). Також гвоздика має лікарські властивості. Вона допомагає при болях у горлі.

Шафран (saffron) - найдорожча в світі пряність. Шафран в англійську мову прийшло від старофранцузького safran (12 ст.), від середньовічного латинського safranum (спільнокоріневе з італійським zafferano, іспанським azafran), в кінці-кінців від арабського az-za'faran, що означає "ставати жовтим". Пряність відома своїм солодким ароматом та яскравим помаранчевим кольором, тому її часто застосовують як натуральний барвник. На різних мовах шафран називають: zafran (арабська, іврит), za'afaran (фарсі), fan hong hua (мандаринська китайська), safran (французька, німецька), zaffarano (італійська), azafrán (іспанська), krokos (грецька), kesar (хінді).

Шафран визнається спецією вже понад 5 000 років у Єгипті та Близькому Сході. Перша згадка про шафран належить до Аккадської імперії (2300 р. до н. е.). Збирання урожаю пряності зображено на мінойській кераміці та фресках з дворця Міноса в Кноссі, Крит (1700-1600 р.р. до н. е.). Давньогрецькі та давньоримські лікарі Гіппократ, Теофраст та Гален вважали шафран засобом для поліпшення апетиту та травлення. У древньому світі текстиль, пофарбований шафраном, був рідким, та вважався символом королівського статусу. До Великобританії шафран завезли римляни, в Іспанію – араби, а до Індії завдяки персидським правителям.

Кориця (cinnamon) – це висушена внутрішня частина кори різних вічнозелених дерев роду cinnamomum. Ботанічна назва cinnamomum походить від арабського терміна “amomon”, що означає “запашна пряна рослина”. Деякі види кориці мають назву “cassia”. “Cinnamon” в англійську мову прийшло від старофранцузького слова cinnamone (13 ст.), від латинського cinnamum, cinnamomum "кориця" (також використовується як термін ласкавості), від грецького kinnamomon, від фінікійського слова, спорідненого еврейському qinnamon (зі зміненим закінченням за грецькою етимологією). Кориця має безліч назв, таких як: ròuguì (китайська), dalchini (хінді), canela (іспанська), cannelle (французька), qarfa (арабська) и zimt (німецька).

Римляни вважали аромат кориці священним, проте вона не була популярна як приправа. У середньовічній Європі кориця стала улюбленою спецією в багатьох стравах. Її також визнавали як засіб від кашлю.

Мускатний горіх (nutmeg) – твердий ароматичний плід мускатника душистого, що використовують як спецію в кулінарії. З 1300 року note-mug від старо-северофранцузького, від старофранцузького nois muguete, зі змінами від nois muscade (горіх, що пахне мускатом), від латинського kneu- "горіх, ядро” та латинського muscada (мускат). На англійську мову вплинуло середньовічне латинське nux maga. Можна порівняти з голандським muskaatnoot, німецьким muscatnuß, шведським muskotnöt. Назва “мускат”походить від арабського “меск” у

Європі, що перетворилося на “мускус”. Перші згадки про мускатні горіхи в Європі можна знайти ще в римських і грецьких трактатах початку нашої ери, проте початок торгівлі ними належить до VI-VII ст., коли арабські купці дісталися Молуккських островів і почали масово вивозити звідти цей цінний товар.

Отже, багато слів з термінології харчування, зокрема назви спецій та прянощів, запозичені в англійську мову від французьких назв, опираючись на латину та мови країн, звідки походить пряність. Спеції – невід’ємний елемент у збалансованому харчуванні, що мають лікарські властивості.

БАШТОВА Катерина Анатоліївна,
студентка 3 курсу гуманітарно-педагогічного факультету, Національний університет біоресурсів і природокористування України (м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – старший викладач
РОЖКОВ Юрій Григорович

ПОРІВНЯННЯ ЗАПЕРЕЧЕНЬ В УКРАЇНСЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ

Мова – це система спілкування, засіб для мислення та літературного вираження, історія народу, його світогляд. Вона визначає свідомість, творить людину, культуру, історію. Всі люди розмовляють принаймні однією мовою і важко уявити значну соціальну, інтелектуальну чи мистецьку діяльність за її відсутності.

Заперечення є однією з парадигм сучасної англійської мови. Багато лінгвістів минулого і сьогодення намагаються дослідити це багатогранне явище. Беручи до уваги дослідження які вже зроблені у цій галузі мовознавства, можна встановити певні закономірності прояву заперечення в англійській та українській мовах.

Заперечення в мові – одна з важливих проблем загального мовознавства, яка має безпосереднє відношення до вирішення таких теоретичних питань, як співвідношення форми і змісту, структурно-семантичної організації речення. Будучи семантично неподільною змістовою категорією, заперечення виступає важливим компонентом думки і речення, яке її виражає.

Заперечення є однією з парадигм сучасної англійської мови. Функціональна багатосторонність заперечення активно використовується в розумових, психологічних і мовленнєвих сферах життя людини, зумовлюючи необхідність комплексного і різноманітного дослідження цього мовленнєвого акту. Багато лінгвістів минулого і сьогодення намагаються дослідити це багатогранне явище. Беручи до уваги дослідження, які вже зроблені у цій галузі мовознавства, можна встановити певні закономірності прояву заперечення в англійській та українській мовах.

В англійській мові цілком достатньо вживати прислівники *nobody, nothing, never, neither, nobody, nothing* тощо разом з іншими лексичними словами, щоб передати заперечення без використання заперечної частки *not* (*не*), проте це не характерно для української мови. Більше того, такі речення повинні мати два заперечення, інакше вони, просто-напросто, не матимуть сенсу. А саме, подвійні заперечні структури в українській мові часто потребують як прислівника (*ніколи,*

ніде, ніхто), так і частки *ні*. Ці речення зазвичай перекладаються або в подвійні заперечні речення, або навіть у стверджувальні речення.

Наведемо приклад:

Заперечення в мові – одна з важливих проблем загального мовознавства, яка

має безпосереднє відношення до вирішення таких теоретичних питань, як співвідношення форми і змісту, структурно-семантичної організації речення.

Будучи семантично неподільною змістовою категорією, яка не припускає визначення з використанням більш простих понять, заперечення виступає важливим компонентом думки і речення, яке її виражає.

I have never been there.

Я ніколи(never) не(not) була тут.

Як бачимо, в україномовному реченні наявні два елементи з негативним значенням *ніколи* (never) і *не* (not). В англійській мові подібні слова ніколи не використовуються разом для посилення один одного: *I opened the door but I could see nobody. – Я відчинив двері, але нікого (nobody) не (not) побачив*.

Англійські та українські заперечні речення мають такі спільні риси:

1. У них є свої стверджувальні відповідники, які можна зробити заперечними, додавши заперечні слова.

2. У деяких випадках заперечні слова вживаються з іншими словами, пов'язаними із запереченням, щоб посилити або пом'якшити заперечення.

Незважаючи на цю схожість, все ж існують відмінності, найважливішою з яких є спосіб додавання заперечних слів до стверджувальних речень. Наприклад: *I couldn't help noticing it,* (*Я не міг* цього *не помітити*).

В англійській мові запереченнями виступають частки, прислівники, займенники, визначники та окремі вирази (could not help + ing, could not but + infinitive, could not stop + ing). Тому суб'єкт, присудок, об'єкт, дієприслівникові модифікатори чи атрибути можна заперечувати в англійській та українській мовах. Між тим, в деяких випадках в українській мові подвійне заперечення може бути виражено також додаванням інших споріднених слів, які розміщуються поруч із присудками та вживаються з часткою *не* (*not*) як заперечний маркер сфери дії. Ця істотна відмінність створює неабиякі труднощі для перекладу англійських заперечних речень українською.

БУТРІЙ Олександра Олександрівна,
студентка 2 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – професор
ЛИЧУК Марія Іванівна

МЕТАФОРИ ЕМОЦІЙ: КОНЦЕПТ HAPPINESS

Мова як основний інструмент у спілкуванні людини не лише забезпечує обмін інформацією між мовцями, а й відображає їхній емоційний стан. Відомо, що уявлення людини про її внутрішній світ утворює у свідомості емоційну концептосферу, яка

складається з емоційних концептів – ментальних конструктів з етносемантичною специфікою, що отримують мовне втілення.

Проблема емоційного концепту як мовного явища пов'язана з вираженням суб'єктивного ставлення мовця до предмета мовлення. Емоційні концепти, а точніше їхня класифікація та вираження в мові, займають одне з провідних місць у сфері інтересів сучасних лінгвістів. Актуальність проблеми зумовлена наявністю в лінгвістиці інтересу до емоційної сфери особистості, до проблеми класифікації емоцій та спроби аналізу їхнього впливу на індивіда. При цьому особливу роль вживання емоційних концептів пояснено у художніх творах, оскільки саме художня література формує естетичний смак людини.

Емоційний концепт – це ментальна одиниця високого ступеня абстракції, що виконує функцію метапсихічної регуляції та відображає в мовній свідомості багатовіковий досвід інтроспекції етносу у вигляді загальноуніверсальних і культурно-специфічних уявлень про емоційні переживання, що інтегрує в собі мовна, концептуальна та емоційна картини світу. Можна підкреслити, що емоційні концепти визначаються такими соціокультурно-психологічними характеристиками конкретного співтовариства людей, як традиції, звичаї, вдачі, особливості побуту, стереотипи мислення, моделі / зразки поведінки, що історично складаються протягом розвитку, становлення тієї або тієї етнічної спільності.

За визначенням лінгвопсихолога І. Гуляс, щастя – це емоційний стан, за якого людина відчуває внутрішню задоволеність умовами свого існування, повноту й осмисленість життя і здійснення свого призначення; усвідомлення позитивності контексту власного існування. Як вважає О. Шмельов, щастя – це коли людині так добре, що вона не відчуває дискомфорту через якісь невдоволені бажання.

Щастя є емоційним складником категорії ЩАСТЯ з притаманними їй високим ступенем семіотичної насиченості та етнокультурною специфікою. Категорія щастя – багатомірне інтегративне ментальне утворення, що включає інтелектуальну загальну аксіологічну оцінку й оцінку емоційну у формі радості чи задоволення. Щастя належить до фундаментальних емоцій, має позитивну природу й оптимізує процес комунікації. Щастя визначаємо як суб'єктивну оцінку життя індивідуумом. Об'єктивного стандарту щастя немає. Якщо людина думає, що вона щаслива, тож вона насправді щаслива.

В англійській мові слово happiness (a feeling or state of well-being and contentment) є ключовим словом-репрезентантом концепту ЩАСТЯ. Основними лексичними одиницями, які позначають цей концепт у англійській мові, є: іменники – joy, felicity, exuberance, cheerfulness, beatitude, wellbeing, bliss, pleasure, delight, cheer, satisfaction, prosperity, ecstasy, enjoyment, elation, cheeriness, gladness, light-heartedness, high sprits, contentment, gaiety, jubilation, blessedness, merriment, прикметники – sunny, lively, gay, laughing, pleased, delighted, content, contented, thrilled, glad, blessed, blest, sunny, cheerful, jolly, merry, ecstatic, gratified, jubilant, joyous, joyful, elated, over the moon, overjoyed, blissful, rapt, blithe. Зауважимо, що етимологічний словник англійської мови подає іменник «happiness» як похідний від прикметника «happy» + «ness», а прикметник «happy» як похідне від іменника «hap» – удача, шанс («chance, fortune») + «y». Відповідно, «happy» означає «lucky, favored by fortune, prosperous» (щасливий, під захистом фортуни / долі, заможний). Тому прізвиськну номінацію Lucky вважатимемо такою, що також позначає концепт щастя. Без сумніву, щасливими є й ті, хто дістав найменування «Sunny», бо прикметник sunny є синонімом до happy і називає так людину, яка світиться, як сонце, і перебуває в доброму гуморі (sunny – bright, happy and friendly).

Отже, вербалізація емоційного концепту HAPPINESS здійснюється номінативними одиницями англійської мови, зокрема прізвиськами-емотивами, що актуалізують емоцію HAPPINESS. Прізвиська, які відтворюють емоційний концепт HAPPINESS, представлені лексемами меліоративної емоційної оцінки.

Широке використання носіями англомовної лінгвокультури прізвиськних найменувань для репрезентації емоції HAPPINESS вказує на значущість концепта для соціального, культурного життя та ціннісної картини світу англійців.

ВОЙЛЕНКО Анна Антонівна,
студентка 2 курсу
гуманітарно-педагогічного
факультету,
Національний університет
біоресурсів і природокористувань
України
(м.Київ,
Україна)
Наукове керівництво – доцент **ТЕПЛА**
Оксана Миколаївна

МІЖНАРОДНА КОМУНІКАЦІЯ В ПЕРЕКЛАДІ

Культура створює середовище, в якому ми існуємо, живемо, думаємо і спілкуємося. Занурення в культуру іншого народу та розуміння його системи цінностей є не лише навчальним, а й практичним для перекладачів. Тому сьогодні існує проблема правильного розуміння та відображення рідної та іноземної мов. Для того, щоб люди могли адекватно спілкуватися, необхідно мати цілу систему думок про основні національні традиції та звичаї країни. Тому одним із найважливіших завдань є розвиток комунікативної компетентності.

Поняття «міжкультурної комунікації» було введено американським культурологом і антропологом Едвардом Холлом, який вважав, що складність спілкування людей різних рас і культур пов'язана з різними способами сприйняття світу. В даний час під міжкультурною комунікацією розуміється «комунікативний процес (вербальний і невербальний) між комунікантами, які розмовляють різними культурами та мовами, тобто специфічний набір інтерактивних процесів між людьми, які належать до різних культур і мов». Одним із найважливіших принципів міжкультурної комунікації є принцип толерантності, який стверджує, що «інтелектуальної толерантності, розуміння міркувань іншої людини та попереднього ставлення недостатньо, потрібно подумки замінити опонента». Переклад і міжкультурне спілкування нероздільні. Він розглядається як спосіб репрезентації інших культур, комунікативна діяльність, яка є посередником між двома культурами та має на меті об'єднати носіїв різних культур, забезпечуючи їм взаєморозуміння.

Культура має багато різних визначень. У Словнику сучасних літературних мов культура визначається як «ряд досягнень людського суспільного виробництва, суспільного та духовного життя». Зовсім недавно, як зазначав В. Н. Комісаров, тлумачення культури стало ширшим і включає «всі характеристики історичних, соціальних і психологічних явищ, властивих цьому народу, його традицій, цінностей, поглядів, інститутів, поведінки, життя, стану, життя - всі сторони його буття і свідомості.

У своїй книзі «Як зрозуміти іноземців без слів», Е. Холл досліджує відмінності між культурами і робить висновок, що далеке минуле і сьогодення нерозривно пов'язані між собою, і що культурні коріння привели до біологічного минулого людства.

Переклад тісно пов'язаний з культурою. З огляду на це співвідношення В.Н.Комісаров говорить про феномени «переклад у культурі» та «культура в перекладі». Переклад завжди відігравав важливу роль у розвитку культури. Переклад дає можливість дізнатися про літературні твори інших країн та їхню культуру, сприяючи поширенню іноземних культурних цінностей та розвитку національної культури та літератури. Поняття «культура в перекладі» відображає вплив культурних факторів на процес і результати перекладу. Ускладненням для перекладу є культурні фактори, які іноді неможливі для перекладу.

Таким чином, формування міжкультурної грамотності нині є загальною потребою навчання лінгвістів. Іншими словами, головною вимогою до повноцінного перекладу є знання перекладачем реальності чи конкретних умов життя і побуту країни, з мови якої здійснюється переклад.

ВОЙЛЕНКО Анна Антонівна,
ГОЛОВІЙ Катерина Вікторівна,
студентки 2 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – асистент
ТУРІЦИНА Олена Миколаївна

АНГЛІЙСЬКА МОВА У СОЦІОКУЛЬТУРНІЙ СФЕРІ ТА МІЖКУЛЬТУРНІЙ КОМУНІКАЦІЇ

У процесі глобалізації виникла потреба в міжнародних мовах. Адже саме завдяки ним в сучасному світі існує можливість спілкуватися, вести ділові переговори, обмінюватися досвідом, а також встановлювати торгівельні зв'язки. Міжнародна мова надає змогу розширити ці зв'язки та об'єднати людей з різних країн і континентів, соціальних і культурних середовищ. Найпоширенішою міжнародною мовою на даний момент є англійська, адже вона є рідною для більше ніж 400 мільйонів людей, для 300 мільйонів вона є другою мовою, і іще приблизно 500 мільйонів людей володіють нею на середньому рівні.

Існує декілька причин, які пояснюють як англійська мова стала міжнародною. Цей процес був надзвичайно довгим і бере початок ще з тих часів коли Англія стала країною завойовником. Поступово колонізуючи інші країни та встановлюючи торгівельні зв'язки з ними, Англії вдалося відсунути місцеві мови на другий план. Тобто, поступово англійська мова ставала мовою торгівлі та бізнесу у всьому світі. Наступною причино є відносна простота освоєння в порівняні з іншими мовами. Також вагомою причиною є те, що англійська стала головною мовою IT-сфери, сучасної культури та бізнесу. Тож, процес поширення англійської мови насамперед пов'язаний з швидким розвитком таких країн як Англія та США

Так англійська мова стала невід'ємною частиною у соціокультурній сфері та міжнародних відносинах. Усі суспільно-політичні, соціально-економічні й культурно інформаційні процеси у сучасному глобалізованому світі відбуваються завдяки цій мові. Завдяки ній взаємодія між собою як, держав, наддержавних утворень, громадських організацій, бізнес структур у глобальному масштабі стала цілком можливою. Тобто, англійська мова стала загальноприйнятим комунікативним інструментарієм для здійснення ефективної, функціональної та

успішної комунікації. Також англійська мова відіграє надзвичайно важливу роль у сфері науки, особливо в медичній та навчальній галузях. Англійська має величезне значення у сфері освіти: володіння цією мовою відкриває перед людиною ширші перспективи на ринку праці. Це також є важливим визначальним фактором для університету, оскільки це надає змогу абітурієнту вступати до вищих навчальних закладів інших країн та отримувати практику.

Більше 700 мільйонів чоловік сьогодні говорять англійською мовою, та ще 400 мільйонів вважають її рідною. Англійська мова, це мова міжнародного спілкування та економіки, найважливіший помічник для бізнесменів та мандрівників. Майже 40% всієї світової літератури видається у світ саме англійською мовою. Складно уявити, що раніше на цій мові спілкувалися лише кілька тисяч людей.

Походження англійської мови дуже тісно пов'язане з германськими народами.

Дійсно, англійську мову можна вважати універсальною мовою. Вона, є офіційною мовою в 70-ти країнах, займає друге місце в світі за кількістю носіїв, а на частку англомовних країн припадає близько 40% відсотків світового ВНП.

Англійську мову розуміють фахівці й освічені люди всього світу. Це мова світових ЗМІ, кіно, телебачення, популярної музики та інформаційних технологій. Багато англійських слова знайомі і зрозумілі людям на всій планеті.

Поширення англійської мови почалося в XVI столітті з розширенням Британської імперії. У XX столітті її позиції зміцнилися ще більше завдяки економічній, політичній і військовій перевазі США, а також сильному впливу американського кінематографа.

Ідея універсальної мови особливо значима саме зараз, в епоху масових комунікацій. У різні періоди історії універсальними мовами, в якійсь мірі, могли вважати грецьку, латину та французьку, хоча це стосувалося, насамперед, тільки Європи.

Існує далеко не одна версія англійської мови. Глобальна англійська, яка активно використовується людьми, відрізняється від офіційної (британської) англійської на фонетичному, лексичному і граматичному рівнях. Але це все одно дозволяє британцям відчувати себе особливими, адже їхня рідна мова дуже схожа з міжнародною. Це відкриває їм всі двері в європейську культуру.

Англійська мова різноманітна, тому вона ділиться на:

1. Місцеву (рідну) мову, яка стала відображенням культурних особливостей конкретного народу. Англійська мова об'єднує англійців, канадців, американців і австралійців, але той факт, що у кожного народу є свій діалект, і відрізняє їх один від одного. Однорідних мов не існує - в процесі розвитку мова змінюється, а сучасну англійська мова не стала винятком. Але якщо порівнювати її з німецькою (тут на території однієї держави існують десятки діалектів, які навіть носій німецької може не зрозуміти), англійська виглядає однорідніше.

2. Нерідна англійська - її активно вивчають іноземці, щоб спілкуватися з носіями мови, читати книги і дивитися фільми в оригіналі. Сюди ж відносяться країни, в яких англійська є другою державною мовою або держави, де є діаспори, для яких англійська рідна.

3. Міжнародна англійська - зачіпає економічний, політичний, культурний, історичний і багато інших контекстів у світі. Зараз її визнали навіть французи, які довгий час заперечували значимість і глобальність англійської мови.

Коли англійська мова стала міжнародною мовою, всі питання на світовому рівні стало вирішувати набагато простіше, адже з'явилася зв'язок між

представниками різних держав. Це досягнення стало успіхом, але до нього прийшли не так швидко.

Основні факти про міжнародну англійську, пов'язані з США:

1. 150 років безлічі емігрантів в Штати привели до формування міжнародної англійської.

2. «Американізація» - Штати стали державою, яку знали по всьому світу. Це призвело до затребуваності англійської мови на економічному і торговельному рівнях.

3. Перші запозичення в більшості мов були взяті саме з американської англійської, одне з таких - слово «бізнес», яке вже давно прижилося в українській мові.

Англійська мова стає першою світовою універсальною мовою. На ній говорять півтора мільярда людей, її вважають рідною 500 мільйонів в дванадцяти країнах, а другою державною, вона є в 62 країнах світу. У кожній школі Франції мінімум 4 роки вчать іноземну мову, і в 85% випадків це англійська, в Японії її вчать всі школярі, а в Китаї - 300 мільйонів чоловік. 85% інформації, що зберігається в комп'ютерах є англійською мовою, інструкції до програм і самі програми є найчастіше англійською. Технічні та наукові періодичні видання також є англійською мовою, вона є мовою електроніки, медицини та космічних технологій. Реальність така, що, не знаючи мови міжнародного спілкування, в сучасному світі просто неможливо досягти успіху. А знаючи її, можна відчувати себе вільно в будь-якому місці планети.

ГАЛИЦЯ Ольга Олександрівна,
магістрантка 2 року навчання
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво - доцент
ДЬОМІНА Вікторія Володимирівна

КОНЦЕПТ «БАТЬКІВЩИНА» (В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ) У СИСТЕМІ ЦІННІСНИХ КОНЦЕПТІВ АНГЛОМОВНОЇ КАРТИНИ СВІТУ

Одним із найбільш привабливих ключових концептів культури виступає концепт Батьківщина, так як він присутній у будь-якій етнічній культурі та є універсальним.

В українському мовознавстві концепту Батьківщина приділяється досить значна увага. Зазначимо, що поняття Батьківщини варто аналізувати через призму національної ідентичності, а також те, що Батьківщина як концепт має спільне значення і для англійської мови.

Нарешті, перейдемо до порівняння цих дефініцій, які наводяться у синонімічному ряду одиниць, які передають у сучасній англійській мові ідею рідної країни – «motherland», «mother country», «fatherland», «homeland».

Під час аналізу словникових дефініцій, ми прийшли до висновку, що у змістовній структурі концепту Батьківщина виділяються наступні компоненти, які характеризують його цінність для носіїв української та англійської культур:

1. Батьківщина – рідна країна (земля) – homeland, motherland, fatherland.

2. Батьківщина – край батьків (місце, де народилася людина, де живуть його рідні та близькі) – motherland, fatherland, mother country, homeland.

3. Батьківщина – як місце появи чогось: колиска – motherland.

4. Батьківщина – країна народження будь-кого або будь-чиїх предків – mother country.

5. Батьківщина, Вітчизна – країна, в якій народилась людина та громадянином якої вона є – homeland, fatherland.

Для формування образу Батьківщини в англійській мові використовуються складні іменники «motherland», «fatherland», «homeland», в основу яких входить лексема «land» - земля, що вказує на зв'язок із архетипом рідної землі (native land), так само як і в українській мові. Складники даних найменувань «father», «mother», «home» передають відношення до Батьківщини як до матері, батька чи дому та мають яскраво виражену родову приналежність, у той час як в українській мові Батьківщина – жіночого роду.

Вираження архетипу матері, а також роду спостерігається в «motherland» та «mother country». Виходячи з аналізу дефініцій, тільки «motherland» та «mother country» співпадають із значенням Батьківщини як країни народження будь-кого або будь-чиїх предків, як місце виникнення будь-чого; колиска.

Значення країни, в якій народилась людина та громадянином якої вона є, у концептосфері англійської мови виражається лексемами «fatherland», «homeland» і, скоріше за все, саме вони будуть показувати патріотичну сутність англосаксонської свідомості.

Єдине значення, у якому співпадає весь синонімічний ряд одиниць «motherland», «mother country», «fatherland», «homeland» виступає край батьків (місце, де народилася людина, де живуть його рідні та близькі). Вважається, що дане значення відповідає загальному змісту концепту Батьківщина, а саме є відображенням простору як історично, так і культурно-складеної «колективно своєї» геополітичної ніші.

Таким чином, концепт Батьківщина, ставлячи різні конотації у носіїв української та англійської лінгвокультури є достатньо розробленим у мові, що знаходить відображення у словниках.

ГУД Анастасія Олегівна,
студентка 3 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – асистент
СЕРГІЄНКО Інна Володимирівна

НАЦІОНАЛЬНИЙ КОМПОНЕНТ У ПЕРЕКЛАДІ ПРИСЛІВ'ЇВ ТА ПРИКАЗОК В УКРАЇНСЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ

Прислів'я та приказки - широко поширений жанр усної народної творчості. Цей жанр народного фольклору є невід'ємною частиною кожної країни. Адже за допомогою них можна передати характер стиль та особливість культури народу. Багато людей вважає, що прислі'я і приказки це одне і те ж саме. Насправді це зовсім не так, отож, прислів'я слід відрізняти від приказок. Головною особливістю прислів'я є її закінченість і дидактичний зміст. Приказка відрізняється незавершеністю умовиводів, відсутністю повчального характеру. Прикладами

приказок можуть бути: When pigs can fly. (Українське «коли рак на горі свисне»), When two Sundays come together. («Коли місяць з сонцем зустрінеться»).

Інколи дуже важко відрізнити приказку та прислів'я, адже приказка межує із прислів'ям, і в разі приєднання до неї одного слова або зміни порядку слів приказка стає прислів'ям. Завдаки цьому явищу в мові дуже часто прислів'я стають приказками, а приказки навпаки прислів'ями.

Прислів'я та приказки мають найрізноманітніші джерела походження. Найчастіше, висловлювання було сприйнято звичайними людьми, які постійно його використовували, завдяки цьому «народжувалися» прислів'я. Щодо англійських прислів'їв, то найбільшим джерелом виникнення є прислів'я та приказки на інших мовах, тобто запозичення даного жанру з інших мов. Важливе джерело англійських прислів'їв - це прислів'я та приказки на інших мовах. Але достеменно ніхто не знає звідки насправді виникло прислів'я, цілком можливо, що давним-давно їх запозичили із англійської мови.

Ще одним видом запозичення є прислів'я, які були взяті з Біблії. Називають запозичення, адже Біблія була перекладена з івриту, і її мудрі висловлювання відображають свідомість староєврейського суспільства. У давні часи Біблію читало багато людей і багато хто брав висловлювання саме із неї. Ці висловлювання настільки стали частиною суспільної мови та свідомості, що багато хто навіть не здогадується, що ті чи інші прислів'я та приказки мають біблійне походження. Тим не менш, багато англійських прислів'їв цілком взяті з Святого Письма, наприклад: You cannot serve God and mammon .- Не можна служити Богу і дияволу. The spirit is willing, but the flesh is weak. - Дух сильний, а тіло слабке.

На другому місці після Біблії, за кількістю цитат, які використовують як англійські прислів'я, є відомий митець Шекспір. Багато «шекспірівських» прислів'їв в англійській мові зберегли свою первісну форму, наприклад: Brevity is the soul of wit. – Стислість сестра таланту. Sweet are the uses of adversity.- Не було би щастя та нещастя допомогло.

Прислів'я та приказки різноманітні, вони знаходяться ніби поза тимчасового простору. Дійсно, в який би час ми не жили, прислів'я, і приказки завжди залишаються актуальними та сучасними. У прислів'ях і приказках відображена багата історія кожного народу, його досвід, культура, звичаї, погляди на життя та цінності.

Тим не менш, протягом років англійські та українські приказки та прислів'я змінювалися, щоб виразити схожої або ж тієї самої думки. Ще потрібно пам'ятати, що немає точних еквівалентів висловлювань між мовами і при перекладі потрібно шукати відповідники задля кращого розуміння. Наприклад, прислів'я: *The glass is always greener on the other side of the fence.*

Дослівний переклад цього прислів'я звучить так: *Трава завжди зеленіша по той бік паркану.* Але в українській мові такого прислів'я немає, зате є інше прислів'я: *Добре там, де нас немає.*

Багатовіковий досвід спілкування народів, що говорять і пишуть на різних мовах, свідчить про те, що хороший перекладач повинен не тільки розуміти сенс перекладного тексту, а й володіти фразеологічним багатством мови, на яку здійснюється переклад. У англійської мови свої закони, в української - свої. У англійської мови свій порядок слів, а в української - інший. В англійській фразі ніколи не може бути двох заперечень, а в українській це явище є цілком нормальним. Українська мова гнучка, і дозволяє зберігати англійський порядок слів у фразі, але не завжди.

Прислів'я та приказки, будучи частиною культури даного народу, завжди залишалися і залишаться актуальними, незважаючи на розвиток економіки і техніки, на прогрес і т. д. У будь-який час прислів'я та приказки будуть характерною рисою даного народу, об'єктом уваги і дослідження.

ДУДИК Дарія Анатоліївна,
студентка 1 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво - доцент
СИДОРУК Галина Іванівна

РОБОТА З АНГЛОМОВНИМИ КЛІЄНТАМИ

Перекладач – професія важлива та дуже потрібна у сучасному світі. Вона перш за все робить інформацію доступною для все більшого кола людей. Однак перекладач та клієнт мають певні обов'язки, яких необхідно дотримуватися. Існують вимоги та правила, які треба розглянути детальніше, щоб зрозуміти одні з головних аспектів цієї діяльності. Вимоги клієнта до перекладача: а) перекладач повинен точно та влучно передати зміст сказаного; б) вірність та чесність; в) пунктуальність та старанність; г) конфіденційність є важливою в будь-якій діяльності, а особливо у підприємницькій чи там де ідеї та їхня унікальність цінуються найбільше; д) завчасна підготовка перш за все дозволить якісніше передати усе, сказане виступаючим; е) бажання вчитися та співпрацювати; є) охайний вигляд та відповідне вбрання, без жодних яскравих елементів, все лаконічно, без надмірного використання косметики; ж) свіжий вигляд і достатній сон; з) швидкість й оперативність свідчать про рівень професіоналізму та зекономить усім час; и) великий словниковий запас, вміння оперувати різноманітними термінами, розуміння жаргону. Виконуючи всі вимоги, які наведені вище, перекладач зможе якісно виконати поставлену роботу. Важливо мати внутрішнє розуміння того, що це дійсно справа усього життя та розуміти мету цієї роботи, і тоді та людина на ринку праці буде дійсно успішна. Не дивлячись на конкурентів, постійно потрібно займатися саморозвитком та удосконалювати свої знання та навички. Порівнювати себе можна лише із собою в минулому – жодним чином не з іншими.

Професію перекладача часто недооцінюють і часто не звертають на неї увагу, сприймаючи його послуги як належне. Перекладач нагадує хірургічного медбрата, помічника хірурга, який бере не менш важливу участь у операції та допомагає лікареві, але пацієнт зазвичай віддячує саме хірургу. Лише спільна праця принесе якісний результат. Перекладач є неначе тінню чи двійником, адже необхідно повторювати жестикуляцію клієнта, міміку та інтонації. Також можуть виникати такі проблеми: клієнт злиться та проклинає співрозмовника; надмірні очікування від перекладача; довга та виснажлива робота; клієнт говорить багато, а перекладач мало.

Перекладач надає універсальні послуги. Це та людина, яка має знання у різних сферах, не тільки у перекладі, адже не відомо, хто буде наступним клієнтом, і на яку тему буде розмова. Велику рольвідіграє темперамент чи психотип перекладача: саме від цього залежатиме якість спілкування та змога знаходити вихід з будь-яких ситуацій.

Також варто звернути увагу на хист перекладача у бізнесі. Запити клієнта можуть бути доволі різноманітними в цьому відношення, особливо під час пошуку житла, бронювання квитків чи перекладу вузькоспеціалізованих питань робочого характеру під час ділових зустрічей чи участі у переході якоїсь компанії на міжнародний ринок. Слід вміти ефективно працювати з документацією, сайтами, регламентом організації. Якість виконання цих обов'язків дозволить уникати помилок та незадоволення клієнтів.

Отже, потрібно пам'ятати що перекладацька діяльність є містком для людей по всьому світу, через який на обидва береги безперестанку лине безліч інформації. Для більшості допитливих та охочих відкриваються нові шляхи в будь якій діяльності. Завдяки вмінню перекладати в світі відбуваються нові відкриття й дослідження, а перекладачі відіграють у цьому головну роль і заслуговують на повагу.

Література

1. Сидорук Г.І. (2016). Вступ до перекладознавства // навч. посібник (англ. мовою). Київ: Кондор, 328.
2. https://abc-lviv.com.ua/blog/profesiinyi-perekladach-kliuchovyi-element-uspikhu-kompanii-na-mizhnarodnomu-rynku

ЄРКІНА Юлія Михайлівна,
студентка 3 курсу,
гуманітарно-педагогічного
факультету,
Національний університет біоресурсів
і природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – старший викладач
ЛУГОВА Тетяна Миколаївна

ОСОБЛИВОСТІ СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНОЇ СИТЕМИ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ ЛЕКСИКИ: КОНТРАСТИВНИЙ АНАЛІЗ

Засвоєння іноземної мови проходить успішніше, якщо її особливості вивчаються у порівнянні з фактами рідної мови. Про деякі випадки розходження лексичних характеристик "англійської та української мов говорилося багато. На деяких із них зупинимося зараз. Зіставлення структурно-семантичних систем двох мов можна проводити у двох напрямках:

1) можна порівнювати засоби позначення одних і тих же предметів у різних мовах;

2) структурно-семантичні особливості словникових одиниць, що мають одне й те саме предметне значення. Порівняльний аналіз лексичних систем англійської та української мов розкриває існування відмінностей в обох планах. Об'єктивна дійсність по-різному відбивається у свідомості людей, об'єднаних культурно-історичною спільністю і розмовляють однією мовою, і по-різному представлена у мові. Предмети об'єктивної дійсності об'єднуються у мовах за різними ознаками, й у найменування тих самих предметів використовується різна кількість слів, які збігаються за обсягом і змістом значення. Наприклад, споруда для підйому та спуску в українській мові у всіх випадках називається однаково: сходи (від сходити) - сходи в будинку, парадні сходи, пожежні сходи, приставні сходи. В англійській мові для позначення різних видів такої споруди існують кілька слів з більш вузьким обсягом значення: stair case (сходи в будівлі), ladder (приставні

сходи, драбини), fire escape (пожежні сходи зовні будівлі), ramp (сходи для посадки в літак) та висадки з літака). Кольори спектру, розташовані між зеленим та фіолетовим, в українській мові позначаються двома прикметниками: голубий (етимолог, колір шийки голуба) та синій (етимолог, тінистий). Англійці використовують одне прикметник blue, а відтінки позначають складними словами з тим самим коренем: sky-blue блакитний, navy-blue темно-синій, royal blue яскраво-синій. Для передачі тих самих понять в англійській можуть використовуватися слова, а українською - словосполучення, і навпаки. Наприклад: to sightsee оглядати пам'ятки; technical-minded з технічним складом розуму, to kneel ставати на коліна, convergent сходиться в одній точці та ін. потрібно кілька слів: доба - day and night, twenty four hours; декада – ten days, а при приблизному підрахунку – a fortnight; хуртовина - snow storm; неповнолітній – under age. У українській існує поняття людина, яка живе у передмісті, але працює у місті; людина, яка їздить на роботу до міста приміським поїздом чи автобусом, але спеціального слова для називання такої категорії людей в українській мові немає. В англійській мові це поняття виражається словом commuter (від to commute здійснювати регулярні поїздки (поїздом, пароплавом і т.п.). може передаватися різнокореневими словами, а також змінними та фразеологічними поєднаннями.

Чорний black; чорнило ink; чорнильний олівець indelible (pencil); чорниця bilberry; чернетка rough copy; очорнити slander smb., cast a slur uponsmb., soil smb.'s reputation; чорнобурка (лисиця) silver (fox). Значення слова визначається не тільки як його співвіднесеність з позначеним, тобто з предметами об'єктивної дійсності, але й його зв'язок з іншими елементами лексичної системи - словами і словосполученнями, його становище у мікросистемі, яку утворюють лексичні одиниці, пов'язані між собою семантично, структурно і функціонально. У процесі історичного розвитку мов не тільки встановлюються особливі зв'язки між словами кожного з них і реальною дійсністю, але й також складаються особливі відносини між словниковими одиницями кожної мови.

Семантичну різницю між мовами наочно виявляються у порівнянні їх номінативних одиниць (слів та словосполучень), а саме, при зіставленні систем багатозначних слів, що збігаються в окремих словникових значеннях; при аналізі компонентного складу, сполучності та функціонально-стилістичних особливостей семантичних одиниць з однаковим предметним значенням. Слову як номінативної одиниці в іншій мові, крім слова, можуть відповідати: словникове значення багатозначного слова; комбінаторне значення; словосполучення. Словниковому значенню, крім словникового значення та окремого слова, можуть відповідати комбінаторне значення та словосполучення тощо. Іншими словами, паралельної відповідності слово – слово, словосполучення – словосполучення, словникове значення – словникове значення, комбінаторне значення – комбінаторне значення у різних мовах не існує. Наприклад, англійському іменнику driver в комбінаторних значеннях можуть відповідати українські іменники водій, машиніст, шофер, вагоноводій; комбінаторним значенням слова vehicle відповідають іменники вагон, віз, літак, автомобіль. Кожному зі словникових значень багатозначного іменника в англійській мові відповідає самостійна лексична одиниця: залізнична каса - booking office, каса театру - box office, театральна каса - theatre agency, каса в магазині (касовий апарат) - cash register, касса тролейбуса - till, fare box (ам.) Багатозначні слова, що збігаються у одному зі своїх словникових значень, найчастіше не збігаються у інших, тобто є різномовними (українсько-англійськими) частковими синонімами. Прикладами таких слів є: пропонувати offer

I. Виявити готовність дати комусь щось (запропонувати чашку чаю, сигарету, посаду)

I. виявити готовність дати комусь щось (offer smb. a cup of tea, a cigarette, a post)

II. викликатися, зробити щось, запропонувати свої послуги (запропонувати допомогти комусь, піти кудись, запакувати речі)

II. викликатися зробити щось; запропонувати послуги (offer to help smb., offer to pack things)

III. зробити щось предметом обговорення чи вибору з боку інших, подати думку (запропонувати новий спосіб виробництва; запропонувати змінити технологію)

відкривати-open

I. зробити доступним, знявши або прибравши перешкоду (відкрити кімнату, клітку, банку) I. зробити доступним, знявши або прибравши перешкоду (open a room, a cage, a can)

II. прибрати перешкоду (відкрити вікно, двері)

II. прибрати перешкоду (open a window, a door)

III. започаткувати щось (відкрити збори, відкрити магазин о 9 годині)

III. започаткувати щось (open a meeting; open a shop at 9 o'clock)

IV. виявити, викрити, розкрити (відкрити справу про злочин, змову)

V. знайти, встановити шляхом дослідження (відкрити новий спосіб, закон)

VI. встановити існування чогось (відкрити новий континент, зірку, планету)

Слова, що перекладають один одного в прямих значеннях, можуть не співпадати в переносних, тому що в основі перенесення найменування можуть бути різні ознаки. Так, переносне значення іменника hawk явно негативне: прибічник війни, тоді як відповідні йому українські іменники сокіл, яструб у своєму переносному вживанні мають позитивний сенс. Іменник заєць має переносне значення безквитковий пасажир, але у відповідного йому у прямому значенні англійського іменника hare такого похідного значення немає. Українці називають мавпою людину, яка сліпо копіює що-небудь. Переносний зміст відповідного англійського слова monkey – дещо інший. Monkey у переносному сенсі - пустун, а значення спорідненого дієслова to monkey - дуріти, валяти дурня, займатися несерйозною або безглуздою роботою. Недискримінований підхід до англо-українських часткових синонімів, полягає у тому, що на підставі збігу багатозначних слів у одному значенні робиться неправильний висновок про збіг інших, призводить до словникових помилок. Приклади словникових помилок, допущених з цієї причини:

Він набрав п'ятсот голосів. He polled five hundred voices (вместо votes).

Спершу я йому не повірив. I didn't believe him first (замість at first).

Ця історія сталася давно. Це story happened long ago (замість incident).

ЄРКІНА Юлія Михайлівна,
студентка 3 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – старший викладач
РОЖКОВ Юрій Григорович

ОСНОВНІ ВІДМІННОСТІ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ

Перш ніж розпочати вивчення англійської мови, важливо загалом усвідомити основні відмінності моделей побудови англійської та рідної мов. Будучи дітьми, ми активно створюємо свій власний досвід, модель того світу, що знаходиться навколо нас, і одночасно розвиваємо способи пізнання цього світу та взаємодії із ним. Один з найважливіших інструментів взаємодії та пізнання світу – мова, яка сама по собі є цілісною окремою моделлю! На певному етапі свого розвитку ми починаємо виходити більше зі створених нами моделей, ніж із зовнішньої реальності. Тому при вивченні наступної мови (іноземної) починається "боротьба" створеної та створюваної мовних структур.

Щоб уникнути власних та невиправданих "втрат", важливо вбудовувати нову модель у постійному співвідношенні (порівнянні) з тим, що є і вже добре працює. Крім того, багато закономірностей створення наявної моделі можуть бути добре адаптовані для розвитку наступних. Так як зразкове знання про те, як влаштована модель, розуміння логіки її побудови дозволяє нам прогнозувати те, що ще невідомо, виходячи із загальних уявлень. Українська та англійська мови відносяться не лише до різних гілок, а також до різних мовних родин. Тому однією з головних помилок людей, які вивчають цю область, є спроба дослівного перекладу з однієї мови іншою. Це призводить до неправильної побудови речень, а відповідно до спотворення розуміння мови співрозмовником. У зв'язку з цим, перш ніж починати вивчати іноземну мову, потрібно насамперед ознайомитися з основними відмінностями іноземної мови від рідної. Це допоможе усвідомлено розвивати свою мовну компетентність, формувати почуття мови, освоїти ключові правила побудови речення та творення слів, таким чином створюючи фундамент для подальшого формування мовного «фундаменту».

Отже, українська та англійська мови належать до індоєвропейської родини мов. Українська мова належить до східнослов'янської гілки мов, англійська мова – до германської гілки.

1. Українська мова – синтетична, тобто основну частину роботи у реченні виконують закінчення, і у кожного слова є своя форма. Англійська мова - аналітична, де основна роль у реченні належить дієслову (присудку). І сенс речення залежатиме від того, в якій формі ви вживаєте дієслово, яке, на відміну від української мови, показує, як протікає дія.

Наприклад: Зазвичай – He plays tennis. Зараз – He is playing tennis. Якийсь час - He has been playing tennis. Він зазвичай грає у теніс. Він зараз грає у теніс. Він уже якийсь час грає у теніс. Те, що в англійській мові можна висловити дієсловом, в українській мові для вираження тієї ж думки потрібні ще уточнюючі слова (зазвичай, зараз, уже якийсь час).

2. В англійській мові існує суворий порядок слів у реченні. На початку думки позначається предмет, про який йдеться, потім йде дія, потім вказівку на цей предмет (об'єкт) і після цього слідує обставина як вказівка на умови дії, що відбувається. Наприклад: cat caught the mouse in the yard. На подвір'ї кішка спіймала мишку. Оскільки закінчень в англійській немає, і якщо змінити порядок слів у реченні, то його сенс зміниться. Порівняйте: Mouse caught the cat in the yard. На подвір'ї миша зловила кота. В українській мові речення зазвичай починаються з обставини, тобто з опису обстановки.

3. Третя відмінність полягає в тому, що в англійській мові в реченні обов'язково присутні обидва головні члени - підмет і присудок. В українській мові речення може бути без присудка або без підмета.

Наприклад: 1.Він актор. В англійській мові це речення звучатиме так: Він є актором. He is an actor.

2. Сьогодні погода спекотна. В англійській мові ми скажемо: Погода є спекотна сьогодні. The weather is hot today.

3. Темніє. Англійською буде: Це стає темнішим. It is getting dark. Присудок в англійській мові неспроможний існувати без підмета, оскільки тільки з ним він узгодить свою форму.

4. Один і той самий зміст в українській та англійській мовах передається різною формою, тобто різними мовними патернами. Якщо українці кажуть: "Йде дощ". Англійці ж скажуть так: "Дощить" (It rains). Чуємо по-українськи: "Пригощайтеся!" В англійській мові ця фраза звучатиме так: "Допоможіть собі!" (Help yourself, please!) В англійській мові багато висловлювань включають дієслово to have: to have breakfast - снідати; to have a smoke - курити; to have a break – піти на перерву; to have smb's hair cut - підстригтися; to have a walk - пройтися, прогулятися. Англійці та українці по-різному спелінгують (вимовляють за буквами) слова. Офіційно їх спелінгують, вимовляючи назви літер. У побуті американці використовують назви слів, наприклад: Time - tennis, ice, mouse, elf. Спеллінг незнайомого слова українців звучатиме так: Час – Віра, Рая, Олена, Марія, Яна.

5. В англійській мові одна частина мови може перейти до іншої без зміни форми. Англійці кажуть, що будь-який іменник можна трансформувати у дієслово, наприклад: wave (хвиля) - to wave (помахати рукою); shake (коктейль) – to shake (струшувати); pocket (кишеня) - to pocket (покласти щось у кишеню); deposit (внесок) – to deposit (віддавати на зберігання); arm (зброя) – to arm (озброюватися); shoe (черевик) - to shoe (підкувати). Якщо в українській мові ми виймемо слово із контексту, то легко визначимо, до якої частини мови воно належить. В англійській мові, через відсутність закінчень, ми не завжди зможемо це зробити.

6. Однією з важливих відмінностей є те, що в українській мові емоційний стан передається здебільшого за допомогою інтонації. В англійській мові головна роль належить дієслову, тому й емоційне забарвлення передається за допомогою дієслівної форми групи Perfect. Порівняйте: I found the dog. – Я знайшов собаку. (Простий опис факту). I have found the dog. – Я знайшов собаку! (Людина рада події, що відбулася). I am waiting for you. - Я чекаю тебе. I have been waiting for you. - Я чекаю на тебе вже якийсь проміжок часу. (Пропозиція емоційно забарвлена. Той, хто говорить, хоче звернути увагу співрозмовника на факт очікування). Про деякі події англійці завжди будуть говорити, вживаючи перфектний час, наприклад, якщо вони хочуть повідомити, що відвідали якесь місто чи країну: Я був у Парижі! - I have been to Paris. Вона була у Шотландії. - She has been to Scotland. В даному випадку граматична форма підкреслює ставлення до поїздки як до події, а не як до другорядного факту. Якщо хтось скаже про це, використовуючи простий час (I was in Paris.), то це може бути витлумачено як неповага до співрозмовника з цього міста або країни.

ІВАНЮК Мирослава Сергіївна,
студентка 1 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво - доцент **СИДОРУК**
Галина Іванівна

ЗНАЧЕННЯ ГРЕЦЬКИХ ТА ЛАТИНСЬКИХ КОРЕНІВ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Роль запозичень в різних мовах неоднакова і залежить від конкретних умов розвитку кожної мови. Відсоток запозичень в англійській мові є значно вищим, ніж в інших мовах. В англійської мови порівняно з іншими мовами була можливість запозичувати іншомовні слова за умови безпосереднього контакту: спочатку з іноземними завойовниками, які постійно змінювали один одного на Британських островах, а пізніше завдяки торговій експансії і колонізаторській активності самих англійців. Підраховано, що кількість одвічних слів в англійському словнику складає лише 30%.

Процес запозичення іншомовних лексичних одиниць зумовлений внутрішньомовними чинниками (необхідністю позначення нових понять і реалій), а також екстралінгвістичними чинниками (мовними контактами, що відбуваються). Іншомовні запозичення входять до англомовної лексики на позначення понять, головним чином, у сфері повсякденного життя. Вони підлягають процесам графічної, фонетичної та морфологічної асиміляції. Запозичення створюють деривати шляхом метонімічних і метафоричних переносів. Експресивність запозичень є важливим показником глибини лексичної асиміляції іншомовних слів у сфері англомовної лексики.

Той чи інший вплив однієї мови на іншу завжди пояснюється історичними причинами: війни, завоювання, подорожі, торгівля стають причинами тісних взаємозв'язків між різними мовами. Інтенсивність запозичення іншомовних слів є відмінною в різні періоди. В залежності від конкретних історичних умов вона іноді збільшується, а іноді, навпаки, зменшується. При цьому ступінь впливу однієї мови на іншу у значній мірі залежить від мовного фактору, а саме від ступеню близькості взаємодіючих мов, та від того, яка в них спорідненість між собою.

Внаслідок системного характеру мови загалом, і зокрема лексики, ніяке нове поповнення словника запозиченими словами не може пройти безслідно для решти словникового запасу. Зазвичай, запозичене слово набуває одне чи декілька значень слів, які семантично є близькими до нього, і які вже раніше існували в мові. При цьому відбувається перегрупування в структурі змісту, тобто, будь-яке другорядне значення може стати центральним і навпаки. Нерідко відбувається і витіснення слів з мови, які є з новим словом близькими за значенням. Відбувається це тому, що тривале співіснування цілковитих синонімів в мові є неможливим, відтак завжди їх значення ліквідуються або розмежовується, чи з мови витісняються непотрібні слова.

Root	**Meaning in English**	**Origin language**	**Etymology (root origin)**	**English examples**
ab-, a-, abs-	away from	Latin	ab "away"	abnormal, abrasion, absent, abstain, abstract, aversion
aer-	air, atmosphere	Greek	ἀήρ (aēr) "air"	aeronautics, aerosol
aesthet-	feeling, sensation	Greek	aisthētikos "of sense perception" from αἰσθάνεσθαι (aisthanesthai) "to perceive"	aesthetics, anaesthetic

agri-, -egri-	field	Latin	ager, agris "field, country"	agriculture, peregrine
am-, amat-, amor	love, loved	Latin	amor "love" from amāre "to love"	amateur, amorous
bar-	weight, pressure	Greek	βάρος (baros)	barograph, barometer
ben-	good, well	Latin	bene (adverb)	benefit, benignity
bi-	two	Latin	bis, "twice"; bini, "in twos"	binary, binoculars, bigamy, biscotti, bisexual
bibl-	book	Greek	βιβλίον (biblíon) "book"	bible, bibliography
bio-	life	Greek	βίος (bíos) "life"	biography, biology, biologist, biosphere, bioluminescent
cad-, -cid-, cas-	fall	Latin	cadere, casus	accident, cadence, case
calc-	stone	Latin and Greek	from Latin calx "lime", and from Greek χάλιξ (khalix) "pebble" "limestone"	calcite, calcium, calculus
cardi-	relating to the heart	Greek	καρδιά kardia "heart"	cardiograph, cardiology
centr-	center	Greek	κέντρον (kéntron) "needle", "spur"	eccentric
ceram-	clay	Greek	κέραμος (keramos)	ceramic
dens-	thick	Latin	densus	condense, density
dent-	tooth	Latin	dens, dentis	dental, dentifrice, dentures
derm-	skin	Greek	δέρμα (derma)	dermis, epidermis, hypodermic
digit-	finger	Latin	digitus	digital

Головною перевагою запозичених коренів, суфіксів та інших частинок є те, що навіть не знаючи мови, але знаючи запозичені корені та суфікси, можна здогадатись значення цього слова.

Література

1. https://knowledge.allbest.ru/languages/3c0a65625b2bc69a5c53b88421316d26_0.html
2. https://www.oakton.edu/user/3/gherrera/Greek%20and%20Latin%20Roots%20in%20English/greek_and_latin_roots.pdf
3. https://www.learnthat.org/pages/view/roots.html

ІЛЬЧУК Ольга Юріївна,
студентка 1 курсу гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – старший викладач
РОЖКОВ Юрій Григорович

СПІВВІДНОШЕННЯ МОВНОЇ КАРТИНИ СВІТУ ТА НАУКОВОЇ КАРТИНИ СВІТУ

Поняття «картина світу» належить до фундаментальних наукових понять. Вона виражає найсуттєвіші характеристики людини, її буття. Картина світу як глобальний образ постійно формується в процесі контактування людини з навколишнім середовищем та іншими членами соціуму. Картина світу об'єктивується у мові, образотворчому мистецтві, музиці, ритуалах, різноманітних соціокультурних стереотипах поведінки людей.

Вченим-лінгвістам стало зрозуміло, що мова людини є значно більша і глибша, ніж її орфоепічна, лексико-семантична, синтаксична система.

Мова – основна форма, у якій відображенні наші уявлення про світ, вона також є найважливішим інструментом, за допомогою якого людина отримує і узагальнює свої знання, фіксує та передає їх соціуму. Людина як суб'єкт пізнання є носієм певної системи знань, уявлень, міркувань щодо об'єктивної дійсності. Мова сприймається як з'єднуючий елемент між окремою людиною та ментальністю нації, до якої вона належить.

Термін "картина світу" вперше була заснована на межі XIX-XX ст. фізиком В. Герцом і розумілася ним як сукупність внутрішніх образів зовнішніх об'єктів, що служать для виведення логічних суджень відносно поведінки цих об'єктів. Отже , мовна картина світу – це "спосіб відбиття реальності у свідомості людини, що полягає у сприйнятті цієї реальності крізь призму мовних та культурно-національних особливостей, притаманних певному мовному колективу, інтерпретація навколишнього світу за національними концептуальними канонами". Картина світу, на думку багатьох лінгвістів, — вихідний глобальний образ світу, який репрезентує сутнісні властивості світу в розумінні її носіїв, лежить в основі світогляду людини та є результатом усієї її духовної активності. «Картина світу — створений людиною суб'єктивний образ об'єктивної дійсності — це не дзеркальне відображення світу, а завжди певна його інтерпретація»

Мовна картина світу є вторинною за своєю природою, антропоморфною за спрямованістю. В.М.Телія уявляє мовну картину світу як інформацію, розсіяну по

всьому концептуальному каркасу й пов'язану з формуванням самих понять за допомогою маніпулювання мовними значеннями.

Наукова картина світу – особлива форма систематизації знань, якісне узагальнення і світоглядний синтез різних наукових теорій. Історія природничих наук говорить про існування на протязі довгих періодів часу певної стійкої ідейної "атмосфери" із загальних понять про властивості дійсності, під впливом яких розвивається наука даного часу. Цю атмосферу прийнято називати "науковою картиною світу". Вона визначає межі "розумних" з точки зору даної епохи гіпотез, а тому стимулює постановку одних наукових проблем і, навпаки, не сприяє і навіть перешкоджає появі інших. Наукова картина світу виникає як результат підсвідомої екстраполяції більш достовірного, проте обмеженого знання на всю дійсність, на область де повна перевірка ідей принципово недосяжна. В створенні наукової картини світу проявляється властивість людського розуму завжди розповсюджувати знання далеко за межі досвіду, необхідного для життя, за межі їх практичного використання.

ЛИТВИН Марина Олегівна,
студентка 3 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – старший викладач
РОЖКОВ Юрій Григорович

КОНТРАСТИВНА МОРФОЛОГІЯ ПРИКМЕТНИКІВ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ

Прикметники – одна з найбільш вживаних частин мови. Їх використовують в усіх стилях: від літературного до офіційно-ділового. Модифікуючи іменник, ця частина мови відіграє важливу роль у процесі комунікації. Як у англійських, так і в українських прикметників є свої граматичні особливості, що й відрізняють їх одне від одного. Порівняльна морфологія ж аналізує ці особливості граматичних категорій слів однієї мови з іншими, тобто, як у нашому випадку, прикметники англійської мови з прикметниками української.

У англійській мові прикметники не мають таких граматичних категорій як рід, число і відмінок: вони зникли ще у період середньоанглійської мови. В українській все навпаки. Більше того, у нас повні прикметники мають свою систему відмінкових закінчень і відмінюються у шести відмінках, як і іменники. Залежно від характеру останнього приголосного основи вони діляться на тверді (*зелений, вразливий, сестрин*) і м'які (*синій, ранній, безкраїй*). У множині всі прикметники втрачають свою гендерну диференціацію і мають однакові закінчення у всіх трьох родах.

Говорячи про іменники в українській мові, їх категорії роду, числа й відмінка якоюсь мірою визначаються значенням слова, проте прикметники набувають свої граматичні категорії лише у поєднанні зі словом, яке вони денотують. Прикметники англійської мови давно втратили будь-які форми узгодження зі змінюваними словами, тому єдина спільна категорія для українських і англійських прикметників – ступені порівняння. В українській мові, як і в англійській категорія ступенів порівняння представлена у вигляді тричленної опозиції, проте є кілька відмінностей.

Позитивний ступінь порівняння в англійській мові не маркований, як в українській (cold – холодн-ий). В більшості випадків форма англійського прикметника ніяк не показує, до якої частини мови належить слово, хоча на це можуть вказувати суфікси ful, -less, -ous, -ent, -able, -y, -ish (fabulous, greenish, convenient). Українські прикметники марковані, і їх форма завжди вказує на їх належність до цієї частини мови.

Конструкції з *більш* і *найбільш* в українській схожі на аналітичні форми, оскільки не розподіляються з відповідними синтетичним формами, проте більшість науковців схиляються до думки, що прикметники *розумний* і *більш розумний* – стилістичні синоніми. В англійській мові ситуація приблизно та сама, оскільки зазвичай те, будемо ми використовувати *more* чи *most* залежить лише від кількості складів у слові.

Проте не всі англійські прикметники можна порівняти. До таких належать: прикметники, що вже виражають найвищу ступінь (*extreme, supreme, etc.*); прикметники з суфіксом -ish (*childish, stylish, reddish, etc.*); прикметники, що позначають якості, несумісні з ідеєю порівняння (*deaf, lame, dead, etc.*).

Порівняльний ступінь прикметників обох мов формуються за допомогою суфіксів -іш, -ш (в українській) та -er (в англійській). Також, в обох мовах деякі прикметники мають суплетивну форму утворення (*гарний – кращий; good – better*). Зіставні форми утворюються завдяки словам-антонімам більш, найбільш – менш, найменш; more, the most – less, the least.

Отже, можемо сказати, що у своїй єдиній спільній граматичній категорії англійські і українські прикметники мають дуже багато спільного. В обох мовах є три ступені порівняння, які формуються практично однаковими способами. Незважаючи на те, що в англійській мові прикметники менш різноманітні, вони все ж мають свої особливості, котрі потребують подальшого вивчення.

ЛИТВИНЕНКО Катерина Олександрівна
студентка 1 курсу
факультету ветеринарної медицини,
Національний університет біоресурсів і природокористування України
(м.Київ,Україна)
Наукове керівництво – старший викладач **СИРОТІН Олексій Сергійович**

THE DIFFERENCE BETWEEN AMERICAN AND BRITISH ENGLISH

Despite the mutual crosscultural influences, it seems that the vocabulary, spelling and pronunciation of British and American English have become more different every year.

In order to stick to any one version and, more importantly, to be understood correctly, it is important to know which words differ in meaning and pronunciation in America and the UK. This is important not only for simple communication, but also to avoid awkward situations.

Differences in writing

When it comes to the spelling of British English and American English, it can be said that Americans stick to a more economical and phonetic spelling. Unpronounceable

letters are skipped and words are spelled closer to their sound. The most obvious example is the absence of the letter u in American words such as color, neighbor, honor, etc.

Compare also the words traveling, jewelery and program with their British equivalents travelling, jewellery and programme. However, this rule does not always apply. You might think you would spell skilful in America and skillful in Britain, but in fact the opposite is true!

Differences in spelling

Of course, within both countries there are their own regional variations in pronunciation, but the following words are pronounced differently by most Americans and Britons. The differences are mainly in the sound of the vowels or the accent.

Differences in vocabulary

The percentage of words that are only used in one country is very small, but the problem for English learners is that these words are among the most used. Many words are used only by Americans, but most Britons understand them, while others can be difficult to understand.

For example, the British know that Americans call biscuits cookies and flat an apartment, but not many know what alumnus (a college or university graduate) or fender (a mudguard over a car wheel) are. In return Americans know that yard in Britain is called garden and truck is called lorry, but usual words for British people plimsolls or off-licence won't tell them anything.

Differences in grammar

The grammar of British and American English is almost identical, but there are some interesting variations too, for example in some verb forms. In AE the past tense of the verb fit - fit; in BrE it is fitted. Americans say I've got to know her well; Brits say I've got to know her well. BrE often uses Present Perfect where AmE would rather use Past Simple.

For example, when using the words just or already, Brits are more likely to say I've just seen him or I've already done it, while Americans are more likely to say I just saw him or I already did it.

МАМИЧ Дар'я Євгеніївна,
студентка 1 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ Україна)
Наукове керівництво - доцент
СИДОРУК Галина Іванівна

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЛАТИНІЗМІВ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Латинська мова (lingua Latina) отримала свою назву від невеликої області Лацій (Latium), розташованої вздовж нижньої течії р. Тибр у сучасній Італії. Центром цієї області було місто Рим (Roma), засноване у VIII ст. до н. є. братами Ромулом і Ремом. Жителі нового міста, римляни (Romani, звідки поняття *романський*) дали початок наймогутнішій державі Середземномор'я. Латинська мова як офіційне знаряддя римської адміністрації проникає до підкорених областей, стаючи одним із найефективніших засобів романізації. При цьому в деяких провінціях, розташованих найближче до метрополії (Галлія, Іспанія, Дакія), народна розмовна латина, поширювана через нижчі прошарки римського

населення, витісняє місцеві племінні наріччя і стає основою для творення нових мов, відомих під назвою романських: французької, іспанської, португальської, провансальської, румунської та ін.

Латинізм – це вид варваризму – мовний зворот чи вираз, створений за зразком латинської мови: *зберігати мовчання*, букв. з лат. *silentium servare*. Одним з основних способів запозичення латинізмів англійською мовою є суфіксальний. Суфікси – це дієслівні елементи, які розміщені в кінці слів і утворюють цілком нові слова. Вони змінюють категорію слова, перетворюючи іменник в прикметник, прикметник – в іменник, іменник – в дієслово. Так, додаючи суфікси до прикметника *weak* ми одержуємо дієслово *weaken*, іменник *weakness* і прислівник *weakly*. Корінь *just* дає такі похідні як *justice, justify, justifiable, justicatory, justificative, justiceship*. Так само від латинської основи *dur – long lasting* отримуємо слова *duration, durability, durance, during*.

Велика кількість англійських суфіксів походять від грецьких, латинських, французьких суфіксів. Отримуючи суфікси від двох мов в різні часи, деякі основи утворювали слова, які до деякої міри схожі за значенням: *fatal* і *fateful, beauteous* і *beautiful*; *plenteous* і *plentiful*, де перше слово має латинський суфікс, другий старо(давньо)англійський.

В сучасній англійській мові спостерігається утворення неологізмів в основному за допомогою суфіксів латинського походження. Латинські елементи займають в словнику англійської мови значне місце. Серед слів латинського походження в англійській мові виділяють зазвичай три шари. Вони відрізняються характером семантики (значення) слів і часом їх запозичення.

Давні племена, предки англо-саксів, що населяли північну частину Центральної Європи вели торговий обмін з Римською Імперією, воювали з нею, стикалися з римськими купцями і запозичували у римлян слова, пов'язані з торгівлею, або видом товарів і нових для цих племен предметів: vinum – вино wine ['wain] – вино; pondo – міра ваги pound [paund] – фунт; uncia – унція ounce ['auns] – унція. Ці слова є простими за формою, мають повсякденний зміст, входили в англійську мову усним шляхом, при безпосередньому живому спілкуванні. Сюди відносяться назви продуктів харчування та рослин: pipere – перець pepper ['pepə]; persicum – персик peach ['pi: ʧ]. Для вимірювання великих відстаней, римляни користувалися одиницею довжини, що дорівнювала тисячі кроків (≈ 1.5 км). Ця міра була засвоєна древніми англійцями разом з її назвою: millia passuum mile ['mɑɪl] – миля. Ті місця, куди можна було пристати, отримали латинські назви: portus – гавань port ['pɔ: t] – пристань, порт, місто.

Другий шар латинських запозичень пов'язаний з християнством, принесеним римськими проповідниками. Мовою церковної служби була латина: episcopus – єпископ bishop ['bɪʃəp]; divsbyter - священик priest ['prɪ: st]; monachus – чернець monk [monk]. Група слів запозичена в галузі освіти, науки, літератури, навчання та мистецтва: canon – правило canon ['kжnən]; chronica – хроніка [k] chronical.

На зміну середнім вікам прийшла епоха Відродження, якій властивий швидкий розвиток науки й техніки, небувалий розквіт літератури та мистецтва, винахід друкарства, великі географічні відкриття, успіхи матеріалістичної філософії в боротьбі проти церковних догматів і засилля церкви. Це є третій етап. У цей період англійська мова запозичила багато слів з класичних мов. Від попередніх вони різко відрізнялися своїм характером: це слова, як правило, наукові. Проникали вони у мову письмовим шляхом, через літературу, вчені твори, що

сприяло максимальному збереженню латинської форми слова: animal – тварина, formula – формула, inertia – інерція.

Багато запозичень належать до так званої інтернаціональної лексики, тобто повторюються в мовах багатьох народів, об'єднаних між собою загальними рисами культурного та суспільного розвитку.

Англійська мова зовсім не постраждала від збільшення іншомовних елементів. Навпаки, її словниковий склад без сумніву збагатився. Це стало можливим завдяки тому, що вона засвоїла іншомовні елементи, ввібравши в себе все цінне й потрібне, відкинувши в ході подальшого розвитку все випадкове та наносне.

Література

1. https://ua-referat.com/Латинські_запозичення_в_англійській_мові
2. http://ur.co.ua/31/992-1-latinskie-zaimstvovaniya-v-angliiyskom-yazyke
3. http://7000.kiev.ua/?s=card/8794

МАХНОВСЬКА Дарина Олександрівна,
ЛАГОДА Катерина Геннадіївна,
студентки 1 курсу
факультету ветеринарної медицини,
Національний університет біоресурсів
і природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – старший
викладач **СИРОТІНА Олена**
Олексіївна

ЕТИМОЛОГІЯ АНГЛОМОВНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ

Ветеринарія сьогодні – це галузь людського пізнання і діяльності, яка підтримує здоров'я тварин, проводить профілактику їх захворювань, бореться з хворобами, спільними для людини і тварин, гарантує безпеку продуктів харчування тваринного походження, запобігає потраплянню на територію країни заразних хвороб тварин. Ветеринарія як наука про тварин має такі основні галузі: зоогігієна, годування і розведення сільськогосподарських тварин, етологія, ветеринарно-санітарна експертиза продуктів харчування та ін.

Термінологія ветеринарної медицини – це сукупність найменувань, що позначають поняття ветеринарії як науки, і спеціальних номенклатурних найменувань ветеринарії як сфери професійної діяльності. Сучасна термінологія ветеринарної медицини є однією з найбільш ЧИСЛЕННИХ і складних у понятійному, змістовному планах терміносистем. Лексикон ветеринарної медицини становить кілька сотень тисяч слів і словосполучень.

Оволодіння термінологічною системою ветеринарної галузі англійською мовою забезпечує правильність розуміння сенсу наукового спеціалізованого усного та писемного мовлення і, як наслідок, адекватну міжкультурну комунікацію фахівців у сфері їх професійних інтересів.

Обсяг сучасної ветеринарної термінології пояснюється винятковою строкатістю відображених нею категорій наукових понять. Ветеринарна термінологія різноманітна і може бути класифікована на різні види за різними ознаками. Залежно від сфери вживання ветеринарні терміни поділяються на терміни ветеринарної науки і терміни ветеринарної практики. Залежно від поширеності вживання в мові всі терміни, які

використовуються в ветеринарній науці і практиці, логічно поділити на три групи: загальновживані (загальнонаукові), базові – галузі медицини та біології, власні (вузькоспеціальні) терміни.

Термінологія ветеринарної медицини складається з трьох основних термінологічних груп: анатомічної, клінічної та фармацевтичної, кожна з яких визначає своє коло понять. Анатомічна термінологія – називає органи тварини та їх функції, клінічна – позначає назви хвороб, їх симптоми, хворобливі стани, а фармацевтична – дає назву лікарських препаратів. Найбільш частотними є лексичні одиниці, що позначають назви хвороб та процеси і методи лікування. Це пов'язано з науковим прогресом у ветеринарній медицині, появою нових методів діагностики і лікування, приладів та інструментів медичного призначення, нових галузей ветеринарії.

За своїм етимологічним складом англомовна ветеринарна термінологія тварин представлена: 1) запозиченнями з класичних мов; 2) лексемами рідної мови; 3) термінами, запозиченими з європейських мов.

Більшість анатомічних термінів, які сьогодні використовують у ветеринарній медицині, це латинські або латинізовані грецькі слова, які є основою міжнародного термінологічного фонду. Клінічні терміни переважно грецького походження або греко-латинського, на відміну від анатомічної термінології.

Велику кількість англійської ветеринарної термінології запозичено із сучасних європейських мов, серед яких найпоширеніші номінації з французької мови. Це обумовлено тим, що у XIX столітті викладання медицини і медична література в Європі, зокрема у Франції, відігравали істотну роль в освіті британських та американських лікарів гуманної і ветеринарної медицини.

До прикладів запозичених термінів із французької мови можна віднести такі: *bowel* – кишечник, *cartilage* – хрящ, *teak* – тік, *shock*–шок, *ergotism* – ерготізм, *cramp* – спазм, *diarrhoea* – діарея, тощо.

Власні ветеринарні терміни, що з'явилися в англійській мові, представлені великим корпусом епонімічних термінів, які отримали свою назву на честь особи, прізвище якої пов'язано з дослідженням та відкриттям хвороби: Aujeszky's disease, Barlow's disease, Chagas disease, Marek's disease, Christmas disease, Legg-Calve-Perthes disease.

З появою таких наук, як мікробіологія, імунологія, біохімія, генетика, біотехнологія, термінологічний апарат ветеринарної медицини став усе більше поповнюватися словами англійського походження.

Етимологія англомовної ветеринарної термінології дозволяє визначити основні джерела її збагачення. Різноманітність, численність і специфіка термінологічних одиниць англомовної ветеринарної медицини пояснюється наявністю рідних компонентів, запозичень та словотвірним розмаїттям.

СВИНЦИЦЬКА Валерія Евгеніївна,
студентка 2 курсу
гуманітарно-педагогичного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м.Київ,Україна)
Наукове керівництво – доцент **ТЕПЛА**
Оксана Миколаївна

КОНЦЕПТ ВОЛЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ

Важливим когнітивним чинником є концептуальна система, яка виявляє подібність різних мовних спільнот та забезпечує можливість міжкультурної комунікації. Вона містить не тільки спільні, а й відмінні концепти. Саме вони формують національно-культурну ідентичність та самобутність етносу, визначають особливості його світосприйняття та впливають на формування менталітету [1].

Домінуючими концептами української та британської картин світу є *воля/свобода , freedom/liberty.* Вони належать до концептуальних домінант та визначальних лінгвокультурних конструктів українського та британського етносів. Попри наявну семантичну уподібненість зазначені концепти мають суттєву лінгвокогнітивну специфіку в українській та британській системі концептуальних координат.

Не існує народів, які б не мали жаги до волі, але український народ є найчисельнішим з європейських народів, що зазнав гноблення – соціальне та національне [2]. Козацкість відзначають як суттєву відзнаку українського менталітету, а її складовою частиною можна назвати волелюбність, яка набула розвитку завдяки постійному тлу української історії – природі України [3]. Українці надавали перевагу й особистій свободі. Для нас концепт *воля* виступає в якості мрії про гідне життя людини, яку народ плекає й досі. Підтвердження цьому можна знайти у таких фразеологічних зразках як: *з доброї волі, вольному воля, давати волю,*тощо. Взагалі з лексемою *воля* налічується близько двадцяти зразків, які закріпили у мовному знакові таку рису українського менталітету як індивідуалізм.

З поняттям волелюбності безпосередньо пов`язані фразеологізми: *степ та воля – козацька доля; козак в полі, то він на волі.*Зокрема, козак, як компонент фраземи, збагачений експресією закріплених рис українського менталітету (щирість, безкорисність, неегоїстичність, безпристрастність).

Концепт *свобода* в українській картині світу асоціюється, насамперед, з незалежністю держави, правом на державні та соціальні ґарантії (свобода слова, свобода совісті, тощо).

Незважаючи на те, що концепт *freedom/свобода* можна розглядати як універсальний лінгвокультурний концепт, в англомовній лінгвокультурній спільноті він має свої особливості.Концепт *воля* не має такого значення у британській мовній картині світу, але дуже важливою характеристикою британців є прагнення до незалежності та свободи, що відображають такі лексичні одиниці як *self-asserting,self-sufficient,self-sustained, self-wise, self-substantial, self-dependent, self-governed, self-supported, self-determined [4].*Важливим є те, що *«freedom»* - це не вседозволеність, а свобода діяти згідно зі своїми правами, не порушуючи прав інших водночас; це свобода увиборі, що передбачає певний ступінь особистої автономії.

Концепт *liberty* в англомовній лінгвокультурі, зокрема британській, асоціюється зі смисловою зоною «символіка» (the Statue of Liberty). Наступною за семантичною значущістю є смислова зона «конституційні та громадянські права», «особиста свобода вибору». У цих смислових зонах британський концепт *liberty* перетинається з українським концептом *свобода [5].*

Загалом на формування національного менталітету впливають багато чинників: історичний, географічний, культурний, релігійний, тощо. Саме ці чинники формують світогляд та світосприйняття. Основною характеристикою британського національного характеру є індивідуалізм. Концепт «воля» - це провідна риса українського менталітету. Для нас концепт означає ніщо інше, як звільнення від ворожих окупантів, свободу духу та вибору, вільне та щасливе життя на рідній землі.

Література

1.Голубовська І. О. Етнічні особливості мовних картин світу : монографія Київ : Логос, 2004. 283 с.
2.Нельга О.В. Курс лекцій з етнології. К.: Видання Київського гуманітарного інституту, 1995. 252с.
3. Чижевський Д. Нариси з історії філософії на Україні. К.: Орій, 1992. 230 с.
4. OED – Oxford English Dictionary. Oxford University Press, 1961.
5.Wierzbicka A. Understanding Cultures through Their Key Words / A.Wierzbicka. New York, Oxford : Oxford University Press, 1997. 317 p.

ХЛИСТІК Дарина Вікторівна,
студентка 1 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент **СИДОРУК**
Галина Іванівна

ЛАТИНСЬКІ КОРЕНІ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

В англійській мові корінь – це слово або частина слова, з якого виростають інші слова, як правило, шляхом додавання префіксів та суфіксів. Афікси додають деяку тінь значення, але це не впливає на значення кореня або радикально змінює значення цілого слова, тому значення цілого слова може бути виведене описовим способом, якщо точний переклад невідомий. Вивчаючи кореневі слова, ми можем розшифрувати незнайомі слова, розширити свій словниковий запас і краще розмовляти англійською. Більшість слів в англійській мові засновані на латинських словах. Іноді їх позичали готовими, іноді створювались для певних цілей як у наук.-техн. термінології. Кореневі слова дуже корисні для створення нових слів, особливо в техніці та медицині, де часто трапляються нові інновації.

Найважливіше завдання для будь-якого перекладача полягає в тому, щоб вміти зрозуміти і пояснити значення найбільш часто вживаних коренів в поєднанні з афіксами. Розуміння значення кореня як основної інформаційної частини слова надзвичайно корисно для розуміння цілого слово взагалі. І в класичних мовах, і в англійській кожному кореню зазвичай призначається одне тлумачення, яке є суворо зарезервованим для нього. Після того, як корінь злився з морфемою і утворилося слово, його тлумачення зміщується через значення морфеми. Слова, які здаються абсолютно не пов’язаними, безглуздими або неоднорідними з'являються спорідненими загальними морфемами. Вони не вимагають безглуздих і марних зубрінь. Мова в цілому стає ближчою, і її слова мають більше сенсу.

У деяких випадках кореневі слова можуть бути трохи трансформовані, щоб стати частиною слів, які нам знайомі. Так слово *vowel* є чітко пов’язаним з коренем ***voc*** та його сімейством похідних слів, але **«c»** у «vowel» відсутня.

Латинські кореневі слова:

Акт, ект – діяти

Дез-***акт***-ив-ація – дія з відхилення дієвості

Де-ф-***ект*** – відхилення від потрібної дії

Вен – іти

Вен-тил-яція – забезпечене проходження (повітря)

Кон-***вен***-ція – спільна хода до чогось
Вар, вер – міняти
Вар-іант – результат видозміни
Ди-***вер***-сія – відхилення від потрібної дії
Ві – бачити
Ві-део – те, що бачать
Ре-***ві***-зія – переоглядання
Scrip (L.), graph (Gr.) – write
De-***scrip***-tor – from written
Manu-***script*** – written by hand
Graph – element of symbolic description
Bio ***graphy*** – writing about life
Grad – to walk step by step, pace, крокувати
Grad-ation – дія покрокового розміщення
A-***ggres***-sion – наступ
Inte-***gral*** – між кроками (заповнення проміжків)
Gno, on – to know, denote, designate (знати, означувати)
Dia-***gno***-sis – через знання
Si-***gna***-l – спів знак
Agro-***no***-mist – полезнавець
An-***on***-ym – безіменний (неозначений)
Gen – beget, give life, give birth*Gen*-eral – родоначальник
En-***gin***-eer – той, хто породжує
Duc, duct – вести
Aque-***duct*** – водовід
De-***duc***-tion – відведення від (виведення)
Jec – кидати
Pro-***jec***-tor – прокидач крізь
In-***jec***-tion – вкидання
Clam – гукати
De-***cla***-ration – виголошення
Re-***clam***-ation – переоголошення
Cred – вірити
Cred-o – вірю
A-***ccred***-itation – дія з вираження довіри

Отже, розуміння значень звичайних коренів слів може допомогти нам визначити значення нових слів, з якими ми зустрічаємось. Але треба бути обережними: кореневі слова можуть мати більше одного значення, а також різні відтінки значень. Крім того, схожі слова можуть походити від різних коренів.

Література

1. Сидорук Г.І. (2016). Вступ до перекладознавства: навч. посібник (англ. мовою). Конкорд, 328.
2. https://www.thoughtco.com/common-word-roots-in-english-1692793.

ШУШКІВСЬКА Антоніна Анатоліївна,
магістрантка 1 року навчання
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво - доцент **СИДОРУК**
Галина Іванівна

ОЦІНКА ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ ЕКВІВАЛЕНТНОСТІ (НА АНГЛОМОВНИХ МАТЕРІАЛАХ З МЕНЕДЖМЕНТУ ТА МАРКЕТИНГУ, ПЕРЕКЛАДЕНИХ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ)

Термінологія науки менеджменту та маркетингу бурхливо розвивається, потребуючи відповідних досліджень та аналізу існуючих і новоутворених термінів, а також побудови єдиної наукової системи. Досі не створена досконала та логічна система такої термінології, що призводить до чималих недоліків перекладу. Згідно з теорією перекладу перекладацька еквівалентність забезпечується системою способів збереження відносної рівності змістової, семантичної, стилістичної та функціонально-комунікативної інформації, що міститься в оригіналі та перекладі. Якщо при перекладі англійський термін втрачає відтінки свого значення, або відсутній адекватний еквівалент, застосовують транслітерацію, транскрибування або калькування. Транслітерацію застосовують за необхідності передачі буквеного складу слова однієї алфавітної системи, засобами іншої алфавітної системи. Транскрибування передає звуковий склад слова буквами іншої мови. Транскрипцію та транслітерацію використовують у випадках, коли прагнуть уникнути описового перекладу з метою якомога повного збереження лексичного складу тексту оригіналу в тексті перекладу: *controlling – контролінг* (сукупність методів аналізу, прогнозування, прийняття рішень та їх коригування у процесі реалізації стратегічних цілей фірми), *booking list – букінг-ліст* (документ, в якому реєструються всі необхідні дані про вантаж та вказуються місце та спосіб його розміщення на кораблі), *lumpsum- люмпсум* (провізна плата, що стягується загалом за весь корабель незалежно від фактичної кількості вантажу), *outsourcing – аутсорсінг* (залучення третьої сторони); flat – флет (дерев'яна квадратна платформа для укладання вантажів), *terminal- терминал* (початковий або кінцевий пункт прийому та видачі вантажу на магістральних видах транспорту). Назви професій іноді транскрибуються заради уникнення непорозуміння: *armator – арматор* (судновласник), *stevedore – стивідор* (портовий вантажник). Тут використання еквівалента портовий вантажник є неможливим, оскільки у обов'язки стивідора входить не просто здійснення вантажно-розвантажувальних робіт, а складання кошторисів, графіків, контролю над виконанням правил безпеки та дотриманням технології завантаження. Калькування – це утворення нових мовних одиниць шляхом запозичення лексико-семантичних та лексико-синтаксичних моделей іншої мови: underdelivery – недопостачання; overshipment – перепостачання. В українській термінології зберігається багатозначність термінів та помилки в перекладі. Так, термін logistic chain можна перекласти і як логістичний ланцюг, і як ланцюг постачання. Термін distribution має два переклади в текстах з менеджменту та маркетингу: *дистрибуція* та *розподіл(-ення)*: *Distribution logistics primarily concerns sales processes that generally begin with a customer ordering materials. – Розподільна логістика в першу чергу займається процесами продажів, які зазвичай починаються із замовлення покупцем матеріалів.* В українській сфері маркетингу та менеджменту термін *outsourcing* означає передачу

організацією частини виконуваних нею робіт інший організації за умов договору підряду; залучення сторонніх організацій до виконання логістичних операцій. Термін *provider вже давно* активно використовуватися в лексиці менеджменту та маркетингу, і в галузевих текстах перекладається як *провайдер* (*провайдер транспортних послуг, логістичний провайдер*). Цей термін має свої синонімічні замінники *оператор* та *посередник*. На підставі цього провідні галузеві фахівці використовують замість терміна *провайдер* слово оператор, оскільки воно є повним еквівалентом англійського слова.

ЩЕРБАКОВА Марія Миколаївна,
студентка 1 курсу
факультету тваринництва
та водних біоресурсів,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент **ТЕПЛА**
Оксана Миколаївна

ЗООМЕТАФОРИ В МОВНІЙ КАРТИНІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

До словниковникового складу будь-якої мови належать слова з прямим і переносним значенням, що надають висловлюванню певний смисловий відтінок. Одним із головних засобів відображення людського фактора у мові є використання метафори. Особливе місце посідає зоологічна метафора, яка характеризує людину на основі різних асоціацій, викликаних манерою поведінки, звичок, звичаїв тварин.

Найпопулярнішим джерелом метафори для опису образу людини є номінація представників тваринного світу. Метафору найчастіше вживають для опису зовнішності, поведінки, характеру, розумових людини. Найбільш точно передає зміст означених рис зооморфна метафора, в її основі лежить «образ» тварини, перенесений на людину. Такі слова міцно увійшли до мовної культури народів, відображаючи уявлення того чи іншого етносу про систему цінностей

Зоометафори беруть свій початок з того часу, коли основу людського світогляду становив анімалізм (анімізм). Тоді якраз і складався характерний образ кожної тварини. Пізніше, коли тварин приручили, з'явився певний символ для кожної з них, зафіксований у пам'ятках історії та культури народу.

У реальному житті багато якостей, звички та типи поведінки тварин залежать від природи, тому науковий опис тварин універсальний, але різниця йде у формі відображення у повсякденній свідомості людей. Риса тварин, що є привабливою для одного народу, може вважатися негативною для іншого. Зокрема в англійській мові *cobra (кобра*) – мила і приємна жінка, а в українській навпаки – неприємна жінка. Відмінність розуміння звичок тварини та характеру якостей свідчить про те, як кожна національність переосмислює мовну реальність. Англійська метафора *cobra*, що передає граціозність руху змії, нам видається не зовсім зрозумілою і аргументованою. Незважаючи на відмінність у розумінні рис, в українській та англійській мовах є метафори зі схожим значення. Наприклад, *bee (бджола*) - це трудолюбива людина.

Більшість тварин мають риси, якими не наділена людина, тоді назви таких тварин вживаютья для вираження нестандартних властивостей

людини. Наприклад, на схожість людей за фізичною силою вказують такі зоометафори: в англійській мові *horse (кінь)* - людина з великою силою, *lion(лев*) - смілива, сильний людина; в українській мові *бик* - велетень, сильна людина.

Отже, саме зоометафори найбільш точно відображають національні характеру кожного народу. Одне й те саме лексичне значення вказує, що метафора є невід'ємною складовою вивчення культури у різних галузях діяльності.

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВА ТА МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ

БАМБУРА Алла Ігорівна,
магістрантка 1 року навчання
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України (м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент **СИДОРУК Галина Іванівна**

СИНТАКСИЧНІ ПЕРЕТВОРЕННЯ ЯК СПОСІБ ДОСЯГНЕННЯ ЕКВІВАЛЕНТНОСТІ ПЕРЕКЛАДУ

Постійний розвиток у сфері перекладознавства спонукає до невпинного вивчення способів все більш точного в усіх відношеннях перекладу тексту, що максимально відповідає його оригіналу за допомогою перекладацьких трансформацій. Важливою умовою під час перекладу є досягнення його еквівалентності, яка досягається за допомогою граматичних, лексичних та синтаксичних трансформацій. Кожна з них відіграє важливу роль при перекладі, проте саме синтаксичні трансформації спричиняють найбільше проблем при перекладі і є особливим видом міжмовних трансформацій. Цю тему досліджували багато науковців, а саме Л.С. Бархударов, В.І. Карабан, Т.А. Казакова, В.Н. Комісаров, Л.К. Латишев, С.С. Максімов, А.В. Мамрак, Р.К. Міньяр-Бєлоручев, Ю. Найда, Я.І. Рецкер, О.О. Селіванова, проте й натепер вона залишається актуальною.

Саме застосування перекладацьких трансформацій допомагає досягти еквівалентності перекладу, де важливим є застосування логічного мислення з метою правильного підбору відповідників. Не менш важливими в цьому відношенні залишаються урахування міжмовних та міжкультурних особливостей, міжмовні перетворення задля передачі змісту оригіналу, зміна ядерних структур, передача основної думки в тексті оригіналу, рівноцінність та рівнозначність оригінального та перекладеного тексту. Важливість досягнення еквівалентності перекладу доводить Швейцер А.Д., зазначаючи, що вона є «найоптимальнішою ознакою збалансованості смислової, конотативної, екстралінгвістичної інформації текстів оригіналу й перекладу, що мотивується необхідністю досягнення рівноцінності їхнього регулятивного впливу на своїх адресатів» [3, с. 31]. Застосування будь-яких перетворень та модифікацій слугує досягненню балансу та гармонійного поєднання. Бархударов Л.С. зазначає, що, будь-які зміни в синтаксичній структурі перекладу в порівнянні з оригіналом при збереженні глибинної структури речення можуть бути представлені як перекладацькі синтаксичні трансформації [1]. При цьому змінюються одні типи синтаксичних конструкцій на інші. Виділяють такі типи синтаксичних трансформацій: нульову трансформацію, перестановку, заміну, трансформації синтаксичних конструкцій.

Нульова трансформація передбачає дослівний переклад тексту, його уподібнення. При цьому нульова трансформація не використовується досить часто, тому що не завжди дослівна передача тексту оригіналу є доцільною. Її застосовують у тому випадку, коли наявні паралельні синтаксичні структури.

«*And who was the third*?» – *he asked. – «І хто був третім?» - він поцікавився* Тут чітко прослідковується паралелізм синтаксичних конструкцій та спостерігається вилучення означеного артикля перед числівником, який не передається українською мовою.

Перестановка використовується з метою заміни розташування мовних одиниць, які за умов використання дослівного перекладу входять в протиріччя з правильною синтаксичною побудовою речення (слова, словосполучення, речення, частини мови). Варто зауважити, що в англійській мові перевага надається прямому порядку слів, а інверсія використовується лише для підсилення та виділення реми, а в українській мові є доцільним використання як прямого порядку слів, так і інверсії. При цьому застосовується як повна інверсія, так і часткова. Також до перестановки можна віднести передачу пасивних конструкцій, які часто вживаються в англійській мові та передаються українською дуже рідко, адже будуть замінюватися на активні безособові речення: *The important international events have been started in our country lately. – Нещодавно у нашій країні розпочались важливі міжнародні події.*

Оскільки англійська мова належить до аналітичних мов, то чіткого формального акцентування реми тут не виявлено, а в синтетичному типі (українська мова) компенсаторне виділення лексичним повтором, наприклад, є дуже важливим: *Old man, woman, window – старий чоловік, стара жінка, старе вікно.* При цьому одне слово може виступати як іменником, так і дієсловом, мати декілька значень в англійській мові, що вимагає трансформації під час перекладу українською мовою: *Watch TV – дивитися телевізор;*

Watch your mouth – слідкуй за язиком, слідкуй за тим, що говориш;

Water plant – поливати вазон;

Mineral water – мінеральна вода.

Порядок слів в англійській мові є також надзвичайно важливим – на першому місці стоїть підмет, на другому – присудок. Тому таке речення, як «*Usually sisters father their brothers and younger sisters*», досвідчений перекладач перекладе, як «*Зазвичай сестри виховують їхніх братиків і молодших сестричок*». При цьому можна також застосовувати перестановку і передати переклад так «*Зазвичай старші сестри виховують молодших братиків і сестричок*». Слід брати до уваги особливості вживання фразових дієслів, адже *father* як дієслово може бути замінене на фразове дієслово *look after*, де прийменник повністю змінює значення дієслова *to look.*

Третім перекладацьким прийомом є заміна, яка являється найпопулярнішою синтаксичною трансформацією з метою нормативно-стилістичного відтворення. Замінювати можна як частини слова, речення, так і цілі конструкції. Їх можна перерахувати: заміна простого речення на складне та навпаки, складнопідрядного речення на складносурядне та навпаки, особливо під час передачі безособових (інфінітивних) речень з української мови на англійську, членування речень та навпаки – їхнє об'єднання, зміна типу зв'язку між реченнями в оригіналі та перекладі, заміна англійського підмета українським додатком, заміна безсполучникового типу зв'язку на сполучниковий, пасивної конструкції на активну. Яскравим прикладом синтаксичної заміни може слугувати застосування членування: *I thus saw a silhouette of a beautiful girl near the tree unnoticed before. – І тоді з'явився силует прекрасної дівчини, якої доти я не помічав*. Тут спостерігається заміна простого речення на складнопідрядне. *Stay where you are. – Залишайтеся на місці*. Тут застосовується трансформація складнопідрядного речення на просте речення.

Процес перекладу є досить складним, оскільки окремо синтаксичні трансформації не вживаються, а лише в поєднанні з граматичними та лексичними. Аби передати оригінальний текст мовою перекладу, потрібно враховувати всі закономірності та особливості трансформацій з метою досягнення еквівалентності перекладу.

Література

1. Бархударов Л.С. Язык и перевод. Вопросы общей и частной теории перевода. Москва : Международные отношения, 1975. 239 с.
2. Максімов С.Є. Практичний курс перекладу (англійська та українська мови): навчальний посібник. Київ : Ленвіт, 2006. 157 с.
3. Швейцер А.Д. Теория перевода: Статус, проблемы, аспекты. Москва : Наука, 1988. 215 с.

БІЛАН Тетяна Юріївна,
студентка 2 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент **СИДОРУК**
Галина Іванівна

ПЕРЕКЛАДАЦЬКІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЯК СПОСІБ УРІВНОВАЖЕННЯ ОРИГІНАЛЬНИХ ТА ПЕРЕКЛАДЕНИХ МАТЕРІАЛІВ

Правильний переклад є комплексним видом перекладацької діяльності, оскільки його основна мета полягає у достовірній передачі інформації та досягнення адекватності перекладу. Актуальність дослідження комплексних перекладацьких трансформацій у науково-технічних текстах полягає у необхідності досягнення адекватного перекладу, шляхом застосування комплексних перекладацьких трансформацій.

За визначенням А.В. Федорова, адекватність – це «вичерпна передача змістового оригіналу і повна функціонально-стилістична відповідність йому». Поділ складних випадків перекладу на граматичні та лексичні явища є досить умовним, адже в кожній мові граматичне явище тісно пов'язане з лексичним, і спосіб передачі в перекладі граматичних форм нерідко залежить від їхнього лексичного наповнення. Перекладацькі трансформації відбуваються через відмінності у мовах. Аналізуючи теорії як вітчизняних, так і зарубіжних лінгвістів, що займаються вивченням даної проблеми, у цій роботі було сформульовано інтерпретацію поняття трансформацій, виділено основні види комплексних трансформацій, були розглянуті причини, що вимагають застосування комплексних трансформацій.

Я І. Рецкер визначає трансформації як прийоми логічного мислення, за допомогою яких ми розкриваємо значення іншомовного слова і знаходимо йому український еквівалент, що збігається зі словниковим. Федоров А. вважає, що повноцінність перекладу залежить від передачі змістового оригіналу шляхом відтворення особливостей останнього, або створення функціональних відповідностей цим мовним особливостям. А. Д. Швейцер вважає, що перекладацька трансформація є відношенням між вихідними і кінцевими мовними висловлюваннями, заміну в процесі перекладу однієї форми вираження іншою і може бути зрозумілою в метафоричному

сенсі. В ході дослідження ми встановили наявність найбільш вживаних перекладацьких трансформацій, що реалізуються у перекладі. Серед них можна вказати на такі:

Модуляція – заміна слова/словосполучення мови оригіналу одиницею мови перекладу, значення якої логічно виводиться із значення вихідної одиниці, а значення слів оригіналу та перекладу пов'язані логічними причинно-наслідковими зв'язками. Це найбільш складний прийом, що вимагає певної майстерності перекладача. Сутність цього прийому полягає у заміні при перекладі одного поняття іншим (якщо ці поняття пов'язані один з одним як причина і наслідок або як частина і ціле). При використанні модуляції вихідне слово або словосполучення замінюється за деякими логічними міркуваннями. Іншими словами, при перекладі відбувається більш глибоке тлумачення тієї чи іншої лексичної одиниці, в результаті чого перекладач логічно виводить слово або словосполучення на мові перекладу, яке є для вихідної одиниці контекстуальних синонімом.

Прийом лексичного вилучення передбачає ігнорування у процесі перекладу деяких семантично-надлишкових слів, які не несуть важливого смислового навантаження, і значення яких часто комплексно відновлюється у перекладі. Вилучення є методом прямо протилежним прийому додавання.

Антонімічний переклад передбачає заміну будь-якого поняття, вираженого в оригіналі, протилежним поняттям у перекладі з відповідною перебудовою всього висловлювання задля збереження постійного плану змісту. Антонімічний переклад є порівняно поширеним видом перекладацької трансформації. Його цінність полягає у адекватній передачі задуму автора. Антонімічний переклад необхідний, щоб уникнути буквалістичної помилки перекладача.

Прийом описового перекладу застосовується у тих випадках, коли перекладачеві не вдається підібрати еквівалентний термін для перекладу, тобто використовуються лексико-граматичні трансформації, в результаті чого вихідна лексична одиниця мови оригіналу замінюється на словосполучення, що розкриває її значення. Численні приклади описового перекладу можна знайти у будь-якому англо-українському словнику. Фактично, це не просто переклад, а більш-менш широке тлумачення значення англійського слова, тобто його розгорнуте пояснення.

Існують значні розбіжності у принципах класифікації перекладацьких трансформацій різними вченими. Подібними у різних класифікаціях виступають види перекладацьких трансформацій, що виражаються у різних прийомах перекладу. Застосування комплексних перекладацьких трансформацій допомагає досягти усунення відмінностей під час найскладніших випадків перекладу. Таким чином, в результаті застосування трансформацій, нейтралізуються розбіжності у мовах та усуваються можливі причини виникнення «хибних друзів перекладача».

БІЛОШИЦЬКА Анна Олегівна,
студентка 1 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент
СИДОРУК Галина Іванівна

КЛАСИФІКАЦІЯ РІВНІВ ПЕРЕКЛАДУ

Часто те, що неможливо відтворити на основі окремого елемента, можливо здійснити стосовно системи мовних одиниць - тих смислових зв'язків, які існують

між окремими елементами у системі цілого. Кожен рівень мовної ієрархії вимагає окремого підходу у перекладі, значимість таких рівнів може змінюватись залежно від жанру тексту та намірів автора. Залежно від того, на якому рівні знаходиться одиниця перекладу, розрізняються: переклад на рівні фонем, морфем, рівня слів, словосполучень, речень та навіть тексту.

Переклад на рівні фонем. Фонема, як відомо, не є носієм значення - вона відіграє в мові тільки змісторозрізнюючу роль, однак, у практиці перекладу мають місце випадки, коли одиницями перекладу виявляються саме фонеми,тобто фонеми замінюються найближчими до них по артикуляції і звучанню, так англійське слово *"lady"* перекладається на українську як "леді", тобто при перекладі здійснюється заміна фонем англійського слова найближчими до них українським фонемами. Переклад на рівні фонем зустрічається в дуже обмеженій кількості випадків. Більш-менш регулярно він застосовується лише при передачі власних імен, наприклад, *англ. Churchill – укр. Черчіль ; англ. Liverpool – укр. Ліверпуль* і ін.

Переклад на рівні морфем. Якщо ми розглянемо морфемну структуру англ. і українського слів, то побачимо що кожній морфемі англійського може відповідати окрема морфема українського: *One-sided-ness - Одно-біч-ність.* Переклад на рівні морфем, як і фонем, також є порівняно рідкісним явищем. Морфемна структура слів, що мають однакові значення, у різних мовах найчастіше не збігається, особливо якщо брати до уваги не тільки лексичні, а й граматичні морфеми, набір яких у різних мовах різний.

Переклад на рівні слів: *He came home. - Він прийшов додому. My friend lives in Lviv. - Мій друг живе у Львові. Who told you this? - Хто сказав вам це ?* Тут слова виступають як одиниці перекладу. Такий дослівний переклад зустрічається набагато частіше, ніж переклад по фонемний чи морфемний. Однак і він є обмеженим щодо сфери застосування-як правило у реченні лише частина слів одержує при перекладі дослівні відповідності, тоді як інші слова таких відповідностей не мають.

*Переклад на рівні словосполучень***.** Ідіоматичні чи стійкі словосполучення це такі мовні одиниці, значення яких не може бути отримане із значень слів, що входять у сполучення. Одиницею перекладу у таких випадках виступає все словосполучення в цілому: *take part - брати участь, a fly in the oinment - ложка дьогтю у бочці меду.* Зустрічається такий вид відповідностей, у якому деякі слова в реченні перекладаються дослівно (тобто переклад на рівні еквівалентів), а інша частина речення перекладається на рівні словосполучень: *The terrestrial globe is a member of the solar system. – Земна куля належить до сонячної системи.*

Переклад на рівні речення. Цей вид перекладу є найбільш розповсюдженим. Речення як основна комунікативна одиниця відповідно є і основною одиницею перекладу – адже ми перекладаємо не слова й фонеми, а – комунікацію. Речення ж, на відміну від дрібніших мовних одиниць, виражає завершену думку, й тому уповні представляє всі відтінки значень його складових. На підставі такої логічної і структурної завершеності перекладач має змогу здійснити цілісний і адекватний переклад висловлювання, здатних відтворити їх роль у системі контексту.

БОНДАРЕНКО Ярослав Сергійович,
студент 2 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів
і природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – професор
ЛИЧУК Марія Іванівна

ПРАГМАТИЧНА АДАПТАЦІЯ У ПЕРЕКЛАДІ

На сьогодні проблемним є розгляд рекламних слоганів в прагматичному аспекті.

Ми постійно спостерігаємо рекламні слогани в повсякденному житті, іноді вносимо свої зміни. Відповідно реклама з кожним роком змінюється й оновлюється, оскільки реклама – це не просто інформування, а процес діалогу зі споживачем.

Прагматичні проблеми, що виникають під час перекладу, не обмежують можливості прагматичного перекладу тексту. Прагматична версія перекладу – це ступінь відповідності тексту тим завданням, для вирішення яких було здійснено переклад. Перекладач перебуває в певних прагматичних відносинах: як з текстом оригіналу, так і з текстом перекладу, оскільки вони можуть викликати у нього різні почуття, подобатися чи не подобатися, він може погоджуватися або не погоджуватися з їхнім змістом та ін. Переважно перекладач прагне звести цей вплив до мінімуму і більш об'єктивно підходити до оцінки прагматичного потенціалу обох текстів.

Прагматичні переклади безпосередньо пов'язані з жанровими особливостями оригіналу та типом рецепторів, для яких він призначається. Наприклад, з істотними труднощами при передачі прагматичного оригіналу стикаються перекладачі художньої літератури. Твори художньої літератури на будь-якій мові звернені насамперед до людей, для яких мова є рідною, але вони мають і загальнолюдську цінність і часто перекладаються іншими мовами. Разом з тим, в них нерідко зустрічаються описи фактів і подій, пов'язані з історією даного народу, різними літературними асоціаціями, побутом, звичаями, найменуваннями національних страв, предметів одягу та ін.

Можемо виділити певні прагматичні проблеми, з якими перекладач може мати справу під час перекладу рекламних слоганів:

1) повторення. В англійській мові, щоб уникнути тавтології, застосовують або синоніми, або певні конструкції. У німецькій мові роблять заміну будь-яким членом речення;

2) особливості стилю. Дуже часто стиль мови впливає на вибір перекладацьких співвідношень. Варто пам'ятати, що в англійській та німецькій мовах прийняті більш лаконічні вирази.

Завдання перекладу – це забезпечити такий тип міжмовної комунікації, при якому створений текст на мові перекладу виступає повноцінною комунікативною заміною оригіналу. Комунікативна рівноцінність перекладу і оригіналу з погляду сприйняття тексту – текст, який є рівним за своєю силою впливу на реципієнтів, незалежно від того, чи в первинній, чи у вторинній комунікації використано текст. Прагнучи досягти комунікативної рівноцінності і адекватності впливу, перекладач повинен вдатися до прагматичної адаптації, під якою розуміється «внесення певних поправок на соціально-культурні, психологічні та інші відмінності між одержувачем оригінального і перекладного тексту».

Установка на реципієнта є елементом прагматики перекладу. Вона може виявлятися у введенні до тексту перекладу додаткової інформації, або опущенні зайвої, інтерпретації авторського тексту з метою донесення до реципієнта перекладу емоційного

впливу, адекватного початкового тексту, «повної перебудови повідомлення з метою вираження прихованої інформації». Тому перекладач виступає бікультурною мовною особистістю. Прагматична адаптація детермінує перекладацькі дії на етапі створення тексту перекладу.

У перекладацькій практиці найчастіше використовують чотири типи прагматичних адаптацій:

1) перший тип прагматичної адаптації має на меті забезпечити адекватне розуміння повідомлення через рецептори перекладу. Перекладач враховує, що повідомлення, цілком зрозуміле читачам оригіналу, може бути незрозумілим читачам перекладу, через відсутність у них необхідних фонових знань. Саме тому перекладач найчастіше додає до тексту перекладу додаткову інформацію, заповнюючи відсутні знання. Додавання пояснювальних елементів може знадобитися і при передачі назв установ, фірм, друкованих видань тощо Аналогічні додавання забезпечують розуміння назв всіляких реалій, що пов'язані з особливостями життя і побуту представників іншої культури. Повідомлення додаткової інформації може спричинити за собою і більш істотну адаптацію тексту. У деяких випадках адекватне розуміння повідомлення може бути досягнуто через опущення деяких невідомих деталей. Необхідність такої адаптації виникає тому, що в кожній мові існують назви якихось об'єктів і ситуацій, з якими у представників певного мовного колективу пов'язані особливі асоціації;

2) метою другого типу прагматичних адаптацій є забезпечення правильного сприйняття змісту оригіналу, збереження під час перекладу емоційного впливу вихідного тексту. Тому під час перекладу варто відтворити аналог поняття, що існує в мові перекладу, який може призвести до потрібного ефекту. Перекладач орієнтується на конкретного рецептора і на конкретну ситуацію спілкування, прагнучи забезпечити бажаний вплив. Тому подібна адаптація зазвичай пов'язана зі значним відхиленням від вихідного повідомлення. Прагматична адаптація цього типу часто зустрічається у процесі перекладу назв літературних творів, кінофільмів, телевізійних передач з метою зробити такі назви звичними і природними для прийнятої культури;

3) метою третього типу прагматичних адаптацій є забезпечення бажаного впливу на конкретного отримувача, при цьому допускається відхилення від вихідного повідомлення. До прийомів, що використовується при такому перекладі відносять: переклад імпліцитної інформації; трансформація тексту в більш звичну і природну форму для мови перекладу;

4) четвертий тип прагматичної адаптації можна охарактеризувати як рішення «екстраперекладного надзавдання». Часом перекладач може використовувати переклад для досягнення якоїсь іншої мети, вирішити якесь своє завдання, безпосередньо непов'язане з точним відтворенням оригіналу.

Отже, переклад рекламних слоганів відрізняється від інших видів перекладу за формою, мовними засобами, а також яскраво вираженим комунікативним напрямом. Аспект адаптації тексту перекладу з соціолінгвістичної боку, тобто, як буде переклад тексту реклами сприйматися аудиторією, глядачами телевізорів або слухачами радіо, продовжує цікавити дослідників. Розвиток інформаційних технологій зумовило стрімку затребуваність в перекладацькій діяльності лінгвістичного напряму.

БОРБИЧ Юлія Олександрівна,
студентка 3 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – старший
викладач **ЛУГОВА Тетяна Миколаївна**

ВПЛИВ ЛАТИНСЬКИХ ТА ГРЕЦЬКИХ ЗАПОЗИЧЕНЬ НА ЛЕКСИЧНИЙ СКЛАД УКРАЇНСЬКОЇ ТА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АСПЕКТ

Мета дослідження: визначити та охарактеризувати грецькі та латинські запозичення в англійській та українській мовах.

Ключові слова: запозичення, мовлення, мова, слово, функціонування.

Виклад матеріалу. Сучасні англійська та українська мови – це дві потужні системи, які функціонують, розвиваються і активно взаємодіють з іншими мовами.

Структурні зміни в лексиці цих мов відбуваються з часом. Це пов'язано з поверненням в активний стан слів, які вийшли із активного вжитку через зміни умов життя, появу нових слів, а також активні запозичення з інших світових мов. Як англійська, так і українська лексика містять величезну кількість запозичень. Словниковий запас запозичується шляхами усних і письмових способів. Під час першого випадку слова дуже швидко засвоюються в мові та використовуються активніше. Під час другого випадку, слова зберігають свої граматичні, орфоепічні та фонетичні особливості. У сфері перекладу тексту поширеними є перекладацькі запозичення – дослівний переклад деяких іншомовних слів або навіть словосполучень. Лексичний словник англійської та української мов дуже різноманітний з функціональної і структурної точки зору. Одними з найбільших груп європейських мов є запозичення з латинської а також грецької мов, що свідчить про силу впливу давніх цивілізацій на формування нових мовних культур.

Прийняття християнства і діяльність проповідників мали сильний вплив на всю світову культуру. Було створено та введено латинський алфавіт. Створювалися чернечі школи,на латинській мові розвивалася література. Було запозичено багато слів, що свідчать про розширення світогляду англосаксів.Декілька прикладів латинських запозичень та їх відображення в обраних мовах: schola – школа school [‘sku:l],magister – вчитель schoolmaster [‘sku:lmʌstə], rosa – роза rose [‘rouz] palma – пальма palma [‘pɑ:m]. У період Відродження англійська мова також запозичила багато слів з латини. Вони проникли в мову через літературні твори і наукові праці вчених, які сприяли максимальному збереженню латинської форми слова. Наприклад: animal – в англійській мові [‘ænɪməl] – тварина, formula – в англійській мові [fɔ:mjulə]- формула, inertia – в англійській мові [ɪn'ə:ʃjə] – інерція.

Грецизми прийшли в англійську та українську мови різними шляхами та у різний час. Деякі слова були утворені із грецьких словотворчих елементів, деякі прийшли із літератури та мистецтва, а деякі були взяті безпосередньо із писемної грецької мови. В давньоруську мову грецькі слова проникали ще до прийняття християнства, адже східні слов'яни мали тісні економічні зв'язки із Грецією. Тоді в мову активно увійшли такі слова як корабель, мак, корал, вишня, лиман, кит, огірок, канат, мигдаль та інші. Переважна частина грецької лексики, що вживається в сучасній англійській мові, надійшла через латинську, бо латинська мова у таких галузях спілкування, як літературна, музична, військова і інших,

завдячувала грецькій. Через латинську мову запозичено слова cactus, camera, system, aorta, astral, mania та багато інших. Внаслідок тривалого процесу запозичень грецьких елементів в англійській мові з'явилися слова, що в грецькій мові не існували, напр.: geochemistry, geochronology, geodesy, geography. З грецької мови походить частина європейських власних імен, чоловічих — Alexander, Andrew, Basil, Eugene, Gregory.

Висновки. Лексика української та англійської мов надзвичайно багата на іншомовні запозичення, а на грецькі та латинські – особливо. Дослідивши характер запозичення цих слів можемо зробити висновок, що багато запозичено із літератури, наукових праць та в результаті економічних , історичних та релігійних зв'язків. Грецизми в англійській мові переважають шляхом засвоєння з інших мов, зокрема романських, а в українській мові цю значну частину грецьких запозичень становлять слова повсякденного вжитку. Дослідження запозиченої лексики допомагає нам краще розуміти історико-соціальні та мовні чинники при формуванні лексичного складу мов.

БУРЯЧЕНКО Анастасія Вікторівна,
студентка 3 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент
РУБІНСЬКА Броніслава Іллівна

РОЛЬ ІНТУЇЦІЇ В ПЕРЕКЛАДАЦЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Термін інтуїція був описаний та використовувався ще Платоном, який писав про інтелектуальну інтуїцію та Декартом (intuitio від латинського intuitor-дивитись без дедукції та впливу розуму), потім Людвігом Фейєрбахом, який звернув увагу на чуттєву сторону інтуїції, а швейцарський психолог Карл Юнг у 1971 році розкрив її як основний спосіб сприйняття, що діє підсвідомо. Існує багато різних підходів до вивчення інтуїції. Багато вчених заперечують роль інтуїції у процесі вирішення професійних задач та вважають за необхідне покладатись тільки на знання та логіку. Недавні дослідження показали, що інтуїція відіграє роль у навчанні та прийняті важливих рішень, пов'язаних з афектом. (Рубінська Б.І.). Тому ми розглянемо інтуїцію як потенційно життєво необхідний компонент поведінки перекладача, який може передбачити ефективність перекладу.

У 1989 році, Вівер прокоментував, що, коли перекладач стикається з вибором між двома словами, то чує ці ж самі слова в якомусь куточку свого розуму і йому починає подобатись звучання одного краще за іншого. Інший же вчений - Ньюмарк стверджував, що інтуїція і уява є такими ж цінними в перекладі, як і усвідомлення того, що людина робить. А в 2008 році Мандей наполягає на тому, що переклад не є науковим і що процес перекладу завжди включає елемент поетичного забарвлення. З роками здавалося б, що ідея об'єктивного, свідомого прямого процесу прийняття рішень у перекладі не була загальновизнаною. Чи може бути таємничий елемент «je ne sais quoi» в кожному перекладачеві, який пояснює їх вибір в підборі коректних еквівалентів в перекладах? Чи може цим незрозумілим та загадковим елементом бути інтуїція?

Хоча протягом деякого часу було визнано, що когнітивні й настановні фактори можуть бути дуже важливими в процесі перекладу, концепції інтуїції

приділялося мало уваги, лише декілька вчених могли використовувати цей термін. Ще з самого початку дослідження цієї теми Страйт стверджував, що перекладацькі рішення є результатом власного прочитання перекладачем оригіналу та особистої реакції на мову оригіналу та ~~на~~ незавершений переклад. Після Страйта німецький лінгвіст та перекладач Вольфрам Вілсс розрізняв об'єктивну та суб'єктивну поведінку інтерпретатора, стверджуючи, що суб'єктивна інтуїція використовується, власне коли перекладач стикається з проблемою, яка потребує нового підходу для знаходження рішення. В свою чергу американський перекладач Дуглас Робінсон називав переклад переважно інтуїтивним процесом і постулював, що ми маємо соматичні реакції на слова на несвідомому рівні. Всі ці ранні спроби дослідити процес перекладу ознаменували крок вперед у нашому розумінні ролі інтуїції у прийняті перекладацьких рішень.

Такий короткий огляд досліджень, що стосуються інтуїції, продемонстрував, що дослідницька галузь ~~дослідництва~~ перекладу цікавиться несвідомими і складними явищами перекладу протягом багатьох десятиліть. Було визнано, що інтуїція відіграє важливу роль у процесі перекладу, і дослідники перекладу запропонували інформативні погляди на роботу інтуїції.

Науково об'єктивне дослідження було направлене на те, щоб пролити світло на роль, яку інтуїція зіграла у прийняті рішення одним перекладачем для того, щоб покращити наше розуміння тих обставин, де довіра власній інтуїції є коректною стратегією під час перекладу. Центральним концептом є те, що розуміння поведінки перекладача перед його вибором має бути пріоритетом у майбутніх дослідженнях, особливо в сьогоденні, коли розвиток інтерналізованих процесів недостатньо вивчений. Вплив інтуїції на обробку перекладу може бути набагато важливішим, аніж ми думаємо, й ця тема не має більше залишатися вторинною галуззю в дослідженнях. Наприклад, дослідниками було виявлено, що завдання обмежені в часі спонукають більше покладатися на інтуїцію, а не на користь логічному мисленню. Це особливо актуально для тих, хто вивчає процес перекладу професіоналів, які працюють в умовах реального дефіциту часу.

Такі дослідження показують, що настав час для підвищення обізнаності суспільства перекладачів не лише про переваги «важливого шляху», але й про важливість інтуїтивної обробки. Вже давно минули ті часи, коли інтуїція перекладачів вважалася незрозумілою і недоступною для раціонального пояснення. Новий виток у дослідженні може дати інтегрований системний підхід до вивчення цього феномену.

ВОРОБЙОВА Ярослава Ігорівна,
студентка 2 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво - доцент **СИДОРУК**
Галина Іванівна

СПОСОБИ ПЕРЕКЛАДУ КОНВЕРТОВАНИХ СИНТАКСИЧНИХ КОНСТРУКЦІЙ В ХУДОЖНІХ ТЕКСТАХ

Порядок слів будь-якої мови є ключовим питанням її синтаксису. Як не може бути речення без слів, так не може бути речення без визначеної, притаманної саме цій мові, упорядкованої послідовності слів. Порядок слів визначається цілою низкою чинників,

але в першу чергу будовою мови, її типологічними характеристиками, граматичними правилами та традиціями, функцією речення в тексті, а також певною мірою (залежно від типології мови) структурою актуального членування речення. Незважаючи на те, що в англійській мові розташування слів у реченні достатньо жорстке, все одно цілком допустимою є деяка гнучкість, тому прямий порядок членів речення може зазнавати змін. У широкому значенні термін *інверсія* означає винесення будь-якого компонента речення в незвичне для нього положення в реченні з метою емфатичного виділення цього компонента.

Основними видами інверсії є граматична, смислова та стилістична. Граматична використовується не для вираження будь-яких додаткових смислових чи стилістичних нюансів перш за все тому, що інвертований порядок слів є єдино можливим для певної граматичної конструкції. Тому граматична інверсія є лише носієм граматичного значення і не є безпосереднім об'єктом перекладу. Смислова інверсія означає зміну послідовності слів для виділення чогось *нового*, тобто смислового центру висловлювання. Вона зазвичай має місце у тих випадках, коли в реченні відсутній прямий додаток, а на першому місці стоїть обставина. Стилістична інверсія, в свою чергу, включає в себе всі випадки зміни порядку слів для емфатичного підкреслення того чи іншого члена речення.

Найчастіше, яскравими прикладами граматичної інверсії є питальні речення: *Is this a long story?Wasn't it a nice evening?* За наявності смислової інверсії в обох мовах у реченнях низка слів, що виражають *нове (рема)*, виноситься в кінець речення. Оскільки в українській мові порядок слів може вільно змінюватися для виділення *нового*, передача смислової інверсії не завдає труднощів при перекладі: *Thus ended their childhood. – Так закінчилося їхнє дитинство*.

Стилістична інверсія притаманна емоційно забарвленій мові і вживається в ораторському, художньому та публіцистичному стилях. Значна частка експресії, емоційності, що характеризує діалогічне або полілогічне мовлення персонажів художнього твору, значною мірою створюється різними емфатичними засобами, як лексико-граматичними, так і синтаксичними. Конструкції в мові оригіналу, які несуть емфатичне навантаження, в мові перекладу можуть мати слабкіше або навпаки сильніше емфатичне навантаження.

При інверсії обставини на перше місце виноситься обставина, далі допоміжна частина присудка; смислова його частина йде за підметом. При перекладі українською мовою емфатичних речень з інверсією залежно від контексту зазвичай використовують лексичні (слова-посилювачі) або синтаксичні (зміна структури речення) засоби: *Hardly could we hear our own voices for the noise of the trains. – Через страшенний гуркіт потягів ми ледве чули свої голоси.* Тут застосовано перекладацьку трансформацію додавання лексичний підсилювач *страшенний*, адже жодна інверсія в перекладі не передасть вкладеного тут значення.

Інверсія прямого доповнення створює гостре враження в англійській мові і є сильним стилістичним засобом: *Talent Mr. Micawber has; capital Mr. Micawber has not. – Талант у містера Микобера є – капіталу немає.* Такий тип інверсії часто зустрічається в поезії.

При інверсії прийменникового прислівника відбувається винесення на перше місце прийменникового прислівника. Так, у романі «Посмертні записки Піквікського клубу» Ч. Діккенс створює дуже виразну картину швидких дій з допомогою інверсії декількох прийменникових прислівників: *Out came the chaise – in went the horses – on sprang the boys – in got the travellers. – Швидко вкотили коляску, миттю запрягли коней, хлопчики скочили в сідло і мандрівники вже сиділи на своїх місцях* [xxx].

При інверсії присвійного займенника він у його наголошеній предикативній формі виноситься на перше місце в реченні, а іменник-підмет ставиться в кінці: *Yours is a long*

and weird story. – Розповідь твоя довга і дивна. Тут при перекладі емфатичної конструкції потрібно використати синтаксичну перестановку членів речення.

У наведених вище випадках використовується стилістична інверсія (або ж інверсія з підсиленням); даний стиль впливає на сенс сказаного. Такі речення носять емоційне забарвлення, переносячи логічний наголос на інвертоване висловлювання. Цим реченням властивий певний інтонаційний тон. При перекладі подібних емфатичних конструкцій важливо пам'ятати, що початок і кінець речення мають важливіше значення, ніж середина. У даному випадку емоційність висловлювання передається при перекладі лексичним шляхом, тобто введенням слів-підсилювачів на кшталт: *не тільки, відразу, мало того, саме, вже, ще, і, і саме, а, ось, ж, ще.*

Отже, на основі викладеного вище можна стверджувати, що інверсія в англійській мові є дуже виразним емфатичним засобом, чого не можна сказати про українську мову. Завдання перекладача при роботі з емфатичними інвертованими конструкціями полягає у виборі таких засобів перекладу (лексичних або/та граматичних), які б якнайповніше передавали всю акцентовану виразність оригіналу. Відомо, що граматичні явища однієї мови відрізняються від граматичних явищ іншої, хоча інколи вони можуть збігатися. Ця різниця особливо помітна під час перекладу. Але основною метою перекладу є не збереження граматичних конструкцій, які використав автор, а відтворення точного смислу кожного висловлювання, послуговуючись адекватними засобами мови перекладу.

ВОРОНКОВА Ольга Олександрівна,
студентка 1 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент
СИДОРУК Галина Іванівна

ОСОБЛИВІ ВИПАДКИ ПЕРЕКЛАДУ НЕВИЗНАЧЕНИХ АРТИКЛІВ

В українській мові немає артиклів. Англійська ж мова – це мова точності. Якщо ми вважаємо артиклі зайвими і такими, що заважають вчити і розуміти мову, час змінити свою думку. Я твердо переконана , що артиклі навпаки допомагають точніше зрозуміти, що має на увазі людина, яку ідею намагається донести. Завдання артиклів – уточнювати, що має на увазі мовець. Функція артиклів в англійській мові – показувати визначеність або невизначеність іменника. Існують визначений та невизначений артиклі. Щоб не гадати й не з'ясовувати, про що йдеться, в англійській використовують невизначений артикль *a/an* і визначений *the*. Невизначений артикль *a/an* у перекладі з давньоанглійської *an* означає *один*, а – коротка форма, яка з'явилася пізніше, щоб уникнути незручностей у вимові. Виходячи з перекладу слова розуміємо, що цей артикль працює з одниною. Чим відрізняються форми *a/an*? Використання форми *a* або *an* залежить від звуку, що йде одразу після артикля. Форму а використовують перед приголосними звуками. Використання артикля *a/an*: 1.) коли називаємо предмет або людину, ніби відповідаючи на питання *Хто або що це?*: (What is this?) *This is a fridge, I bought it on sale.* (Що це?) *Це – холодильник, я купив його на розпродажі.* Холодильників є багато, і в такому реченні мається на увазі якийсь предмет (холодильник), до якого належить те, що ми назвали. 2.) коли інформація для співрозмовника є новою, і у

людини ще немає ідеї “ага, так це саме той предмет або людина, яку я бачив або про яку чув раніше”: *I bought a dress, do you want to see it?* – Я купила сукню, хочеш її побачити? 3.) Сама логіка речення каже про те, що ми доносимо інформацію, яку співрозмовник ще не знав. 4). Коли говоримо про одну одиницю якогось періоду часу: секунда, хвилина, година: *Give me an hour, I'll pack my things up.* – Дай мені годину, я спакую речі. в значенні *один,* коли хочемо отримати одну одиницю предмета. Можна стверджувати що : артикль *a/an* використовується з одниною, щоб доносити співрозмовнику інформацію, яка ще не відома; давати назву людям (професії включно), тваринам, предметам; в значенні “один”, коли мова про час або замовлення однієї порції їжі або напою.

Артикль *a/an* використовується зі зліченими іменниками в однині: *Do you need a pan and oil to cook this dish*? – Тобі потрібна сковорідка і масло, щоб приготувати цю страву? Сковорідки порахувати можна, тому ставимо *a* (один), а масло не порахуєш, тому артикль не потрібен.

Іноді артикль краще перекласти, щоб переклад давав повне уявлення про ситуацію. Так, артикль *a/an* можна перекласти наступним чином:

Here's a paper for you and a paper for me. – ***Один*** *папірець тобі,* ***один*** – *мені.* Існує низка стійких виразів з *a/an*: *He tried hard and as a result he reached his goals – Він дуже старався і в* ***результаті*** *досяг своєї мети.* Часто такі вирази починаються з *have a/an*: *I don't want to have an argument. – Я не хочу сперечатися*. Артикль не ставиться перед: 1) назвами прийомів їжі: *Are you going to make lunch? – Ти збираєшся готувати обід?* 2) перед назвами мов: *Can't you speak German? – Хіба ти не говориш німецькою?* 3) перед назвами вулиць: *We're going down Sunset Boulevard, where are you? – Ми йдемо бульваром Сансет, де ти?* назвами установ, коли ці установи використовуються *за призначенням* і ми маємо на увазі діяльність, яка в них передбачена: school, college, university , prison: …*Mike is at university, I'll call him later. – Майк в університі (на навчанні), я подзвоню йому пізніше.*

Але *go to the shop* та be *at the shop*. А якщо мається на увазі конкретна будівля, і ми відвідуємо, наприклад, церкву, не щоб молитися, а щоб оцінити архітектурне мистецтво, потрібно ставити *the****:*** *I'll go to the church to see Jane. – Я піду до церкви побачитися з Джейн.* (Я не молитимуся, я просто зайду в будівлю). Артикль – *це* слово-помічник, яке слугує для розуміння чи йдеться про конкретну або будь-яку людину/предмет. Ця тема тісно пов'язана з категоріями визначеності/невизначеності і злічуваності/незлічуваності. Випадки, коли артиклю немає, називають *нульовим артиклем* і виділяють в третю категорію. Артиклі є здебільшого логічними. Важливо спочатку оволодіти цією логікою, потренувати найуживаніші випадки в мові, а потім опановувати решту. Артиклі можуть перекладатися, а іноді це необхідно для повної передачі змісту. Автоматизм в цій темі виробляється виконанням великої кількості прикладів на всі випадки вживання артиклів.

ГАРНИК Анна Олегівна,
студентка 1 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво - доцент
СИДОРУК Галина Іванівна

ПЕРЕКЛАДАЦЬКА ГАЛУЗЬ: СТАТИСТИКА ТА СТРУКТУРА

Згідно з останніми дослідженнями *Common Sense Advisory* індустрія перекладів оцінюється в понад 33,5 мільярда доларів у всьому світі. Дохід розподіляється таким чином: Європа 49,38%, Північна Америка 34,85%, Азія 12,88%. Океанія 2,00%, Латинська Америка 0,63%, Африка 0,27%.

Кілька провідних агентств контролюють більшу частину ринку, а решта складається з десятків тисяч LSP (постачальників мовних послуг), зазвичай, малих і середніх агентств і позаштатних перекладачів. Через тенденцію до глобалізації, що постійно зростає, переклад вважається більш-менш «захищеним від рецесії». Широкий доступ до Інтернету та бум електронної комерції внесли значний внесок у розширення галузі.

Основними гравцями перекладацької індустрії є перекладачі, які працюють у фірмі чи креативному агентстві, у постачальника мовних послуг, або позаштатні перекладачі, які працюють на агентства та/або прямі клієнти. Великі бюро перекладів можуть доручати роботу меншим агентствам, які спеціалізуються в певній галузі чи мові, або безпосередньо окремим фрілансерам. Фрілансер відмовляється від роботи, яка виходить за межі його можливостей або обсягу, у багатьох випадках від поділяє роботу з іншими перекладачами, перетворившись на гібридного перекладача/агентство.

Якщо є потреба охопити міжнародну аудиторію, тоді будь-який вид бізнесу в якийсь момент потребуватиме послуг перекладу. Агентства можуть бути як спеціалістами, так і неспеціалістами. Деякі агенції націлені на фармацевтичний, юридичний та медіа-сектори, тоді як інші орієнтовані на конкретні сектори. Фінанси, IT та юридичні послуги – це сектори, які забезпечують найбільші обсяги роботи, а туризм та державні послуги демонструють багатообіцяючі сигнали зростання. Інші поширені галузі, які потребують перекладу, – це роздрібна торгівля, фармацевтика, ігри та маркетинг.

Клієнти часто просять зробити так званий *завірений переклад*. У цьому випадку найголовніше – запитати, яка сертифікація потрібна, оскільки єдиної глобальної сертифікації не існує. Загалом, сертифікація – це штамп і супровідний лист від агентства або перекладача, в якому зазначено, що переклад було виконано професійним перекладачем і, наскільки відомо агентству/перекладачу, є високоякісним та відповідним вимогам. оригінальний текст. Додатково переклад може бути нотаріально завіреним. Це означає, що нотаріус засвідчує підпис перекладача на афідавіті, який використовується для підтвердження точності перекладу. Ускладнює ситуацію те, що кожна країна має свою систему. Так, у Франції та Іспанії переклади, які будуть використовуватися в суді, повинні виконуватися *присяжними перекладачами*, тобто за класифікацією перекладачів, якої не існує у Великій Британії чи США.

Термін *машинний переклад* (MT) стосується використання комп'ютерного програмного забезпечення для автоматичного перекладу тексту. Існують два типи машинного перекладу: заснований на правилах, коли програмне забезпечення намагається моделювати правила мови; і статистичний, коли комп'ютер намагається вивчити велику кількість тексту, який був раніше перекладений. Незважаючи на те, що останніми роками було досягнуто значних успіхів, машинний переклад не слід використовувати для критично важливого для бізнесу вмісту, оскільки його якість наразі значно нижча за якість перекладу, виконаного людьми.

Література

1. The Translation Industry. URL: https://www.translatemedia.com/us/jobs/how-to-become-a-translator/the-translation-industry/
2. The Translation Industry. URL: https://blog.pangeanic.com/translation-industry-size.

ГЕРАСИМЕНКО Уляна Володимирівна,
студентка 1 курсу
ветеринарного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – старший викладач
СИРОТІН Олексій Сергійович

ENGLISH IN SOCIOCULTURAL SPHERE AND INTERCULTURAL COMMUNICATION

It is no secret that in the century of globalization and the development of modern technology, English has conquered the world in a way that no other language in human history has. Experts say that the English-speaking world has about one and a half billion people.

Many factors have played a role in establishing English as a global language. In the seventeenth and eighteenth centuries, it was the language of a vast colonial power, Great Britain. The latter was destined in the XVIII-XIX centuries due to the industrial revolution to become the most developed country in the world and together with the whole of Western Europe to create a process that will determine the development of mankind in the coming centuries - global modernization. As it is based on the scientific revolution, English has become a means of accessing and disseminating knowledge.More than 90% of the world's leading scientific journals are published in English.

In a globalized world, English is the language of intercultural communication, because no matter who you are: Ukrainian, Italian, Indian or German, you will speak English together. In many countries where inter-ethnic tensions exist, it is English that plays the role of an ethnically neutral language. Any educated person must speak English, because it is his key to further self-education and self-improvement of themselves and their activities. In addition to historical background, the main reasons that English has proven to be an international language were: versatility of application - English is equally suitable for business, conclusion of agreements and contracts, use in everyday life and communication for personal purposes; relative ease of learning compared to other languages. For example, to learn Chinese will have to spend at least 4-5 years and only for the first two years to learn 1500 characters; for Europeans, English is much closer

than the languages of foreign groups; English has become the main language of IT, modern culture, science and business. The relevance of learning English can be explained by the rapid development of technology. Every year, experts from around the world create new inventions. They are given names that are most often in English. Surprisingly, the usual words for us, such as laptop, computer, scanner, mobile, meeting, check, trainer, match and others, came into English.

Due to the rapid development of the Internet, representatives of different nations began to communicate closely on the Web. In order to understand each other, they use English

So, knowledge of English in the modern world is a kind of window into the world. With this language of international communication, you will be able to achieve your goals with new opportunities. Therefore, English is the main means of integration. Adaptation to the reader of a business or scientific document is a complex, multifaceted and creative process that requires an understanding of the structure and nuances of the English business and scientific language.

ГОНЧАРОВА Анастасія Сергіївна,
студентка 1 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів
і природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент
СИДОРУК Галина Іванівна

ЯКІСНИЙ ОФІЦІЙНИЙ ПЕРЕКЛАД ЯК ЧАСТИНА ІМІДЖУ ДЕРЖАВИ

Кожна національна спільнота прагне підкреслити свою національну ідентичність, в тому числі і шляхом перекладання. Існує міжнародний протокол, який забороняє вживати не свою мову під час офіційного візиту. Як би добре глави держав і урядів не володіли тією ж англійською або якоюсь іншою мовою, вони ніколи не дозволять собі під час державного чи офіційного візиту виступати цією мовою. Вони будуть виступати власною мовою.

Також переклад є засобом здобування знань, науково-технічної інформації. В цьому полягає друга важлива функція його – когнітивна функція. Завдяки перекладові сьогодні в світі немає нічого такого, що було б відоме в одній його частині і невідоме в іншій частині.

Вважають, що першими перекладачами були жінки. Це зумовлено звичаєм викрадати наречених з іншого племені, а пізніше – практикою династичних шлюбів. Жінка була змушена оволодівати мовою чоловіка і могла, в разі потреби, виконувати роль перекладача.

Спочатку переклади були **усними**, а з виникненням писемності з'явились і **письмові** переклади. Численні археологічні знахідки підтверджують тисячолітню історію перекладу. Найдавнішими писаними перекладами, які збереглися до наших часів, є вавілонський переклад шумерського епосу «Гільгамеш», а також переклади документів з бібліотеки ассірійських царів у Ніневії.

Найбільшого розвитку перекладацька діяльність досягла за часів Давнього Риму (III – I ст. до н. е.). Першими перекладами, безумовно, були релігійні тексти, що призначалися, так званим, варварам для прилучення до прогресивної на той час християнської релігії. Ці переклади мали тенденцію до буквалізму, тому що «слово боже» вважалося священним і мало бути донесене до читача слово в слово, навіть за

незрозумілості тексту. При цьому і читачі і перекладачі вважали це явище цілком нормальним, бо «слово боже» і не повинно бути цілком зрозумілим земним створінням.

Епоха Середньовіччя характеризується загальною стагнацією багатьох сфер життя й інтелектуальною пасивністю, в тому числі в сфері усного і письмового перекладу, який все ж практикувався в церковній справі. Історично важливими є офіційні переклади з грецької мови латинською, які були здійснені під егідою церкви під час правління папи Римського Мартина I (на посаді з 649 по 655 р. р.). Переклади, здійснені церквою, поширювалися і перекладалися іншими мовами в різних країнах світу релігійними місіонерами. У період Середньовіччя найпопулярнішими перекладацькими принципами були «слово в слово» для перекладу церковної, філософської літератури та офіційних документів та «вільна інтерпретація» як перекладацький прийом художньої літератури.

ГУДЗЬ Олена Миколаївна,
студентка 3 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент
СИДОРУК Галина Іванівна

TYPES OF TRANSLATION

Nowadays, there is a lot of information due to the rapid development of the world. This information has different origins: books, magazines, and newspapers of various genres, documents (for example, legal or medical), films, scientific papers, conferences, etc. Usually, most of the information is in English because English is the most common language in the world. Therefore, there is now a need to translate new information.

There are many types of translation. The type of translation chosen will depend on how the interpreter wants to convey the information (for example, word-by-word or just the main idea).

Thus, there are the following types of translation: literal translation, liberal translation, word-by-word interpretation, dynamic equivalence translation, functional translation, aspectual translation, selective translation, annotation translation, and abstract translation.

Literal translation is a type of translation in which the syntactic structure and order of words in the text are preserved as accurately as possible. Historically, this translation has been used in the translation of sacred texts, but this type of translation can also be seen in some modern texts. Thus, literal translation is the opposite of liberal translation.

Liberal translation conveys the general content of the text as the interpreter understood this text. With this form of translation, formal correspondences in the text are not observed.

Word-by-word interpretation is the transfer of meaning and content of the original, which takes into account the syntactic and stylistic relationships between the source language and the target language. This type of translation is used at conferences, meetings, in court, etc.

Dynamically equivalent translation is a type of translation in which the content and form of the text is interpreted in such a way that the reader has the same reaction as if he were reading the original text.

Functional translation is a type of translation in which the text is shortened and simplified. This type of translation is used to create adaptations, retellings, etc.

Selective translation is used to translate only key phrases from the text.

The interpreter uses *aspectual translation* if he needs to translate only that part of the information in the text which is relevant to its purpose.

Annotation translation reflects the topic, subject, and purpose of the translated text.

*Abstract translatio***n** presents information about the purpose of the text, its subject, research methods, and the results obtained.

Thus, each type of translation has its own functions. Therefore, in order to choose the right type of translation, the interpreter must decide on the purpose of translation.

ДАВИДЮК Даниїл Дмитрович,
студент 1 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів
і природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент
СИДОРУК Галина Іванівна

ТЕОРЕТИЧНІ ТА МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПЕРЕКЛАДУ

У сучасному перекладознавстві актуальним, цікавим і малодослідженим є питання з'ясування особливостей перекладу мовних одиниць, що використовуються мовцями для спілкування між носіями мови. Мова як інструмент комунікації є важливою та невід'ємною частиною культури, і всі особливості її функціонування та структури вважаються транслятором культури певного мовного колективу. Вивчення різних сторін вербальної комунікації в аспекті культурної обумовленості викликає великий інтерес у перекладознавців. Незважаючи на унікальність, специфіку кожної культури, можна знайти багато спільного в багатьох культурах і мовах, які вербалізують ці культури, адже існують міжмовні відповідності, обумовлені спільністю понятійних систем у представників різних мов.

Кожна мова створює свою, притаманну лише їй, мовну картину світу, чим часто й ускладнює сам процес перекладу. Один і той самий зміст може по-різному сприйматись і бути основою для формування й розуміння різних трансформацій. Тому для перекладача конче важливо пам'ятати, що переклад – це взаємодія не лише двох мов, а й двох різних менталітетів. Ефективність міжмовної комунікації великою мірою залежить від того, наскільки переклад близький до оригіналу, наскільки він зрозумілий тим, для кого перекладається. Міжмовна комунікація залежить від осягнення мовної та комунікативної компетенції перекладача, від його вміння правильно обрати варіант перекладу, вдаючись при цьому до різних трансформацій. Головними детермінантами перекладацьких дій є текст і лінгво-етнічний бар'єр. Під текстом розуміють будь-яку комунікативну подію мовленнєвої діяльності людини незалежно від форми або способу вербалізації. Текстами вважаються як письмові, так і усні структурно, семантично й комунікативно завершені повідомлення. Всі тексти можна розмістити уздовж умовної шкали, крайню ліву точку якої займають нехудожні тексти, що безпосередньо змінюють поведінку людей, впливаючи насамперед на їхній розум та прагматизм (тексти-артефакти), а крайню праву точку займають художні тексти, які також можуть змінювати поведінку людей, але непрямим шляхом, впливаючи передусім на їхні почуття та естетичний смак (тексти-ментефакти). До групи текстів-ментефактів потрапляють художні тексти всіх типів та жанрів. Художні

твори відображають творчий погляд митця, його неповторне, індивідуальне бачення світу. Так звану *сіру зону* становлять тексти, що відображають реальний світ, проте мають певні елементи художніх текстів – емоційність та застосування всього арсеналу стилістичних прийомів та експресивних засобів.

Тексти-ментефакти взагалі не повідомляють про реальні події, оскільки за цими текстами стоїть творче *я* автора, а весь їхній пропозиційний зміст є вторинним по відношенню до реального світу. Адресат сприймає художні тексти на віру, а не через необхідність (накази, угоди, рекомендації, поради) діяти певним чином, як це спостерігається у випадку з текстами-артефактами. Комунікативна мета цих текстів – довести точку зору автора, переконати адресата в правоті автора, апелюючи як до реальних фактів, так і до емоцій, і, таким чином, змінити поведінку адресата. До цієї групи входять так звані публіцистичні тексти (авторські статті, гострі полемічні публікації, дотепні коментарі, тексти, які промовляють ведучі ток-шоу), тексти ораторського стилю (виступи та промови президентів, парламентарів, публічні виступи громадських та політичних діячів тощо), тексти інтерв'ю, мемуарів, особистих листів.

Значно складніше виглядає ситуація з текстами сірої зони, які, з одного боку, повідомляють про реальні факти, а з іншого – апелюють до емоцій, почуттів та віри в те, про що повідомляє автор, який у такий спосіб намагається завоювати адресата.

Отже, під часу перекладу приймаються рішення, які спираються на зміст тексту, на базові знання та на знання ситуації (а це вже рішення, прийняті на основі позалінгвістичної інформації). Необхідною й важливою умовою еквівалентності перекладу є збереження мети комунікації. Для її досягнення перекладачеві необхідно здійснювати формальні перетворення, які в перекладознавстві називаються перекладацькими трансформаціями.

ДЗЕНЬ Юлія Романівна,
студентка 3 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – старший викладач
ЛУГОВА Тетяна Миколаївна

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРКЛАДУ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ В УКРАЇНСЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ ПУБЛІЦИСТИЦІ

Як у давні часи, так і сьогодні особливе місце у світовому інформаційному просторі займає преса. Тематика публікацій буває надзвичайно різноманітною та охоплює як внутрішні проблеми країни, так і сферу зовнішніх відносин, і тому перебуває у тісному контакті з іншими мовами. Це стає поштовхом до появи та поширення нових фразеологізмів, завдяки активній взаємодії слів та словосполучень. На сторінках ЗМІ використовуються різні виразно-зображальні засоби, серед яких особливе місце займають фразеологізми, чи фразеологічні одиниці.

Більшість мовознавців дотримується широкого визначення терміну «фразеологія» (гр. phrasis - «вираз, зворот», logos - «слово, вчення»): 1) сукупність фразеологізмів певної мови; 2) розділ мовознавства, який вивчає фразеологічний склад мови.Більш вузьке тлумачення терміну зустрічаємо у О.В. Куніна:

«Фразеологія - це наука про фразеологічні одиниці, тобто про стійкі сполучення слів з ускладненою семантикою, які не утворюються за структурно-семантичними моделями змінних сполучень, що їх утворюють»

Особливості утворення фразеологізмів пов'язані з типом матеріалу, на базі якого вони створюються. В українській мові таких типів п'ять: 1) окремі слова української мови; 2) вільні словосполучення української мови; 3) одиниці фразеологій української мови; 4) іншомовні фразеологізми, 5) прислів'я української мови. Чимало фразеологізмів з'явилося на основі прислів'їв, також багато виникло з окремих слів, наприклад: "бути на сьомому небі"- почуватися щасливим, тана основі вільних словосполучень наприклад, голова порівнюються з казанком, звідси "казанок варить " - "голова міркує".

Публіцистичний стиль в українській та англійськіймовах. Публіцистичний стиль, у різнихпідручникахзістилістики, отримувавназвугазетно-публіцистичного, суспільно-політичнго та газетного стилю. На сьогодні, газетний стиль функціонує не тільки в друкованих, а й в електроннихзасобахмасовоїінформації.

Фразеологічні звороти, прислів'я, приказки та крилаті здатні не тільки висловити відповідну думку більш цілісно, а й передати своєрідне ставлення, оцінку. Наприклад, приказка: *«товкти воду в ступі» ? «tobeattheair»* виражає більше експресивності, оцінку, ніж звичайне словосполучення*: «займатися пустою справою» ? «todosomethinginvain»*.

Способи відтворення фразеологізмів при перекладі публіцистичного тексту.Перекладач повинен добре розуміти зміст газетного заголовку та вміти гарно і правильно його передати з мови оригіналу на мову перекладу. Адже для заголовків англійських газет характерним є і те, що вони можуть мати подвійний зміст, бо комбінація слів підбирається так, що за змістом можна зробити повністю протилежні переклади, тому цей нюанс дуже важливо відчувати. Наприклад, заголовок *«Milkdrinkersareturningtopowder»* можна перекласти як *«Люди, що п'ють молоко, перетворюються на порошок»*, хочаправильно переклад звучить так: *«Люди, які полюбляють молоко, починають вживати сухе молоко».*

Ідіоматичність – це одна з особливостей фразеологічних одиниць, яка суттєво відрізняє їх від вільних словосполучень. Завдяки цій характеристиці загальне значення фразеологізму, не дорівнює сумарному значенню його компонентів. Таким чином, це значення не має нічого спільного із значеннями слів, які входять до нього:"Loseone'shead" – "розгубитися".Також, чималофразеологізміввиникли на основіякогосьісторичного факту: *«todinewithDukeHumphrey - залишитися без обіду»*. Один час боржники в Лондоні ховалися від своїх кредиторів у Соборі святого Павла, де, серед інших, знаходиться і гробниця герцога Гамфрі; на запитання, де він буде обідати, боржник відповідав, що обідатиме з герцогом, тобто ніде.

Одне з основних завдань перекладача – це пам'ятати про особливості вживання часових форм у заголовках, оскільки багато сучасних британських газет використовують неперфектні часи.Коли мова йдеться про дію, яка вже відбулась, але в недалекому минулому, то використовується теперішній час, така форма ніби наближує читача до певних подій: *«Mary Grace dies», «Royal family quits»*. Найкращий спосіб - передати фразеологізм фразеологізмом. Це можливо тоді, коли англійська та українська мови запозичили фразеологічний зворот з інших мов *«Torubsaltinwounds"- сипати сіль на рану.*

Отже, передача фразеологізмів з однієї мови на іншу, у тексті публіцистичного стилю, є нелегкою задачею для перекладача, адже дослівно передати їх зазвичай неможливо через те, що вони являють собою практично

єдиний образ. Проте, використання фразеологізмів у заголовках допомагає привернути увагу читача та зацікавити його, не розкриваючи зміст тексту статті. Засоби масової інформації є основним джерелом передачі новин та подій, що відбулися у світі, тому вони потребують перекладу та певної адаптації для різних країн.

ДОЛЖЕНКО Дмитро Сергійович,
студент 2 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво - асистент
СЕРГІЄНКО Інна Володимирівна

РОЛЬ МОВИ У ІНФОРМАЦІЙНІЙ ВІЙНІ

Інформаційна війна є дуже поширеним явищем у світі. Зараз слово мова та словосполучення інформаційна війна для українців як ніколи набули значення, особливо у зв'язку з війною. Але інформаційна війна існували завжди, а не як окреме явище між Росією та Україною.

Інформаційна війна виникла відтоді як люди почали передавати та поширювати інформацію. Але саме в тому вигляді, в якому вона є сьогодні, інформаційна війна виникла після винайдення засобів комунікації, що дозволяли без проблем передавати інформацію на велику відстань.

Сама ж **інформаційна війна** — це спосіб поширення інформації, який формує у суспільстві чи групі людей потрібну та вигідну точку зору, для організатора.

М. Маклауен - філософ, філолог та літературний критик, який досліджував мову вивів цікаву тезу - «Істинно тотальна війна — це війна за допомогою інформації», тим самим вперше вживаючи термін - інформаційна війна, хай і в дещо іншому вигляді. Також поняття було закріплене в директиві Міністерства оборони США (від 21 грудня 1992 року), де воно вживалося у вузькому значенні і розглядалося як різновид саме радіоелектронної боротьби.

Чи бере мова безпосередню участь у війні?

Здавалося б яку роль мова відіграє у війні. Але насправді розуміння мови є важливим для розуміння того, як функціонують суспільства. У цю епоху конкуренція великих держав надто сильна і повномасштабні війни призводять до руйнівних наслідків і вимагають багато коштів, тому, щоб вплинути на ворога, виник новий тип війни з використанням мови. Аби взяти верх у інформаційній війні одна із сторін повинна мати чітке розуміння про мову іншої, і зневажливе відношення до неї може зіграти злий жарт, адже мова є ключем до розуміння народу. Саме з цієї причини світ мусив розробляти мовні сили, задля протидії інформаційній війні майбутнього.

Як можна звести вплив інформаційних атак до мінімуму?

Саме нестача власного мовного продукту призводить до виникнення пропаганди, що лише допомагає у веденні інформаційної війни. Це означає, що у кожній сфері має бути свій мовний проект, починаючи від умовних телепередач, закінчуючи популярними у світі інформаційними ресурсами на кшталт YouTube, TikTok, Instagram, Telegram і т.п. На прикладі України можна помітити, як народ був прив'язаний до російського контенту, через брак україномовного. Таким чином ворожа країна мала змогу нав'язати своє бачення, змусити народ потроху забути

свою культуру і що саме жахливе нав'язати думку, ніби він не має права на незалежність та має існувати як єдиний разом з російським.

Мова є чи не найголовнішим інструментом у інформаційній війні, і щоб захистити себе ми маємо берегти свою мову, адже вона зберігає в собі пам'ять та ідеї поколінь, не дає забувати, чому нації такі різні. Тому якщо ми будемо плекати, розвивати і з усіх сил захищати мову своєї країни – ми, без сумнівів, інвестуємо в наше майбутнє!

ДОРІНА Євгенія Михайлівна,
студентка 1 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент
СИДОРУК Галина Іванівна

ПОМИЛКИ В ПЕРЕКЛАДІ, ПОВ'ЯЗАНІ З ВІДМІННОСТЯМИ В РЕАЛІЯХ

Перекладач вважає переклад реалій цікавою і важкою роботою, оскільки недостатня обізнаність з історією, суспільним ладом, культурою, традиціями, політичним життям може призвести до неадекватного перекладу, який може не сприйматися одержувачем або сприйматися неправильно. Така ситуація може виникнути, тому що реалії – це слова, які можуть передати культурну ідентичність населення, яке говорить спільною для них мовою. Особливості культури можуть бути невідомі певним людям з іншої країни, тому перекладач — це саме та людина, яка відповідає за «чіткий» переклад.

Термін *realia* відноситься до місцевого слова або фрази, яка не перекладається, оскільки в цільовій мові немає очевидного еквіваленту – і існує кілька стратегій поводження з ними.

Важливо, що відмінності між культурами вимагають від перекладача глибоких лінгвістичних знань, а також обізнаності з культурами народів. Наприклад, українські культурні норми, безперечно, відрізняються від британської культури. Контекст зазвичай служить для її пояснення, і якщо нічого іншого не вказує на значення, це визначає слово чи фразу як неперекладні. Зрештою, метою перекладу є точність, і це може бути єдиним надійним способом забезпечити це.

Традиції та звичаї, відображені в реаліях, дуже важливі для мови. Їх порушення призводить до «помилок профана», які не можна допускати у слововживанні та перекладі. Якщо українською мовою «ректор» означає директора будь-якого університету, а з 60-х років XX століття означає ще й керівника вищого навчального закладу України, то в англійському вищому закладі термін *rector* означає лише керівників. шотландських університетів і керівників двох коледжів Оксфорда; в інших випадках кажуть (за традицією кожного навчального закладу) *president, principal, vice-chancellor*. Традиційно англійською називати подію в історії США, відому як „Війна за незалежність США" „*The American Revolution*", „парламент США" – *Congress*. Таким чином, у ряді випадків відмінності в традиціях номенклатури та/або реалій тісно переплітаються з відмінностями в лексичних значеннях подібних, однакових слів різних мов.

Слова *industry* – індустрія у значенні «промисловість» збігаються, але англійське слово не завжди перекладається словом «індустрія», тому що ми

говоримо: соціалістична, капіталістична, сучасна індустрія або промисловість. Але завжди і тільки будемо говорити: автомобільна. , атомна, газова, гірська - промисловість. Нерідкі відмінності в експресивно-стилістичному узгодженні порівнюваних слів. Найчастіший тип стилістичної невідповідності в англійських та українських словах – невідповідність у книжковому та розмовному характері, або в специфічному функціонально-стилістичному забарвленні. Таким чином, навіть у схожому значенні дивний, навіжений, химерний англійське слово *extravagant* та українське – екстравагантний не дуже збігаються у вживанні, оскільки перше слово стилістично нейтральне, а друге – книжкове. Відмінності в оцінному забарвленні також є істотним типом стилістичних відмінностей, наприклад: англійське слово *compilation* – складання, збирання, укладання (укладання словника) є повністю нейтральним на відміну від негативного українського компіляція – зіставлення на основі механічного використання чужих матеріалів.

Особливо помітна стилістична інтерпретація в переносних значеннях: українське слово елемент у значенні особа має розмовно-негативне забарвлення і передається в англійській мові словами *individual, person, fellow with negative epithets* (підозрілий елемент – *suspicious-looking fellow, lum customer).* Механічне порівняння або уподібнення (likening) семантично нееквівалентних українських та англійських слів порушує зрозумілість тексту, але не обов'язково призводить до повного спотворення значення. Таким чином, некоректні переклади англійського слова *hospital* як *госпіталь* практично зрозумілі в контексті, що стосується лікарні, або англійського *apartment* – як *апартаменти* в контексті, що стосується квартири.

ЄВЧЕНКО Роман Іванович,
студент 2 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів
і природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво –
професор **ЛИЧУК Марія Іванівна**

СПЕЦИФІКА ПЕРЕКЛАДУ РЕКЛАМНИХ ТЕКСТІВ

Під час перекладу рекламних текстів потрібно враховувати прагматичне аспект. Оскільки спільно з іншими компонентами перекладу він здебільшого визначає адекватність самого перекладу.

Основне завдання у процесі перекладу реклами полягає в тому, щоб забезпечити необхідну реакцію на текст перекладу з боку певної групи споживачів. Це завдання є найскладнішим і найважливішим чинником. Прагматичний аспект визначаємо насамперед як «установку на адресата, отримувача переказу», що вимагає врахування тотожності ефекту, виробленого оригіналом і перекладом.

Побутує думка, що будь-яке висловлювання у процесі комунікації здатне здійснювати на читача чи слухача певний комунікативний ефект, тобто певну прагматичну дію, яка визначається змістом висловлювання, його мовною формою, уявленнями та ставленням отримувача до зовнішнього світу.

Прагматичний вплив на рекламу важко переоцінити, тому що він розповсюджується практично на всі сфери життя. Висловлювання безпосередньо обумовлюється людиною, яка сприймає те чи те висловлювання. Будь-яке висловлювання несе в собі прагматичний потенціал, який у різних виявах міститься в актах комунікації.

Під час підготовки інформації, з якою компанія має вийти на міжнародний ринок, особливу увагу слід звернути на переклад слогану або назви бренду. Наукові дослідження показують, що через свою специфіку рекламний текст майже ніколи не вдається перекласти дослівно, оскільки в цьому випадку текст втрачає сенс і силу впливу. Тому під час перекладу слогану обов'язково варто враховувати традиційні, національні та соціальні особливості, стереотипи поведінки конкретної аудиторії.

Аналізуючи рекламу в різних країнах світу, можна простежити чіткі національні риси в кожному куточку світу. У США характерна прагматична установка на продаж. Американська реклама часто експлуатує нав'язливу агітацію та спонукання до покупки, що не побачиш у французькій або британській рекламі. У більшості американських роликів герой говорить прямо в камеру, а на європейських екранах таких роликів обмаль. В Америці, як і взагалі в англомовних країнах, вербалізація традиційно передує створенню образа, тому американська реклама більшою мірою «копірайтерська», тобто її основа – хороший текст, яскравий слоган. Але найголовніша відмінність в творчих підходах європейських і американських рекламістів в тому, що в США прийнято використовувати в рекламі образи, що демонструють сильні почуття і перебільшено показують їх на екрані, тоді як європейська й азійська реклами більш стримані.

Отже, перекладач повинен адаптувати рекламний текст до національного менталітету, тобто вносити певні поправки на соціально-культурні (релігійні моменти, соціальні звички, правила поведінки, етичні та моральні норми), психологічні, політичні та інші відмінності вихідного та цільового текстів. На практиці саме соціолінгвістичні чинники стають визначальними під час перекладу текстів реклами іншою мовою.

Тексти рекламного оголошення повинні містити чіткі фактичні дані; вони мають бути вичерпно викладені і тому точно зрозумілі. Під час перекладу рекламних текстів перекладач повинен враховувати мету тексту, характер споживача, мовні якості тексту оригіналу, культурні й індивідуальні можливості мови у культурному аспекті споживача. Рекламні образи повинні бути близькими, зрозумілими, а, отже, викликати довіру, сприйматися споживачем адекватно.

ЗИМА Аня Русланівна,
студентка 2 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет
біоресурсів і природокористування
України
(м.Київ, Україна)
Наукове керівництво – асистент
СЕРГІЄНКО Інна Володимирівна

ЗНАЧЕННЯ ПРОФЕСІЙНОГО ДИСКУРСУ В МІЖКУЛЬТУРНІЙ КОМУНІКАЦІЇ

Дискурс (фр. Discours — промова, виступ)-тип комунікативної діяльності, інтерактивне явище, що має різні форми вияву (усну та писемну).Міжкультурна комунікація – це складне, комплексне явище, яке включає різноманітні напрямки і форми спілкування між окремими індивідами, групами, державами, які належать до різних культур.Процес міжкультурної комунікації є специфічною формою діяльності, яка передбачає знання іноземних мов, матеріальної і духовної культури

іншого народу, релігії, цінностей, моральних установок, світоглядних уявлень. Тільки поєднання мови і культури – забезпечує ефективне та плідне спілкування та служить основою ефективної міжкультурної комунікації.Термін “міжкультурна комунікація” було вперше вжито у 1959 році Е Холлом у його етнологічній розвідці “The Silent Language” ,а з 1960 р. Він став предметом відкритих дискусій.Міжкультурна комунікація є формою дискурсу , в якому спілкуються люди з різними культурними контекстами.

Професійний дискурс можна схарактеризувати як синтез професійних ідентичностей, що реалізуються у комунікативній діяльності сучасного фахівця.У комунікативній парадигмі дискурс зосереджується на функціях комунікації та комунікативній діяльності.Під дискурсом можна розуміти також комунікативну ситуацію, що виникає між адресатами у дії в певному часовому, просторовому та інших контекстах. Ця комунікативна дія може бути словесною, письмовою, вербальною та невербальною.Професійний дискурс представляє сукупність письмових та усних текстів, які функціонують у певному професійному середовищі для досягнення певних цілей за обов’язкової умови, що хоча б один учасник спілкування має професійну підготовку.Тен Адріанус ван Дейк- нідерландський лінгвіст, стверджує що професійний дискурс можна розділити на три категорії:

-внутрішньопрофесійний дискурс або дискурс у певній професії, наприклад, спілкування між науковцями;

-міжпрофесійний дискурс або дискурс між окремими представниками різних професій, наприклад, спілкування між лікарями та фармацевтичними продавцями;

-професійно-мовний дискурс, наприклад спілкування між юристами та їхніми клієнтами.

Сформовані в мовленнєвій практиці закономірності використання стратегій, прийомів і вибору мовних засобів формують дискурс професійного спілкування в усьому різноманітті його форм і видів.

Можливі такі класифікації професійного дискурсу:

- за статусом комунікантів;

-за типом поведінки комунікантів;

- за типом навколишньої ситуації.

Врахування додаткових характеристик (професіонали та непрофесіонали, ієрархія комунікантів, культурно-національний компонент, емоційно-культурний компонент, стандартна/нестандартна ситуація, невербальні компоненти) дозволяє виділити більш специфічні типи дискурсу. До них належать:

-усна та письмова форми;

-дискурс, який ведуть лише професіонали (два хірурги про майбутню операцію);

- професіонали та непрофесіонали (капітан підводного човна та репортер);

- лише непрофесіонали (матері про службу в армії);

-дискурс з проявом різної ієрархічної позиції комунікантів (генерал і лейтенант);

Кожен тип дискурсу характеризується своїми компонентами (різноманітними термінами, одиницями професійної лексики,фразеологізмами, жаргонними словами, власними синтаксичними типами висловлювань та їх комунікативними цілями).Суть міжкультурної компетенції полягає у засвоєнні мовних та мовленнєвих умінь та навичок,посилаючись на міжкультурну прагматику; у знанні специфіки міжкультурної комунікації та особливостей національних народів,які беруть участь у процесі спілкування , враховуючи

системний характер мов та культур ,що дозволяє успішному протіканню комунікації між різними лінгвокультурами.

КАБАК Ірина Сергіївна,
студентка 1 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів
і природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент
СИДОРУК Галина Іванівна

КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ І ВІДРОДЖЕННЯ ПЕРЕКЛАДУ В УКРАЇНІ

У першій половині XVII століття відбувалося відродження перекладацької діяльності завдяки заходам, які проводилися у Києво-Могилянській академії, заснованій у 1632р., де переклади використовувалися для навчального процесу. У першій половині XVII століття було виконано переклади з грецької праці Григорія Богослова в перекладі Скульського та Д. Наливайка та з латини. Це праці Л.А. Сенеки в перекладі К. Саковича. XVII століття також відзначилося появою праці Андреаса Кессалійського (1625) «Одкровення (Апокаліпсис)» в перекладі Лаврентія Зизанія. В XVII столітті в Україні з'явилися віршовані переклади італійських та польських поетів епохи Пізнього Ренесансу, таких, як Торквато Тассо, а також віршований переклад, виконаний Куликом, одного з оповідань «Декамерону» Дж. Боккаччо.

У другій половині XVII століття Україну було розділено між Росією та Польщею, тому перекладацька діяльність продовжувала розвиватися лише у Києво-Могилянській академії. Деякий час активним був Симеон Полоцький (1629-1680), який зробив кілька вільних перекладів польських віршованих Псалмів, написаних П. Кохановським, і Д.Туптало (1651-1709), який переклав поеми анонімних польських поетів. Невелика кількість перекладів була зроблена С. Мокиєвичем. Він створив вільні віршовані переклади Старого й Нового Заповітів, а також Євангеліє від Матвія.

Кінець XVII – початок XVIII століть були досить несприятливими для української культури і перекладу. На сьогоднішній день збереглася мала частина відомих віршувань, які в основному були написані випускниками Києво-Могилянської академії Іваном Максимовичем (1651-1715). Також не менш активним був на початку своєї літературної діяльності лектор академії Феофан Прокопович (1681-1736), який, після переїзду до Росії, став на службі у російського царя Петра I і сприяв гнобленню України. У Києво-Могилянській академії часто перекладалися псалми і твори римських поетів Овідія, Марціала та французького поету доби Ренесансу Скалігера (1540-1609).

Початок XVIII століття відзначений жорстким пригнобленням Петром I і Катериною II українського народу, і було введено заборону на видання творів українською мовою (1701). В результаті цього український переклад і художня література зникали, а російська стала офіційною мовою. Перекладачі були змушені робити переклади більше російською, ніж літературною українською мовою.

КАЛЮК Андрій Сергійович,
студент 1 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент
СИДОРУК Галина Іванівна

THE QUALITIES OF A GOOD TRANSLATOR

Translators must be passionate about their translation work, using all their means and efforts to deliver each project in great shape, as if it were their child. For beginners – a high level of language proficiency, although it should be noted that the emphasis is not only on knowledge of a foreign language, but also on proficiency in the native language. The ability to translate a text also requires knowledge of the cultural context. A good translator must not only have a good understanding of the source language, but also be able to identify all the nuances, ambiguities, humor or irony and transfer them from one language to another.

No matter how successful or good a translator you are, you should not rest on your laurels. Instead, they should try to keep abreast of changes and innovations in their field and their specializations. Being open to new things will also make you more competitive and successful. Curiosity and a desire to learn about new developments and innovations also show that you are serious about your career.

A good translator must have a broad lexicon of not only a foreign but also a native language. This will simplify the translation process and improve the quality of the translation. It is also convenient for translators to obtain technical terms in certain fields, such as business, law, science, and engineering. The goal of a good translator is to express the idea of the source text as clearly as possible, without ambiguity. They should avoid complex constructions when they can use simple ones. A good translator must be obsessed with quality. To achieve the above quality, a good translator must use all the resources at his disposal. A good translator must ensure the accurate transmission of information. Although it is sometimes tempting, the translator should not correct the source text in an attempt to preserve its *spirit*.

Translators are still people, so it is normal for them not to know some expressions or words. However, they should not just skip it, but they should do research and write it down for later use.

A good translator should always do a translation that he can be proud of, but at the same time be modest enough to accept possible corrections from the editor / proofreader. The most important thing in the end is always the quality of translation.

It is equally important to have excellent writing skills, as the ease of articulation in words will come in handy when translating both literary and technical texts. Willingness to experiment with words and the ability to express ideas concisely (especially when faced with word limitations) is also important.

Another thing you can't underestimate is specialized knowledge, and that includes having a certain area of knowledge. Some projects require detailed knowledge of a particular topic, which not every translator can. Although narrowing your knowledge services to one or more industry areas may limit the potential number of customers. Having your own niche will let potential customers know that you are an expert in your field. This is definitely better than focusing on more general translations. Plus, you'll be getting rid of clutter you don't need.

Knowledge of specialized topics is important, but there are other factors that should not be forgotten. Some of the qualities of a good translator include computer skills, good typing skills and a good command of CAT tools, especially if you plan to participate in projects with other translators or work in a translation agency. By knowing and having good skills in working with CAT tools, you can make you more competitive in the market and work more efficiently.

ЛАВРИК Валерія Сергіївна,
студентка 1 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України (м. Київ,
Україна)
Наукове керівництво – доцент
СИДОРУК Галина Іванівна

PROBLEMS OF TRANSLATING IDIOMS

People may not realise this but idioms are not the same in each language and cannot directly be translated. Being a fluent speaker or even a native speaker you can sometimes find these confusing, so a machine translator would be baffled if they felt the emotion of baffelness. Idioms cannot simply be translated word for word as the context does not transfer; we need knowledge of the original language to understand it and knowledge of the target language to find the equivalent.

My grandma is constantly telling me idioms of which I have no idea about and when she explains with a confused nod I tell her I understand. Through university she would hand me an envelope of money with a wink saying, '*For the wolf'… What? Who is the Wolf? Is this money for me or should I give it to someone? 'Keeping the wolf from the door' is having enough money to not go hungry, but still the question remains… Who is the wolf?* This famous wolf even managed to make it in to a Mumford and sons song – The Wolf 'Sheltered, you better keep the wolf back from the door' but the theory of the idiom is lost; some believing that it comes from The three little pigs story, others from warding off the plague. Many of the sources of these idioms are lost through generations. Often even the ones you know you cannot explain as they make no sense to you as their historic meaning cannot be pinpointed. However research is often needed to find what this means.

To be able to translate an idiom you have to understand it. After putting this through Google translate into French I got '*Gardez le loup loin de la porte*' which is literally 'Keep the wolf from the door', this idiom doesn't work in French, you have to translate the meaning if there is no French equivalent and here, there is no correct answer, for example; '*assez pour joindre les deux bouts*' which means '*enough to make ends meet*', which loses a somewhat poetic image and creating another idiom… Idioms everywhere! This means a human translator is essential; a phrase like this needs more than a simple word to word translation the context needs to be translated.

Even well-known idioms' sources are unclear. '*Raining cats and dogs*' is very common however do you know where it comes from? After extensive research and a lot of googling I have finally come to the conclusion that… there is no clear answer. Like less current idioms such as 'keeping the wolf from the door', there are a lot of theories. These range from cats and dogs falling off roofs in the past during storms to mythology that dogs were associated with the god of storms and rain, while cats were associated with witches and rode the wind. In Spanish, you could not literally translate this, a

Spanish speaker may understand but it would not be correct as they have different idioms, for example, literally translates '*it is raining frogs and snakes*' '*Esta lloviendo Sapos y culebras*'. To make thing easier you could simply translate 'It's raining heavily' but doesn't conjure up the same image. A machine translator would give you the literal translation which would be laughed off by a Spanish speaker; you need someone who knows the culture and language for translations like this.

Even in our own languages we cannot explain idioms so imagine translating them into another language. Idioms are so developed that often the history and original meaning behind them are lost. Translators need to understand any unknown idioms before they are able to translate them, which a machine translator is just not capable to do. Knowledge of what is culturally acceptable and the local language is necessary to translate documents accurately whether they are formal or informal. Translating '*No hay que buscarle cinco patas al gato*' literally to '*There is no need to look for five paws on a cat*' would leave a reader bewildered but a translator would know to translate it to '*Don't spilt hairs*' or '*Don't worry about insignificant details*'. Don't make the mistake of sacrificing quality by not going with a human translator!

ЛИЧИК Діана Олександрівна,
студентка 2 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво - асистент
СЕРГІЄНКО Інна Володимирівна

СТИЛІСТИЧНИЙ АСПЕКТ ПЕРЕКЛАДУ АНГЛОМОВНІИХ ПІСЕНЬ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ

Переклад «з однієї мови на іншу» означає не просто заміну однієї мови іншою. У перекладі переплітаються різні культури, особистості, тощо. Переклад пісень - це як частина культури. Часто бувають труднощі з цим, адже цей процес, вимагає великих творчих зусиль: задача не тільки передати сенс, а й зберегти поетичну організацію тексту.

Англомовні пісні

Які ж бувають способи відтворення синтаксично-стилістичних мовних засобів англійських пісень українською мовою? До найпоширеніших стилістичних засобів на синтаксичному рівні належить інверсія. Її використовують для більшої експресивності, тобто для більшої виразності почуттів, думок. Для прикладу наведемо пісню Donny Montell "I've been waiting for this night":

For a thousand years, through a million tears
Крізь тисячу років і мільйони сліз,
With a hungry heart, every day apart
Зі спраглим серцем, кожен день в розлуці

І ще одним із поширених стилістичних засобів в англомовних піснях є повтор. Повтор є бажанням автора звернути увагу слухача на конкретний об'єкт, надати емоційне навантаження, наголосити на чомусь, можливо закликати до чогось. Для прикладу візьмемо пісню Bobby McFerrin "Don't Worry, Be Happy"

In every life we have some trouble
У кожному житті у нас є якісь неприємності

Don't worry, be happy
Не хвилюйся, будь щасливим
Don't worry, be happy now
Не хвилюйся, будь щасливим зараз

За допомогою англійських пісень, можна легко вивчити мову. Більш того, у пісні ви можете зустріти цікаві вислови та ідіоми, якими володіють лише носії, і також підтягнути граматичну частину.

Наведемо для прикладу пісню Prince "Let's Go Crazy"

Let's go crazy
Let's get nuts
Let's look for the purple banana
Until they put us in the truck, let's go!

To go crazy може означати збожеволіти (не контролювати свій розум). Але в цій пісні go crazy також може означати добре провести час. Ще одна схожа фраза – go nuts або get nuts, яка також використовується в цій пісні.

Для прикладу, ще одна пісня Lady Gaga "Poker Face"

Can't read my, can't read my
No, he can't read my poker face

Якщо ти говориш, що у когось poker face, це означає, що по обличчю людини важко прочитати її емоції.

Висновок

Пісенне мистецтво має величезну популярністю в усьому світі. Слухачеві важлива суть тексту, без втрати сенсу, ключових моментів, ідеї, отже, текст повинен бути максимально наближеним до зразка. Тому переклад пісень досить складниц процес, але для освічених перекладачів, це не є великою проблемою.

МАЛЮКОВА Валерія Андріївна,
студентка 1 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове корівництво – доцент
СИДОРУК Галина Іванівна

ПРОФЕСІЯ – ПЕРЕКЛАДАЧ

Професія перекладач – дуже розповсюджена в усьому світі. Професія перекладача, порівняно з іншими професіями, відрізняється високою гнучкістю, тому багато молодих людей планують розпочати навчання в цій сфері. Ця професія, окрім знання мов, потребує ще й багатьох інших якостей, адже мета перекладача – передати зміст таким чином, щоб у одержувачів склалося враження, ніби вони читають чи слухають оригінал. Існують два основні напрямки діяльності перекладача – письмовий та усний переклад. Існує два типи усних перекладачів – послідовні та синхронні. Щодо письмового перекладу – тут також є багато різноманітних напрямків: художній переклад – тобто перекладання художніх творів, статей, віршів: технічний переклад — переклад інструкцій, креслень,

довідників, технічної документації; переклад розважального контенту: реклами, комп'ютерних ігор, фільмів.

Наступні навички потрібні перекладачу: **б**ездоганне знання іноземної мови, чи навіть кількох мов; вміння чітко та зрозуміло викладати свої думки усно та на папері; комунікативні навички (якщо хочете працювати з людьми та перекладати в живому форматі); начитаність та широкий кругозір (аби вміти підтримати розмову чи зробити точний переклад); уважність та бездоганна грамотність. Домінуючими видами діяльності фахівців з перекладу є: переклад при проведенні презентацій, на ділових зустрічах, переговорах (синхронний, послідовний переклади); письмовий переклад спеціалізованої наукової, технічної, художньої, публіцистичної літератури; переклад іноземних теле- і радіопрограм, кінофільмів; викладацька діяльність; складання інформаційно-тематичних планів, звітів; організація і проведення екскурсій культурно-історичними місцями для іноземних громадян; супровід іноземних громадян під час їхніх візитів у країну; надання допомоги у розміщенні і проживанні іноземних громадян; супровід туристичних груп у поїздках за кордон.

Найбільшим попитом відзначаються мови FIGS (французька, італійська, німецька та іспанська). Усі чотири є основними в ЄС, крім того, ними говорять і в інших країнах світу. З погляду загальної кількості носіїв ці чотири мови розподіляються так: іспанська — 543 млн; французька – 267 млн; німецька – 135 млн; італійська – 68 млн. Припускають, що також зростатиме попит на переклад на португальську (бразильську), японську та китайську (як традиційний, і спрощений варіанти) мови.

Склалися певні міфи та стереотипи стосовно професії перекладача: а) знижується затребуваність професії перекладача. Останнім часом все більше людей самостійно вивчають іноземні мови. Але з іншого боку, розвивається міжнародна співпраця в багатьох сферах діяльності, тому збільшується обсяг різноманітної документації, що вимагає професійного перекладу, як усного, так і письмового. Число студентів, які отримують лінгвістичну освіту, не зменшується, що яскраво демонструє високу затребуваність професії перекладача; б) перекладати зможе будь-яка людина, яка володіє іноземною мовою. Звичайно, можна обійтися без перекладача, якщо потрібно скласти звичайний лист або просто вловити основний зміст написаного в документації. Але в роботі зі складною інформацією необхідне розуміння навіть тонких нюансів, а цим володіє, в першу чергу, досвідчений профільний фахівець; в) перекладачем працювати легко і просто. Зовсім ні. Письмовий переклад вимагає концентрації уваги і зібраності протягом усього робочого дня, а це не менше 8 годин на день. Це робота сидяча, але напружена. Необхідно також виділяти час і витрачати зусилля на підвищення своєї кваліфікації, постійно вдосконалюватися; г) перекладач - це не творча професія. Абсолютно неправильна точка зору. Хоча зараз активно використовуються системи автоматизованого перекладу, творчий підхід, так званий людський фактор, відіграє велику роль. Тонко відчувати мови, з якими ведеться робота, знаходити найбільш близький переклад понять - це справжня творчість.

Література

1. Перекладач. URL: https://www.work.ua/career -guide/translator/.
2. Професія – філолог, перекладач. URL: http://myprofessionin thefuture.blogspot.com/2016/02/blog-post.html
3. Тенденції перекладацької галузі у 2021 році. URL: https:// profpereklad.ua/tendencii-perekladackoi-galuzi-u-2021-roci/

МАТВЕЄВА Дарія Ігорівна,
студентка 3 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент
СИДОРУК Галина Іванівна

ЕПОХАЛЬНА РОЛЬ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ЯК СПОСОБУ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Сучасні глобальні суспільно-політичні зміни викликають значний інтерес до вивчення специфіки англійської мови як головного засобу міжкультурних комунікаційних взаємодій. Оскільки, вивчення іноземної мови відіграє одну із вирішальних умов для розвитку сучасних міжкультурних контактів у актуальному культурноінтеграційному світі.

Адже особистий контакт між людьми різного культурного походження за останні роки збільшився, світ став взаємозалежним. Ось чому відомий американський лінгвіст Хомський проголосив, що «всі люди світу повинні вивчати міжкультурну комунікацію». Хто вивчає англійську мову то є комунікаційно обізнаною людиною. Затим, що — це одна із передових мов всього сучасного населення. Таким чином, компетенція міжкультурної комунікації можна визначити як здатність людини брати участь у продуктивних міжкультурних діалогах з людьми, які мають різне культурне походження. Перш за все, щоб зробити міжкультурну взаємодію продуктивною, потрібно мати здатність будувати значення та взаєморозуміння з людьми з різним культурним походженням шляхом належного та ефективного використання вербальної та невербальної мови. На сьогоднішній день контакт і спілкування з людьми різних культур є важливим способом дізнатися більше про інших людей та їх спосіб життя, включаючи їх цінності, історію, звички і навіть суть їхньої особистості. Також цілком зрозуміло, що знання міжкультурної комунікації може допомогти вирішити комунікаційні проблеми до того, як вони виникнуть. Зростання контактів з іншими культурами в сучасному світі є невід'ємним частиною життя. Через те, що підвищена обізнаність і розуміння іншої культури та людей, які, можливо, не поділяють наші погляди, переконання, цінності, звичаї, звички та спосіб життя, зрештою підвищать нашу здатність мирно співіснувати з людьми іншого культурного походження та допомагати вирішувати міжнародні конфлікти.

Отже, вивчення англійської мови є найефективнішим засобом розвитку міжкультурної комунікаційної компетентності. Адже англійська мова використовується кожного дня з несхожими людьми з різним культурним та мовним походженням, щоб висловити свої ідеї, думки та погляди в загальному сенсі на життя.

МИХАЙЛЮК Дарина Геннадіївна,
студентка 3 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво - старший викладач
РОЖКОВ Юрій Григорович

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ СПОРТИВНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Спортивна термінологія, як особливий пласт спеціальної лексики, несе у собі своєрідні перекладацькі проблеми. Однак, лише впоравшись з ними, перекладач може адекватно, в повному обсязі донести інформацію до читача.

Особливу складність при перекладі спортивної спрямованості становлять семантичні нюанси термінології. Багатозначні спортивні мовні одиниці можуть зустрітися як у рамках одного виду спорту, так і «на стику» різних дисциплін.

Я. А. Писарьов у своїй роботі виділяє такі групи багатозначних спортивних термінів:

1. Терміни, що використовуються у багатоманітних значеннях у різних видах спорту. Для правильного перекладу термінів такого виду необхідно знати нюанси їх вживання у різних видах спорту. (напр. «draw» - нічия (футбол), кидок (керлінг), також зустрічається значення «жеребкування».)

2. Терміни, які мають кілька синонімічних відповідностей у мові перекладу в контексті одного виду спорту. Наприклад, термін «goalkeeper» у футболі українською мовою може перекладатися двома абсолютно синонімічними термінами «воротар» та «голкіпер».

3. Терміни, що позначають спортивні амплуа. Вони можуть використовуватися як позначення спортсменів, виконують подібні функції у різних видах спорту, і гравців, виконують різні ролі. («center» – центральний нападник (хокей), центровий (баскетбол).

4. Загальновживана лексика, що набуває термінологічного статусу у спортивному дискурсі. У суспільно-політичній мові «runaway» - злітна смуга, а у спортивній термінології - зона розбігу.

Ще одна складність, з якою стикаються спортивні перекладачі, - це різні види скорочень. Притаманні спеціальним сферам мови, скорочення широко використовується й у мові спорту. А.В. Алексєєв виділяє такі види скорочень, які найчастіше зустрічаються у спортивних текстах:

1. Абревіатури. Абревіатури англійської здебільшого не відповідають абревіатурам в українській мові. Широко використовувані спортивні скорочення вже встигли придбати еквіваленти українською мовою та закріпилися у словниках.

А.В. Алексєєв пропонує свої варіанти вирішення цієї перекладацької проблеми. Якщо у абревіатури немає еквівалента, що закріпився в українській мові, перекладається лише приховане за нею значення, а український варіант абревіатурного скорочення може бути дано в дужках, так як він не є офіційним. Наприклад, абревіатура IBU (International Biathlon Union) українською мовою перекладатиметься як «Міжнародний Союз Біатлоністів», однак в українській мові абревіатура МСБ не використовується.

2. Літерні терміни, в яких перша літера є наочним описом того чи іншого предмета, широко використовуються у мові спорту. В автоспорті часто можуть зустрітися такі скорочення як U-turn та S-turn, які використовуються для опису

різновидів повороту. Літерні терміни, якщо вони не мають однозначного варіанта перекладу, зазвичай перекладаються описовим прийомом. Наприклад, термін "S-turn" може перекладатися як "s-подібний поворот" або сленгове "еска".

Використання сленгових виразів та надмірне емоційне забарвлення спортивної мови спортсменів, коментаторів змагань або спортивних фанатів також може стати складним моментом для перекладача. Описуючи змагання, спортсмен може вживати яскраві образні вирази (hot competition), а фанати використовувати такі вирази, які відомі лише найвідданішим уболівальникам. Так, наприклад, справжній футбольний фанат за нульового рахунку скаже "nil-nil", а не "zero-zero", а тенісний уболівальник "love-all".

Говорячи про особливості спортивної термінології англійської, слід зазначити, що вона формувалася під впливом різних мов, тому велика кількість спортивних термінів є запозиченими. Відмінною рисою англійської мови спорту вважається використання сленгу та жаргону, велика кількість багатозначних слів та скорочень.

Основними складнощами при перекладі текстів спортивної спрямованості вважаються передача багатозначних термінів, скорочень і сленгових виразів. Більше того, необхідно пам'ятати, що спортивна термінологія не стоїть на місці та постійно розвивається. Таким чином, спортивна термінологія характеризується тим, що терміни, що входять до її складу, постійно змінюють свій зміст.

МОСІЙЧУК Анастасія Анатоліївна,
студентка 3 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво - доцент
ГОЛЬЦОВА
Маріанна Геннадіївна

МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ В ПЕРЕКЛАДІ

Слово культура розглядається як «сукупність досягнень людського суспільства у виробничому, суспільному та духовному житті. Матеріальна культура, духовна культура, історія культури говорять нам, що знання, які напрацьовані копіткою працею людства, накопичені наукою, все зростають і слугують для подальшого розвитку наших пізнавальних здібностей.

У кожній культурі можна побачити як універсальні, так і специфічні елементи. Універсальні елементи виступають загальнозначущими для представників різних культур, їх зміст зумовлений спільними для всієї людської спільноти духовними цінностями, що сформувалися протягом тривалого процесу розвитку. Проте кожен народ, кожен етнос пройшов свій власний шлях та має право на власну історію. Ось чому кожна культура має свою специфіку, неповторність, пізнавати яку означає пізнавати скарбницю духу конкретного народу, розуміти його психологію та філософію. Саме тому свідомість людини завжди етнічно маркована – будь-яку картинку, фрагмент уявлення про світ неможливо просто скалькувати і перекласти на іншу мову. Різні мови, безумовно, по-різному розглядають один і той самий світ, позначають одні й ті самі реалії. Не мова, а народ створює свою культуру, а культура так або інакше знаходить своє

відображення в мові. Для культури сьогодні важливо побачити себе очима іншої культури: «лише в діалозі кожна культура знову отримує свою ідентичність».

Підсумовуючи усі викладені підходи до розуміння культури, можна говорити про неї як про «фактор соціального, духовного та історичного розвитку й самореалізації конкретного етносу».

Говорячи про особливості міжкультурної комунікації на рівні художнього тексту, правомірним буде сказати, що в такому разі ми маємо справу з цілим комплексом проблем комунікації загалом та питаннями переходу не лише з одного лінгвістичного коду на інший, а з більш глибокою та складною проблемою переходу з одного національно-культурного коду на інший. Добре відомим є той факт, що навіть при буденному комунікативному акті представників єдиного культурного простору сприйняте ніколи не буде повністю дорівнювати висловленому. Виходячи з викладеного з урахуванням докорінних відмінностей різних мов, ситуація суттєво ускладнюється ще й міжкультурними розбіжностями, в результаті чого головна комунікативна ціль – розуміння – стає досить важкою для досягання.

Яскравим прикладом міжкультурної комунікації може бути переклад літературного твору іноземною мовою, коли прототекст належить одній літературній мові, а метатекст (переклад) – іншій. Відповідно, через переклад твір стає надбанням не лише національної літератури, а шедевром світової літератури. При цьому здійснюється не лише суто міжлігвістична інтеракція, а, в повному обсязі, – міжкультурна комунікація.

Таким чином, стає очевидним, що переклад являє собою вид діяльності, що стосується не лише двох мовних систем, а й двох культурних полюсів. При цьому результатом діяльності перекладача стає свого роду симбіоз культури оригіналу та перекладу, що сприяє взаємному збагаченню як першого, так і другого. Очевидним є той факт, що культура оригіналу не може повністю сприйматися реципієнтом. Проте так звана «теорія неперекладності», яка широко підтримувалася багатьма провідними науковцями, була вщент розбита живою і абсолютно реальною перекладацькою практикою. Докорінні відмінності між культурами та мовами світу не є причиною неможливості їхнього перекладу, а навпаки – це істотно збагачує обидві мови та культури через взаємне самоусвідомлення та пізнання. Якщо припустити реальність «теорії неможливості перекладу», то яким же чином Конфуцій, Лао-Цзи, Платон, Арістотель, Сенека, Софокл, Шекспір, Гейне, Байрон та багато інших не зникають з культурного процесу, а продовжують життя у «великому часі сучасної культури».

І наостанок, хотілося б зазначити, що успішне розв’язання проблеми передачі та відтворення національної самобутності в перекладознавстві лежить не на поверхні, а на глибині, не стільки в скрупульозному відтворенні предметного світу (що, звичайно, дуже важливо), скільки в проникненні до потаємної специфіки світобачення, в підсвідомі глибини національного «психотипу». Можливо, дослідження цього питання саме в такому ракурсі принесе в теорію та практику перекладу якісно нові та альтернативні рішення, адже саме цього вимагає сучасний і мінливий світ.

НЕТЕЧА Єлизавета Олександрівна,
студентка 3 курсу
факультету іноземної філології
Кам'янець-Подільського національного
університету імені Івана Огієнка
(м. Кам'янець-Подільський, Україна)
Наукове керівництво - старший викладач
НИКИТЮК Світлана Іванівна

TRANSLATING TECHNIQUES OF ENGLISH FRAGRANCE ADVERTISEMENTS INTO UKRAINIAN

Due to the increase in the volume of export and import of goods in Ukraine the problem of high-quality translation of advertising into a foreign language continues to be relevant. An analysis of the existing literature suggests that during the translation of advertising texts, specific linguistic characteristics, and most importantly, – a special communicative orientation of advertising messages – are not fully taken into account. The following Ukrainian scientists have dealt with this problem: DL Terkulova, VA Maslov, KA Sankov, S. Selivestrov, as well as foreign researchers: F. Jefkins, K. Hopkins, Ch.U. Morris.

The most successful way to translate any artistic text is to adapt it to the target audience so that all features of the source text are preserved and adequately delivered to the foreign recipient. All the diversity of theories on levels or types of translation equivalence falls into two main approaches: transformational (4 and 5 levels of equivalence); denotative (1-3 levels of equivalence) [1].

According to the transformational approach, translation is considered the transformation of objects and structures of one language into objects and structures of another one. While transforming, objects and structures of different language levels – morphological, lexical, and syntactic – are changed. As for the denotative approach, there is no direct link between words and phrases in two languages, so such a translation implies the free choice of translation. It is carried out in three stages: perception of the original language; formation of the mental image (concept) of this message; interpretation of this image by means of the target language.

Sometimes the translation may lose a wordplay, present in the source language text, but still, sound quite unique and engaging. For example, Nina Ricci's perfume with the name "Nina" and slogan: *"Nina is cheerful, sensual, exceptional. Quite in the style of Ricci"* [3] when released for sale in Ukraine, received such translation: "Ніна – весела, почуттєва, виняткова. Цілком у стилі Річчі". The interpretation managed to preserve the style, and organization, nevertheless, the replacement of parts of speech was used: "quite" – adverb, "цілком" – here as a slang fraction.

In addition, the translation of English-language fragrance advertising texts performs functions that are related not only to the language but also to the cultural-historical, mental, and conceptual level, preservation of its image and ideas.

As an example, Avon's "Love trilogy" in English: *"TODAY – love is in the air; Love can`t wait until TOMORROW; Love for now and ALWAYS"* [2]. When creating a Ukrainian equivalent, the translator used free interpretation and paraphrased the slogan into: "Кохання – це перша зустріч; Кохання – це довгоочікуване зізнання; Кохання – це разом назавжди". So the key moment in an English advertisement that was a timeline: "today, tomorrow, always" turned into three definitions of love in Ukrainian, still saving all the necessary ideas, the effect of the advertised product.

When it comes to integrating foreign perfumes advertisement in the Ukrainian market, the names of most products are given in two versions - English and Ukrainian. In the

last case for the Ukrainian version, original thematic groups are created that make the names of individual series of products more expressive and attractive (this is due to Western and East Slavic worldviews, the first of which is more rational and the second - emotional). The translator acts as an active interpreter of the content of the ad text in the source language because he/she creates a new text in the target language not just through a grammatical-semantic change, but through a pragmatic reconstruction of the text in the target language.

References

1. Анопіна О. В. Концептуальна структура англомовної побутової реклами. Черкаси : Черкаський нац. ун-т ім. Богдана Хмельницького, 1997. 160 с.
2. Avon's "Love trilogy". Avon official website/ URL: https://www.fragrantica.com/perfume/Avon/Today-808.html
3. Nina Ricci "Nina" Official website/ URL: https://www.ninaricci.com/

ОСАУЛЕНКО Вікторія Вікторівна,
студентка 4 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – асистент
СЕРГІЄНКО Інна Володимирівна

TRANSLATION IN INTERCULTURAL COMMUNICATION

In connection with the integration and establishment of ties with different peoples world, in linguistics becomes relevant to the study of various issues and components of intercultural communication. In the 21st century, it is becoming increasingly important to understand people from different backgrounds cultures. Trade has crossed state borders, immigration is growing, and we should find common ground with people who are different. They can talk different languages, have different habits, profess different religions and have different ones thoughts. We can meet these people every day and if we want to establish understanding, we need to know how to effectively distinguish intercultural communicative differences. Intercultural communication is the connection and communication between different people cultures, which involves direct contact between people and their communities, as well as indirect forms of communication (including language, dialogue, writing, electronic communication). Speaking of intercultural communication in professional dialogue and his problems, we can imagine different forms of interaction. But any interaction is associated with various problems and issues. For some professions, issues of socio-cultural competence and literacy especially important. For example, it is important for managers, world leaders countries, politicians and diplomats, travel agents for whom cultural knowledge the realities of a country is especially relevant for the adoption of a clear course of action in the development of modern intercultural communication mechanisms. But not less, it is important in addition to clarity and intercultural balance to preserve and space for creativity and ingenuity. The following problems can be put in the first place how:

the problem of migration. Here we see globalization in migration because the main role in increasing the diversity of cultures belongs to her. How it is known that 232 million people are migrants on the world stage at the end of 2013, that is the number is 3.2 percent of the world's population, and their number is rapid is growing. The border between cultures and nations is becoming wider, and in our time, we cannot say for sure

about our next step. It gets even harder control the widespread influence of cultures or their spread in the world community.

Problems of intercultural management. In this regard, we can talk about values and strategies in management where every aspect is important though their diversity is growing. What we need right now: cuts and control or widespread, balance or a certain trend? All theseissues are important and aimed at solving this problem related to proper organization of intercultural management. The problem of misunderstanding. Intercultural features of nationalities create more space for professional, spiritual connection and exchange, but the interpretation of many cultural aspects depends on clarity and independence. Despite the different intercultural similarities, it is wrong the application and replacement of basic concepts leads to frequent minor ones conflicts between different cultural groups: ethnic, age, religious, subcultural, conservative innovation groups. The scale and intensity of intercultural contacts are generating the need for constant comprehension, interpretation and comparison of elements own and another's culture. So, to solve important problems of intercultural communication, first above all, we need to know the peculiarities of human culture and how it is changing under the influence of globalization.

Information is stored and inherited by the next generation thanks to the language. Cultures develop, complement and enrich each other, often even mutually absorbed. That is why certain cultures are disappearing under the influence of historical factors, and with them the language disappears their communication. Currently, there are about 6,500 languages, including native speakers The 100 largest are 95% of the world's population. Of course, the least represented languages are doomed to extinction, and the unification of universal culture causes negative consequences, as it erases the boundaries of ethnic identity. In the XXI century. communication changes its format and turns into a plane internet communication.The relevance of the study is due to the fact that the question of culture as universal context, as well as communication and translation as the most important and the most fundamental types of human interaction are being actively studied. Accordingly, in modern linguistic and translation studies in the field intercultural interaction language began to be seen not only as a means communication, but also as a means of categorizing the experience of a particular ethnic group, its social and cultural interaction as an “explicator of its distinctive culture and conceptualization of the surrounding world ". It should be noted that intercultural communication is becoming a subject of study various branches of science, including ethnology, ethnolinguistics, sociology, culturology, ethnopsychology, etc. However, the study of intercultural communication it is in relation to the science of translation that the question of role can be considered translation in establishing an adequate perception of foreign-speaking individuals each other and the information they convey in messages.

So intercultural communication is a special kind of understanding between speakers of another language and culture. Comparing languages and cultures allows to identify not only common, but also specific, national, unique that due to differences in the historical process of development of peoples. In this In this context, translation is at the heart of intercultural communication and is extraordinary weight to maintain direct connections between people who belong to different linguistic and cultural areas.

ПАВЛЮК Ельвіра Вікторівна,
студентка 1 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористуванняУкраїни
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент **СИДОРУК**
Галина Іванівна

КЛАСИФІКАЦІЯ ТА ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РІЗНОВИДІВ ПЕРЕКЛАДУ

Реальна перекладацька діяльність здійснюється перекладачем за різних умов: тексти, що перекладаються, можуть бути різнорідними за тематикою, мовою, жанровою приналежністю. Переклади виконуються в усній чи письмовій формі, і стосовно перекладачів висуваються різні вимоги щодо точності та повноти перекладу. Різні типи перекладів вимагають від перекладача особливих знань та умінь. Перша класифікація пов'язана із жанрово-стилістичними особливостями оригіналу, друга – з психолінгвістичними особливостями мовленнєвих дій в усному та письмовому мовленні.

Жанрово-стилістична класифікація перекладів, залежно від жанрово-стилістичних особливостей оригіналу, обумовлює виділення двох функціональних видів перекладу: художній (літературний) переклад та інформативний (галузевий) переклад.

Художнім перекладом називається переклад творів художньої літератури, які протиставляються усім іншим мовленнєвим творам завдяки тому, що для усіх них домінантною є художньо-естетична функція.

Інформативним перекладом називається переклад текстів, головна функція яких полягає у наданні певних відомостей, а не у художньо- естетичному впливі на реципієнта.

Психолінгвістична класифікація перекладів, яка враховує спосіб сприйняття оригіналу та утворення тексту перекладу, поділяє перекладацьку діяльність на письмовий та усний переклад.

Письмовим перекладом називають такий вид перекладу, за яким мовленнєві твори, які поєднуються в акті міжмовного спілкування (тобто текст оригіналу та текст перекладу), вступають до процесу перекладу у вигляді фіксованих текстів, до яких перекладач може неодноразово звертатися.

Усний переклад — це різновид перекладу, за яким оригінал та його переклад виступають у процесі перекладу у нефіксованій формі, що визначає однократність сприйняття перекладачем відрізків тексту оригіналу та неможливість наступного зіставлення або корегування перекладу після його виконання. Відповідно, розрізнюються два підвиди усного перекладу: синхронний та послідовний. *Синхронний* переклад – це спосіб усного перекладу, за якого перекладач, слухаючи мовлення оратора, практично одночасно (з невеличким відставанням у 2-3 секунди) промовляє переклад. Внаслідок сильного розумового та психічного навантаження під час синхронного перекладу тривалість однієї сесії не має перевищувати 15-20, максимум 30 хвилин.

Послідовний переклад – це спосіб усного перекладу, за якого перекладач починає перекладати після того, як оратор закінчив говорити(після закінчення усього виступу або ж якоїсь його частини).

Важливу роль серед відмінностей між письмовим та усним перекладом грає часовий фактор. За умов письмового перекладу процес роботи обмежений менш жорсткими часовими рамками, ніж за умов усного перекладу. Письмовий та усний переклад розрізняються також за характером зв'язків з учасниками міжмовного спілкування. За умов письмового перекладу зазвичай процес перекладу проходить без прямого або зворотного зв'язку між комунікантами.

ПОНОМАРЧУК Катерина Костянтинівна,
студентка 1 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і природокористування України
(м.Київ,Україна)
Науковий керівник – доцент
СИДОРУК Галина Іванівна

ЗАБОРОНИ ПЕРЕКЛАДАЧА, АБО ЩО ВІН НЕ ПОВИНЕН РОБИТИ В ПРОЦЕСІ УСНОГО ПЕРЕКЛАДУ

Існують два основні напрямки діяльності перекладача – письмовий та усний переклад. Щодо усного – то це перекладання промов, новин чи синхронний переклад. Щодо письмового перекладу – тут також є багато різноманітних напрямків:

а) художній переклад – тобто перекладання художніх творів, статей, віршів; б) технічний переклад – переклад інструкцій, креслень, довідників, технічної документації; в) переклад розважального контенту: реклами, комп'ютерних ігор, фільмів.

До ключових обов'язків перекладача входять: а) переклад наукової та художньої літератури, преси, патентних описів, спеціалізованих документів та інших матеріалів; б) виконання перекладів усних та письмових текстів із забезпеченням їхньої повної відповідності смисловому, лексичному та стилістичному змісту оригіналу; в) редагування перекладів інших спеціалістів; г) підготовка документації та всіляких текстів іноземною мовою відповідно до офіційно прийнятих норм; д) наукова робота з уніфікації термінів та вдосконалення технологій перекладів.

Заборони у професії перекладача є наступними: а) не слід ігнорувати інтонацій виступаючого; б) якщо ви шукаєте веселий, невимушений тон, то він має бути послідовним для всіх мов і перекладів. Тон і стиль мови є однією з найважливіших складових в будь-якому перекладі виступів в маркетинговій, наприклад, сфері. Взяття правильного тону є важливою частиною процесу перекладу, і для його справжнього оволодіння потрібен великий досвід і знання; в) не слід використовувати дослівний переклад. Мови є різними, всі вони мають свою граматику та стиль письма. Деякі мови, наприклад японська та перська, не дотримуються порядку дієслово-об'єкт в реченнях. Тому, перекладаючи речення з англійської на одну з цих мов, використання тієї самої граматичної структури не мало б сенсу. Те ж саме можна сказати про переклад ідіом, які надзвичайно рідко перекладаються будь-якою мовою буквально; г) слід використовувати правильну термінологію. При перекладі технічних текстів важливо знати термінологію галузі. Це особливо важливо в законодавчих і медичних документах, в яких помилка може призвести іноді до кримінальної відповідальності лікарів перед пацієнтами; д) не забувайте про діалекти. Однією з найпоширеніших помилок у процесі перекладу є

нехтування діалектом. Якщо ви орієнтуєтеся на конкретну аудиторію, це особливо важливо. Не думайте, що тільки тому, що дві країни мають однакову мову, нею говорять і пишуть однаково. Наприклад, французький переклад для клієнта у Франції не буде таким, як для клієнта в Канаді; е) не беріть текст на переклад, якщо не знайомі з цією сферою діяльності. Не можна опанувати всі галузі знань. Оберіть декілька та поступово вивчайте їх. Зберіть кілька паперових та онлайн-словників або навіть книг на теми, які ви вибрали для засвоєння; є) не починайте перекладати, якщо не знаєте суть матеріалу, який збираєтеся перекладати. Спробуйте перекласти текст, коли ви його повністю зрозумієте. Ви навіть можете проконсультуватися з автором, якщо він/вона є доступними на цей час; ж) не плутайте синоніми. Те, що одне слово може технічно означати те саме, що інше, не означає, що їх можна використовувати як взаємозамінні. Є деякі прикметники, які можуть підходити лише для неживих об'єктів, і використання їх для людини було б жартівливим, грубим або й тим і іншим.

РУДЕНКО Вікторія Олександрівна,
магістрантка 1 року навчання
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент **РУБІНСЬКА**
Броніслава Іллівна

THE ECOLOGICAL TERMS FEATURES OF TRANSLATION

Term (from the Latin terminus - border, boundary) - a word or phrase that denotes the concept of a special field of knowledge or activity. The term is part of the general lexical system of language, but only through a specific terminological system. Improper use of terms or their unnecessary accumulation only separates us from science, blocks access to knowledge. Thus, the rapid development of scientific and technical knowledge today has led to the fact that most new words in modern languages are special terminology. More and more environmental terms are penetrating common language, and environmental issues are having a significant impact on everyday language, while ecology, as a scientific discipline, has become interdisciplinary and has gradually transformed into a comprehensive integrative science.

Knowledge of environmental terminology is required for a sufficiently in-depth study of environmental issues. Ecological terminology - a set of special words needed to describe the concepts of the scientific field of ecology. It form a wider range of environmental terminology , together with all lexical units that directly or indirectly reveal the content of the conceptual, value and figurative components of the linguistic concept of "ecology". Its translation specificity is determined by the correlation of a certain component of the linguistic concept of "ecology" with a particular environmental token in each context. Therefore, it is obligatory for the translator to preserve not only ecological semantics, but also additional (evaluative, emotional, associative) semantic complexes.

Like other scientific terms, English environmental concepts have their own structural features. Among them there are simple, complex and derivative terms. Simple one-word terms, for example: act - act; law. The study showed that in the subtext of ecology there are simple terms that contain Greco-Latin prefixes re-, de-, pre-, dis; -ing, -er and suffixes or, -ment, -ity. (eg recreation recreation). Monosyllabic terms are heterogeneous in the number of word-forming components. Accordingly, one-word terms are the following groups:

1. The structure of the term includes one basis: agent, domain, frame.
2. The structure of the term is the basis and one or more affixes: Acknowledgment, application, connectionless.
3. Terms formed by compiling the basics: Broadcast, dial-up, network.
4. Terms formed by composing parts of words: Internet, modem, netiquette.
5. The formation of the term is through the compilation of bases and affixations: broadcasting, subnetwork.

The largest group consists of derived environmental terms, formed by both affixation and prefixation. The following suffixes take part in the formation of derivative affix ecological terms:
- ate, -ness, -ed, -ing, -ty, -ism, -ant, -or, -er, -ic, -ify, -ive, -al, - ance, -ment, - ation, -age (e.g. adsorbable; to acidate; abrasiveness; affected; aftersoftening; adversity; abundant; airtester; aciduric; additive; abundance; abandonment; fterfermentation).

The following prefixes take part in the formation of prefix derivatives of ecological terms: a-, bio-, aero-, agro-, re-, over- (afterculture, abiogenesis, biocenosis, aeroallergen, agroclimate, recycle, regeneration, restore, overconsumption, overfishing, overgrazing).
Derivative environmental terms are quantitatively inferior to complex terms. Complex terms consist of several components and are written together or through a hyphen, for example: blowout, biopesticides, nonbiodegradable, land-use, hydrosphere, ethnopharmacology, worldview, ecotourism, desertification.
Two-term terminological combinations, which include two full words, are mainly the following structural types:
Noun + Noun (ecosystem services, crop rotation, food chain, pesticide resistance, food web, greenhouse effect, midnight zone, nitrogen cycle);
Adjective + Noun (environmental degradation, ecological community, global warming, biological resourses, green revolution, natural selection, nonrenewable resource, sustainable agriculture, hazardous waste);
Noun + Preposotion + Noun (pyramid of biomass, culture of cells, hybridization of cells);
Past Participle + Noun (banned products, biobased products, threatened species, endangered species, applied research);
Present Participle + Noun (carrying capacity, flanking region, prevailing winds);
Noun + Gerund (mutation breeding, resource partitioning).

Among the three members there are phrases with different structure, for example: first-order consumers, soil conservation practices, conservation-tillage farming, ecologically sustainable development, Endangered Species Act, human time scale, integrated pest management (IPM), land-use planning, median lethal dose (LD50), negative feedback loop, optimum sustainable population, potentially renewable resource, pyramid of energy flow, total fertility rate (TFR).
As a rule, two-word terms are the most common phrases. There were significantly fewer one-word and three-membered terms in the articles. At the same time, the main feature of the structure of ecology terms is the predominance of binary terminological combinations.

Thus, from all the above it follows that due to the complex and multifaceted nature of the formation of environmental terms, sometimes there are difficulties in translating them. Consideration of the modern specifics of word-formation processes revealed a noticeable intensity of their course. Known word-formation models in ecological terminology were implemented in the form of many specific subject meanings, significantly replenishing the vocabulary of the language.

САМОЙЛЕНКО Юлія Іванівна,
магістрантка 1 року навчання
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України (м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент **СИДОРУК**
Галина Іванівна

ПРИЧИНИ ТА НАСЛІДКИ ЕВФЕМІЗАЦІЇ ПОЛІТИЧНОЇ ЛЕКСИКИ В ПЕРЕКЛАДАЦЬКОМУ АСПЕКТІ

Евфемізми можна відшукати в усіх сферах життя, та все ж найчастіше їх можна прослідкувати в дипломатії та сфері політики. Метою використання евфемізмів є прагнення уникнути комунікативного дискомфорту чи конфлікту між співрозмовниками, тобто зробити мову політкоректною.

Якщо детальніше розглянути політичні евфемізми, можна умовно поділити їх на групи: а) за національною ідентичністю; б) за віком; в) за фізичними чи розумовими характеристиками; г) за соціальним статусом; ґ) евфемізми, що зменшують страх перед забороною.

Найбільш відомими прикладами евфемізації за національною ідентичністю є заміна слів «Nigger» та «Indians»: «*I am calling upon members of both parties to pass an education bill that funds school choice for disadvantaged youth, including millions of African-American and Latino children*» – «Я закликаю членів обох партій прийняти закон про освіту, який дозволить фінансувати навчання знедоленої молоді, в тому числі мільйонів афроамериканців і латиноамериканців». Термін *hispanics*, який раніше активно вживався для назви американських індіанців зараз набув негативного значення, тому він також підлягає евфемізації.

Майже всі евфемізми, що стосуються віку, замінюють не надто коректне слово «old», щоб не зачепити почуття людини. Найбільш поширеними синонімами вважаються такі евфемізми: *mature, senior, advanced in years*, рідше – *the chronologically advantaged, to be in the sunset years, to be in the twilight years, to be so many years youn*. Досить широкою є група за фізичними та розумовими характеристиками. Прикладом може бути слово *invalid*, яке часто замінюють на *disabled*. В окрему категорію виділяються евфемізми, які пом'якшують або приховують деякі недоліки людей або їх фізичну неповноцінність. Так в англійській мові існують евфемізми для прикметника *blind*: *visually impaired* та *optically impaired*. Щоб виглядати ввічливо і не здатися грубим, часто слово *deaf* замінюють на *aurally impaired*. Також часто вживаються евфемізми, що позначають розумові недоліки. Це обумовлено, перш за все, тим, що розумові та фізичні обмеження мають досить суперечливу оцінку суспільства. Тому, яскравими прикладами евфемістичної заміни можуть бути вирази для емоційно забарвленого слова *stupid*: *to go nuts, to be off one's nut, mentally challenged, silly, retarded, to go insane* та ряд інших ідіом і виразів.

До евфемізмів за соціальним статусом відносяться слова та вирази, що переважно позначають бідність. Тобто, слово «poor» замінюють на penniless, needy, low-income, socially deprived, financially embarrassed. Варто також зазначити, що в американському політичному дискурсі широко поширені евфемістичні вирази з додаванням префіксу ill-, зокрема для пом'якшення висловлювань, пов'язаних з бідністю. «*Americans were ill-fed, ill-clothed, ill-housed, and insecure*» – «Американці погано їли, погано одягалися, погано жили і не були захищені».

До евфемізмів, що зменшують страх перед забороною відносяться всі слова, що несуть в собі негативний відтінок. Прикладом такого слова є поняття *death*. Саме тому

в англійській мові існують різноманітні варіанти для заміни дієслова *to die*, адже у більшості народів є неприйнятним говорити про смерть: *to pass away, to go to a better world, to kick the bucket, to answer the final summons* тощо. До слів, які володіють негативною конотацією також відносять слово «war», евфемізмом для якого є вираз *military actions* чи *conflict*.

У дипломатичних відносинах може виникнути ситуація, коли держава приймає рішення, що можуть призвести до військового конфлікту – такі дії розглядаються як *unfriendly act*. За допомогою такого обережного вираження дипломати можуть зробити серйозне застереження без прямих погроз.

Найважливішою функцією політкоректності є викорінення стереотипів, відображених у мові у вигляді лексичних одиниць, які можуть бути сприйняті як ті, що ображають гідність інших людей. Беручи до уваги особливості перерахованих вище груп евфемізмів, можемо констатувати, що поширення ідей політичної коректності в значній мірі вплинуло на лексичний рівень англійської мови, а зокрема на формування нової евфемістично забарвленої лексики.

СЕВЕРІНОВА Софія Олександрівна,
студентка 3 курсу
гуманітарно - педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент
ГОЛЬЦОВА Маріанна Геннадіївна

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙСЬКОВОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ

Вивчення військової лексики є одним з важливих завдань сучасного перекладознавства, що зумовлює актуальність цього дослідження. Військова термінологія – це систематизована, стандартизована та гармонізована система військових понять. Військовий термін – це слово, словосполучення або абревіатура, що позначає предмет (явище, процес) у сфері військової діяльності за ознаками номінативності, репрезентативності, однозначності, унормованості, семантико-стилістичної нейтральності та інваріантності.

Сьогодні англійська мова є не лише міжнародною мовою спілкування, але й основною мовою у військовій справі. Військовий словник постійно поповнюються новою лексикою і набуває все більшого вжитку. Це пов’язано з ескалацією збройних конфліктів у світі, про які щоденно повідомляють вітчизняні та англомовні ЗМІ. Крім того, соціальна обмеженість та унікальність використання військової лексики пояснюють доцільність і необхідність вивчення процесів її утворення, розповсюдження та перекладу.

З точки зору складності розуміння та особливостей перекладу, військові терміни можна поділити на три групи.

1. Терміни, що позначають іноземні реалії, ідентичні українським. Як еквівалент використовуються українські терміни, форми яких можуть бути як пов’язані, так і не пов’язані з формою англійського (інтернаціонального) терміна, наприклад: *artillery – артилерія, army – армія, division – дивізія / platoon – взвод, company – рота, fighter – винищувач.*

2. Терміни, що позначають іноземні реалії, відсутні в українській дійсності, але мають загальноприйняті українські термінологічні еквіваленти.

Переклад цих термінів досягається шляхом добору українських аналогів шляхом адекватної заміни, наприклад: *Army National Guard – Національна гвардія сухопутних військ, logistic package – комплект тилового забезпечення, fire base – вогнева група.*

Дуже важливим у перекладі цього набору термінів є контекст, який дозволяє вивести загальне значення терміна зі значень його компонентів.

3. Терміни, що позначають іноземні реалії, відсутні в українській дійсності і які не мають загальноприйнятих українських термінологічних еквівалентів, наприклад: *clothing allowance – грошова надбавка на одержання форми одягу.*

Зазвичай переклад цієї групи термінів здійснюється за допомогою таких методів:

– опису значення англійського терміна, наприклад: *ground time – час знаходження літака на землі;*

– дослівного перекладу, наприклад: *general staff – спільний штаб;*

– часткової або повної транслітерації, наприклад: *master sergeant – майстер – сержант;*

– транслітерації і дослівного перекладу, наприклад: *chief master sergeant – головний майстер – сержант.*

Отже, основним способом відтворення військової лексики українською мовою є використання повних, відносних еквівалентів і перекладацьких трансформацій.

СЕВЕРІНОВА Софія Олександрівна,
студентка 3 курсу
гуманітарно - педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво - асистент
СЕРГІЄНКО Інна
Володимирівна

СЛЕНГ ЯК СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ ФЕНОМЕН ТА СПОСОБИ ЙОГО ПЕРЕКЛАДУ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ

Геополітичні тенденції світової культурної інтеграції та проблеми міжнаціонального спілкування зумовлюють актуальність проведення лінгвістичних досліджень, спрямованих на вивчення національно-культурних особливостей мовних явищ. Сленг – це різновид розмовної мови, який оцінюється суспільством як нестандартний та неофіційний. Цей феномен розглядається як свідоме, навмисне вживання елементів загально-літературного словника в розмовному мовленні з суто стилістичною метою: для створення ефекту новизни та незвичайності, для передачі певного настрою мовця, для більшої конкретності висловлювання, жвавості, виразності, точності, стислості, образності, а також для уникнення штампів та кліше.

Постійним і невичерпним джерелом українського сленгу є запозичення з іноземних мов, особливо з англійської та її американського варіанту. Виникнення англомовних сленгізмів є результатом експансії не лише самої англійської мови, а й результатом популяризації західного способу життя, бажання молодих людей бути

схожими на героїв популярних кінофільмів, телепередач, а звідси спостерігається їх механічне перенесення на український мовний ґрунт.

Деякі англійські слова прийшли в українську мову без зміни морфеми, наприклад: father – фазер; friend – френд. Інша частина зазнала певних змін, дотримуючись норм української мови, як, наприклад, у словах: shoes – шузи; trousers – траузери. Для якісного перекладу сленгових термінів необхідно дотримуватись пошуку еквівалентних відповідників, що мають такі ж, або схожі експресивні забарвлення, або підбору найбільш близьких емоційно забарвлених відповідників з розмовної частини мови. Науковці виділяють такі способи перекладу сленгізмів:

– транслітерація (запозичення, коли літери запозиченого слова замінюються літерами рідної мови): man – мен, sister – сістер, bug – баг.

– калькування (заміна складових частин запозиченого слова, шляхом додавання українських афіксів): hater – хейтер, angry – агритись, crazy – крейзанутий.

– описовий (пояснювальний) переклад: freakyscary – мрячняки, ball-breaker – малоосвічена жінка.

– прийом генералізації (в лексичному плані це заміна часткового поняття загальним, видового – родовим): Caddy – кадилак, green – бакси.

– переклад за допомогою аналога, еквівалента (при перекладі аналогом потрібно вміти вибирати з декількох синонімів один, найбільш придатний у всіх аспектах): top-notch – суперовий; dude – чувак.

– приблизний переклад (за відсутності прямого еквіваленту можна обмежитися стилістично нейтральними варіантами, що передають лише загальне значення сленгової одиниці): лінивий – couch potato, врівноважений – laid-back.

Отже, сленг – це історично сформований, емоційно-експресивно забарвлений, але досить неоднорідний пласт особливої лексики. Він використовується для передачі настрою автора, новизни, та з метою уникнення штампів літературної мови. Науковці виділяють такі способи перекладу як: транслітерація, калькування, описовий переклад, приблизний переклад, прийом генералізації, аналог та еквівалент.

СЕРГІЄНКО Катерина Денисівна,
студентка 1 курсу
факультету ветеринарної
медицини,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – старший викладач
СИРОТІН Олексій Сергійович

ENGLISH AS A WAY OF COMMUNICATION ABROAD: MY STORY

English is one of the five most popular languages in the world, along with French, Chinese, Arabic and Spanish. And that is considered to be one of the reasons why it changed its position from foreign or second language to global Lingua franca, in other words the language of intercultural communications worldwide.

I've had different experiences in English speaking countries such as Saudi Arabia, Italy, France, Chzeck Republic, Poland, United Arab Emirates, Austria, Oman,

Cyprus and so on, from accents that are completely understandable to not having any clue if the person is talking to me or just clearing his throat, but despite that I still consider English the most convenient way of communication abroad. Because even though all people I met there had different backgrounds they all had to at least try to speak English as there was no other way of communication.

Here are a few stories I'd like to tell you about people I met while living abroad and experiences I had there.

Doug and Marcela: they met in Saudi Arabia, where an american man was working for an airline and a chzech woman as a doctor in hospital. With time passing they got married and everything was perfect, up until a point where Doug realized his wife couldn't understand him at all (they were 4 years into their marriage). That was the moment he knew he had to change his pronunciation and accent. Because obviously they spoke English to each other.

All the schools I attended abroad (that's 3) were English speaking and it had its ups and downs, but i'm glad that at the time i almost didn't know English i had a Russian speaking supervisor and a friend in school. In Dubai I didn't get so lucky to have people in school, who speak my native languages. But it was fine because I already knew enough to study and have friends, even though it was hard to understand them at first, due to the fact that in Jeddah I heard mostly Arab accent, and my school in UAE was Indian. Despite that, it turned out just fine, because English is always English.

Bedouins of Saudi Arabia and rock art: it was our few last weeks in Jeddah, so we decided to visit a huge wall of ancient rock art. In fact, we've been meaning to go there for a while, but the drive was very long and we had to stop somewhere for night, so it kept being postponed. This rock art is located in the Hail Region of Saudi Arabia and is being protected by UNESCO, so it was surrounded with a metal fence but we found our way in. After we were done “sightseeing”, we saw a car approaching us, turned out it was two bedouins, people who live in the desert. They invited us to their place of stay, it was a great experience, even though me and other ladies stayed in the car. And again the only way of communication between chzeck-ukrainian group of people and pure Arab bedouins was English.

My favorite solo singer: that was in Dubai my family and my friend’s family decided to go out for a night walk to a new attraction. Me and Liza (my friend) saw this beautiful woman with an angel voice singing, and there was no other way for us than to start dancing waltz and emberas ourselves. We left her a note showing our admiration for her, her voice and courage. Now after about 3 years Dinastars is making her own music and is still my favorite solo singer. By the way Dina is from Jordan.

And last but not least, my favorite. Ukrainian community in the United Arab Emirates: Here's something I know for a fact, there are so many ukrainians in Dubai and UAE itself I couldn't believe my eyes when I saw the amount of people. And everyone is so friendly there's no way you won't get help when you need it. They are practically a family, and some of them became mine. Because there's nothing that brings you closer together than a similar background, same problems and love for your country and people. My closest friend, my family, there was Liza. She's still there for me and I'm there for her. Because mainly our bond was built on loneliness and being a teenager, and that stays forever. At that time we explored rich emirates culture together and she knew english better than me, but i knew arabian mentality better, so our strengths created a perfect symbiosis for finding new knowledge.

All those examples I have are because of the English knowledge I had and I got. Intercultural relationships always did and always will depend on common language and I'm convinced there's no better way to communicate with others than English.

СИДОРЕНКО Ольга Сергіївна,
студентка 5 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів
і природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – професор
ЛИЧУК Марія Іванівна

СЛОВА-РЕАЛІЇ ЯК НЕВІД'ЄМНИЙ ЕЛЕМЕНТ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Процеси глобалізації та міжнародної інтеграції пришвидшуються неймовірними темпами кожного року. Країни та народи активно співпрацюють та взаємодіють в усіх сферах життя на різних стадіях – від особистісного спілкування до міжнародних переговорів на вищих рівнях, використовуючи останні досягнення інформаційних технологій. Це все стає можливим завдяки невід'ємному компоненту людського існування – комунікації.

Мова тісно переплітається з культурою, а особливо з мисленням того чи іншого народу. Саме через це, людство постало перед проблемою здійснення міжкультурної комунікації, тобто такого спілкування, в процесі якого представник будь-якої національності міг би швидко та точно зрозуміти свого співрозмовника. Але досягненню такої комунікації перешкоджає, перш за все, своєрідне та оригінальне сприйняття навколишнього світу певним народом, а саме менталітет [3, 84].

Питання ментального сприйняття світу було порушено з кінця XVIII ст. багатьма вченими. Зокрема, існує думка про те, що різні мови – це не різні позначення однієї й тієї самої речі, а різне її бачення. Кожний народ по-своєму сприймає багатоманітність світу і по-своєму називає окремі фрагменти світу, а своєрідність створеної ним картини світу визначається тим, що в ній виражається індивідуальний, груповий та національний вербальний та невербальний досвід [2, 74]. Саме такий феномен, як «ментальність» і створює основні труднощі для розуміння особливостей певного народу, спілкування з його представниками та здійснення комунікації, а особливо міжкультурної.

Аналізуючи такий вид комунікації як міжкультурну, можна зазначити, що такий процес починається зі звичайного визнання факту існування культурних відмінностей між представниками різних народів, що є однією з найважливіших причин непорозуміння, а також їх подолання. Головним суб'єктом комунікації є людина, яка для забезпечення своєї життєдіяльності вступає у взаємозв'язок з іншими людьми. Здійснення міжкультурної комунікації можливе, коли співрозмовники розуміють один одного, і переклад у цьому процесі виступає спільним кодом для досягнення взаєморозуміння. Термін "міжкультурна комунікація" певною мірою співвідноситься з поняттям "діалог культур" [1, 36].

Доволі часто в процесі міжкультурного спілкування виявляється, що деякі слова однієї мови неможливо точно перекласти, так як в мові-перекладу таких понять або ж взагалі не існує, або ж до них складно підібрати точний еквівалент. Слова, або словосполучення, які не мають ні повних, ні часткових еквівалентів у словнику іншої мови утворюють безеквівалентну лексику цієї мови. Так як мова реагує на будь-які зміни в суспільному житті народу, то серед лексичних одиниць, що містять в собі національно-культурний компонент, найбільший інтерес

становлять слова-реалії – саме завдяки таким лексичним одиницям проявляються особливості повсякденного життя, культури та історії окремого народу.

Отже, досить очевидним є те, що слова-реалії є невід'ємною частиною лексики будь-якої мови і відображають специфічну картину світу людей, що говорять цією мовою. Такі слова передають не лише знання про культуру та історію певного народу, а також іноді відображають емоційну забарвленість певних речей та явищ. Особливо сьогодні, актуальним питанням є дослідження таких лексичних одиниць, які вміщують в собі семантичні особливості та неповторний смисл, адже людське життя не стоїть на одному місці, кожного дня пишеться історія, а разом з нею – закладаються нові смисли.

Література

1. Библер В.С. Культура. Диалог культур (опыт определения) // Вопросы философии, 1989. № 6. С. 31 – 42.

2. Гумбольдт В. Избранные труды по языкознанию. М. : Панорама, 1984. 231 с.

3. Wierzbicka, A. Cross-cultural pragmatics: The semantics of human interaction. Berlin: Walter de Gruyter and Co., 1991. 391 p.

СЛАБА Тетяна Олексіївна,
студентка 3 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – старший викладач
ЛУГОВА Тетяна Миколаївна

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ

Вивчення ідіом є актуальною проблемою сучасної лінгвістики. Оскільки фразеологія науки виникла лише на початку XX століття, тому й сьогодні в цій сфері залишається багато невирішених питань. Зокрема, пошуки вітчизняних та зарубіжних науковців присвячені фразеології (Бетехтіна К., А. Кравчук, Н. Лалаян, Г. Манушкіна, В. Мокієнко, О. Мороз, О. Сафронов, Л. Степанова та ін.)

Фразеологія (*від грец. phrasis — вираз, logos — вчення*) — розділ мовознавства, який вивчає неподільні лексичні вирази. Сукупність фразеологізмів також називають своєрідною мовою усталених фраз і словосполучень.

Фразеологія в даний час розвивається як окрема галузь мовознавства. Якщо у XX столітті лінгвісти вважали, що воно все ще перебуває в стані «прихованого» розвитку, то зараз можна сказати, що фразеологізм по праву займає самостійну мовознавчу дисципліну. Наприклад: ідіома «*Dutch auction*» означає відсутність аукціону, який проводиться в Нідерландах, а також спеціалізований аукціон за нижчими цінами, поки не знайдуть покупця на товар (*а також "Dutch courage" (bravery drunk), "Dutch comfort" (small consolation) "Dutch treat" (dangerous pleasure*), що відображає історично сформовані певні риси та звичаї народу).

Фразеологічний фонд - це не тільки мова, а й культурно-історична спадщина кожного народу. Через дослідження фразеологізмів лінгвісти отримують доступ до важливої інформації про народ як носія мови. Іноді недостатньо знати лише фразеологізм, потрібно знати, що воно означає; його слід розглядати у зв'язку з культурою країни та її історією.

Фразеологічна одиниця — це немотивована група слів, яка не може вільно складатися в мовленні, а відтворюється як готова одиниця. Він функціонально і семантично нерозривний. Характерними ознаками фразеологізмів або множинних фраз є невмотивованість ідіоматичності та стійкості контексту. За структурою вони можуть бути в усіх мовах: 1) фразеологізми речень (*time and tide wait for no man, на козаку нема знаку*); 2) словосполучення (*Ten Commandments, десять заповідей*); 3) метафорично узагальнені власні назви (іноді геогр. назви) як *Jack Ketch (hangman), Чалий (підступна, зрадлива людина).*

Поширеними в обох мовах є парадигматичні класи фразеологізмів:

- субстантивні (*the Trojan horse,троянський кінь*);

-вербальні (*to have one's heart in one's mouth,брати бика за роги*);

-прислівникові (*by and again, скрізь і всюди*).

В обох мовах вони можуть виконувати такі функції, як:

- підмет (*Hobson's choice is an idiom*);

- предикатив або присудок (*That was a Hobson's choice for him);*

- додаток (*He recollected the idiom "Hobson's choice*);

-обставина (*He will do it by hook or by crook.; Кров з носа, а зроблю це*)

Також є: 1) national idioms (Eng. *to cut off with a shilling, Ukr. передати куті меду)*; 2) international (*Pandora's box, Gordian knot*).

Переклад фразеологічних одиниць є особливою проблемою тому, що вони зазвичай не можуть бути перекладені дослівно, оскільки вони представляють собою цілісну картину, тому потрібно розглядати їх як єдине смислове ціле; і заміна їх новими словосполученнями може буквально змусити читача сприйняти почуту інформацію не точно. Техніка передачі фразеологізмів відпрацьована давно, перекладачеві слід розглядати її як єдине семантичне ціле і намагатися знайти аналог у мові перекладу – фразеологічну одиницю, бажано з однаковим рівнем семантичного зв'язку. Якщо такого еквівалента в мові перекладу немає, то ступінь семантичної єдності необхідно зменшити і замінити фразеологізм, зберігаючи образну мову.

ТРАВІНСЬКА Катерина Олександрівна,
студентка 3 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів
і природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент
СИДОРУК Галина Іванівна

TYPES OF TRANSLATION

Translations can be broadly classified into two big categories of translation – Business related, and Non- Business related. However, some kinds of translation sort of overlap in both categories. So, let us examine the 8 most important types of translation that are performed nowadays: *Literary Translation* – is pretty self-explanatory. It refers to the translation of literary works: stories, novels, poems, and plays. It is often considered the highest form of translation because a literary translation is so much more than the mere conveying of the meaning and context of the document in the source language into the target language. It involves incorporating the appropriate cultural nuances, translating humor, feelings, emotions, and other subtle elements of a particular work. It is believed

that it is extremely difficult, if not impossible, to translate works of literature, especially poetry. Some examples of situations that could be very difficult are rhyming words, puns, idioms, anagrams, and so on. Often, there are no appropriate translations in the target language, and the nuance is lost.

Commercial Translation is a kind of translation that necessitates types of translators who possess specialized skills, like knowledge of the business jargon, and the industry to which the business belongs. The types of texts in the translation of commercial documents could include business correspondence, reports, tender documents, company accounts, and memos. Sometimes, this could overlap with legal translation if the company handles legal paperwork.

Legal Translation is one of the most complex translations, and involves birth certificate translations and marriage certificate translations, translating contracts, agreements, treaties, memorandums, wills, and so on. A good translator needs to understand the various underlying contexts of the documents and that of the two regions or countries for which the documents are intended – the socio-cultural aspects, and the politico-legal aspects as well. They would then need to translate it in a manner that the target audience easily grasps the text.

Technical Translation involves any technical content that needs to be translated – user guides, manuals, online help text, instruction booklets, training materials and videos, marketing materials for technical fields like manufacturing, science or engineering – all of this comes in the ambit of technical translation.

Medical Translation involves any medical content that is patient related, like labels, packaging, instructions, or software, and content that is product related, like research papers, clinical trial paperwork, quality management certificates and the like, usually needs translation. It is absolutely imperative that the translation service providers are experienced, have the requisite knowledge, and are in-country professionals. Translation of medical documents can also be very tricky as the requirements of general translation can differ from country to country. Medical Translation is one type of specialized translation.

Script Translation is vital nowadays because of many popular movies and TV shows coming out of Hollywood and being dubbed into several languages and released worldwide. Sometimes films in foreign languages are dubbed into English and other European languages. The *Harry Potter* series was also released into dozens of languages. But for these releases to happen, the scripts have to be translated first – and the dialogues. You can say this is a type of literary translation, but it's not exactly the same. It can be very dicey, as translating punchlines, jokes or catchy phrases into another language to make the same impact is very difficult. With more movies being released in multiple languages nowadays, this type of translation is very much in demand today.

Financial Translation is about financial documents like bank records, statements, account statements and more – which sometimes need to be translated to make it easier for the target audience to comprehend. Here the actual content that you need to translate may be lesser, but it has to be done precisely; you may also be required to change the currencies – in which case, you would need to also convert the figures. These are the main types of translations, but there are many more translation types such as back translation, notarized translation, machine translation, and there are all different kinds of processes and technologies that can work for the different types of translation projects. What makes sense for one translation type might not work for another.

ФЕДОРЧУК Ольга Олександрівна,
студентка 2 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент
БОРЩОВЕЦЬКА Валентина Дмитрівна

ГЛОБАЛІЗАЦІЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В МІЖКУЛЬТУРНІЙ КОМУНІКАЦІЇ

Загальновідомо, що поняття «міжкультурна комунікація» було введено американським антрополог Е.Т. Холом у 1950-х рр. Він уважав, що міжкультурна комунікація повинна проходити з використанням чинників міжкультурного спілкування. Практичні потреби вивчення міжкультурної комунікації виникли внаслідок бурхливого економічного розвитку багатьох країн і регіонів, революційних змін у технології, пов'язаної із цим глобалізації економічної діяльності. Щільність та інтенсивність тривалих контактів між представниками різних культур значно зросли і продовжують збільшуватися.

Міжкультурна комунікація – це соціальний феномен, сутність якого полягає у конструктивній чи деструктивній взаємодії між представниками різних культур (національних та етнічних), субкультурами в межах чітко визначеного просторово-часового континууму. У центрі міжкультурних взаємодій перебуває людина, як носій загальнолюдських і культурних особливостей.

Зародження англійської мови як міжнародної почалося в XVII ст., коли Англія припинила бути країною, яку завойовують, а постала країною-завойовником, досягнувши в цьому успіху. Англійський флот був одним з найбільших у світі. Усі морські шляхи були підпорядковані англійцям. Велика частина суші: половина території Північної Америки, безліч країн Африки та Азії, Австралія, Індія – була під владою британської корони. Ще одна значна причина, яка визначила використання англійської як міжнародної мови, – підкорення Америки.

У сучасній лінгвістиці існує три види міжкультурної комунікації: вербальний, невербальний, паравербальний. Коли йдеться про вербальну комунікацію, то мається на увазі саме мовне спілкування. Даний тип спілкування виражається в обміні ідеями, думками, інформацією, а також емоціями і переживаннями між співрозмовниками. У міжкультурній комунікації саме мова виступає основним засобом передачі інформації, досягнення взаєморозуміння між співрозмовниками. Невербальна комунікація відрізняється від вербальної засобами передачі інформації. У даному виді комунікації обмін відбувається закодованими повідомленнями: за допомогою рухів тіла, виразів обличчя, звукового оформлення висловлювання, а також використання всіляких матеріальних предметів, які оточують людину в момент спілкування. Третій тип комунікації – паравербальний. Цей тип комунікації ґрунтується на паралінгвістичних засобах, які використовуються у процесі спілкування, наприклад, інтонація, ритм, тембр.

Англійська мова відіграє особливу роль у міжнародній бізнес-комунікації, варто згадати, що англійська оголошена офіційною мовою міжнародних і міжнаціональних корпорацій. Приблизно 50% компаній в Європі спілкуються одна з одною англійською мовою. Як приклад, компанія Philips – голландська

міжнародна компанія, у якій за мову спілкування була обрана англійська, а не голландська мова.

На думку Г. П. Рябова, для успішного утвердження глобальної освіти і міжкультурної комунікації необхідно подолати низку протиріч, котрі можна сформулювати таким чином:

1. Суперечність між глобальним і локальним, що означає набути ознак громадянина світу без втрати власного коріння

2. Суперечність між універсальним та індивідуальним. Міжкультурна комунікація може привести як до позитивних, так і до негативних наслідків. Національна культура може як збагатитись, так і збідніти від іншої культури.

3. Проблема між довготерміновими та короткотерміновими завданнями. Вирішення багатьох проблем міжкультурної комунікації потребує прискіпливого ставлення, зокрема для того, щоб ввести елементи міжкультурної комунікації у систему освіти, потрібен час, а суспільство потребує негайного вирішення проблем.

4. Суперечність між принципом змагання та солідарності.

5. Суперечність між обсягом знань і можливостями їх засвоєння.

6. Суперечність між матеріальним і духовним світом. Потрібно прагнути до усвідомлення універсальності світу та усвідомлення відповідальності за нього.

Отже, можна зробити висновок, що англійська мова стала найбільш значущою в міжкультурній комунікації. Жодна міжнародна сфера діяльності людини не проходить без «участі» англійської мови.

Англійська змогла стати міжнародною й обійти в цій справі такі мови, як німецька, французька чи іспанська, завдяки легкості у вивченні, історичним передумовам і стрімкій глобалізації інформації. Процес поширення мови є стрімким та невідворотним. Англійська проникла в усі сфери міжнародного бізнес, культурного чи політичного інформаційного обміну та комунікації.

ШЕВЧЕНКО Єлизавета Романівна,
студентка 1 курсу
факультету ветеринарної медицини,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м.Київ,Україна)
Наукове керівництво – старший
викладач **СИРОТІН Олексій**
Сергійович

АНГЛІЙСЬКА МОВА У СОЦІОКУЛЬТУРНІЙ СФЕРІ ТА МІЖКУЛЬТУРНІЙ КОМУНІКАЦІЇ

Наш час характеризується сильним темпом змін. З такими ж темпами змінюється суспільство. З'являються нові технології, народжуються нові продукти, змінюється система потреб. Соціальна сфера розвивається головним чином через взаємозв'язок та взаємозалежності різних народів, країн та культур. Для встановлення цього зв'язку люди визначили так звану міжнародну мову – мову, користуючись якою, можна зрозуміти думку людей по всьому світу.

Загалом виділяють від 10 до 7 міжнародних мов, але детальніше зупинимся саме на англійській мові. На сьогоднішній день англійська мова є міжнародною мовою, вона найпоширеніша у світі.

У багатьох країнах англійська займає дуже важливе місце як мова дипломатії, торгівлі та бізнесу. Більшість світових угод укладається англійською

мовою. Світові фінансові фонди та біржі працюють англійською мовою. Великі корпорації використовують англійську мову незалежно від того, в якій країні вони знаходяться.

Багато хто з нас мріє подорожувати і головним помічником у подорожі буде саме англійська мова. У яку б країну ви не поїхали, англійську мову зрозуміють скрізь.

Англійська мова – мова освіти. Англійська — найпопулярніша іноземна мова у школах. Найпрестижніші вузи світу – англомовні. Мабуть немає людей, які б не чули і не хотіли потрапити, наприклад у Кембриджський університет, Оксфордський університет (він до речі є першим англомовним університетом у світі) У нас в країні є можливість вчитися в англомовній групі і це дуже гарна нагода покращити свої знання і використовувати їх на практиці.

Знання англійської дозволяє одним із перших дізнатися про свіжі зарубіжні новини, а не чекати на них переведуть та інтерпретують місцеві ЗМІ. Читати зарубіжні журнали та пресу, дивіться ТВ-програми.

Однією з переваг англійської мови є можливість дивитися фільми і серіали в оригіналі, тобто ви зможете дізнатися, як насправді розмовляють ваші улюблені актори, почуєте їх унікальні інтонації.

Знаючи англійську мову, ви автоматично отримаєте найголовніший привілей, а саме можливість встановлення комунікації з людьми різних культур і народів. Можливість познайомитися з цікавими людьми, що відіграє важливу роль у нашому світі, зокрема в соціальній, економічній, духовній і інших сферах.

Поглинаючись у світ англійської мови, треба пам’ятати про власні інтереси і бажання. Багато хто вчить англійську мову заради позначки, тому для таких людей процес вивчення перетворюється в муки. Одного разу Стів Джобс сказав: «The only way to do great work is to love what you do. If you haven’t found it yet, keep looking. Don’t settle». Коли э бажання, з’являться і сила, і енергія, і мотивація.

Щоб вивчення англійської було ефективним і швидко дало результати, спочатку визначте мету занять. Зробити це можна за таким алгоритмом:

1.Задайте собі конкретну мету. Вона має бути чітко сформульована, вимірна і при цьому укладатися у певний термін досягнення.

2. Визначте навички у розвиток. Подумайте, що у вас розвинене слабше – аудіювання, говоріння, читання чи лист – і зосередьтеся на цьому.

3. Дотримуйтесь чіткого режиму занять. Наприклад, виділіть уранці 30 хвилин для вивчення лексики та граматики, в обідню перерву практикуйте аудіювання, після роботи повторюйте матеріал, який освоїли вранці, а ввечері подивіться улюблений серіал в оригіналі.

4. Регулярно повторюйте слова

5. Практикуйте мову у себе в голові. Наприклад: I have a gazillion things to do: go grocery shopping, do my laundry and feed the cat.

Пам’ятайте, що «Knowledge is power».

ШУШКІВСЬКА Антоніна Анатоліївна,
магістрантка 1 року навчання
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво - доцент **СИДОРУК**
Галина Іванівна

МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ В СТРУКТУРІ НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ МАРКЕТОЛОГІВ

Globalization and powerful processes of integration of Ukraine cause a rapid growth in demand for specialists with fundamentally new skills, abilities and thinking. Trends in the socio–economic sphere and scientific–technological progress necessitate new requirements for the professional level of specialists. The need for experienced professionals with established language competence remains relevant.

Despite the fact that marketing is a relatively new direction in business, marketing is gaining more and more popularity in the labor market. Marketing departments function in all major international companies, and businesses often turn to the services of marketing agencies.

Marketers increase their level of culture through the study of a foreign language, which is so important for specialists in this field, helping to better understand foreign markets, audiences in other countries, preparing campaigns and developing strategies abroad. In order to be successful and remain competitive, future marketers must not only have a good command of fundamental subjects, but also have high communication skills in several foreign languages, at least in English. This combination of professional and language skills is likely to bring success to future marketers in a more demanding job market.

It is important to note that in the first courses, attention should be focused on improving language competencies in general up to a high level of grammar, vocabulary, oral understanding, and only then move on to professionally oriented foreign language learning, reading professional texts with marketing vocabulary, and so on. Further, in the last courses, the use of a foreign language will be a mean of systematic expansion of professional knowledge, developing professional skills and abilities. It is this sequence that is better to prefer when the student first mastered the skills of a foreign language, and then proceeded to expand his foreign skills by studying professional vocabulary and by teaching professionally-oriented disciplines in a foreign language.

After reaching the B2–C1 level, it is much easier for future marketers to perceive non-adapted professional literature, original video and audio materials.

Language provides a dialogue of cultures. Modern society needs not just professionals in their field, but specialists in intercultural communication who are able to communicate freely in one or two foreign languages. True knowledge of a language is not only fluency in oral and written skills, but also knowledge of its logic and culture. Possession of intercultural communication skills is the core around which the professional competence of a marketer is formed.

БАКЛАН Анастасія Юріївна,
магістрантка1 року навчання
економічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент
БОРЩОВЕЦЬКА Валентина Дмитрівна

PRINCIPLES OF EFFECTIVE BUSINESS WRITTEN COMMUNICATION

English language is used all over the world like international language. Companies also prefer to use English for business communication. Employees of global companies must adhere to the principles of effective communication.

Written communication between two business partners is very common. It is important to provide all necessary information for management decision-making. Employees should analyze the purpose of writing the letter to understand what form and scope is best to convey information to the client. The author of the letter or any written request should also not provide unnecessary information. The large size of the letter, which contains information that is not relevant to the topic, can only confuse the reader.

An important factor in building effective communication is taking into account the client's awareness of the topic under discussion. This principle is especially true for those situations where the company provides specialized services. The customer may not understand all the features of the service. In such cases, it is necessary to explain all the important stages of work, analysis and provision of services.

The language in letter should be simplified. The author of the letter must explain specific terms, not write abbreviations that are used only within the company.

It is necessary to clearly formulate the request to the client. Effective communication should be informative and fast. If you need to clarify certain information with the client, you should provide several options to respond to the client. Proposals must be clearly articulated, structured and understandable. This approach helps to reduce the time spent on communication and start implementing the decision faster.

Communication should always be polite. Employees are not allowed to use abusive words, express aggression and so on. Religious, cultural and mental characteristics must also be taken into account. Behavior that may be normal for one nationality may be unacceptable for another. This rule is especially relevant for international companies that have customers from different countries.

If the amount of information to be discussed is large, it should be organized into files. These files should be attached to the letter. The systematization of information in the table is very rational.

Sentences should not be too complicated and long. It is better for the reader to perceive simpler sentences, so the author must reread and edit the text.

The author must also follow the grammar, because mistakes are evidence of insufficient qualifications. Such cases can damage the reputation of both the individual employee and the company as a whole.

The most important rule of communication is to put yourself in the place of the interlocutor and the client.

Therefore, there are certain rules that must be followed when conducting business correspondence. This will help to show high qualification, reduce the time spent on communication, better and more accurately understand each other, make more effective management decisions.

БАМБУРА Алла Ігорівна,
магістрантка 1 року навчання
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент
РУБІНСЬКА Броніслава Іллівна

СЛОВНІ ТА НЕВЕРБАЛЬНІ ЗАСОБИ ПІД ЧАС ВИСТУПУ НА КОНФЕРЕНЦІЇ В АГРАРНІЙ СФЕРІ

Аграрна сфера та аграрне суспільство – це наше майбутнє. Україна була, є і буде передусім аграрною країною, багатою на родючі чорноземи та ґрунти загалом. Аграрне суспільство — це будь-яка громада, економіка якої базується на виробництві та утриманні сільськогосподарських культур і сільськогосподарських угідь. Представники аграрного сектору майже завжди контактують лише з носіями мови своєї або сусідніх громад. Але чим більше ми розвиваємось і аграрний сектор загалом, тим більше розуміємо всі переваги переговорів із іноземними представниками, а також переговорів і домовленостей всередині країни. Вкрай важливо розуміти відмінності мовних особливостей цього типу спілкування. У закордонних переговорах часто важливу роль відіграє перекладач, який зможе правильно передати всю важливість та інформацію. Однак слід зазначити, що хоча перекладач і відіграє важливу роль, але він не відіграє ключової ролі. Ключова роль у будь-якій справі належить оратору. А щоб оратор міг висловитися, зацікавити інших, передати головну думку, він повинен враховувати певні речі. По-перше, ділові переговори та публічні виступи про аграрний сектор повинні мати науковий стиль. Основною функцією наукового стилю є надання фактичної та точної інформації, яка має бути стислою, однозначною та чіткою. Тут немає місця для зайвої, повторюваної та неважливої інформації. Так, звичайно, якщо оратор розповідає про свої врожаї, він може дозволити собі пожартувати з аудиторією, а якщо, наприклад, тема стосується того, як забруднення впливає на врожай чи про посуху, повені та їх шкоду, то жарти не будуть доречними. Розглядаючи це питання, зазначимо, що оратор повинен використовувати та розуміти вербальне та невербальне спілкування. Іншими словами, оратор повинен володіти навичками ефективного спілкування. Його головне завдання – змінити світогляд людини і донести важливість її думки. Доповідач — майстер, психолог і актор. Я проаналізувала виступ американця аграрної тематики. (https://www.youtube.com/watch?v=sZYEMn9B5Gc). Доповідь була доречною та інформативною. Перш за все, я звернула увагу на імідж. Пауль Швеннесен був ретельно підготовлений і мав відповідний образ людини, пов’язаної з аграрним сектором. Свою промову він почав з жарту, тим самим залучивши аудиторію. Отже, тут мова йде про вербальне спілкування, яке необхідно для задоволення потреби в спілкуванні, для прояву поваги до інших, для побудови стосунків, обміну інформацією і навіть для впливу на інших. Словесна передача інформації - це передача за допомогою слів, усних чи письмових. Зауважимо, що в спілкуванні можуть бути перешкоди, тому важливо працювати над цими моментами. Люди, які

сприймають інформацію, повинні бачити прихильність доповідача, це не просто «сухий» виклад матеріалу. Диктор працює на результат. Також одним із важливих аспектів вербального спілкування є як монолог, так і діалог, навіть діалог буде відігравати більшу роль. Важливо спілкуватися з аудиторією, тому що простий виклад матеріалу в більшості випадків буде просто вислуханий, а коли оратор задає запитання аудиторії, радиться з ними та дізнається їхню думку, він принесе набагато більше користі. Інтерес до людей, яким ви надаєте нову інформацію = (рівний) успішній конференції / результату. Отже, під час словесного спілкування потрібно уважно добирати слова, заздалегідь сформулювати свою думку, бути переконливим, мати тему обговорення, будувати речення та вміти слухати + зауважимо, що наш спікер використовував презентацію зі слайдами і слухачі були більш зацікавленими. Зорова пам'ять також спрацювала у людей. Що стосується невербального спілкування, то ми керуємося певними сигналами, мімікою, позами, жестами, рухами, інтонацією. Зауважимо, що в невербальному спілкуванні існують так звані гендерні відмінності. Наприклад, різниця в жестах. Навіть аналізуючи відео з Полом Швеннесеном, ми бачимо як він жестикулює, потирає руки в очікуванні. Аналізуючи його позицію, звертаємо увагу на мову жестів. Жести – це мова наших емоцій. Жестами та інтонацією оратор виражає, ким він є насправді, наскільки щиро й відкрито говорить, чи приховує щось, чи думає про це, чи надає повну інформацію, чи обмежену. Розглянемо групи жестів і порівняємо з нашим мовцем. Є жести відкритості, захисту, задумливості, критичної оцінки, підозрілості, домінування, готовності, перестраховки, нудьги, нервозності. Наш оратор тримав одну руку в кишені, і коли під час розмови рука чоловіка була засунута в кишеню піджака, а великий палець назовні, це виражає його впевненість і свою перевагу над аудторією. Ще одним жестом оратора є ходьба. Це кінетична особливість спілкування. Жест «ходіння» — знак того, що поспішати не варто. Багато співрозмовників вдаються до цього жесту, намагаючись «розтягнути час», щоб вирішити складну проблему або прийняти важке рішення. Це дуже позитивний жест. Але не варто розмовляти з тими, хто ходить. Це може порушити його думки і завадити прийняти рішення. Також важливу роль відіграють зір і голос. Наш оратор говорив тихо, але чітко, правильніше було б говорити трохи голосніше, щоб вся аудиторія чула, погляд був зосереджений на аудиторії, що є хорошим рішенням. Таким чином, ми робимо висновок, що як вербальне, так і невербальне спілкування є важливими аспектами успішного мовлення. Важливо не тільки говорити, а й вміти слухати, при цьому потрібно звертати особливу увагу на свої жести, тембр голосу та зовнішність.

БОРБИЧ Юлія Олександрівна,
студентка 3 курсу гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво -доцент
РУБІНСЬКА Броніслава Іллівна

LATIN AND GREEK BORROWINGS IN UKRAINIAN AND ENGLISH VOCABULARY

Мета дослідження: визначити та схарактеризувати грецькі та латинські запозичення в англійській та українській мовах

Ключові слова: запозичення, мовлення, мова, слово, функціонування

Виклад матеріалу. Сучасні англійська та українська мови – це дві потужні системи, які функціонують, розвиваються і активно взаємодіють з іншими мовами. Структурні зміни в лексиці цих мов відбуваються з часом. Це пов'язано з поверненням в активний стан слів, які вийшли із активного вжитку через зміни умов життя, появу нових слів, а також активні запозичення з інших світових мов. Як англійська, так і українська лексика містять величезну кількість запозичень. Словниковий запас запозичується шляхами усних і письмових способів. Під час першого випадку слова дуже швидко засвоюються в мові та використовуються активніше. Під час другого випадку, слова зберігають свої граматичні, орфоепічні та фонетичні особливості. У сфері перекладу тексту поширеними є перекладацькі запозичення – дослівний переклад деяких іншомовних слів або навіть словосполучень [1]. Лексичний словник англійської та української мов дуже різноманітний з функціональної і структурної точки зору. Одними з найбільших груп європейських мов є запозичення з латинської а також грецької мов, що свідчить про силу впливу давніх цивілізацій на формування нових мовних культур. Прийняття християнства і діяльність проповідників мали сильний вплив на всю світову культуру. Було створено та введено латинський алфавіт. Створювалися чернечі школи,на латинській мові розвивалася література. Було запозичено багато слів, що свідчать про розширення світогляду англосаксів [2]. Декілька прикладів латинських запозичень та їх відображення в обраних мовах: schola – школа school [‘sku:l],magister – вчитель schoolmaster [‘sku:lmʌstə], rosa – роза rose [‘rouz] palma – пальма palma [‘pɑ:m]. У період Відродження англійська мова також запозичила багато слів з латини. Вони проникли в мову через літературні твори і наукові праці вчених, які сприяли максимальному збереженню латинської форми слова. Наприклад: animal – в англійській мові [‘ænɪməl] – тварина, formula – в англійській мові [fɔ:mjulə]- формула, inertia – в англійській мові [ɪn'ə:ʃjə] – інерція [3].

Грецизми прийшли в англійську та українську мови різними шляхами та у різний час. Деякі слова були утворені із грецьких словотворчих елементів, деякі прийшли із літератури та мистецтва, а деякі були взяті безпосередньо із писемної грецької мови. В давньоруську мову грецькі слова проникали ще до прийняття християнства, адже східні слов'яни мали тісні економічні зв'язки із Грецією. Тоді в мову активно увійшли такі слова як корабель, мак, корал, вишня, лиман, кит, огірок, канат, мигдаль та інші. Переважна частина грецької лексики, що вживається в сучасній англійській мові, надійшла через латинську, бо латинська мова у таких галузях спілкування, як літературна, музична, військова і інших, завдячувала грецькій [4,23-29с.]. Через латинську мову запозичено слова cactus, camera, system, aorta, astral, mania та багато інших. Внаслідок тривалого процесу запозичень грецьких елементів в англійській мові з'явилися слова, що в грецькій мові не існували, напр.: geochemistry, geochronology, geodesy, geography. З грецької мови походить частина європейських власних імен, чоловічих — Alexander, Andrew, Basil, Eugene, Gregory[5,186-193с.].

Висновки: лексика української та англійської мов надзвичайно багата на іншомовні запозичення, а на грецькі та латинські – особливо. Дослідивши характер запозичення цих слів можемо зробити висновок, що багато запозичено із літератури, наукових праць та в результаті економічних , історичних та релігійних зв'язків. Грецизми в англійській мові переважають шляхом засвоєння з інших мов, зокрема романських, а в українській мові цю значну частину грецьких запозичень становлять слова повсякденного вжитку. Дослідження запозиченої лексики допомагає нам краще розуміти історико-соціальні та мовні чинники при формуванні лексичного складу мов. Це означає, що нові слова продовжуватимуть з'являтися і будуть активно використовуватися у сучасному суспільстві.

Література

1. Арнольд І.В. Лексикологія сучасної англійської мови. М.: АспектПресс, 2001. 536 с.
2. Блумфилд Л. Язык. М.: Изд-во «Прогресс», 1968. 608 с.
3. Верба Л.Г. Історія англійської мови. Посібник для студентів та викладачів вищих навчальних закладів. Вінниця: Нова книга, 2006. 296 с.
4. Зацний Ю.А. "Внутрішні" запозичення сучасної англійської мови. Вісник СумДУ. 2006. №11(95). Том 1. С.23-29.
5. Зацний Ю. А., Янков А. В. Іншомовні запозичення як засоби поповнення інноваційного словникового фонду сучасної англійської мови. Актуальні проблеми іноземної філології: лінгвістика та літературознавство. 2009. Вип. 3. С. 186-193.

БОСА Євгенія Петрівна,
студентка 1 курсу
факультету ветеринарної медицини,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво - старший викладач
СИРОТІН Олексій Сергійович

PROBLEMS OF INTERCULTURAL COMMUNICATION AND KNOWLEDGE OF LANGUAGE NORMS IN THE SOCIO-CULTURAL DEVELOPMENT OF THE ENGLISH LANGUAGE

Under the conditions of contemporary rapid development of Ukraine's ties in the sphere of economy, politics and culture, the role of foreign languages as a means of communication and integration into the world society is increasing. The issue of forming, developing and improving the intercultural competence becomes of great importance.

The concept of intercultural communication as an academic discipline originated in 1954, when the book "Culture as Communication" by E. Hall and G. Trager was published. In this work, the authors for the first time proposed the term "intercultural communication". In their opinion, this term reflected a special area of human relations. Later, the main principles and ideas of intercultural communication were elaborated in more detail in the work of E. Hall "The Silent Language", where the author showed the close connection between culture and communication. E. Hall is believed to be the founder of intercultural communication as a specific discipline. In his book, F. Batsevych provides the following definition of intercultural communication: "the communication of speakers from different cultures using different languages". When a person finds himself/herself in another cultural and linguistic environment, he/she experiences culture shock due to insufficient knowledge of foreign values and the laws of communication of speakers of other cultures and languages.In order to avoid any misunderstandings, one should know well the given foreign culture. Interaction of cultures is a special type of direct relations and connections established between two or more cultures, as well as the influences and mutual changes manifested in the course of these relations. The change of states, qualities, spheres of activity, values of this or that culture, the emergence of new forms of cultural activity, spiritual landmarks and features of human lifestyle under the influence of external impulses are of crucial importance in the processes of interaction between cultures. The process of interaction between cultures is usually a long-term phenomenon (lasting for at least a few

decades).It should be noted that intercultural communication is based mainly on interpersonal communication between people of different national cultures who understand and recognize each other's cultural identity. The efficiency and results of such dialogue depend on the level of intercultural competence of the speakers, which cannot be limited by knowing the language only, but also requires general cultural knowledge (tolerance, acceptance and recognition of the other culture) and specific background knowledge of life values, traditions, norms, standards of behavior that are characteristic of the alien culture. The highest level of mastering intercultural communication is considered to be integration – studying and accepting the other culture, self-identification with your own culture, preserving and developing it. The main means of achieving mutual understanding in communication with representatives of another cultural community is language, of course. Due to its close contact with culture, language accumulates, preserves and reflects the cultural achievements of the people, their experience, worldview, aesthetic, moral, spiritual values, ideals, role models, ideas of beauty and ugliness in life and nature. Patterns of behavior and reaction to certain situations are conveyed through language clichés. The characteristic changes that occurred due to socio-historical development of the country are also reflected in the language, which expresses them through its specific lexical and grammatical means and structures in oral and written speech, scientific and artistic works, proverbs, sayings, folklore.

To better study the difference between cultures, the theory of four dimensions was proposed in G. Hofstede's book "Cultures and Organizations".

1. First dimension: power distance In societies where there is a great "power distance", formality in work is normal, even among people with different status. Among the British (short power distance), it is absolutely impossible to use the first name for the boss. Likewise, for an American (short power distance), it is impossible to criticize the boss of a company in France (long power distance) for spending money on a prestigious car.

2.Individualism and collectivism The term "individualism" applies to societies where there are no strong human ties (e.g. Britain, Australia, Germany).The term "collectivism" applies to societies where people are integrated into groups with close ties offering protection in exchange for loyalty (e.g. Latin America, Arab countries, Japan).

Some characteristics of collectivist societies are as follows: collective interests, judgments are made based on group affiliation, need to maintain harmony in society and to avoid conflicts, ruling by groups.

On the contrary, the characteristics of individualistic societies are as follows: individual interests prevail over collective ones, everyone is expected to have/express their own opinion, ruling by individuals.

It is not difficult to guess what misunderstandings may occur between, for example, the British and the Japanese. And one should not be surprised when a Japanese businessman introduces his company first and then introduces himself. The British and Americans should not use the opposite behavior towards the Japanese. Because the tactics accepted in individualistic cultures will simply not work in Japan.

3.Uncertainty avoidance. Prof. Hofstede's third dimension involves what he calls "uncertainty avoidance". He defines it as the extent to which members of society feel threat in uncertain or unfamiliar situations and the measures that can be taken by the society to reduce this anxiety. Uncertainty avoidance is very high in Latin America, Arab and German countries, European countries with languages of Latin origin. This uncertainty avoidance is low in Britain, its former colonies, Scandinavian, African and Asian countries.

Some characteristics of cultures with low uncertainty avoidance: few rules of general nature, avoidance to express aggression and emotions, low accuracy and punctuality, etc.)

Some characteristics of cultures with a high level of uncertainty avoidance: a lot of clear laws and rules, aggression and emotions expressed at a certain time and place, nationalism, xenophobia, repressions of minorities, etc.)

Businessmen in the UK or Sweden should expect many formal laws and regulations that control the rights and obligations of employers and workers in countries with a high level of uncertainty avoidance, but this requires rules for developing accuracy and punctuality. According to Prof. Hofstede, countries with low uncertainty avoidance are more likely to encourage innovative activity because they are more tolerant of unusual ideas. On the other hand, it is difficult to efficiently implement a developing innovation activity because it requires a deep understanding of details and accuracy. There is a good idea to create joint ventures between innovative cultures and the cultures which implement.

4.Masculine/feminine dimension. "Masculinity" refers to societies where gender roles are clearly defined. Men are strong, firm, determined and focused on material success, while women are softer, more modest and focused on quality of life. "Femininity" refers to societies where gender roles are equal. Both men and women are modest, gentle and focused on quality of life. According to Prof. Hofstede, the typical male countries are Japan, Austria, Italy, Ireland, Britain, the United States, most Latin American countries; the typical female countries are Scandinavian and Asian countries, France, Portugal, the Netherlands and Chile.

Thus, awareness of cultural dissimilarity in various societies is perhaps only the first step in learning intercultural communication skills. The second step is knowledge. Learning business English involves not only language skills but also the culture of the people(s) who are native speakers: their symbols, heroes, communication habits, etc. Even if we do not share cultural values of other peoples, we can start understanding them. Definitely, we can say that the high level of intercultural competence (as an integral part of language learning) influences greatly the training of highly qualified, competitive professionals in their field, because intercultural communication makes the knowledge more diverse, interesting, accurate and thorough in the professional area.

БУРЯЧЕНКО Анастасія Вікторівна,
студентка 3 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – старший викладач
РОЖКОВ Юрій Григорович,

РЕФЕРАТИВНІ ВЛАСТИВОСТІ ТА ПОРЯДОК СЛІВ У НОВИХ КОМУНІКАЦІЙНИХ СИСТЕМАХ

Усі повністю сформовані сучасні мови, як розмовні, так і жестові, пропонують користувачам певний механізм для позначення різних процесів під час мовлення. Наприклад, англійська мова спирається на поєднання порядку слів і граматичного стану, тоді як інші мови можуть використовувати систему морфологічного позначення відмінків на позначення ролей учасників. Спираючись на теорію граматикалізації, Гейне та Кутева стверджували, що в найперших формах розмовної мови не вистачало морфосинтаксису та інших граматичних одиниць, таких як займенники, прикметники та маркери, які позначали заперечення та запитання. Вони припустили, що найдавніші мови включали лише дві лінгвістичні категорії: слова, що позначають речі стабільні в часі та слова, які означають об'єкти незалежні

від часу, такі як дії та діяльність. Ідучи далі, вони зазначили, що наслідком цього висновку є те, що порядок слів міг би бути єдиним правильним засобом визначення зв'язків між об'єктами.

Таким чином, порядок слів є одним із найбільш фундаментальних і, можливо, найперших структуруючих засобів у мові.

За останні десять-п'ятнадцять років парадигма німих жестів стає все більш популярною як вплив на когнітивні спотворення (помилки під час мислення або міркування, які систематично відбуваються в певних ситуаціях), які формують мовленнєву структуру.

Жест, в свою чергу, виявився багатогранною експериментальною парадигмою для виявлення когнітивних переваг у ряді сфер, включаючи порядок слів в іменникових словосполученнях, те, як люди передають незначну інформацію без лінгвістичних норм використання тих чи інших термінів; і поява систематичної структури в мові.

Першим дослідженням, у якому була прийнята схема жестів, було проведене Голдіном Медоу. Його експеримент полягав у тому, що ті, хто розмовляв англійською та не мав жодних дефектів як слухових, так і мовленнєвих, було запропоновано одну з двох умов: в одній - учасникам показували серію анімацій, що зображають події, в яких один об'єкт переміщався відносно іншого, нерухомого об'єкта (наприклад, a doll jumping into a hoop), і їх просили словесно описати ці події; в іншій - учасники описували ті ж події, використовуючи лише жести. Після проведення, вчені зробили такі висновки, які потребували обговорення. По-перше, учасники, що брали участь в експерименті зображуючи все лише жестами, використовували послідовний порядок слів у всіх елементах. По-друге, у випробуваннях, де учасники намагалися описувати всі елементи словесно, найпоширенішим порядком був такий: предмет-рухомий об'єкт-дія, наприклад, hoop doll jump. Важливо відзначити, що цей порядок не відповідає канонічному англійському порядку (рухомий об'єкт-дія-предмет, наприклад, a doll jumps into a hoop).

Ми можемо зробити невеликий висновок, що ранні наукові роботи про жести припускали, що порядок слів, при відсутності обізнаності в тлумаченнях цих же слів, відображає те, як люди на підсвідомому рівні представляють події. Пізніше Голдін Медоу стверджував, що є єдиний природний порядок представлення подій, а саме SOV (subject-object-verb/предмет-об'єкт-дія). Далі автор припустив, що такий порядок є стандартним, прийнятим усіма комунікаційними системами, що знову відкриваються. Але все-таки існують численні дослідження, які спростовують це твердження й розкривають ряд факторів, які впливають на порядок слів у жестикулюванні. Через різні гіпотези, запропоновані для пояснення результатів цих досліджень, проходять дві загальні нитки: 1) взаємозв'язок між порядком слів й індивідуальними когнітивними уподобаннями для структурування інформації; 2) роль, яку відіграє необхідність точної передачі інформації про події.

ДИТИНЧУК Серафима Андріївна,
студентка 1 курсу
факультету тваринництва та
водних біоресурсів,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – старший викладач
СИРОТІНА Олена Олексіївна

ENGLISH AS AN INTERNATIONAL LANGUAGE

Everyone of us want to be successful and happy. Interestingly enough, that knowledge of English can help us to do that. First of all it's additional experience; secondly a specialist who speaks a foreign language has a higher chance to be hired by employers. The main point in opportunity to deepen into the world of something mysterious and unusual, it's an ability to communicate with people who have another mentality and a different view of life.

Importance of English in the world is high enough. Quite recently it was just the foreign language for us, but today it's the international one. The learning of English is the essential throughout the world. Almost everybody wants to know it at the primary level. But there are persons who don't understand why they need to learn this language. However it's no secret, that English plays a big part these days. People who want to find well-paid job and hold high positions, just must acquire good basic language skills. This is because of large firms often work with foreign partners and they have important negotiations.

There are several factors that make English is significant for communication in our time. For instance, it's the most abundant foreign language. It means when two people come from different countries (e.g. spaniard and frenchman), usually use English like a common language. That's why we should learn one language to interact with each other. Honestly, it will help us to communicate with people from other countries, not only anglophone.

Accordingly, in my opinion we must have common tongue besides our native for fellowship and sharing ideas with others. English is such a language. It plays a crucial role in this day and age. In addition this language is beautiful and quite simple to study. Therefore I urge you to learn English and who knows how your life will turn out.

ДРАНКО Ірина Степанівна,
студентка 4 курсу
ННІ неперервної освіти і туризму,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – старший
викладач **ЯМНИЧ Наталія Юріївна**

ВИКОРИСТАННЯ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ ПРОФЕСІЙНОГО ТА ТЕРМІНОЛОГІЧНОГО ПОХОДЖЕННЯ В СУЧАСНИХ АНГЛІЙСЬКИХ ТА УКРАЇНСЬКИХ ДИСКУРСАХ

Інтенсивний розвиток термінології та фразеології обумовлений насамперед зростанням кількості термінів різноманітних галузей знань, науки, техніки, культури та появою великої кількості фразеологізмів. Згодом терміни

переосмислюються і в результаті утворюються нові одиниці мови, які називаються термінологізмами. Фразеологізація термінів і професійних стійких сполучень у сучасній англійській і українській мовах продиктована загальномовною тенденцією до їх вживання в переносному образному значенні.

Пропонуємо розглянути вживання професійних і термінологічних фразеологічних одиниць з різноманітних сфер в сучасній англійській та українській мовах.

В сучасному англійському дискурсі широко використовуються термінологізми зі сфери спорту. Переважна більшість спортивних фразеологічних одиниць відноситься до термінологізмів. Це пояснюється тим, що багато з них, насамперед, є спортивними термінами і асоціюються у мовців і слухачів з певною ситуацією в спортивних змаганнях, а їхні переосмислені значення безпосередньо пов'язані з їхнім походженням. Наприклад, переосмислене значення ідіоми to shoot the ball into one's own goal – нашкодити самому собі, поза сумнівом, пов'язано з вихідним значенням забити м'яч у власні ворота, в якому вона використовувалася спочатку лише в лексиконі футболістів. На приклад, By this improvident remark he shot the ball into his own goal. – Цим необережним зауваженням він сам собі нашкодив. Як видно з розглянутого прикладу, переосмислене значення фразеологізму стає метафоричним і носить образний характер, надаючи реченню яскраву стилістичну забарвленість. При складному переосмисленні спортивних термінів в результаті непрямої номінації відбувається перетворення буквального значення прототипу. Таким чином фрезеологічна одиниця семантично оновлюється, це стосується її сигнифікативно-денотативного і конотативного аспектів значення.

В українській фразеології також існує велика кількість спортивних фразеологічних одиниць. Фразеологізм класти на обидві лопатки має етимологічний зв'язок з таким видом спорту, як боротьба, в якій, поклавши суперника на лопатки, спортсмен здобув повну перемогу. У сучасному дискурсі розглянута ідіома вживається у значенні перемагати кого-небудь у якій-небудь справі. – It's a tough year, but we haven't failed yet. Що говорити, рік видався важкий, але нас ще не поклали на лопатки.

Зі сфери економіки і фінансів в загальновживану лексику входять фразеологічні одиниці to be in the red – бути в боргах і to be in the black – процвітати. Обидва вирази пов'язані з урахуванням банківських документів.

Прибуткова сторона банківського бланка – чорного кольору, а видаткова сторона – червоного кольору. Якщо ти опинився на чорній стороні, то твої доходи перевищують твої витрати. І зовсім інша справа – опинитися на червоній стороні (to get into the red).

В результаті аналізу вживання фразеологізмів, які увійшли в загальновживану мову з різних галузей науки, можна помітити, що вони вживаються в новому переосмисленому значенні, яке формується в процесі вторинної непрямої номінації. На базі вже відомих термінологічних фразеологічних одиниць створюються нові назви предметів, явищ або подій, що сприяє розвитку мови та збагаченню її лексичними одиницями.

ЗАКАТЮРА Любов Дмитрівна,
студентка 3 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент
ГОЛЬЦОВА Маріанна Геннадіївна

WRITING A SUCCESSFUL MOTIVATIONAL LETTER TO ENROLL AT THE UNIVERSITY

A motivational letter is a one-page essay that the student attaches to other documents when enrolling at university. Depending on the university, a motivation letter may be required for Bachelors's or Master's degrees. In the list of admission requirements, this letter may also be called a "statement of purpose" or "personal statement".

In a motivational essay, the student must describe themselves, talk about their merits, talents and why they should be enrolled in the university. Through the motivation letter, the admission committee can understand the personality of the applicant, their goals and their merits.

When applying to a university for the first time, most students face the need to write an essay about themselves, therefore they often make mistakes.

In this article we have compiled the main reasons for writing a motivation letter in English and how to maintain the desired style and semantic balance in a written text.

A classic motivational letter is divided into three parts - introduction, main body and conclusion. The student should pay special attention to writing the introduction and conclusion, they will remain in the memory of the admission committee and help one make the right first impression. All three parts of the motivational essay should be clearly structured.

First of all, the applicant must try to make an essay informative. Before writing a motivation letter, future students are to collect all the information about themselves that the admissions committee should know. Remember that essay should be as informative as possible, otherwise, it may seem superficial, and make an impression that one is a person inattentive to details. The candidate has to be sure to carefully select the information because one needs to evoke positive emotions in people who do not know them personally.

Secondly, the potential student should meet the requirements of the educational institution. Some universities publish questions on their websites that students are asked to answer in a motivational essay. It must not be ignored! One has to try to give the admission committee all the information that it wants to receive in one’s motivation letter.

Thirdly, placing accents right is important. Correct semantic accents are the key to a successful motivational essay. Regardless of the requirements of the university applicant must focus on three critical questions:

- Why does one want to take this particular course?
- Why does one want to study at this university?
- Why does one want to live and study in this particular country/city?

An applicant's responses will demonstrate their personal and academic goals and help the committee understand why they should be accepted.

Lastly, one has to write in a beautiful and simple enough way. A motivational essay should be written in a competent, but relatively simple language. The student should try to not overload it with long sentences and abstruse words, avoid colloquial vocabulary and do not try to demonstrate their knowledge of all turns of the language on one sheet! One must remember that everything they write should be clear and relevant in meaning.

Applicants shouldn't look at too many motivation letter examples because they may end up trying to match every minor element and therefore remove the originality, which is a necessity. One must be patient and practice as much as one can. Following these simple tips can help applicants to get into the university and start a new exciting chapter in their life.

ЗУЯК Ганна Володимирівна,
студентка 1 курсу
факультету ветеринарної медицини,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – старший викладач
СИРОТІНА Олена Олексіївна

THE ROLE OF THE ENGLISH LANGUAGE IN THE MODERN WORLD

English is the language of world communication. A language that unites millions of people around the world. It has penetrated all corners of the globe. For more than 400 million people it is a native language for 300 million it remains a second language, and another 500 million speak English to some extent.

In many countries, English is very important as the language of diplomacy, trade and business. 90% of world agreements are concluded in English. World financial funds and exchanges also operate in English. Financial giants and large corporations use English no matter what country they are in.

English is the most popular foreign language in schools. The most prestigious universities in the world are English-speaking. In countries where English is the second official language, students prefer to study English. Knowledge of English gives you the opportunity to get a good education and build a successful career.

English is the language of travel. Large-scale travels of the British for two centuries bore fruit. In the 21st century, English is the language of travel. No matter what country you are in, English will be understood everywhere. In the hotel, in the restaurant, at the bus stop you can communicate with the locals.

English is the language of science and technology. English has become the language of the 21st century is the century of technological progress and information technology. Today, all instructions and programs for new gadgets are written in English. Scientific reports, articles, reports are published in English. 90% of Internet resources are in English. The vast majority of information in all areas − science, sports, news, entertainment is published in English.

English is the language of young people. English has become the language of youth culture. American actors, actresses, musicians have been and remain idols of many generations. Hollywood is still the undisputed leader in the film industry. Cult American action movies and blockbusters are watched in English all over the world. From America came jazz, blues, rock 'n' roll and many other styles of music that are still popular.

Having understood all the above, we can conclude that the English language has a very important role in the modern world. She is everywhere you look. Perhaps we are very lucky that such a simple language united the world.

ІВАНЮК Мирослава Сергіївна,
ДУДИК Дарія Анатоліївна
студентки 1 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент
ГОЛЬЦОВА Маріанна Геннадіївна

АРХАЇЗМИ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Постановка проблеми. Розвиток і зміни в будь-якій сфері життєдіяльності народу неодмінно відображаються в лексичній системі його мови. Мова має динамічний характер, тож її словниковий склад зазнає постійного розвитку й оновлення. Відповідно, збагачується не лише активний, а й пасивний лексичний запас мови, адже нове формується не шляхом відкидання старого, але і його поповненням.

Актуальність зазначеної теми зумовлена розвитком складу мови, проте саме архаїзми можна назвати культурним надбанням лексики певного народу та культури, яке потребує коректного вивчення та розуміння правил щодо їх використання.

Мета дослідження – дослідити та навести приклади використання архаїзмів в англійській мові.

У багатьох словниках дається таке визначення: архаїзм – застаріле слово, вираз або застарілий мовний зворот. Іншими словами, архаїзм – застаріле слово, вираз або мовний зворот, витіснений синонімом з поміж одиниць нейтральної лексики. Архаїзми належати до області лексики, яка є найбільш рухомою і мінливою сферою будь-якої мови. Структура лексичної системи невпинно оновлюється. Коли з'являються нові явища і поняття, які вимагають номінації, мова запозичує їх з інших мов або створює за допомогою словотворення нові лексичні одиниці. Але лексичні одиниці не вічні: з різних причин певні слова архаїзуються і пропадають зовсім або замінюються іншими, більш вживаними.

Деякі лексичні одиниці можуть застарівати самі по собі, вони просто витісняються іншими, новими синонімічними їм словами, наприклад, *whilome* – formerly (колись), *swain* – peasant (селянин), *methinks* – it seems to me (мені здається), *yon* – there (тут), *habit* – dress (вбрання), *to trow* – to think (думати, вважати).

Також архаїзація стосується слів, предмети й об'єкти, які вони позначають вже давно зникли або ними перестали користуватися, і в таких випадках вони не замінюються синонімами, а просто перестають вживатися в спілкуванні, наприклад, *gorget* – латний комір, *mace* – булава, *thane* – тан, *yeoman* – йомен, *goblet* – кубок , *baldric* – перев'язь (для меча).

Такі слова не зникають зі словникового складу мови, а просто обмежені у своєму вжитку сферою історичних романів, нарисів і досліджень з історії відповідних періодів. Такі слова називаються історизмами.

Внаслідок чого І. Р. Гальперін, фахівець в області стилістики мови і лінгвістики тексту, пропонує наступний розподіл архаїзмів на дві групи: «старовинні» або «забуті» слова, які є термінами старовини і вживаються тільки з особливою стилістичною метою в літературній мові сучасності, і «застарілі» лексичні одиниці, тобто ті, які ще не повністю відійшли.

Архаїзми й застарілі слова часто плутають. Архаїчність означає, що слово має присмак старовинної мови й разом із ним приносить відчуття минулого. Архаїчна

мова, як правило, використовується нечасто і для ефекту більш точної передачі лексики минулих часів, наприклад, у віршах, фільмах, текстах, піснях.

Застаріле є свого роду двоюрідним братом слова «архаїчний», і використання застарілого слова, безумовно, зробить те, що ви говорите, дивним, але застаріле слово — це слово, яке більше не вживається взагалі. Використовувати такі слова слід з особливою обережністю: люди, які вас слухають або читають, можуть не знати, про що ви говорите, якщо не дасте їм хороший контекст, щоб зрозуміти сенс того, про що ви говорите.

У деяких частинах країни старіші слова все ще є такими словами, як *betwixt* (between – поміж) або *beseech* (ask urgently – благати, терміново посити). Деякі старі слова вимовляються, але не часто пишуться, коли хтось може запитати... " what ye doing?" ("Як твої справи?")

Багато слів, які використовують щодня носії мови, дуже-дуже старі. Одне дуже давнє слово, яке ви можете почути, — це слово *yonder* («там»). Воно використовується, коли комусь розповідають, де щось знаходиться. Або замість *tomorrow* можуть сказати *in the morrow* (завтра): *I have to leave you. See you in the* ***morrow***.

Наведемо приклади архаїзмів з художньої літератури, а саме творів В.Шекспіра: *"To* ***thine*** *own self be true"* (Будь вірним самому собі); *"O, Romeo, Romeo-****wherefore art thou****?"* (О, Ромео, де ж ти?); *And* ***betimes*** *in the morning will I* ***beseech*** *the virtuous Desdemona to undertake for me.(І рано-вранці я буду благати доброчесну Дездемону заступитися за мене.)*

Варто звернути увагу на використання архаїзмів у Біблії, наприклад: *beeves* – велика рогата худоба, *betimes* – раніше звичайного або очікуваного часу; рано, *thou* – ти, *shalt* – маєш, *bondman* – раб, thee – тобі:

And levy a tribute unto the LORD of the men of war which went out to battle: one soul of five hundred, [both] of the persons, and of the *beeves*, and of the asses, and of the sheep.(І стягніть данину Господеві з військових, що вийшли на війну: одну душу з п'ятисот, [обидві] з людей, і з худоби, і з ослів, і з овець.)

And they rose up ***betimes*** in the morning, and sware one to another: and Isaac sent them away, and they departed from him in peace.(І встали вони рано вранці, і присягнули один одному. І Ісак відпустив їх, і вони пішли від нього з миром.)

And ***thou shalt*** remember that ***thou*** wast a ***bondman*** in the land of Egypt, and the LORD thy God redeemed ***thee***.(І маєш пам'ятати, що ти був рабом на єгипетській землі, і Господь, Бог твій, викупив тебе.)

Висновок. Висока архаїчна забарвленість, експресивність, властива їм часова приуроченість виділяють архаїзми як засіб художнього зображення дійсності. Застарілі слова рідко вживані в мові, але вони яскраві, своєрідні, контрастні до інших загальновживаних лексем, і тому вносять у текст емоційне напруження.

Література

https://www.languageconnections.com/blog/10-useful-obsolete-english-words/

https://english.stackexchange.com/questions/28878/when-should-i-use-archaic-and-obsolete-words

https://www.softschools.com/examples/literary_terms/archaism_examples/270/

https://carm.org/king-james-onlyism/list-of-archaic-words-in-the-kjv-and-their-modern-equivalents/

Потапенко Н.В. Мистецтво мови В.Шекспіра: особливості використання архаїзмів та авторських неологізмів у трагедіях "Гамлет" та "Макбет". Ізмаїл: 2020. 121 с.

https://holybooks.com/download-bible/.

ІСЛАМ Жасмін Сайфулівна,
студентка 1 курсу
факультету харчових технологій та
управління якістю продукції АПК,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент **ТЕПЛА**
Оксана Миколаївна

АНГЛІЙСЬКА МОВА В КОНТЕКСТІ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Глобалізацію розуміють як вплив різних факторів міжнародного значення, що постійно зростає, (наприклад, тісних економічних і політичних зв'язків, культурного та інформаційного обміну) на соціальну дійсність в окремих країнах. У процесі глобалізації англійська мова поширюється передусім як універсальна мова. Виникає питання: чому ж саме англійська мова найбільш поширена у світі? Передусім потрібно звернути увагу на такі «демократичні» особливості у структурі англійської мови, як відсутність у її граматиці системи позначення соціальних і класових відмінностей між людьми. Проте мова набуває міжнародного статусу не завдяки структурним особливостям або багатству словника, а політичній могутності народів, що говорять нею. Про це свідчить уся історія людства.

Економічні фактори набули вирішального значення тільки на початку XX століття, коли вони почали діяти глобально завдяки вдосконаленню техніки зв'язку і виникненню великих транснаціональних корпорацій. Бурхливий розвиток конкурентоспроможних галузей промисловості та сплеск ділової активності сприяли інтенсивному зростанню міжнародної торгівлі і розвитку реклами. Прагнення до досягнення поступу в науці та техніці стимулювало розвиток міжнародного співробітництва в гуманітарних та наукових галузях. Велику увагу приділяли питанням освіти та освіти. За таких умов, безсумнівно, будь-яка мова, що опинилася в центрі світового економічного життя, могла раптово стати міжнародною. Такою мовою стала англійська.

На початку XIX століття Великобританія мала статус передової промислової і торговельної держави. До кінця XIX століття населення США перевищувало населення будь-якої країни Західної Європи, а економіка країни була найбільш результативною у світі. Упродовж XIX століття політична система Великобританії сприяла поширенню англійської мови по всій земній кулі.

Переваги мови міжнародного спілкування очевидні. Проте науковцівідзначають і певні ризики. Наявність такої мови може призвести до утворення одномовної елітної групи людей, які зверхньо ставитимуться до інших мов. Це можуть бути особи, для яких ця мова є рідною, вони можуть нею швидше мислити і відповідно повноцінно користуватися нею у роботі, і, отже, матимуть переваги над тими, хто нею не володіє, посилюючи тим самим різницю між багатими та бідними. Цілком імовірно, що використання мови міжнародного спілкування не мотивуватиме до вивчення інших мов або обмежить такі можливості.

Англійська мова відкриває доступ до світових знань, зокрема в таких галузях, як наука та техніка, а це фундемент освіти. Якщо пранализувати, чому останнім часом так багато країн надали англійській мові офіційний статус або сприяють її активному поширенню і вивченню, то однією з головних причин є саме можливість здобуття освіти.

Сьогодні панує погляд, що, лише знаючи англійську мову, можна отримати доступ до новітн. наукову інформації у будь-якій галузі людської діяльності. Це зумовлено постійним стрімким процесом глобалізації світу.

КАРТЕЛЬ Ірина Олегівна,
ЯНКОВИЧ Анастасія Олексіївна,
студентки 1 курсу
факультету ветеринарної медицини,
Національний університет біоресурсів
і природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – старший викладач
СИРОТІНА Олена Олексіївна

ENGLISH IS A MEANS OF SOCIOCULTURAL AND INTERCULTURAL COMMUNICATION

Language is an essential means of communicating people, that is, the means of expressing and transmitting thoughts and feelings.

English is the most widely spoken language in the world. It helps people from different countries to communicate and understand each other.

In fact, English majorly dominates other languages because of its power of communication. The English language is not as difficult as it is perceived to be. Anyone can learn the language starting with basics. You can gain a lot of information if you know the language well.

The youth of the 21st century very often uses slang. Some linguists believe that modern English slang accounts for about a third of the speech. To put it scientifically, the spoken slang of English is an emotionally and expressively colored vocabulary, which has significant deviations from the generally accepted literary-linguistic norm. Teenagers also learn English to communicate with their peers from other countries or for their future careers. Knowledge of English for modern youth is a kind of window to the world. Knowing this language of international communication, you will be able to achieve your goals with the help of new opportunities. And you will definitely understand that the importance of the English language is not exaggerated.

As you know, one of the most interesting ways to learn English is to immerse oneself in a language environment, but since it’s a little bit of a pandemic now, we can do it virtually. For example, watching movies, TV shows and listening to music.

The majority of well-known films and TV shows are originally produced in English. And to watch them in the original voice-over and one of the first ones you need to know the language.

Most people listen to foreign artists, but do not go into the meaning of songs. If you know the language, you’ll know what your idols are singing about and you’ll be able to talk to them.

So, we can conclude that English is an important part of social and intercultural communication.

КОВАЛЬ Юлія Олександрівна,
студентка 2 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – асистент
СЕРГІЄНКО Інна Володимирівна

АНГЛІЙСЬКА - МОВА НАУКИ

Науковці запевняють, що англійська – це мова науки. Мова набула популярності в XXI столітті, коли людей зацікавив інформаційний та технічний прогреси. У даний момент, майже всі додатки та програми створюються англійською мовою. Наукові рапорти, огляди, критика, статті, бюлетені друкуються саме англійською. 90% Інтернет-ресурсів — англомовні. (узгоджено даним Скотом Монтгомері (*Scott Montgomery*) книга «Чи потребує наука глобальної мови?» (*Does Science Need a Global Language?*)). Головним чином, масовий матеріал у всіх галузях таких як: наука, новини, розваги, спорт, пишуться знову ж таки англійською мовою.

«*Я вважаю, що єдиною метою науки є полегшити труднощі людського існування.» (Бертольт Брехт).*

Були часи, коли наукову працю видавали німецькою або французькою мовою. А також, латинська мова якою було написано багато наукових термінів і визначень. Відомо, що люди завжди мали велику цікавість до астрономії, а позначки зірок пов`язані з перськими та арабськими назвами.

Але тільки англійська мова так глибоко занурилася в науку. Ми дослідили, що це можна вияснити перемогами у двох світових війнах. Автор книги про наукову мову, Майкл Гордін (*Michael Gordin*) каже, що :

«*в 1915 році американці давали уроки іноземних мов і вчили іноземні мови приблизно на тому ж рівні, що і європейці*».

Ми знаємо, що велика кількість вченів тікали від війн у Європі, іммігрувавши до Сполучених Штатів і починали говорити англійською. І в той період, активність науково-дослідної діяльності в США блискавично збільшувалася.

Можна підсумувати, що тисячі вчених вивчали і вивчають англійську мову, докладають певних зусиль аби досягнути вдалого результату та не завжди все виходить без помилок, адже так легко схибити та втратити важливу інформацію при перекладі. Журнал Molecular Biology of the Cell ділиться, що:

«*Коли можливо, рецензенти і редактори рукописів мають дивитись вище граматичних і синтаксичних помилок чи помилок невірного використання, а оцінювати науку*».

Наприклад, китайські вчені, розглядаючи електричну провідність мідних нанотрубок (*copper nano tubes*) в 2007 році, в статті в *Royal Society of Chemistry* вибрали ненайкращий акронім для предмету свого есперименту. Акронім «приклеївся»: нова цьогорічна спроба в англомовному журналі *Science China* застосовує скорочення CuNT – безневинне для людей, які не знають англійського сленгу, і кумедне для заінтригованих в англомовний світ, але не зовсім доброчинне для вчених, які бажають, щоб їх сприймали серйозно.

Отже, англійська мова відіграє важливу роль в науці. Знати вченим англійську, це не навичка, а необхідність. Ця мова обширна та осягнута. Імовірно, що така нескладна мова згрупувала світ.

КОНТІЄВСЬКА Наталія Владиславівна,
студентка 1 курсу
факультету ветеринарної медицини,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – старший викладач
СИРОТІН Олексій Сергійович

ENGLISH LANGUAGE AS ONE OF THE MOST POPULAR LANGUAGES

Today, there is hardly a person who doesn't study foreign languages, including English.

We accustomed to hear banal phrases as "Hi! How are you? I'm fine, thank you." But do English native speakers really talk like that? In English there are many interesting, uncommon ways to say that. English is full of slang words and idioms.

Instead of outdated "Hi! How are you?", you may say just "Hiya", "Hi there" or " What's up" , it will sound more naturally. Indeed, great phrases which can diversify greeting are "How and you getting on?", "How are things with you?"

In addition, writing English is full of abbreviations, for instance: idk, which means I don't know; bf-boyfriend; btw-by the way; cu- see you; k- okay; ik- I know;ofc- of course; y?- why?; r- are; u-you; plz- please ; omg- oh my God".

What's more, it is frequently used acronyms with numbers: 121 – one-to-one; I 1t – I want;2day – today, 2mrw – tomorrow; 4-for; b4- before; f2f- face to face;

Except acronyms, English speaking people oftentimes use idioms, for example, when someone is nervous before some responsible tasks and needs your support, you might wish him "break a leg!", but for people who have never heard this idiom, it might seem that you are really evil person, so it is really significant to learn not only the phrases but further the idioms.

When someone is going to get married, you might say, that he "Ties the knot"

When someone want to buy something expensive, you can say, that it costs an arm and aleg, and he'll be in the red, which means he'll waste his money.

If someone starts getting angry, you might say that he is fed up, but after that conditionpeople always chilled out, which means calm down.

Also, people may feel blue hen sometimes sad have happened.

What's more, if you want to promise something to someone but don't want to do that, youcan say, that you'll do it when pigs fly.

As you can see, English is a varied language with lots of different ways to express your thoughts, both in writing and speaking. It contains numerous abbreviations, idioms and slang phrases, which helps language to be so popular among people through all over the world.

КУРНОСОВА Ксенія Сергіївна,
студентка 1 курсу
факультету ветеринарної медицини,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – асистент
ЛАШКУЛ Валерій Анатолійович

ENGLISH AS A MEANS OF COMMUNICATION

It is no secret that English is the most widely spoken language in the world. It is the official language in 67 different countries. English is the first most spoken native language in the world, behind only Mandarin (Chinese), Hindi and Spanish, and is spoken by more people overall than any other language in the world. English gained traction around the world during the 17th century - largely due to the influence of the British Empire and the United States - and has become the leading language of international discourse and business.

English is the world's most widely spoken language but is unusual in the fact that the vast majority of speakers are not 'native'. Of the approximately 1.5 billion people who speak English, less than 400 million use it as a first language. That means over 1 billion speak it as a secondary language.

All 24 official languages of the EU are accepted as working languages, but in practice only three – English, French, and German – are in wide general use, and of these, English is the most commonly used.

English is the official language of international business and trade, the Internet, science and the art. 80% of the business language space is occupied by English. Each of us encounters it in communication with partners at work and on vacation. English is used in filling out questionnaires, writing resumes, in business correspondence. Knowledge of English is no longer an amazing skill but a necessity. Currently it is studied in kindergartens, schools and universities. Languages are given special attention in the field of education and every intelligent person can confirm that English is the basis of communication between people from different countries.

Perfect knowledge of English gives many opportunities and benefits in the professional world. It will help to communicate with colleagues from other countries, to improve their skills, to get useful information, immerse yourself in the culture and life of other people. In my opinion, language skills help us become more mobile and confident.

English is the global language. The overwhelming majority of important documents, books, scientific articles and journals are duplicated or translated into English. For those who speak a foreign language, all the doors are open. These are travelling, communication, business negotiations, education at prestigious universities. And most importantly, you will always be understood and heard anywhere on the planet.

ЛЕГКОБИТ Анастасія Миколаївна,
студентка 1 курсу
факультету тваринництва та
водних біоресурсів,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ,Україна)
Наукове керівництво – старший викладач
СИРОТІНА Олена Олексіївна

ENGLISH IS THE GLOBAL LANGUAGE

Approximately 4 to 5 million people spoke English during the early Elizabethan age and increased to a quarter of the world population in the late Elizabethan age (Crystal, 2006). Now there are more than 500 million people who use English as second language and there are more second language speakers for English than there are native speakers (BBC, 2007). Although English is not a very simple language, the complexity of the language has not stopped it from spreading across the globe and the colonization by the British Empire, wide usage of English in mass media, entertainment and education, in addition cultural and economic developments have immensely contributed to its spread across the borders of the British Isles and making English the Global Language.

The British Empire spread its power across the globe and greatly influenced many countries through culture, language and religion. The “sun never sets” in British empire, and indisputably the empire was growing enormously during the 1600s and 1700s and spread across various countries such as Africa, India, Australia and New Zealand, establishing English as the language of dominance (British Library, 2011). With absolute dominance by the British, all colonized countries became slaves to English speakers and gradually adopted English language and culture. Hitchings points out in his book, “more than 80 per cent of the people in the Netherlands, Denmark and Sweden claimed to be able to speak English”, which clearly states that English has been adopted as “the language” (although second), in many colonized countries. In Ireland, United States and Bermuda, and in many islands, the British colonized and spread English which is still being used to this day (BBC, 2007). As the Empire of dominance, the language of the British became most widely used in the past and today English has become an inevitable language.

The omnipresent usage of English in media and entertainment has helped spread English to even greater height and greater geographical areas. Crystal points out that, with the introduction of the printing press, English was widely published and made available for reading along with the cinema and music becoming popular entertainment technologies which mainly came from the dominant English speaking nations- USA and UK (2006). As widely popular entertainment and news update, English occupied the space never to be displaced. Even in countries where British had not colonized, English became very prominent proving the extensiveness of English language over the globe.

Gaining much importance in entertainment and media, English covered all subjects of education and became the language of education and status that greatly helped in making English, the global language. Science, technology and business all required knowledge and much of the knowledge came from books, which were mostly written, printed and available in English (Crystal, 2006). Education is the instrument to development and for a number of countries education could be achieved through English only. This forced most of these countries to adopt English as their second language to strengthen the country’s development, enhancing the growth of English further.

Business and economy played a critical role in making English the global language. “Economic power became a critical factor in spreading language in the nineteenth and twentieth centuries, with economic developments beginning to operate on a global scale, supported by the new communication technologies. The growth of competitive industry and business brought an explosion of international marketing and advertising” (Irving, 2009). The USA and UK became the leading developing countries when it came to economy and with increasing businesses in these countries; English entered the commercial world and became the medium of communication for business. As Crystal said that Britain was known as the ‘workshop of the world’ as Britain manufactured substantial goods from textiles and mining which were exported to many countries (2006). During the “Industrial Revolution”, through industrialization and building up of new technologies, scientists were attracted to work in Britain and America, using English as the medium of communication (Crystal, 2006). Every new technology that is developed and that runs the world throughout is in English and every product that runs into the economic system has English printed on its body proving that English has covered the world of economy and technology.

English today, is widely accepted and approximately 85 percent of the countries in the world have adopted English as their second language and 50 percent of the countries use English as the official language (US English, 2012). Through enormous influence and overtaking of the commerce, technology, education and the political grounds, English has been adopted as the “global language”. From the 19thcentury when British Empire was rising and spreading across world English has endlessly dominated each field after another. The lands, the media, the culture and religion, the people and education and through occupation of various fields, English became the only language that was widely known, understood and studied by all. Until another language arises which can equal English in influencing the world, English will remain the “global language” for many years to come.

МЕЛЬНИЧЕНКО Марія Анатоліївна,
студентка 3 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів
природокористування України
(м. Київ,Україна)
Наукове керівництво – доцент
ГОЛЬЦОВА Маріанна Геннадіївна

BENEFITS OF STUDENT EXCHANGE

Student exchange programs enable students to study abroad at one of their university’s partner institutions. For many students, the prospect of studying abroad is both exciting and terrifying. You will, however, be sure to experience a brand new culture, meet new people and grow as a person. Every student’s study abroad experience is different, but the one thing they have in common is that the experience is a memorable one.

1) Student exchange programs cost lower than study abroad

One of the primary and most essential points while planning to study abroad is the university fee and cost of living in the host country. With money exchange rates to be considered, it is always on the higher side. When you choose a student exchange program, the fees and cost of living are affordable without compromising the quality of education and knowledge.

2) Alternative way of learning

Every country has a different pace and teaching method. When you choose a student exchange program, you will get a chance to expose to alternate learning methods that will engage you deeply, and you will be gaining more knowledge.

3) Boost personal growth

Studying abroad, even if it is for the short term, boosts your personal growth. Improves self-confidence, social skills, challenges your inner self, and gaining new experiences which will influence your life personally and professionally.

Being a multi-racial student body, you have a better chance of getting into a country that values and respects your heritage and customs, such as Canada, the USA, the UK.

Usually, an exchange program has strict rules and regulations on conducting the program. All participating universities, colleges, and academic organizations have their own rules and regulations, which must keep in mind before joining.

The rules usually include a dedication to upholding the college's core values and traditions, practical skills, academic standards, and a willingness to explore new horizons both in the country where the program is being conducted and in other countries.

When choosing an exchange program, it is essential to ensure that your qualifications and background will be accepted for this program. You should enjoy working with young people and have a heart of compassion. Many organizations have a pool of potential candidates for exchange programs.

Because of its wide variety of choices, choose an exchange program that highlights your unique skills and talents. This will enhance your resume and will also open up doors to valuable professional opportunities. You may also consider your cost of living in a particular country when choosing an exchange program. Some programs can be pretty expensive. After the completion of a course, you will graduate in a recognized and certified manner.

Why study abroad? For most students, this time may be the only opportunity they ever get to travel abroad for a long period of time. Eventually you will find a job and career, and the opportunity to study abroad may turn out to be a once in a life time opportunity.

МОРЕНКО Олеся Олександрівна,
студентка 1 курсу
гуманітарно-педагогічного
факультету, Національний університет
біоресурсів і природокористування України
(м. Київ, Україна)
Науковий керівник – доцент **СИДОРУК**
Галина Іванівна

ФОРМИ ТА ТИПИ БІЛІНГВІЗМУ

Білінгвізм або *двомовність* – це практика поперемінного використання двох мов. Двомовності можна досягти двома шляхами, перший – природній, це коли засвоєння мови вібувається у процесі спілкування з носіями мови (прикладом може послужити ситуація української та російської мови в Україні), а інший – штучний, тут на допомогу приходять уроки іноземної мови у школі, на курсах, у вузі. Більшість дослідників білінгвізму вважають, що за двомовності не можна досягнути однакового рівня знань двох мов. Створення ж чистого білінгвізму потребує організації іншомовного оточення, що практично досягається важко.

Однак існує важливий момент, про який іноді забувають у дискусіях про білінгвізм: ті, хто за рідну мають, скажімо, англійську, а в школі вивчали французьку і навіть опанували її настільки, що можуть читати «Мадам Боварі» без словника, не є білінгвами. Вони просто добре вчились у школі, як влучно пожартував Джошуа Фішман, лінгвіст, який вивчає феномен білінгвізму та диглосії. Форми білінгвізму також можуть бути різними: а) координативний білінгвізм передбачає однакове

використання мов, що в реальному житті трапляється зрідка; б) субординативний білінгвізм, натомість, зустрічається набагато частіше – майже завжди. Одна з мов є більш зручною, чи легшою, більш природною та функціональнішою для мовця, і нею він користується більш охоче та частіше; в) природний білінгвізм притаманний тим мовцям, котрі виросли у двомовній сім'ї, де батьки розмовляють різними мовами. Материнську мову дитина до трьох років запам'ятовує краще, ніж мову, якою розмовляє батько, навіть якщо батьки спілкуються з малям однаково якісно та часто. Винятком з правила є лише ті ситуації, коли мова соціуму є батьковою мовою – тоді правило материнської мови не обов'язково спрацьовує; г) ситуативний білінгвізм можливий тоді, коли є успішною соціалізація – садочок, школа, робота, і може відбутися лише, якщо людина вивчить мову соціуму. Мовець вивчає її, маючи чітке усвідомлення, для чого вона і використовує її як інструмент соціалізації.

Білінгвізм можливий в рамках найменшої соціальної одиниці – сім'ї. Розвиток рівня володіння другою мовою можна прискорити. Цьому сприяє: навчання у закладі, де першою мовою є нерідна дитині. Перебування впродовж 4-6 годин у (бажаному) іншомовному середовищі. Перегляд відеоматеріалів цією мовою. Прослуховування аудіоматеріалів (у наш час існує безліч казок та мультфільмів, дубльованих іноземними мовами). В залежності від віку білінгвізм можна умовно поділити на ранній, що зумовлений перебуванням у двомовному культурному середовищі; та пізній, за якого опанування другої мови відбувається у старшому віці, після оволодіння рідною мовою, тобто після 10-12 років.

Білінгвізм – явище неоднозначне: його можна розцінювати як здатність користування двома мовами як повноцінними, або ж здатність користування другою мовою лише у певних сферах. Згідно з дослідженнями *Андреа Мечеллі* раннє вивчення другої мови сприяє розвиткові тієї частини мозку, що відповідає за швидкість мовлення. Цей ефект стає особливо помітним якщо почати вивчати другу мову починаючи з віку до п’яти років. Дослідження виявили, що у двомовних людей утворюється більше сірої рідини головного мозку. Чим пізніше почати вивчати мову, тим менше проявляється ця особливість. Саме сіра рідина мозку відповідає за аналіз інформації.

МУЗИКА Катерина Сергіївна,
студентка 2 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Науковий керівник – доцент
РУБІНСЬКА Броніслава Іллівна

ОСОБЛИВОСТІ МОЛОДІЖНОГО СЛЕНГУ СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Сучасна англійська мова — це результат тривалого історичного розвитку, де мова піддається різним змінам, які діють по-різному. З кожним роком мова набуває все більш широкого поширення та характеру. Саме англійська — це мова всього світу, якою розмовляє більшість населення. Така мова складна та має багато особливостей, на які необхідно звернути особливу увагу.

Однією з таких особливостей вважається молодіжний сленг, що є одним із складових процесів розвитку мови та її різноманіття. Вивчення цієї теми є досить

актуальним тому, що молодіжна мова набуває все більшого значення у суспільстві. Сленг вживають у своєму мовленні не тільки, щоб донести інформацію, а й для висловлення своїх думок та ідей. Більш того, сленг може бути засобом влиття в колектив, в якому відбувається спілкування. Це створює особливу атмосферу, зближує людей між собою та допомагає зрозуміти один одного.

Молодіжна мова — це багатокомпонентна структура, яка існує у своєму власному світі. Особливу увагу потрібно приділити тому, що не завжди припустимо вживати у своєму мовленні молодіжний сленг.

Необхідно зазначити, що англійський молодіжний сленг не має граматики, тому неможливо дізнатися його утворення. Ще однією особливістю є те, що існує певна відмінність між англійським та американським сленгом: одні і ті ж слова можуть мати зовсім різні значення.

Для того, щоб зрозуміти що таке сленг, необхідно навести приклади: “fancy “ - примха; “table “ - яскравий приклад того, як одне і теж слово може мати різні значення — для англійців це обговорити, а для американців — перенести обговорення; “ snag” - для англійців це образа, тому що так називають людину, яка грає на публіку, а для американців це танцювати. Отже, можна яскраво прослідити різницю між словами та сленгами у Англії та Америці, враховуючи те, що обидві країни є англомовними.

Слід звернути увагу на те, що існують відмінності між англійською граматикою та розмовною мовою, які фахівець та людина, яка добре володіє англійською мовою, зможе розпізнати одразу. Такі скорочення можна вважати елементами сленгу: gonna – going to; wanna – want to; Ama – I am; yep, ye – yes; dis – this; cause – because. Також існують слова, які мають як звичайне значення, так і сленгове: cool – прохолодний, крутий; to bless you – благословляю вас, будьте здорові. Наявні також сленги, які не потребують перекладу: baby – дитинко, fake -обдурити.

Отже, для того, щоб навчитися розуміти молодіжний сленг англійської мови, потрібно вивчити найбільш вживані слова і вирази, з словника сленгу або жаргону, а також почути їх вимову наживо. Також, що знати та вживати терміни молодіжного сленгу потрібно прикладати багато зусиль. Насамперед потрібно досконало знати англійську мову та її граматику, а ж потім можна і потрібно переходити до вивчення сленгу англійської мови. Щоб був результат, додавайте у своє мовлення слова відомих людей, а також вдалі вирази із фільмів. Це складе у вашого співрозмовника про вас дуже хороше враження. Особливо яскравими прикладами використання сленгу є американські фільми.

Тому, володіння та розуміння англійським сленгом для українця — це хороший спосіб зарекомендувати себе та продемонструвати свій рівень англійської мови.

МУЗИКА Катерина Сергіївна,
студентка 2 курсу
гуманітарно-педагогігчного факультету,
Національний університет біресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент **ТЕПЛА**
Оксана Миколаївна

МОВНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОМОВ ВОЛОДИМИРА ЗЕЛЕНСЬКОГО В УМОВАХ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ

Врегулювання війни з боку України, так з боку її європейських та американських партнерів, зосереджені як на політичній та дипломатичній площині, так і у військові сфері. До політичних та дипломатичних засобів можна віднести публічні виступи, перемовини як і з партнерами так і з країною-агресором. Одним із важливих складових публічних виступів є промови, не тільки представників влади, а й головнокомандувача В. Зеленського.

Промова – це вид публічного виступу, в якому здійснюються короткі повідомлення на службових нарадах, у ході дискусії, на урочистих зустрічах або презентаціях. Підготовка до будь-якого ораторського монологу починається з визначення теми і мети. Тему визначає сам автор, або ті, хто запрошує його висловити промову. Назва виступу повинна бути чіткою та зрозумілою. Після свого виступу оратор часто відповідає на запитання слухачів, полемізує з ними. Така форма спілкування жадає від оратора швидкої реакції та доброзичливості.

Під час російського вторгнення в Україну, яке розпочалося 24 лютого 2022року, президент України Володимир Зеленський виступив із низкою промов у різних форматах, зокрема в соціальних мережах та перед іноземними законодавчими органами. Промови привернули значну увагу, а низка коментаторів посилилася на позитивний вплив на український моральний дух та на міжнародну підтримку українського опору російському вторгненню.

Президент України після повномасштабного вторгнення Росії став в очах усього світу іконою боротьби за свободу. Він завоював симпатії емоційністю та прямолінійністю. Український президент постає у своїх регулярних відеозверненнях сміливим та енергійним лідером народу, що дає бій агресору. Його виступи вражають увесь світ, доказом цього є аплодування стоячи представників усього світу.

Свою промову президент розпочинає із звернення: «Шановний пане Спікере!» або ж «Мальтійський народе!». Це свідчить про величезну повагу та ввічливість Володимира Зеленського та усього українського народу. Потім він дякує за можливість його звернення: «Я вдячний за цю можливість звернутися сьогодні до всіх вас».

На думку багатьох експертів, у команді Зеленського дуже ретельно підбирають основні месенджі промов, які справляють враження на еліти. Візьмемо до прикладу його застереження під час виступу у Бундестазі: її основним месенджем було не допустити створення у Європі нової стіни. Це був дуже сильний символ та дуже професійна промова, що була дуже критичною до німецьких політиків. Відвертість та конкретика головнокомандувача України вражають увесь світ, але й дають чітко і ясно зрозуміти, що якщо у весь цивілізований світ підтримує свободу, то представникам усіх демократичних та цивілізованих країн необхідно допомогти Україні. Прикладом цього є промова Володимира Зеленського до канцлера Шольца, у якій президент України закликав його до «лідерства, яким пишатимуться нащадки».

Також під час інтерв'ю Володимира Зеленського іноземним та українським ЗМІ, він вже на другій хвилині свого звернення заявив: «… багато заході, вжитих Німеччиною на підтримку України, запізнилися, а введені Європейським союзом санкції виявились недостатніми, щоб зупинити війну». Це свідчить про сміливість та прямолінійність нашого президента.

В. Зеленський у своїх відеозвернення та промовах наголошує на тому, що для того, щоб у світі панувала свобода, необхідно робити зараз, а не потім: «Щоб свобода вистояла, кожен має зробити свій внесок!» Також при завершенні промови головнокомандувача України висловлює подяку кожному народові, кожному представнику та кожній людині, які допомагають та підтримують Україну у цій боротьбі: « Я вдячний вам за рішення, які Мальта вже підтримала!» або ж «Вдячний

Великій Британії, Борису Джонсону та всьому народові не лише за військову,а й за економічну та гуманітарну підтримку!».

Виступи президента України, що стартували в британському парламенті мають єдину мету – заручитися міжнародною підтримкою. Для цього В. Зеленський вдається до спеціально підготовлених промов. Від падіння Берлінської стіни до терактів 11 вересня у Нью-Йорку і Вашингтоні.Також він згадує про епічні події та травми інших народів: у Парижі він виголосив національний девіз «свобода, рівність, братерство»; у Японії згадує про ядерну катастрофу. Це – невитонченні дипломатичні посилання, які діють глибше, на рівні інстинктів. Зеленський не боїться дорікати та лаяти Захід за те, що той, на його думку, недостатньо підтримує Україну.

Отже, у промовах президента України є багато мовних особливостей, які свідчать про рішучість, відвертість, прямолінійність та сміливість не лише його самого, а й усього українського народу. Своїми промовами та відеозверненнями він демонструє світу, що ми ніколи не здамося! Навіть звертаючись до парламентів усього світу, говорить: « Ми боротимемося в лісах, у полях, на узбережжях, у містах і селах, на вулицях!». Його слова та важка робота – основа незламності українського народу!

НЕДАШКІВСЬКА Яна Сергіївна,
студентка 1 курсу
факультету ветеринарної медицини,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – асистент
ЛАШКУЛ Валерій Анатолійович

ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ У ПЕРЕКЛАДІ АНГЛОМОВНИХ ХУДОЖНІХ ТЕКСТІВ

Література безумовно є невід'ємною складовою культури будь-якого народу. Особливості його ментальності найкраще відображенні у художніх творах. Саме тому багато уваги приділяється вивченню художніх текстів, які відзначаються унікальністю, образністю та емоційністю. На сучасному етапі дослідження перекладу не втрачає своєї актуальності питання відтворення художніх текстів. Ця тема потребує детального розгляду у зв'язку з необхідністю урахування при перекладі всіх особливостей комунікативного та емотивного навантаження творів.

Хоча твори художнього стилю містять елементи багатьох функціональних стилів, вони відрізняються від інших текстів, а їхнім основним призначенням є вплив засобами художнього слова через систему образів на розум, почуття і волю читачів, формування ідейних переконань, моральних якостей та естетичних смаків. Таким чином, для творів художньої літератури спільною домінантною функцією є художньо-естетична функція мовлення. Головна мета будь-якого твору полягає в тому, щоб справити певне естетичне враження. Художній текст використовує всі елементи мовної системи для виконання прагматично-комунікативної функції, на яку надбудовується функція естетична. У художньому тексті образне відображення об'єктивного світу ґрунтується на авторській вигадці, а мовні засоби характеризуються семантичною неоднозначністю, що обумовлює і неоднозначну інтерпретацію художнього образу і твору в цілому. Лексичні, граматичні, фонетичні, інтонаційні мовні засоби реалізують проекцію своїх значень на вираження інформативного та естетичного змісту.

Головними ознаками художнього тексту є образність, поетичність, естетика мовлення, експресія як інтенсивність вираження, а основними мовними засобами - використання емоційно-експресивної лексики (синонімів, антонімів, фразеологізмів), порівнянь (дівчина струнка, як тополя), епітетів (білий світ, битий шлях), метафор (падають зерна кришталевої музики), повторів (фонетичних, морфемних, лексичних, синтаксичних, лейтмотивних), гри слів, іронії, запровадження авторських неологізмів (слів, значень, виразів, формування індивідуального стилю митця), введення до творів історизмів, архаїзмів, діалектизмів, просторічних елементів, сленгізмів, навіть жаргонізмів зі стилістичною метою, та ін. Важливою ознакою літературно-художнього стилю можна вважати підпорядкованість усіх мовних засобів завданню створення художнього образу.

Використання усіх вищезгаданих елементів мовної системи пов'язане з метою вплинути на читача, на його почуття, викликати певну емоційну реакцію, спонукати до дій. Здатність тексту створювати подібний комунікативний ефект, викликати у рецептора прагматичне ставлення називається прагматичним аспектом, або прагматичним потенціалом (прагматикою) тексту. Його виникнення зумовлене вступом рецептора при отриманні інформації у прагматичні відносини.

Прагматична спрямованість передбачає не тільки простий відбір необхідних фактів, але й подання їх у певному ракурсі, тобто вона змушує автора тексту відповідно організувати його й обумовлює композицію та характер мовних засобів. Тобто, прагматичний потенціал тексту є результатом вибору змісту та засобу мовного вираження повідомлення. Залежно від комунікативного наміру для передачі інформації обирають мовні одиниці, яким притаманне необхідне предметно-логічне та конотативне значення.

При перекладі художнього тексту його прагматичний вплив заслуговує посиленої уваги, оскільки відтворення необхідного ефекту є важливою частиною будь-якої комунікації, в тому числі міжмовної.

Досягнення певного прагматичного впливу значною мірою залежить від вибору перекладачем мовних засобів. Вплив на перебіг та результат відтворення у процесі перекладу прагматичного потенціалу оригіналу та забезпечення бажаного впливу на рецептора називається прагматичним аспектом, або прагматикою, перекладу.

Прагматичний потенціал художнього тексту має особливе значення. Його передача може викликати в перекладача труднощі. Основне прагматичне завдання перекладу художнього тексту полягає в тому, щоб створити на цільовій мові текст, що має здатність справляти аналогічне художньо-естетичне враження на рецептора перекладу. У зв'язку з цим варто детальніше розглянути специфіку передачі емоційної інформації. Так, слід звернути увагу на переклад інверсії: Unconsciously he defines for me the lines of a fresh school, a school that is to have in it all position of the romantic spirit that is Greek. Позасвідомо він окреслює для мене обриси якоїсь нової школи - школи, що мусить сполучати в собі всю пристрасність романтичного духу і всю досконалість духу давньої Еллади.

Також не слід забувати про те, що лексичні одиниці мають стилістичну характеристику: нейтральну, побутово-розмовну (dough - гроші, buck долар), книжну (inebriety - алкоголізм, conflagration спалення), поетичну (oft - часто) та термінологічну; реєстр (фамільярний, невимушений, нейтральний, формальний, піднесений) та емоційне забарвлення (негативне, нейтральне, позитивне). Певна складність полягає у збереженні прагматичного потенціалу слів у перекладі.

За необхідності компенсація конотативного значення відбувається іншими шляхами на рівні речення. Для цього використовують прийоми емфатизації, (стилістичної) нейтралізації (Ifthere'sonethingIhate, it's themovies. Коли я щось і

ненавиджу, то це кіно), компенсації (It cost him damn near four thousand bucks. He's got a lot of dough, now. Вгатив у неї, кляту, мало не всі чотири тисячі. Тепер грошей у нього як полови). Для досягнення необхідного комунікативно-прагматичного ефекту надзвичайно важливим є збереження загальної стилістичної, реєстрової та емоційної характеристики усього тексту.

Таким чином, при перекладі художнього тексту необхідно враховувати його прагматичний потенціал. Слід використовувати прийоми емфатизації, (стилістичної) нейтралізації і компенсації для адекватної передачі відтінків значень лексичних одиниць з метою одержання еквівалентного тексту перекладу з аналогічним комунікативним ефектом.

ПАДАЛКА Марія Олегівна,
студентка 1 курсу
факультету ветеринарної медицини,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво - старший викладач
СИРОТІН Олексій Сергійович

СЛЕНГ- МОВА МОЛОДІ

В нашому світі мова відіграє велике значення у всіх сферах діяльності, адже мова є джерелом спілкування. У кожній країні своя національна мова, якою її жителі вільно володіють, удосконалюють новими словами, сленгами та термінами, істинне значення яких можуть знати лише вони.

Я б хотіла звернути увагу на англійську мову. Ні для кого не є секретом, що саме вона є мовою міжнародного стандарту. Звичайно, що в інших країнах англійська мова розповсюджена, тому якщо ви володієте англійською, ви можете вільно подорожувати іншими країнами та не нервувати через незнання національної мови.

Особисто для мене є дуже цікавою тема сленгу англійської мови, адже зазвичай прості слова чи словосполучення, які ми можемо зрозуміти дослівно, несуть зовсім інший сенс у розумінні англійців.

Поговоримо про сленг в англійській мові. Почнімо з того, що сленг- це одна із складових розмовної мови. Різновид саме сленгової молодіжної лексики великою мірою становлять новоутвори (неологізми), які формуються і змінюються разом зі змінами в суспільстві.

Сленг охоплює майже всі сфери життя, описує майже всі ситуації, крім нудних, тому що в сленгові слово народжується як результат емоційного відношення мовця до теми розмови. З моєї точки зору, сленг- це постійний словотвір, адже це є безкінечний процес тому, що люди як вигадували, так і будуть продовжувати вигадувати нові слова та словосполучення або надавати нового значення вже існуючим словам. Так звана рухомість сленгу робить неможливим його фіксацію на папері, тому існує ще безліч нових сленгових слів, невраховуючи загальновідомі.

Молодь часто використовує у спілкування такі сленгові слова, як lol- смішно, ama — I'm – я (я є), dis — this – це, u— you – ти, yep, ye — yes – так та інші. Також молодь, особливо в спілкуванні в інтернеті, часто використовують абревіатуру 4u – for you, що означає для тебе.

Також у даній роботі я б хотіла вам продемонструвати, як на мене, найцікавіші словосполучення із сленгу англійської мови та їх значення.

Full of beans – енергійний, заводний. Буквально «повний бобів», за однією з версій – кавових, адже кава - відомий енергетик.

All the children were full of beans at the party. (Діти на вечірці просто не могли всидіти на місці.)

Piece of cake – дослівно – кусок торта, чи пирога. Англійці вживають даний вислів, коли говорять про діло, що виглядає легким для виконання, як з'їсти кусок торта.

It's my piece of cake!

— What do you think of the exam? I think it was really difficult. (Що думаєш стосовно екзамену? Як на мене, він був дійсно складним.)

— No, it was a piece of cake! (Та ні, раз плюнути!)

Not my cup of tea - «не моя чашка чаю»: так говорять англійці, коли хочуть показати, що їм щось не властиво, чи не подобається.

I don't really like this sort of music. It's just not my cup of tea. (Мені не надто подобається така музика. Це просто не моє.)

Wind up – у цього вислову декілька значень. Буквально, «to wind up» означає «заводитись», але на сленгові це означає кепкувати (над кимось).

I was just winding her up for fun, but she took offence to it and got really angry! (Я підколов її просто заради сміху, але вона образилась не на жарт і розлютилась!)

Сленг справив великий вплив на традиційну англійську мову. Саме завдяки йому, мова британців стала більш сучасною і неординарною, адже на тлі аристократичної англійської, сленг виглядає яскраво, виразно і неформально.

ПІДГОРНА Валерія Романівна,
студентка 1 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент
СИДОРУК Галина Іванівна

ПЕРВИННИЙ І ВТОРИННИЙ СЛЕНГ

У сучасній лінгвістиці студіювання сленгу має велике значення. Ця тема завжди залишається актуальною. Р. І. Макдевід зазначає: «Немає жодного суспільства, де не було б соціальних діалектів…» [1]. Розуміння сленгу є дуже важливим моментом при вивченні іноземних мов. Оскільки саме сленгові терміни можуть дуже яскраво передавати окремі риси певної культури. Багато виразів можуть бути ідіомами, які, на перший погляд, не несуть в собі інформаційного навантаження, і для їх розуміння потрібно заглибитися в суть культури та традицій. Незважаючи на нерівномірне у часі вивчення жаргону та сленгу, ця тематика не залишається поза увагою лінгвістів. Аналіз свідчить: субстандартна лексика постійно видозмінюється, розвивається, а відтак завжди буде актуальним її студіювання. Причини цього – зміни в суспільстві, політичні події, когнітивні і поведінкові аспекти.

Наприкінці XX століття первинний сленг молодих афроамериканців у міських гетто був поширений у всьому світі завдяки комерційному успіху реп-музики. Первинний сленг використовують представники різних субкультур. До них відносяться також розмови підлітків та міських вуличних банд. Хоча сленг асоціюється з молодістю або намаганням створити молодий образ, первинний сленг субкультурних груп не є фактором віку. Цей сленг використовується у фільмах*: dude*

– *чувак, gangsta – гангстер, бандит, fella – хлопець, братан, дружбан.* Розглянемо детальніше деякі приклади первинного сленгу.

– *Moron*. Це сленговий вираз, який використовується для того, щоб прокляти когось, цей вираз має значення ідіот, зазвичай використовується для того, щоб називати того, хто робить дурні речі. Цей вираз асоціюється як первинний сленг, оскільки вираз, поширений у щоденній розмові.

– *Deadbeat*. Сленговий вираз, який багато хто вживає в США, має значення боягуз, який використовується, щоб проклинати когось цим сленгом. Вираз досить грубий, здебільшого вживається молодими людьми.

– *Sucks*. Це сленговий вираз, який використовується для прокляття когось або ситуації. Вживання слова *suck* використовується молодими людьми, навіть підлітками в повсякденному спілкуванні.

– *Scully*. Це сленговий вираз, який використовується підлітковими групами, цей вираз зазвичай використовується студентами коледжу, які називають так учнів старшої середньої школи. Використання цього виразу в основному зустрічається в громадських місцях, студенти коледжу використовують цей вираз, щоб глузувати [2].

Отже, загальні сленгові вирази, які вживаються людьми в повсякденному спілкуванні, називаються первинним або основним сленгом. Саме цей тип сленгу можна найчастіше почути в розмовах.

Вторинний сленг – це слова та вирази, що створені та вживаються певною групою людей для вираження чогось секретного. Лише певні люди можуть знати значення цих виразів. Більш функціонує як новий модний стиль, демонструє ваше знання сучасних течій у популярній культурі. Прогнозують, що в майбутньому вторинний сленг стане основним типом сленгу в США [3]. Слова та вирази, які є прикладом вторинного сленгу, цілком можуть бути створені від груп, але зазвичай через телебачення, фільми, музику тощо, а не через особисту взаємодію з членами групи:

– *Bedazzled*. У словнику це значить приголомшений, але в сленгу вираз має значення створити щось нове у своєму власному стилі. Цей вираз був створений певною групою в Сполучених Штатах, лише деякі люди розуміють особливе значення.

– *Bulgy*. Означає круто. Використання цього виразу є рідкісним явищем у повсякденній розмові серед людей, оскільки лише обмежені особи знають цей вираз, зазвичай використовується серед членів групи.

– *Bozo*. Це клоун, як написано у словниках, проте вживається й у іншому значенні. Зазвичай чорношкірі люди використовували цей вираз, щоб називати когось некомпетентним, тобто, щоб знущатися над кимось [4].

Первинний сленг часто привласнюють у загальних виразах, які використовують люди у повсякденному житті. Це більш поширений тип сленгу, ніж вторинний, тому практично всі знають значення слів саме із першого типу, так як вони є загальновживаними. Другий тип створений у цілях аби виразити свою винахідливість, висловлюватись таємно (часто у громадських місцях), адже лише деякі люди розуміють значення слів.

Література

1. Meyer, Charles F. (2002). Introduction English Linguistics.Cambbridge: Cambridge University Press, 14.

2. Throne, Tony (2007). Dictionary Of Contemporary Slang. London: GraphyCems, 206.

3. “Slang and the Internet” Connie Eble; University of North Carolina at Chapel Hill.
4. Slang and Sociability: In-Group Language Among College Students. Chapel Hill: U of North Carolina P, 1996.

ПОЛКОВНІКОВА Дар’я Олексіївна,
студентка 1 курсу
факультету ветеринарної медицини,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво - старший викладач
СИРОТІН Олексій Сергійович

FORMATION OF A SINGLE ENGLISH LANGUAGE UNDER ELIZABETH I

The English nation is one of the nations that has been forming for quite a long time. One of the historical eras in which the dynamics of change was the most active is the era of the reign of the English Queen Elizabeth I Tudor (1558–1603).

Changes took place inside the country. Elizabeth I managed to unite the country, which was split into two camps: Catholics and Protestants. Elizabeth did not persecute Catholics; religion was a purely individual matter. Such a move in some way united the country. In terms of foreign policy, during the reign of Elizabeth I, England became one of the most influential countries on the world stage. The reign of Elizabeth I Tudor was called the "golden age of England."

One of the most significant processes that took place during the reign of Elizabeth I Tudor was the formation of the English nation and a single English language. The development of many industrial enterprises, the construction of new cities and factories, manufactories, led to the fact that many rural residents moved to cities for employment. These processes have led to a significant change in the qualitative composition and norms of the English language. English is a complex language system influenced by the Celtic, Germanic, and French languages. A special place was occupied by various local dialects. The transfer of English to the status of a national language more centralized it, and dialects were transferred to the status of oral dialects.

Also, one of the significant language processes that took place in the 16th century was the design of the so-called “London dialect”. The London dialect, or in other words "Cockney", was originally used to refer to a city dweller, but over time, "Cockney" turned into the name of a dialect that took shape in the 16th century.

All linguistic processes could not but influence the culture of the language. The reign of Elizabeth I Tudor is the time of the development of culture, including the dramatic theater, which was represented by the largest playwright of the 16th century. William Shakespeare. William Shakespeare, along with such writers as Edmund Spenser, Christopher Marlo, Philip Cindy, created a completely new literary English language. Thanks to the influence of foreign words, the English language became more versatile and interesting. A distinctive feature of William Shakespeare's work is that the playwright used not only narrow and professional terms, but also words used in common speech, since not only rich aristocrats, but also common people came to the theater.

Thanks to William Shakespeare, the English language was enriched with various nouns that appeared due to the synthesis of words, with the addition of suffixes and prefixes. A striking example of this are the words that are used very widely in the modern lexicon.

These words include: "addiction”, "belongings", etc. William Shakespeare conducted language experiments, thanks to which the phrases became softer, more poetic. An example of this is the phrase “a heaven-kissing hill”. By etymology, this phrase sounds more poetic than “a hill kissing heaven”.

Thus, we can conclude that during the reign of Queen Elizabeth I Tudor, the English nation and the English language were in the process of their development and final formation. Thanks to various internal and external political processes, the English nation and the English language developed, transformed, and acquired features that have remained in modern English society and the English language. Thanks to the great playwrights, one of whom is William Shakespeare, the English literary language has become richer, many words have replenished not only the literary, but also the spoken language, which makes modern English one of the most popular and studied languages in the world.

РУДКОВСЬКИЙ Євгеній Андрійович
студент 1 курсу
факультету тваринництва та
водних біоресурсів,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – старший викладач
СИРОТІНА Олена Олексіївна

ENGLISH AS A MEANS OF COMMUNICATION

For the last hundred years, English has secured the status of one of the main languages of our planet. For millions of people and dozens of countries, English has long been native.

Among all languages, English has become the main way of communication between different countries due to its historical spread over a fairly large area. Also, compared to other languages, English is quite easy to learn. This is why English is compulsory in many schools around the world. It is a wonderful language bridge. When two people who speak different languages meet, very often the common language they use to communicate with each other is English.

The English language is of great importance in the life of society, because perfect command of the language allows for free dialogue and communication between different cultures around the world. Today, everyone knows that English is one of the languages that everyone needs to know in order to be able to function actively in today's world – whether for travel, work, access to information or entertainment. Modern education requires knowledge of a foreign language, as it is an important component of the formation of human personality.

The ability to use English allows both young minds and adults to demonstrate their knowledge to the world. Whether you started learning English as a child or much later, being able to use English skills effectively remains a great asset, especially in the workplace. Most employers need people with a variety of excellent communication skills that will allow them to interact with customers and employees.

Language really has a great power that no other tool can have. It is our main means of expressing our views and ideas to others, and the role of English in this is probably the most important of all languages. People from all over the world can find common topics in interviews, learn a lot about foreign countries and their culture, everyday life.

Learning English is popular for business, commercial and cultural purposes, and especially for online communications around the world. In many information and technology fields, English is widely used and has long been recognized as standard.

Knowledge of English is something that everyone should not only learn, but also that they need to constantly improve. To improve their skills, many people start reading books in English and speaking to native speakers. The benefits of such communication and self-development, whether in the business environment or on the Internet, will have a positive effect on you in one way or another, and you will be able to find common ground with anyone.

САУХ Діана Валеріївна,
студентка 3 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво - доцент **СИДОРУК**
Галина Іванівна

ЛАТИНСЬКІ ЗАПОЗИЧЕННЯ В АНГЛОМОВНИХ МАТЕРІАЛАХ З МІЖНАРОДНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Термінологія міжнародної діяльності є важливим засобом конструювання відповідних матеріалів, інструментом вираження змісту понять міжнародної діяльності. Терміни міжнародної діяльності як вербальні визначення міждержавно-правових понять, за допомогою яких виражається та закріплюється зміст міжнародних документів держави, мають винятково велике значення при формулюванні відповідних ухвал. Вони сприяють досягненню максимальної лаконічності тексту, його точності й ясності. Англійська термінологія міжнародної діяльності сформувалася як система у процесі тривалого історичного розвитку. Пройшовши тривалий і складний шлях становлення, вона нині є сформованою терміносистемою, що задовольняє комунікативні потреби міжнародників і політиків. В термінології найвиразніше виявляється вплив греко-латинських запозичень. Джерела виникнення термінології міжнародних відносин поділяють на чотири типи: 1) класичні мови – латинська й грецька, які стали базою для багатьох термінологічних систем (з латинської мови запозичені такі терміни: віктимологія (victima – жертва та грец. logos – вчення); делікт (delictum – провина, злочин); експертиза (expertise, від expertus – досвідчений), кодекс (codex – книга); кримінологія (crimen, criminis – злочин та грец. logos – слово, вчення); легітимність (legitimus – законний, правомірний, згідний із законами; з грецької мови запозичені такі терміни: дактилоскопія (daktylos – палець та skopeo – дивлюся) – вивчення папілярних візерунків фаланг пальців рук з метою криміналістичної ідентифікації особи людини; діаспора (diaspora – розкидання, розсіяння); зона (zown – пояс); клептоманія (klepto – викрадаю та mania – пристрасть) – хворобливе прагнення здійснити крадіжку;

Термінологічні одиниці надходять до мови різними шляхами. Термінологічний словотвір міжнародних термінів в англійській мові здійснюється за такими напрямами: морфологічний і неморфологічний. Суть морфологічного способу словотворення полягає в поєднанні твірного елемента (твірної основи чи слова) та словотвірного афікса (суфікса, префікса). У морфологічній структурі термінів, утворених шляхом афіксації, органічно закладені основи структурної систематизації, що має першочергове значення для термінології. Для утворення нових назв цим способом термінологія слугує

певним арсеналом словотвірних афіксів і моделей, які певним чином вказують на місце того чи іншого терміна в терміносистемі. В англійській термінології морфологічний спосіб словотворення є надзвичайно продуктивним. До афіксального словотворення належать терміни, утворені способом префіксації (an + hydrous, bio + sphere, infra + structure, thermo + meter), суфіксації (flor + al, mamma + ry) або парасинтезу, тобто префіксально-суфіксальним способом (hydroponic). Найпоширенішим способом словотворення термінів є афіксація, більша кількість термінів утворені префіксально-суфіксальним способом. Для утворення термінів, які стосуються певної частини мови, використовується ряд суфіксів, які в межах цієї частини мови становлять лексико-семантичні групи слів. Суфікс є основним показником приналежності терміна. Не всі суфікси мають однакову частоту вживання. Найбільш розповсюджені суфікси *-tion, -ing, -ment*. В українській мові в цій предметній області переважають наступні греко-латинські афікси: *авто-, архі-, гідро-, синхро-, ультра-, полі-, про-, пост-, анти-, прото-, агро-* та багато інших, або суфіксів *-ція, -ізм, -іст*. Усі ці терміноелементи є цілком продуктивними та мінів.слугують для створення нових термінів. При утворенні термінів використовуються в більшості випадків наступні префікси: *a-/an-, anti-, de-, dis-/dys-, exo-, ecto-, endo-, hyper-, hypo-, ana-, apo-*. Відповідно до семантичних ознак та функцій префіксів, а також співвідносних з ними похідних основ усі префікси можна поділити на три групи: префікси на означення антонімічних (протилежних) понять, на означення інтенсивності ознаки або неповноти ознаки. Префіксальний спосіб творення нових термінів характеризується приєднанням префіксів, що несуть різне смислове навантаження.

САФОННІКОВА Тетяна Олександрівна,
студентка 1 курсу
факультету агротехнологій та екології,
Таврійський державний
агротехнологічний університет імені
Дмитра Моторного
(м. Запоріжжя, Україна)
Наукове керівництво – доцент
ПОПРАВКО Ольга Вікторівна

РОЛЬ СВЯТА У СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Однією з ключових проблем державного управління упродовж усієї історії становлення державності є процес комунікації, яка б налагоджувала зв'язки всередині суспільства та забезпечувала формування загальних порядків, правил та ідентичності. Для задоволення саме цієї потреби у великих об'єднаннях індивідів починає формуватися спільна мова, релігія, ідеологія і т. п., що створює структуру суспільства і забезпечує інтеграцію різних племен у єдину систему – державу.

З появою держави почали змінюватись структура й формати комунікації, створюючи новий устрій, структуруючи суспільні відносини та формуючи державну ідентичність. Ускладнення державного устрою суспільства обумовлює необхідність створення нових каналів взаємодії, які б мали не лише масовий характер, але й були диверсифікованими залежно від особливостей соціальних груп. На наш погляд, одним із ефективних каналів державної комунікації є свято.

Свято покликане задовольнити будь-яку потребу суспільства, будь-який його запит [1, с. 123]. Власне саме святкування може відбуватись у різних форматах і використовувати безліч засобів для передачі повідомлення або носіїв

ідей свята. Багатоманіття форм допомагає їм краще підлаштовуватися до системи фільтрів тієї чи іншої культури, що сприяє формуванню довіри до заходу, у результаті чого повідомлення буде сприйняте його учасниками. У просторі свята носіями інформації можуть бути як практики, до яких вдаються люди в ході святкування, так і атрибути цих святкових дат (символи свята, що відображають його ідею). Виходячи з цього, можемо говорити, що практики та атрибути святкування, які найчастіше використовують індивіди, можуть бути показниками того, наскільки люди визначають свою ідентичність, приналежність до певної культури. Водночас, у будь-якій формі інформація про святкову подію допомагає зберігати інформацію про подію (теле- і радіопередачі, книжки), доносити її широкому загалу у різних часових і просторових умовах (кінофільми, паради) і бути простими у сприйнятті (гасла, масові гуляння).

Святкування, безумовно, є формою подієвого піару, оскільки природа їх появи є штучною (вибірковість при виборі історичної події та проведення всіх заходів і медійних акцій), а більшість святкових практик мають театралізований характер (є підготовлений сценарій та емоційне тло). Святкова дата також відповідає завданням подієвого піару завдяки конструюванню тематичного порядку й порушенню звичного ритму життя.

Під час проведення святкових заходів часто використовують технологію подачі повідомлення make sense. Інформація, як і сама історична подія, на честь якої встановлено святкову дату, попередньо піддаються інтерпретації, щоб викликати у реципієнтів емоції, а не змушувати їх самостійно аналізувати факти. Завдяки тому, що багато людей відчувають подібні емоції під час святкування, у них починає формуватися почуття приналежності до певної великої групи – суспільства, нації. Можемо припустити, що такі колективні практики, спільні емоційні переживання та спогади можуть мати зв'язок із почуттям приналежності до нації, до держави, а отже, відчувати себе частиною громадянської ідентичності.

Підсумовуючи, зазначимо, що свята здатні вбудовувати людей у календар, визначати «шаблони» мислення та залучати їх до святкових ритуалів, закріплюючись у масовій свідомості й формуючи культурні традиції. Відповідно, при зверненні до історичних подій, які послужили підставою до святкування, державні органи мають можливість обґрунтувати створену систему ідей та цінностей і показати свою ефективність, збільшуючи у такий спосіб лояльність до себе.

Література

1. Поправко О. В. Свято як соціально-культурний феномен: функціональний аналіз. *Гілея: науковий вісник*. 2019. № 142 (2). С. 121–125.

СЕВЕРІНОВА Софія Олександрівна,
студентка 3 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент
РУБІНСЬКА Броніслава Іллівна

КАНАДСЬКИЙ ВАРІАНТ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

На парі мовознавства нам сказали що мова це живий організм, який народжується, розвивається та помирає. Разом з тим він постійно змінюється і

вдосконалюється, з часом додаються діалекти, утворюються нові акценти. Загалом основні відмінності між варіаціями полягають у мовленнєвій різниці, її мелодійності, наспівності або ж у її ритмічності. За цими ознаками поділилися основні діалекти англійської мови: британський, американський, австралійський, ірландська, канадський.

Канадський варіант змішує за собою американський та британські діалекти, традиції правопису британської англійської мови та американського варіанту англійської мови особисто, що значно впливає на лексику і фонетику канадської англійської мови. І вже набагато меншою мірою, англійська мова в Канаді схильна до впливу інших мов, серед яких центральне місце займає французька мова (друга державна мова Канади).

Багато філологів відмічають той факт, що канадську англійську європейцям легше сприймати на слух. Ця думка базується на тому, що в США сильно ріже слух так зване "рикання" в мовленні через які мовлення звучить так, ніби в ньому відсутні закінчення. Англійська мова в Канаді відрізняється відсутністю ковтання закінчень та "мовної гумки". Темп та швидкість мовлення роблять її більш простішою для сприйняття.

Що стосується словникового запасу, канадська англійська набагато ближче до американського, ніж до британського варіантів, хоча невеликий набір унікальних канадських слів показує, що канадська англійська це не просто суміш данних форм. У лексиці англійської мови Канади є особлива група слів під назвою канадизми, які вплинули на становлення специфіки мови. Власне канадизми–це локально-марковані елементи сучасної літературної англійської мови в Канаді, які вперше виникли в Канаді і не ввійшли до складу загально англійської лексики До них відносять ті лексичні одиниці, що входять до складу територіальних діалектів, професіоналізмів або сленгу, а тому вони знаходяться за межами літературної мови. Серед таких канадизмів можна виділити: dew–worm – земляний черв'як(територіальних діалект), bobbing – спосіб транспортування колод на санях (профессіоналізм), oatmeal savage – шотландець (сленг).

Отже, канадська англійська є дійсно повноцінним національним варіантом англійської мови, який характеризується наявністю абсолютних та часткових канадизмів–слів та стійких словосполучень, канадського походження. Канадський варіант англійської мови є результатом різних історичних довготривалих процесів розвитку мови, що відбувався під впливом американської та британської англійської. Значною мірою поява канадського виду англійської завдячує асиміляції груп іммігрантів із різних куточків планети. В силу історичних та лінгвістичних причин мовлення канадців у фонетичному аспекті більше наближене до американського варіанту, ніж до британського. Відомості про канадський варіант англійської мови у лінгвістичній літературі доволі незначні та несистематичні, а тому дослідження цього варіанту англійської є перспективним та необхідним.

СЕРЕДА Дарина Олександрівна,
студентка 3 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – старший викладач
РОЖКОВ Юрій Григорович

АНГЛІЙСЬКІ СКОРОЧЕННЯ В SMS

В сучасному світі люди частіше спілкуються через телефон, а саме через SMS. Маючи велику кількість інформації, ми хочемо поділитися нею якомога швидше, тому й починаємо скорочувати слова. Хорошим способом для цього є використання абревіатур. Але часте застосування скорочень в повідомленнях, і незнання їх ролі, може в кращому випадку викликати плутанину, а в гіршому – спричинити неприємності. Тож це питання є потрібним для розгляду, щоб не виглядати недолуго перед іншими людьми.

До прикладу неправильного використання скорочень можна навести такий діалог:

Mom: Adam, your uncle died today. LOL

Me: And what's funny here?

Mom: It's not funny, son!

Me: Mom, LOL means "laugh out loud."

Mom: Oh my God! I thought it meant a lots of love ... I sent it to everyone! I need to call everyone back…

Переклад

Мама: Адаме, сьогодні помер ваш дядько. ЛОЛ

Я: І що тут смішного?

Мама: Це не смішно, сину!

Я: Мам, ЛОЛ означає «голосно сміятися вголос».

Мама: О Боже! Я думала, це означає багато любові... Я розіслала це всім! Мені потрібно до всіх передзвонити…

Тут ми бачимо використання такої абревіатури недоцільним і щоб такого не повторилося потрібно вивчати це питання.

Існує величезний перелік таких скорочень і на деякі з них я б хотіла звернути увагу та зазначити їх правильний переклад.

1. 2night (tonight) - сьогодні ввечері

Цифра «2» часто замінюється на «to» або «too» під час текстових повідомлень. Наприклад, «2moro» (tomorrow - завтра) і «G2G» (go to go - потрібно йти).

2. CYA (see ya) - до зустрічі

«C» часто використовується як замінник «побачимось», наприклад «CYT» (see you tomorrow - побачимось завтра) і «CU» (see you - побачимось).

3. IDK (I do not know) - я не знаю

Також є подібні абревіатури, які включають «DK» (don’t know - не знаю) та «IDC» (I don’t care - мені все одно).

4. GB (good bye) – бувай, до зустрічі

5. 4u (for you) – для тебе

6. Nm (nevermind) – не зважай

7. No1 (no one) – ніхто

8. W/o (without) – без
9. MMB (message me back) – відпиши мені
10. GJ (good job) - хороша робота

Людина, яка не розуміється в абревіатурах, може зовсім не зрозуміти про що йде мова. А це дуже важливо тому, що скорочення настільки влилися у нашу реальність, що цілком комфортно почувають себе не тільки у віртуальному, але й реальному житті. Коли ми їх икористовуємо, то варто зважати на доцільність, враховуючи, чи це ділове листування, пост у Твіттер чи просто розмова з другом. Також потрібно пам'ятати , що не варто зловживати скороченнями тому, що їхня ціль – це спростити переписку, а не ускладнити її.

СИЛЕНКО Зоя Віталіївна,
ГРУДІК Марія Віталіївна,
НОВОСЕЛЕЦЬ Наталія Олександрівна,
студентки 1 курус
факультету ветеринарної медицини,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – старший викладач
СИРОТІНА Олена Олексіївна

THE IMPORTANCE OF THE ENGLISH LANGUAGE IN THE MODERN WORLD

Language is important because it's one of the main ways to communicate and interact with other people around us. It keeps us in contact with other people. English language is an example for the importance of a language because it is the international language and has become the most important language to people in many parts of the world. It is most widely used in communicating around the world, Also it is spoken as the first language in many countries. English is playing a major role in many sections like education, medicine, engineering and business. There are many reasons that makes English is the most important language in the world.

English is a vibrant and international language with twenty percent of the world's population speaking English as native, second or foreign language. In addition to its status as a mother tongue in many countries, global use of English is growing for communication among speakers of other languages in places where English is not the majority language. Non-native speakers (950 million) outnumber native speakers (430 million) by more than two to one.

If your ambitions lie in science or medicine, you can't neglect English either. Much of the technical terminology is based on English words, and if you want to learn about the latest developments and discoveries from around the world, you'll read about them in journals and research reports published in English, no matter whether the scientists who wrote them are from China or Norway. And, of course, with good conversational English, you'll be able to network and make important contacts at conferences and seminars.

English also opens doors in the academic world. Of course, if the best program in your field is in an English-speaking country, English will give you the opportunity to study with the top scholars. Western universities are attracting more and more visiting scholars, students and professors from all around the world, and their common working

language is English. As well as studying and teaching, attending international conferences and publishing in foreign journals are some of the key steps to success in academia. In order to speak at these conferences or publish in these journals, excellent English is essential.

More and more people from non-English speaking countries start learning the language and using it in their daily life, business and travelling. Tourism development has contributed much to English becoming the universal means of communication.

ТАРАСЮК Яна Русланівна,
студентка 1 курсу
факультету ветеринарної медицини,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – старший викладач
СИРОТІН Олексій Сергійович

АНГЛІЙСЬКА МОВА ЯК ЗАСІБ КОМУНІКАЦІЇ У НАУКОВІЙ СФЕРІ

Актуальність знання англійської мови, що у наш час є мовою міжнародного та професійного спілкування. У процесі вивчення будь-якої іноземної мови, а при вивчені англійської зокрема ставляться такі цілі:

- отримання інструменту для вільного використання професійної літератури;
- вміння отримувати необхідну та професійно значиму інформацію з оригінальних джерел;
- вміння подати отриману інформацію коротко у вигляді резюме або з подальшим детальним аналізом порушених проблем у вигляді звіту, повідомлення чи доповіді;
- вироблення навичок письмового перекладу оригінальної літератури за фахом з іноземної мови українською; Вироблення навичок практично вільного спілкування на професійному рівні.

Для того, щоб іноземна мова стала справді надійним помічником у професійному спілкуванні, здійснюється певна послідовність у мовній підготовці. І, якщо на початку підготовки лексична та граматична робота з навчальними текстами носить констатуючий характер, то поступово вона має набувати відтінку аналізу. Паралельно доцільно організовувати роботу з періодикою.

Систематична робота з періодикою за спеціальністю залучає учнів до останніх досягнень у їхній спеціальності, привчає користуватися та цікавитися спеціальною літературою, підвищує значущість мови в їхніх очах, сприяє зростанню знань, умінь та навичок перекладу та усного мовлення та готує до оволодіння мовою професії.

Головною передумовою вирішення нерозривно пов'язаних між собою завдань оптимізації професійного спілкування та інтенсифікації навчання іноземних мов є поєднання теоретичних результатів мовознавчих досліджень із практикою – насамперед із викладанням «мови для спеціальних цілей». Головним завданням є розвиток комунікативної здібності, тобто. навчання мови як реального засобу спілкування між фахівцями різних країн, причому спілкування як у письмовій формі (пошук інформації через книги, статті, тексти), так і у формі безпосередніх усних контактів (доповіді, лекції, дискусії тощо).

Навчання «мови для спеціальних цілей» передбачає її використання як надійного «інструменту» у своїй професії.Професійне навчання тільки тоді буде продуктивним, коли носій повною мірою володіє метамовою своєї спеціальності, коли в основу спілкування покладена єдина система понять, яка відображає метамову.

Загалом можна говорити про загальнонаукову лексику як складову основу будь-якого наукового тексту взагалі. Численні дослідження показали, що граничні синтагматичні одиниці мають здатність до регулярного відтворення у текстах різних авторів, тобто. мають стійкий загальноприйнятий характер. Незважаючи на те, що основу наукових статей за спеціальністю складають характерні для наукової сфери спілкування стилістично нейтральні словосполучення та граничні синтагматичні одиниці, у них нерідко є ціла низка виразів індивідуально-творчого характеру.

Для того, щоб врахувати професійні потреби навчання мови спеціальності, необхідно приділяти велику увагу різним видам читання. Під час навчання читання якісно новим, вищим етапом є перехід від занять за підручником до роботи над неадаптованою літературою за фахом. У загальному масиві професійно орієнтованих публікацій виділяються статті, огляди, монографії та підручники, але найбільш інформативним видом публікацій є стаття.

Найчастіше ті, хто вивчає іноземну мову, стикаються з нижчепереліченими проблемами, з якими повинні вчити справлятися викладачі:

- визначення типів речень та здійснення при перекладі загальної розбудови структури речення, використання поділу або об'єднання речень як прийому перекладу;
- смислове членування речення;
- використання антонімічного перекладу;
- переклад неологізмів та безеквівалентної лексики;
- синонімія термінів;
- імпліцитні багатокомпонентні терміни;
- смисловий розвиток під час перекладу;
- лексико-граматичні трансформації (перестановки, заміни, додавання та опущення);
- передача модальності у перекладі;
- експресивно-стилістична адаптація тексту перекладу;
- контекст під час перекладу.

УСИК Єлизавета Ігорівна,
студентка 1 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Науковий керівник – доцент **СИДОРУК**
Галина Іванівна

ІДІОМА ЯК СТИЛІСТИЧНИЙ ЗАСІБ В ХУДОЖНІХ ТВОРАХ

Кожна мова має унікальні фрази, які неможливо зрозуміти дослівно. Навіть коли відомі значення всіх слів в фразі, загальне значення може бути не вірне. В англійській мові такі фрази називаються ідіомами. Зазвичай значення ідіоми

цілковито відрізняється від значення слів, що входять до неї. Ідіома *a piece of cake* дослівно перекладається українською *шматок торту*, а переносне значення цього виразу *дуже легкий, легко здійсненний*. В реченні *The exam was* ***a piece of cake*** йдеться про *іспит, що був дуже легким*.

Основне призначення ідіом – робити мову виразнішою, своєрідною, влучною, додати пікантності та позбавити банальності. В англійській мові ідіоми зустрічаються скрізь. Аби вживати такі вирази правильно, потрібно вміти їх розуміти. Ми не перекладаємо ідіоми дослівно. Порядок слів в ідіомі та структура зазвичай не є гнучкими. Отже, ідіому потрібно запам'ятовувати з правильним порядком слів і відтворювати без змін. Ми не можемо сказати: *You've got a golden heart*, правильно буде сказати *You've got a heart of gold (У тебе золоте серце).* Ідіоми є засобом образності в мові. Письменники часто вживають такі вирази в своїх творах. Якщо когось важко обдурити, можна сказати *I've got your number* або *I see right through you*. За допомогою ідіом автор може вказувати походження героя, бо його слова *down yonder* вказує на те, що він з Півдня. Письменник може використовувати ідіоми для вираження ставлення одного персонажу до іншого: шанобливо чи жартівливо сказати *kicked the bucket* означає, що людина померла. Також ми можемо сказати passed away, що є більш делікатним способом сказати про смерть. Ідіоми також застосовуються для привернення і зосередження уваги на тексті. Вони викликають в читачеві певні візуальні образи, що допомагає уявити сцену з твору. Ідіоми можуть виступати як евфемізми, що дозволяє автору обговорювати незручні теми. В РОМАНІ Ч. Діккенса «Різдв'яна пісня» розповідається про зустрічі Скруджа з привидами минулого, теперішнього та майбутнього Різдва. Перед цим його відвідує привид його покійного партнера Джейкоба Марлі. Багато доказів свідчать про його смерть. Речення *Old Marley was as dead as a doornail* – підтверджує смерть Марлі, порівнюючи його з дверним цвяхом (dead as a doornail), який є сірим і без ознак життя.

Ідіоми також мають відношення до сленгу, що відноситься до різних *інсайдерських* ідіом молодих людей. Сленгові терміни – це просто ідіоми, які вказують на приналежність до певної популярної культури. Пісня *Night Owl* була спочатку написана Дж. Тейлором, але записана багатьма іншими виконавцями, включаючи *Little Big Town* і К. Саймона. *Нічна сова* – це ідіома на позначення тих, хто любить нічні прогулянки чи веселощі (як сова). Однак більшість людей не усвідомлюють, що ідіома *нічна сова* насправді була вперше використана В. Шекспіром.

Класифікація ідіом з урахуванням стилістичного забарвлення

Нейтральні	103	69.9%
Літературні	2	1.35%
Неформальні	24	16.2%
Несхвальні	2	1.35%
Вульгаризми	1	0.675%
Евфевізми	8	5.4%
Гумористичні	2	1.35%
Прислів'я	4	2.7%
Застарілі	2	1.35%
Разом	148	100%

В таблиці перше місце посідають нейтральні ідіоми, вони можуть вживатись в будь-якій лінгвокомунікативній ситуації без урахування стилістичних маркерів. Далі ідуть літературні ідіоми, яким властиве обмежене коло застосування. Це так звані *bookish words*. Особливе місце посідають вирази

розмовного прошарку, в багатьох джерелах позначені як неформальні. Отже, за неформальними ідіомами йдуть несхвальні. Вони хоч і виражають негативне ставлення мовця у неформальному спілкуванні, але мають сильне емоційне забарвлення. На відміну від них, вульгаризми слугують для комунікативного втілення яскравих емоцій, але вважаються грубими, неввічливими та небажаними для використання у звичайному мовному середовищі. Для втілення неприйнятного, неприємного або загрозливого для мовця у ввічливій формі застосовуються евфемістичні ідіоми. Наступними в таблиці зазначені ідіоми гумористичного характеру, які використовуються з метою досягнення гумористичного ефекту. Останні місця таблиці за кількісними показниками займають прислів'я та застарілі фразеологізми, адже вони або не мають однозначності або майже не вживаються в сучасній англійській мові.

Література

1. Сидорук Г.І. (2016). Вступ до перекладознавства: навч. посібник (англ. мовою). Київ, Конкорд. 328.
2. https://literaryterms.net/idiom.

ХМАРУК Андрій Ігорович,
студент 1 курсу
факультету агротехнологій та екології,
Таврійський державний агротехнологічний
університет імені Дмитра Моторного
(м. Запоріжжя, Україна)
Наукове керівництво – доцент
ПОПРАВКО Ольга Вікторівна

СВЯТО В КУЛЬТУРНО-КОМУНІКАТИВНОМУ ПРОСТОРІ СУЧАСНОГО МІСТА

Однією з найважливіших функцій міста є організація його соціального та культурного простору. Реалізація цієї функції значно ускладнена тим, що місто є простором, у якому співіснують та взаємодіють представники різних соціальних і професійних рівнів, різних народів і культур, які дотримуються різних традицій, поглядів і цінностей. Цим ускладнюється процес побудови комунікації.

Відомо, що сутнісною характеристикою людини є соціальність. Людині необхідне суспільство і, не менш важливе, розуміння власного місця і ролі у цьому суспільстві. Від усвідомлення й відчуття свого місця значною мірою залежить її задоволеність життям. Однією з подій, що сприяє цьому, є свято [1].

Як засвідчує історія людства, свято з початку свого виникнення є подією колективною. Воно змушує людей переживати колективне єднання та спілкування, у яких виражається загальний настрій. Сценарій свята вимагає постійної комунікації його учасників, адже від них залежить ступінь занурення у сутність ідеї свята, ступінь співпереживання у межах цієї події та ініціації особистості. Гарно організоване свято покликане подолати відмінності між різними верствами населення і створити у своєму просторі такі соціальні ролі, які б відповідали ідейній спрямованості святкової події і водночас надавали можливість для образно-символічних комунікацій.

Загалом у святковій комунікації беруть участь ведучі, актори-виконавці та безпосередньо публіка. При цьому роль ведучих залишається відносно постійною, а між акторами та публікою відбувається безперервна взаємодія, причому у різних векторах. Перший вектор (по вертикалі) – це комунікація між акторами та глядачами,

що вибудовується у вигляді художніх образів акторів. Особливістю цієї комунікації є неможливість реципієнта інформації відмовитися від подальшого процесу комунікації – зворотна реакція є обов'язковою умовою. Другий вектор (по горизонталі) – процес комунікації між глядачами, що об'єднує їх у певні групи, які упродовж свята можуть змінюватись як кількісно, так і якісно.

Висвітлюючи питання комунікацій у святковому просторі не можна не згадати такий компонент свята, як цінності. Саме загальні цінності можуть стати потужним спонуканням до зближення та асиміляції людей у будь-якій ситуації, а тому важливо використати цей факт під час проектування міського свята. Адже для мешканців саме по собі місто – це вже культурна й історична цінність, яка може стати основою для згуртування у просторі свята. Не менш важливим є усвідомлення того, що жителі міста також є цінністю, тому що саме соціум формує мешканця міста, впливає на його розвиток та благополуччя. Символічно-мовні та культурні комунікації, що формуються в межах проектування свята, мають поєднувати у собі ці дві цінності.

Отже, головною вимогою соціолінгвістичних комунікацій у просторі свята є їхня правдивість, щирість, чесність, що у свою чергу має викликати довіру населення до них. Цієї вимоги необхідно дотримуватись при створенні проекту свята, адже саме від неї залежить його успішність в цілому.

Література

1. Поправко О. В. Філософське осмислення свята як феномену культури. *Філософські обрії*. 2016. Вип. 36. С. 142–152. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FiloFilo_2016_36_16.

ЧЕПУРНИЙ Дмитро Олегович,
студент 1 курсу
факультету ветеринарної медицини,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво - старший викладач
СИРОТІН Олексій Сергійович

ORIGIN OF ENGLISH LANGUAGE

English today is an international language. But few pay attention to its origins. Why is English the way we know it? As you know, English belongs to the Indo-European language family, the Germanic group. Then why does English sound different from German and Scandinavian. And why at the same time it has much in common with the Romance languages (Spanish, French) and has scanty remnants of the Celtic language. The answers should be sought in history and linguistics.

In the middle of the 5th century, Britain was a Roman province. However, the evidence available to us suggests that Britain has never been so completely Romanized as some other provinces, such as Gaul. In addition, late Roman Britain was a linguistically complex area where at least four and possibly more different Celtic languages were spoken. Various German settlers came to this mixture of language varieties. It is traditionally said that they came from the English, Saxons and Utes, who spoke varieties of West German. migration was not peaceful: the early agreement that Saxon mercenaries would provide protection in exchange for food or money broke down, and the Saxons turned against their British masters. Whatever the truth of this story, this conflict has led

to the possible depopulation of parts of eastern Britain and the replacement of this population by West German settlers. This depopulation could have several causes:

1.The Angles, Saxons, etc. actively killed the Britons in what amounted to a genocide;

2. The Angles, Saxons, etc. ethnically cleansed the Britons from the parts of eastern Britain that they settled, forcing them westward into Wales, Cornwall and across the sea into Brittany;

3. The indigenous population suffered from some other crisis event, such as plague or famine. We know that the Plague of Justinian occurred (ca. 540s) during the later part of the time of migration (ca. 450-600) and reached almost every corner of the former empire. If this plague killed as many people in Britain, percentage-wise, as it did in the Mediterranean Basin (30-50%), it would have left the Britons very vulnerable to the further encroachments from Anglo-Saxon settlers who continued to arrive throughout this period.

Among the words of the active vocabulary of modern English we find such borrowings from the Celtic language as bald, bard, bin (box), bog (swamp), doe (female deer), gull (seagull), loop, etc.From other Celtic languages, words such as crowd, flannel (a type of cloth) are borrowed from Welsh; clan, loch (bay), slogan, whiskey - from the Gaelic language; shanty (hut), Toru (conservative) - from Irish.

In XI century, the last king of England, Edward the Confessor of the Wessex dynasty, dies. He used the absence of an heir as a diplomatic instrument promising the throne to different parties throughout his reign, including Harold Godwineson, later Harold II, the powerful earl of Wessex. The exiled Tostig, who was Harold's brother, and Harald III Hardraade, king of Norway, also had designs on the throne and threatened invasion. Edward from his deathbed named Harold his successor on January 5, 1066, and Harold was crowned king the following day. However, Harold's position was compromised, according to the Bayeux Tapestry and other Norman sources, because in 1064 he had sworn an oath, in William's presence, to defend William's right to the throne. The result was a war that went down in history as the "Norman Invasion". The decisive battle was the Battle of Hastings on October 14, 1066. From the name we see that William became the carrier and the Norman (French) elite came to England. This meant adding a large amount of French and Latin vocabulary to the English language previously spoken there. Today this language is called "Old English", the language of "Beowulf".

After the Norman Conquest, it has been estimated that approximately nine percent of the English vocabulary had been derived from French but has increased to about 21 percent. Most of the vocabulary was considered 'exotic', as it was used in exclusive circles when dealing with matters of law, the church, and the running of country estates. Changes that happened in the social life effected the words that are related to the government and administration, fashion, food, ways of social life, art, learning and medicine, and other areas of everyday life. As the two systems came together, it led to the formation of synonymic pairs. This is particularly clear in the case of words denoting animals. As the Anglo-Saxon were mainly breeding domestic animals. The name of the animals were from Germanic origin (e.g. calf, cow, ox, sheep, swine, etc.). The upper class of society introduced additional words of vocabulary that denote animal products that they enjoyed feasting such as bacon, beef, mutton, pork, veal, etc. Many German words and earlier borrowings were replaced by Norman synonyms, and later on they were either replaced by French borrowings, or were subjected to semantic changes. The English alphabet had twenty-five symbols at the beginning of the period 1170-1370. By the end of this period, twenty-seven symbols existed. Those symbols

which had ceased to exist had been a part of the OE alphabet, while the symbols appearing later followed the Norman-French custom.

ШЕПЕТА Катерина Юріївна,
студентка 1 курсу
факультету тваринництва та
водних біоресурсів,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво - доцент **ТЕПЛА**
Оксана Миколаївна

ЕТИМОЛОГІЯ СЛІВ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Вивчаючи іноземну мову, ми нечасто розмірковуємо над тим, як слова, що їх ми вживаємо, виникли, і як їх значення поступово змінювалися. Завдяки такій науці як етимологія ми маємо змогу дізнатися про походження слів.

Найбільш прикметною характеристикою лексичного складу англійської мови є змішаність за походженням. На думку багатьох лінгвістів, суттєвий вплив на формування англійської лексики мала французька мова. Однак це твердження стосується лише словникового складу, оскільки граматична та фонетична системи англійської мови відзначаються стабільністю і не піддаються впливу інших мов. Щоб зрозуміти природу і сутність слів англійської мови та її розвиток загалом, потрібно вивчати походження її різних шарів, історичні обставини появи слів, порівняти важливість питомих і чужомовних елементів у збагаченні словникового складу англійської мови.

Англійські слова питомого походження здебільшого складаються із давніх елементів – індоєвропейських, німецьких та західно-німецьких. Зберігається основний склад давньоанглійських слів, хоча багато з них вийшли з ужитку. Коли ми говоримо про роль питомих складників у словниковому складі англійської мови, мовознавці зазвичай звертаються до невеликої частини англо-саксонських слів, які становлять 25-30% від загального словникового складу.

Майже всі слова англосаксонського походження належать до таких семантичних груп: допоміжні та модальні дієслова, прийменники, числівники, сполучники). Іменні частини мови англо-саксонського походження позначають частини тіла (head, hand,), членів родини та родичів (father, mother), явища природи й планети (snow, frost, sun,), тварин (horse, cow), якості та властивості (old, white), дії (do, hear).

Більшість питомих слів зазнали значних змін у семантичній структурі, і як наслідок стали багатозначними.

За свою історію англійська мова тісно взаємодіяла з іншими мовами, переважно з латинською, французькою та скандинавською. Значна кількість запозичень з цих мов історично зумовлена.

Отже, знання етимології слова дає змогу не тільки зрозуміти його значення, але й правильно вживати його в мові, поєднувати в реченні з іншими словами. Крім того, дослідження етимології певної лексеми підвищує мотивацію до вивчення іноземної мови.

ШУДИКІНА Анастасія Валеріївна,
студентка 2 курсу
гуманітарно-педагогічного
факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент
БОРЩОВЕЦЬКА Валентина
Дмитрівна

ОСОБЛИВОСТІ КАНАДСЬКОГО ВАРІАНТУ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Canadian English - назва різновидів, що становлять мовний варіант англійської мови на території Канади. Близький до стандартної англійської мови США. Вперше термін «канадська англійська» був запроваджений Арчібальдом Гейкі, який висловив свою думку про те, що канадський варіант англійської мови буде популярним у найближчі 100 років. канадська англійська – це суміш американської та британської англійської, до якої додано порцію французької мови, мови індіанців, а також сформовані жителями Канади стійкі вирази, які вживаються лише там. До слова, лексика має назву «канадизми» – лексико-семантичні варіанти слів, які не використовуються ніде, крім Канади. Канадський варіант англійської є незвичайним явищем. Його статус тривалий час залишався спірним. Він розглядався і як британська англійська, «забруднена» американською, і як американська англійська, і як гібрид британського та американського або сплав британського та американського, що має свої особливості. У пізніших дослідженнях поступово закріплюється точка зору на канадську англійську як на незалежний варіант, обумовлена, багато в чому, підходом до англійської мови Канади як позачасової освіти, тоді як діахронічний, еволюційний аналіз дозволяє отримати більш детальну картину та більш ґрунтовно визначити статус мовної системи.

Повні "канадизми" не мають аналогів в американській та британській англійській, наприклад, "longlinerman" - рибалка, "sault" - водоспад, "muskeg" - болото. Часткові «канадизми» можна зустріти англійською, але вони мають унікальне значення. Так, “band” – група індіанців, менша ніж плем'я, тоді як у стандартному англійському, це просто група людей. Запозичення прийшли з французької і стали вживатися у Канаді поруч із місцевою лексикою. Такі слова, як sagamite - суп з м'ясом і рибою, sastrugi - снігові замети, є загальновідомими

Усередині канадської англійської присутні діалекти, які використовуються в різних частинах країни, однак General Canadian є загальноприйнятим і найпоширенішим варіантом.

Варіанти канадської англійської мови в різних провінціях мають під собою певний ґрунт. Так було в Ньюфаундленді присутній «гнусовий» діалект, у Квебеку «офранцуженный», в Оттаві – сільський, т.к. історично тут селилися вихідці із Шотландії та Ірландії. Верхня Канада славиться своїм міським діалектом, що набув широкого поширення; Альберта урізноманітнила канадську англійську лексикою з нафтової промисловості, тваринництва, вирощування зерна. Арктична північ принесла в канадський діалект запозичення з мови інуїтів. З Ванкувера прийшли американізми, «вирощені» мовою корінного населення.

Більшість лінгвістів дотримується тієї точки зору, що за своєю фонетикою, лексикою та орфографією канадський варіант англійської мови займає проміжну

позицію між британською («оксфордською») та американською англійською, в якій найбільшою мірою виявляються риси американського варіанту, як тип вимови, званий General Американський (GA). Такий стан речей насамперед пов'язаний з цілою низкою соціокультурних факторів, що включають особливості географічного положення, історичного розвитку, політичного устрою, культурної та економічної політики. Можна виділити кілька основних історичних етапів розвитку канадського варіанта англійської. Канадці наполягають на тому, що їх варіант англійської мови має чіткі відмінності від американської та британської варіантів англійської мови, і це дійсно так.

На формування канадського варіанта англійської на ранній стадії його розвитку вплинули французька мова, мови американських індіанців. Таким шляхом потрапили до канадської англійської слова esquimaux, canoe, caribou. Багато слів увійшли в канадський варіант з лексикону торговців хутром і піонерів освоєння країни.

Люди, які живуть в інших частинах світу, часто сприймають канадську англійську як американську. Багато британців сприймають канадський акцент як американський. У той же час американці зазвичай розрізняють у промові канадців акцент, що нагадує британський. Коли, наприклад, канадець каже "out and about" [aut und ubaut], це може звучати як "oot and aboot" [u:t end ebu:t]. Так канадський варіант англійської розвивався в умовах впливу американської англійської - з одного боку, і британського варіанта – з іншого. Тому канадська англійська несе на собі відбитки обох мов – британської та американської.

ЯРЧЕНЯ Богдан Валентинович,
студент 1 курсу
факультету тваринництва та
водних біоресурсів,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – старший викладач
СИРОТІНА Олена Олексіївна

ENGLISH LANGUAGE IN OUR LIFE

English plays a key role in our educational system and national life. Proficiency in communicative English is essential because it can serve as a global language between two people from two different cultures for whom English is not their mother tongue. Globalization covers all aspects of life. Deep understanding is very important in every field.

English is the native language for more than 300 million people on our earth. English plays a special role in countries where it is recognized as an official language and is used as a means of communication. But nowadays it is widely used not only in those countries where it is a first language. There are also some countries (such as India, Singapore, Pakistan, the Philippines and some African countries) where English is an official second language and it is often used in mass media, courts, parliaments and universities. Today English is used almost everywhere. It is the language of banking and industry, computers and trade, technology and science. English as an international language helps people of different nationalities from around the world discuss politics or arrange business meetings. More and more people from non-English speaking countries start learning the language and using it in their daily life, business and travelling.

English language has become an important aspect of our life. The communication across the globe has become easier because of English. We learn English because we know that communication is very keen role in any field, whether it is business, medicine, transportation, technology, trade or marketing. English is globally accepted and known by all. Tourism development has contributed much to English becoming the universal means of communication. A good understanding of English will make it easier to travel around the world. English is a major international language for foreigners, so it is easy to get help and support in many parts of the world. After all, about one in five people know or understand at least a little bit of English—that's not true of any other one language. All travel booking sites you can find offer English as a booking option. It's also a good language for navigating airports and other transportation hubs. English is useful almost everywhere. Even if we are not actively working to improve our general understanding of English, it is helpful to remember some sentences in English before traveling.

If we know English, we'll be able to read many great works of literature in their original versions. Moreover, translations do not always capture the magic of great writers and poets like William Shakespeare. Next, most websites on the internet use English. Also, English is the main language of the media. More newspapers and books are written in English than any other language, and there are basically several English books and newspapers around the world. Indeed, it is so dominant in international communication that understanding this language gives we access to more information on almost any subject.

English language has become an important aspect of our life. The communication across the globe has become easier because of English. English is mandatory for daily life and the key to prosperity. English is highly essential now and, in the future, especially as a medium of communication between two cultures. English is used in different industries worldwide.

Anton DREIMAN,
assistant of Department of Romance and Germanic Languages,
National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine
(Kyiv, Ukraine)

FUNCTIONING OF STYLISTIC DEVICES AND EXPRESSIVE MEANS IN DIPLOMATIC COMMUNICATION

Diplomacy is a transhistorical phenomenon. We communicate in various personal and professional settings. Communication cannot be seen as the result of any unilinear process. Basic tenants of diplomatic communication such as tact and diplomacy are methods used to aid effective communication that simplifies the negotiation process. The modern world is characterized by the expansion of diplomatic and political ties, and therefore, the problem of compliance of diplomatic documents with stylistic norms is relevant.

Diplomatic communication is a stable system of status-role relations that have developed in the communicative space of the social institute of diplomacy. English-language diplomatic discourse is a mental-communicative interaction carried out in the institutional environment by speakers - professional diplomats from different countries and senders around the world in order to influence on the addressee.

Diplomatic language is a professional language that draws its language resources from natural language, as well as develops its characteristics in a certain community of speakers, oriented around the professional, functional, socio-economic or ideological field. The preparation of

diplomatic documents requires special attention, as every word and sentence must be carefully thought.

This scientific research deals with the specifics of linguistic and stylistic means, namely the use of epithets, metaphors, metonymy in English diplomatic documents.

Stylistic devices enhance the emotionality of expression, give expressiveness to the business style of documents in diplomatic communication, although it should be noted that the use of epithets is quite sporadic in diplomatic communication, and they are usually used to enhance courtesy of business correspondence, mainly in condolence letters, personal letters, etc., for example:

- *UNESCO expresses its **deep** regret at the passing of Abdoul Aziz Guissé, Director of Cultural Heritage of Senegal, in Dakar on 3 February 2022.*

https://whc.unesco.org/en/news/2407

- *We hold you close in our thoughts at this sad time. We're **deeply** sorry for your **profound** loss.*

In English-language diplomatic documents we partly observe metonymy when the names of countries, capitals, government agencies and ministries are used to indicate the state and its government:

- *The White House houses the executive office of the President, and serves as the President's residence.*

Metaphors are quite common and are used to express diplomatic expression, creating expressiveness and imagery:

- *The security of NATO's one billion citizens is the heart of the Alliance.*

https://www.stimson.org/2022/remarks-to-natos-operational-policy-committee-on-ukraine-human-security-and-protection-of-civilians/

The main functions of diplomatic discourse are the transfer of necessary information, the formation of values and attitudes, motivation to take the necessary action, influence to change motivation, attitudes, behavior, consolidation and maintenance of conventional relationships. The use of linguistic and stylistic means in diplomatic documents contributes to the implementation of all the above functions.

Prospects for further research are to study the specifics of the reproduction of communicative and pragmatic characteristics of English-language diplomatic documents.

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ПСИХОЛОГІЇ І ЛІНГВІСТИКИ У СЬОГОДЕННІ

БАШТОВА Катерина Анатоліївна,
студентка 3 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент
РУБІНСЬКА Броніслава Іллівна

ПОРІВНЯННЯ СУЧАСНОЇ НОРМИ ВИМОВИ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ ТА США

У світовій англомовній практиці, сьогодні, як відомо, розрізняють два поширені стандарти форм вимови: англійська британська й англійська американська. Термін «англійська американська» раніше вживався як неформальний фразеологізм, а

нині набуває офіційного статусу з відповідними нормами вимови, які використовуються як спосіб спілкування у Північній Америці (США), однак вважається варіантом англійської мови.

Британська англійська – це варіант вимови, яким користуються у Великій Британії і є прийнятим стандартом англійської мови у світі. Звісно, англійська сучасна й англійська XVI–XVIII ст. істотно відрізняються своєю вимовою. Відповідні зміни менше відбивалися на американській англійській, але з часом, (до XVIII ст.) все ж таки почали з'являтися значні відхилення американського варіанту від норм британської англійської.

Отже, англійська мова не має суворих стандартів, які обмежують її тільки однією загальноприйнятою формою. Саме це й сприяло появі відмінностей між британським та американським варіантами англійської, які умовно можна структурувати у три групи: 1) лексичні; 2) правописні; 3) граматичні.

Найяскравішою лексичною відмінністю у формах американської й британської англійської є **вживання різних слів для позначення ряду повсякденних понять**. До прикладу, у британській версії *уряд* – ***government***, по-американськи – ***administration***; картопля фрі у британців – ***chips***, в американському ж варіанті це слово означає звичайні чіпси. Для скибочок смаженої у фритюрі картоплі вони використовують інше визначення – ***french fries***. Метро по-американськи – ***subway,*** у Великобританії ця назва використовується в значенні «підземний перехід». Метро британці називають ***underground***..

Також існують відмінності у позначенні чисел. Зокрема число *256* у британському варіанті – two hundred and fifty six, а в американськоиу – *two hundred fifty six*. Однак найважливіша відмінність стосується письмового позначення дат – 14 лютого 2022 американці пишуть в незвичній нам формі 02/14/22, тоді як британці цю дату позначають 14.02.22.

Правописні відмінності охоплюють насамперед слова, які в класичній англійській закінчуються на – our, у американців часто скорочуються до – or: *colour – color* (колір). Слова з закінченням – yse в США прийнято закінчувати закінченням – yze: *analyse – analyze* (аналізувати). Загалом в американському варіанті практично всі невимовні літери прибираються зі слів, вони пишуться максимально близько до свого звучання: *theatre – theater* (театр). Американці також часто користуються тими розмовними формами, які абсолютно відсутні в британському варіанті. Зокрема це скорочення двох слів, до прикладу*: I gotta (I have (got) to* – Я повинен…); I wanna (I want to – Я хочу…) тощо. Існує також ряд слів, які по-різному пишуться в США та Великобританії. До прикладу: programme – program (програма); aluminium – aluminum (алюміній); analyse –analyze (аналізувати); catalog(ue) – catalog (каталог); centre – center (центр); skillful – skilful (майстерний); theatre – theater (театр); tyre – tire (шина) тощо.

Граматика британського й американського варіантів англійської мови не має особливих відмінностей. В основному це стосується використання часів, прислівників, форм деяких дієслів.

По-перше, в американській версії частіше використовується Past Simple, ніж Present Perfect, як у британців. Особливо це актуально, коли мова стосується якихось буденних речей. До прикладу, по-американськи: *He went home.* У британській версії вживається Present Perfect: *He has gone home*.

По-друге, наявна різниця у вживанні прислівників. Already, just і yet в британській інтерпретації використовують виключно спільно з Present Perfect: *He has just gone home*. В американській версії їх вживають також і з Past Simple: *He just went home*.

По-третє, в американській англійській використання неправильних дієслів (irregular) суттєво відрізняється від британської версії. Тут burn, learn і подібні до

них слова мають закінчення -ed, властиве для правильних дієслів (regular) – *burned, learned*. У британському варіанті для цих дієслів використовується закінчення -t: *learnt*.

Третя форма від get в американській версії – gotten. Її не використовують тільки в тому випадку, коли конструкція have got застосовується в контексті володіння чимось: *He has gotten a gold medal*.

По-четверте, для зазначення факту володіння чим-небудь за британськими нормами англійської використовується конструкція have got: *I have got a car*. Американський варіант допускає використання як have got, так і просто have: *I have a subcompact car. Have you got a car?*

Також для американської мови характерним є використання прислівників у середині речення, які ставляться найчастіше тільки перед допоміжними дієсловами, тоді як британці вживають їх після цих дієслів. До прикладу: *He drank a cup of tea quickly* (BrE); *He quickly drank a cup of tea (*AmE). Це правило застосовується і в тих випадках, коли допоміжних дієслів немає.

Відмінністю між нормами двох варіантів англійської є використання дієслова do. Британська версія вимагає його наявності в якості природного замінника змістового дієслова в реченні. Американський варіант, як правило, не використовує do в таких випадках, крім загальновживаних виразів: *May I have to help you with your quiz? You may do* (BrE); *You may* (AmE.)

В американському варіанті помітна також ще одна особливість – використання сполучника like замість as though/as if. Англійці ніколи не вживають такої заміни, оскільки вона вважається граматично неправильною, проте жителі США вважають за краще використовувати саме її: *She slept as if she were a log* (BrE); *She slept like a log sleeps* (AmE).

Щодо фонетики й вимови, то на слух американський акцент відрізняється від британського акценту насамперед тим, що звуки в ньому вимовляються більш різко і швидко. При цьому інтонація американців практично завжди залишається низхідною незалежно від типу речення – ствердного, питального, розповідного тощо. Британці ж забарвлюють кожен тип речень інтонаційно, тому на слух відрізнити використовуваний співрозмовником варіант англійської не так складно. Отже, фонетичні відмінності можна виділити в окремий блок:

Голосний [a] в американській версії вимовляється вище, ніж в британській;

Перед приголосними, а також після голосного в кінці слова [r] вимовляють без тремтіння язика;

[I:], [o:], [u:] розташовані перед [r], яке вимовляється без тремтіння, вимовляють з більш високим підйомом язика, ніж це прийнято у британців;

Дифтонги [ou], [ei] майже не проговорюються американцями: fate – [fe: t];

У більшості випадків поєднання [ju:], яке йде слідом за зубними приголосними, спрощується і вимовляється як [u:]: duty – [`du: ti].

Отже, між британською та американською англійською існують суттєві відмінності у фонології, фонетиці, лексиці та, меншою мірою, у граматиці й орфографії.

Як висновок можна підкреслити, що британський варіант консервативніший і у всіх смислах є класичним, йому властиво чимало «складнощів», яких позбавлена американська англійська. Для останньої ж характерною ознакою є чимала частка сленгу.

Література

1. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://englishprime.ua/uk/otlichiya-britanskogo-anglijskogo-ot-amerikanskogo/

2. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.englishdom.com/blog/glagol-get-i-ego-proizvodnye/
3. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Американська_англійська/
4. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Британська_англійська#Відмінності_від_американської_англійської/

ГУД Анастасія Олегівна,
студентка 3 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент
ГОЛЬЦОВА Маріанна Геннадіївна

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ЛІНГВІСТИКИ ТА ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВА

У лінгвістиці існує проблема щодо визначення функцій мови та мовлення. Разом із комунікативною функцією мова виконує і пізнавальну функцію, завдяки цій функції людина формує свої знання про навколишній світ та про себе. Іншою проблемою у мові є діалектична єдність мови і мислення, а також мови та мовлення. Якщо проаналізувати всі функції, які виконує мова, то можна зробити висновок, що мова має тісний зв'язок із мисленням. Оскільки за допомогою мови ми формуємо і висловлюємо свою думку.

Ще однією проблемою є пояснення суті мови. В історії розвитку лінгвістики існують різні теорії, а саме:

- як біологічного явища - особливої функції людини (А. Шлейхер, М. Мюллер);
- як психічного індивідуального явища - специфіка мови ґрунтується на психічних процесах у свідомості індивіда (В. Гумбольдт, Г. Штейнталь, О.О. Потебня);
- як психофізичного явища (Г. Пауль, К. Бругман, П.Ф. Фортунатов, О. О. Шахматов);
- як соціального явища (Ж.-Ж. Руссо, А. Мейє, Ш. Баллі).

Щодо перекладу з однієї мови на іншу, то у перекладача, який виконує переклад часто можуть виникнути труднощі. Для новачків-перекладачів переклади на англійську мову складні тим, що людина підсвідомо переносить структуру українського речення на англійський лад. Основна проблема в тому, що кожному слову у реченні призначене своє місце розташування. Якщо речення побудувати так, що якесь слово буде стояти не на своєму місці, то в кінцевому результаті ми можемо отримати зовсім інше значення, а не те, яке хотіли передати. Зв'язок між словами переважно здійснюється за допомогою закінчень, але у англійській мові закінчення відсутні, тому і зв'язок між словами та їхнє значення визначається їхнім місцем у реченні.

Ще однією проблемою та трудністю у перекладі є велика кількість технічних термінів. Особливо багато них у спеціалізованій літературі. Інші труднощі виникають при перекладі художньої літератури. На мою думку, це основні труднощі, із якими зустрічається перекладач під час перекладу на англійську.

Художній переклад текстів — це переклад художніх творів, художньої літератури, тобто це письмове перекладання літературного, публіцистичного твору з однієї мови на іншу. Попри це основна увага приділяється на манеру, стиль автора, лексичне багатство мови, щоб передати все якнайкраще і щоб було максимально схоже до автора, просто іншою мовою.

Переклад будь-яких текстів є надзвичайно складною справою, а перекладати художні тексти ще складніше. Не кожна людина зможе перекласти художній текст із усіма нюансами. Адже, перекладач має знати багату лексико-стилістичну палітру, а також має використовувати риму, розміру, а також головну думку та тему, якщо перекладає віршовий текст. Щодо перекладу фільмів, то головне завдання перекладача донести до глядача зміст фільму, емоції героїв та характер висловлювань.

На мою думку, основну складність у художньому перекладі становлять засоби мовної виразності, наприклад: епітети, метафори, лексичні повтори, топоніми, гумор, імена і прізвища, неологізми, діалектні слова, фразеологізми і т. п. Дуже важливо знайти максимально підходящий відповідник, не використовуючи дослівний переклад.

На прикладі фразеологізмів можна побачити як впливає дослівний переклад на зміст тексту і нічого хорошого із дослівного перекладу не виходить. Наприклад, прислів'я: *The glass is always greener on the other side of the fence.* Дослівний переклад цього прислів'я звучить так: *Трава завжди зеленіша по той бік паркану.* Але в українській мові такого прислів'я немає, зате є інше прислів'я: *Добре там, де нас немає.* Впринципі, ці два прислів'я є еквівалентами за змістом. Але дослівний переклад українського прислів'я буде звучати так: *Life is better, where we are divsent.* Тобто ми бачимо, що потрібно шукати відповідники, адже читач чи глядач не до кінця може нас зрозуміти.

Підсумовуючи ці думки та цілісні факти, можна зробити висновок, що мова постійно розвивається і ми до кінця не все знаємо на рахунок цієї теми. Мова та проблеми мови постійно досліджуються. Щодо перекладу текстів будь-якого характеру, можна підсумувати, що це не так легко і скрізь є труднощі. Перекладач має бути грамотним, креативним, розумним та компетентним. Адже опираючись на його переклад, читачі чи глядачі будуть робити висновки щодо тієї чи іншої теми. І якщо неправильно передати зміст та характер висловів, то можна сформувати неправильні думки у суспільстві, а це вважається як злочин.

ЗАЇКА Дарія Олегівна,
студентка 1 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво - старший викладач
РОЖКОВ Юрій Григорович

ОСОБЛИВОСТІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В ПІВДЕННИХ ШТАТАХ США

Історія Північної Америки в сучасних термінах починається з відкриття Центральної Америки Христофором Колумбом у 1492 році, коли він висадився на острові Еспаньола. Різні частини узбережжя сучасних США були відкриті на початку 16 століття. Між 1584 і 1586 роками сер Волтер Релі почав свої спроби

колонізувати Північну Кароліну (його «Вірджинія» названа так на честь королеви Єлизавети I).

Південноамериканська англійська є одним з найвідоміших діалектів в англомовному світі. Лінгвісти підрахували, що південний акцент простягається як на північний, так і на південний Меріленд і Кентуккі, і на захід, як Техас і Нью-Мексико, але за винятком південної Флориди. Сільські райони, як правило, демонструють мовні особливості більшою мірою, ніж міські центри. Фактичні межі між діалектами, відомі як «ізоглоси», залишаються дискусійними і постійно змінюються, але більшість лінгвістів загалом погоджуються з цією областю.

Насправді, як ви, напевно, вже знаєте, не всіма ознаками південної мови володіють усі жителі Півдня. Мовні моделі також відрізняються між поколіннями, расами та соціальними класами, тому деякі характеристики південного мовлення можуть бути незнайомими для інших мовців. Наприклад : замість побажання гарного дня американці кидають: “Have a good one!” («май гарне!», що саме - невідомо). Відповісти можна “right back at you” («прямо за вами»), що для мене звучить у стилі «сам такий».

“You are my favorite person!” («ви – моя улюблена особа»), - може з посмішкою промовити працівник ресторану до людей, які слухають його й формують чергу відповідно до його вказівок. “Good for you!” («добре для тебе»), говорять, коли хочуть порадіти за іншого. "Help yourself" («допоможи сам собі») може мати значення «бери, пригощайся».

Якщо співчувають, кажуть “I feel you” («я відчуваю тебе»). Про нову серію серіалу можуть сказати, що вона “crispy and crunchy” («хрустка і хрумка»), “robust” («міцна»), “flavorful” («повна смаку»), “groovy” («захоплююча»).

“Cool beans!” («круті боби!») – скажуть замість «Добре!» А якщо ситуація зовсім неформальна, то молодь використає у цьому ж значенні “that’s rad” (скорочено він 'radical', «це радикально») чи “that’s sick” («це хворо»).

Витоки південноамериканської англійської мови можна знайти на островах біля берегів Нідерландів, у Північній Німеччині та південній Данії (де англомовні мешкали до того, як перетнули канал, щоб вторгнутися на Британські острови), або, якщо поїхати трохи далі, на трав’янистих рівнинах десь у середній Євразії і, навіть до цього, можливо, у Великій рифтовій долині Східної Африки. Тобто південноамериканська англійська має те саме походження, що й усі інші діалекти англійської мови, усі індоєвропейські мови і, можливо, усі людські мови.

Стародавня південноамериканська англійська була сукупністю діалектів американської англійської мови південних Сполучених Штатів, якими розмовляли переважно білі жителі півдня, які на початку двадцятого століття наближалися до стану занепаду, який ще більше прискорився після Другої світової війни і знову, нарешті, після Рух за громадянські права. З тих пір ці діалекти значною мірою поступилися місцем, на більшому регіональному рівні, більш уніфікованій і молодшій південноамериканській англійській мові, яка сьогодні визнається унікальним зміщенням голосних та деякими іншими характеристиками словникового запасу та акценту. Деякі особливості, унікальні для старої південної англійської мови США, зберігаються і сьогодні, хоча, як правило, лише в дуже локалізованих діалектах або носіях.

Наступні риси асоціюються з одним або декількома діалектами півдня США:

те, що зараз називають «південним акцентом» в США, може бути одним з найбільшхарактерним регіональним акцентом країни. Але на противагу загальноприйнятій думці, не існує єдиного «південного акценту». Навпаки, існує помітне кількість субрегіональних діалектів, які можна виявити на півдні. Проте, ці

діалекти часто володіють особливими рисами вимови і ідіомами, які дозволяють легко відрізнити їх від англійського, на якому говорять в інших регіонах США. Хоча жителі півдня США говорять на різних південних діалектах, вони можуть розуміти один одного.

ЗІНЧЕНКО Надія Петрівна,
магістрантка 1 року навчання
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – старший викладач
ЛУГОВА Тетяна Миколаївна

КОНОТАТИВНІ ПРИКМЕТНИКИ: ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ В МОВІ

Протягом декількох десятиліть науковців-філологів цікавить питання значення «додаткових відтінків» або «співзначень» лексичних одиниць. Ці поняття отримали спільний термін «конотація». Цій темі було присвячено немало досліджень, але й досі терміни, що позначають ці поняття являються дискусійними.

Конотацію визначають, як супутнє емоційне або експресивне значення слова, яке супроводжує і доповнює основну семантику лексичної одиниці. Ці додаткові значення додають мовленню емоційно-експресивної забарвленості, модальності, оцінного значення, стилістичних та культурних відтінків.

Для правильного розуміння явища конотації слід звернутися до терміну «денотації». Ці поняття часто протиставляються одне одному. Денотація розглядає слово, як матеріальну одиницю, яка несе в собі конкретне значення. Це значення слова поза контекстом чи певною мовленнєвою ситуацією, слово у своєму чистому первісному значенні без емоційних чи культурних нашарувань. Отже, денотація – це інтелектуальне значення, а конотація – емоційне значення того ж слова, яке приєдналось в певній культурній традиції або в конкретній мовній ситуації. Ці явища існують одночасно в одній і тій же фізичній оболонці слова.

Поняття конотації може зустрічатися під назвами «комплексне співзначення», «стилістичне забарвлення», «емотивне значення», «емотив», «додатковий зміст». Також у мовознавстві зустрічаються такі визначення, як «модальна рамка», «синтаксична валентність», «пресупозиція», «семантична асоціація», «експресивно-емоційні обертони» та «факультативний компонент значення». У теорії перекладу науковці користуються поняттями «прагматичне значення», «підтекст» або другий план.

Вчені-мовознавці не мають однозначної думки щодо співіснування і відокремлення конотації від денотації. Чи можна повністю виокремити конотативне значення слова від його первісного інтелектуального значення? Чи може бути конотація повністю незалежною від свого першозначення? Емоційне значення слова часто подається разом зі своєю інтелектуальною одиницею. Безперечно, що денотація має певний вплив на додатковий зміст слова, формує його, дає поштовх до його утворення і розвитку, але емоційний зміст завжди залишається незалежним, так як його можна відокремити, проаналізувати і вивчити. Часом конотативне значення слова настільки віддаляється від свого «родоначальника», що перестає мати очевидний зв'язок, або може набути навіть протилежного значення, а вивчення його денотату стає лише вивченням історії

походження слова. В той же час при аналізі конотативного значення багатьох лексичних одиниць, можна досягнути глибшого розуміння, звернувши увагу на денотацію цих слів, що вказує на їх безперечний зв'язок.

Вчені, які займаються проблемами вивчення мови, виділяють декілька напрямків появи та розвитку конотації, за якими відбувається вивчення цього поняття, а саме: емоційний, експресивний, стильовий, оцінний, і культурологічний.

Мовознавці також зацікавлені темою емоційно-експресивних можливостей частин мови. Це питання є актуальним як для письменників, літературних критиків, так і для дослідників мови. І чи не найбільший внесок у емоційно-експресивну лексику привносять саме прикметники, а особливо якісні прикметники, так як вони відображають живе враження від іменників, які описують. Прикметники значною мірою сприяють емоційному збагаченню мовлення, так як містять у собі можливість суб'єктивного, експресивного підходу виявлення певної інтенсивності ставлення до предмету. Часто якісні прикметники мають тенденцію до втрати свого предметно-логічного значення і появи сильного емоційного значення, що притаманно явищу конотації. Особливо високий рівень емоційності отримують прикметники тоді, коли використовуються у суб'єктно-оцінному значенні.

Отже, із роздумів над поняттям конотації та смислової особливості прикметників, як частини мови, можемо зробити висновки, що прикметники належать до сфери емоційного, експресивного, асоціативного, образного, оцінного лексичного значення, тому з великою частотністю являються конотативними, так як поняття конотації несе у собі всі ці відтінки. Тобто, конотативні прикметники – це лексеми, які позначають ознаки об'єктів, але несуть у собі не предметно-логічне значення, а скоріше емоційне, експресивне, оцінне або образне, переносне значення, яке залежить від емоційного стану мовця, його мотивів, ставлення до описуваного предмета та культурного середовища, яке сформувало у нього певні асоціативні зв'язки.

КАБАК Ірина Сергіївна,
студентка 1 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво - старший викладач
РОЖКОВ Юрій Григорович

ФОНЕТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АВСТРАЛІЙСЬКОГО ВАРІАНТУ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Основними фонетичними особливостями австралійського варіанта англійської мови є те, що різниця між літературною мовою та просторіччям стосується виключно вимови. Існують відмінності у вимові географічних назв. Зміна вимови в Австралії характеризувалася значним впливом „кокні" і набула його характерних рис – випадання окремих звуків, заміна одних звуків іншими, вставка звуків.

В даний час існує три варіанти акценту– це **Broad**, **Cultivated** і **General**. Велика частина австралійців вибирає **General**, для нього є характерним поєднання типової австралійської і британської вимови. Насичений акцент **Broad** використовують не менше 30% корінних австралійців, у нього є друга неофіційна

назва **Strine**. Витончений **Cultivated** більш звичний для вух англомовної людини, якій знайомий британський акцент, нею розмовляють приблизно 10% австралійців.

Жителі Австралії і Новій Зеландії часто змінюють звуки звичних слів, наприклад, «**buy**» може пролунати як «**boy**», що здатне викликати непорозуміння в процесі розмови. Австралійська англійська мова традиційно підвищує інтонацію в кінці кожного речення, при цьому вимова є плавною, і її темп відрізняється у жителів міст і передмість, так перші говорять помітно швидше. Для мови австралійців характерна так звана «стислість», більшість складів «проковтують» в процесі розмови. Це відбувається через те, що більша частина звичних англійських слів в австралійському варіанті мови скорочується. Популярне вітання «**Good day**» від австралійця буде звучати як «**G`day**».

В Австралії правила орфографії більш схожі на британські, ніж на американські, що пояснюється історичним розвитком. Характерним є вживання суфікса –ise та спрощене написання низки слів. Граматичні розбіжності між австралійським та британським варіантами англійської мови незначні, хоча існують певні розбіжності у вживанні допоміжних дієслів shall і should, використанні негативних форм дієслова used to, допоміжного дієслова do тощо.

Австралізми часто виступають як джерело поповнення словникового складу англійської мови. Важливими є нововведення австралійського мовного варіанта англійської мови у сфері лексики. На думку лінгвістів, тільки за останні кілька десятиріч словниковий склад австралійського варіанту англійської мови поповнив десятьма тисячами лексем і виразів, не враховуючи особливих новоутворень у різноманітних галузях науки.

КЛИМЕНКО Дарина Іванівна,
студентка 3 курсу
гуманітарно-педагогічного
факультету, Національний університет
біоресурсів і природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент
ГОЛЬЦОВА Маріанна Геннадіївна

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПСИХОЛІНГВІСТИКИ

На сьогодні психолінгвістика все більше набуває статусу самостійної науки. Важко щось сказати щодо єдності щодо визначення предмету психолінгвістики і навіть назви самої наукової галузі: на одному рівні з терміном «психолінгвістика», використовуються також терміни «лінгвопсихологія» та «психологія мовлення». Можна спостерігати широке і вузьке розуміння завдань цієї науки, різні підходи до її структурування. Психолінгвістику можна назвати комплексною наукою, адже вона вивчає мову, але досліджує її в певному аспекті – як психічний феномен.

Лінгвістика потребує психологічного дослідженнях функції мови, основних питань теорії мови. Психологія ж, в свою чергу, потребує дослідження форм, засобів і моделей комунікацій людини, однією з яких найважливіших є лінгвістична. У процесі такого підходу з’являється можливість природничо-наукового дослідження свідомості людини, такої важливої компетенції людини як читання, письмо та ін. З цих двох наук зароджується нове знання – психолінгвістика, яка вміщає в собі якості і психології і лінгвістики.

Сучасний період розвитку психолінгвістики пов'язаний з такою проблематикою як:

- процеси породження і сприйняття мовлення, що розглядається як основний предмет психолінгвістики. Це сукупність процесів переходу від мовленнєвого наміру (мовленнєвої інтенції) до звукового чи писемного тексту, доступного для сприйняття. Має своє місце в суспільстві така думка, що породження мовлення – це послідовна реалізація семантичних граматичних та прагматичних правил, які формуються у мовця на базі вроджених пізнавальних структур.

Також не менш важливою частиною психолінгвістики є проблематика феномену білінгвізму. Білінгвізм трактується як можливість однаково добре володіти двома мовами. Незважаючи на те, що білінгвізм як комунікативний феномен є поширеним явищем, актуальність вивчення даної проблеми сьогодні не знижується, а зростає у зв'язку з тим, що контактування людей різних мовних груп набуває в сучасному світі (політика, бізнес, культура, спорт) все більших масштабів.

КОВАЛЬ Людмила Олександрівна,
студентка 2 курсу
гуманітарно- педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – асистент
СЕРГІЄНКО Інна Володимирівна

АНГЛОМОВНЕ УПЕРЕДЖЕННЯ ЩОДО ІННОВАЦІЙ

Існує багато причин, з яких міжнародна спільнота має бути вдячна англійській мові. Англійська є панівною мовою в світі саме тому, що вона дає глобальній спільноті доступ до себе – вона поширена, позбавлена граматичних складнощів романських мов і має просту абетку, яку просто використовувати в Інтернеті.

Англійська мова несе з собою супровідний погляд на Європу для англо-саксонського світу. Це часто ставить країни і європейські підприємства у невигідне становище. Ця тема розглядає це невигідне становище «неанглійськості» і те, що ми можемо зробити з ним.

Аналіз англомовного упередження щодо інновацій

І майже всі міжнародні бізнес-угоди укладаються англійською мовою. Все більш і більш глобалізованих засобів масової інформації і соціальних сервісів на кшталт *Twitter* і *Facebook* глобальні новини про інновації створюються і споживаються англійською.

Потрійне обмеження

Англомовні мас-медіа (наприклад, Fast Company і Business Week, The New York Times, UX Magazine) схильні до того, щоб писати про соціальні, технологічні, культурні, освітні і дизайнерські інновації, які відбуваються в їх власних містах і регіонах. Місцеві українські ЗМІ часто починають повідомляти про місцеві компанії лише тоді, коли їх помічають англомовні. Наприклад, Італія в цьому покладається на дуже обмежене коло: матеріали *Ansa* і *Corriere della Sera* англійською, іноземні кореспонденти в Римі і багато особистих ініціатив людей, які пишуть короткі повідомлення англійською про те, як виглядає інша Італія.

Наслідки

Ця нестача уваги з боку ЗМІ, як місцевою мовою, так і англійською, має величезні наслідки для тих з нас в Європі. Ми знаходимось в упереджено

невигідному становищі в порівнянні з конкурентами зі США чи Великобританії і стикаємось зі складнощами в отриманні політичної, культурної і бізнесової підтримки на наших власних територіях.

Нове осмислення виклику

Більше європейських підприємців мають писати про власну роботу англійською і ділитися власними думками й через інші (іноземні) канали. Місцеві неангломовні ЗМІ мають набагато більше цікавитись і займатись культурними, технологічними, соціальними інноваціями у своїх власних спільнотах і освітлювати їх не тому, що ті модні чи політично важливі, але тому, що вони будують майбутнє для своїх країн, шукають перспективних робочих, надихають бути прикладом для інших.

Поза межами Європи

Проблема є аналогічною інших регіонів світу. Наприклад, Азія, Африка і Південна Америка, яким доводиться стикатись з куди більшим мовним і культурним упередженням. Можливо, щоб протидіяти цій проблемі, нам слід думати глобально. Можливість змінити це упереджене сприйняття і розробити нові впливові механізми знаходиться в наших руках!

МУЗИКА Софія Олександрівна,
студентка 1 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Науковий керівник - доцент **СИДОРУК**
Галина Іванівна

TYPES OF PHRASAL VERBS AND THEIR MEANUNGS

A phrasal verb is a verb that consists of two or three words; its meaning is different from the meaning those words would have if they are considered each one separately. Most phrasal verbs consist of two words: get up, go off, turn on, make out, and deal with. The first word is a verb, the second word is a particle, which is either an adverb *out* or a preposition *with*. There are also some three-word phrasal verbs: *catch up with, look forward to*. One and the same phrasal verb may have more than one meaning, which depends on the context:

1. *Catch up on smth.*: to do something that one did not have time to do earlier: a) *I needed a couple of davs to catch up on mv school work. b) I spent most of the weekend trying to catch up on my sleep.*

2. *Catch up on smth.* means also to get the most recent information about something: *He's been away for a month, so it will take him a while to catch up on what's been going on.*

3. *Catch up with smb.*: if something bad catches up with you, it starts to affect you after a period of time in which it did not: *The player admitted that his long-term knee injury is finally beginning to catch up with him.*

4. *Catch up with smb.*: to discover that someone has done something wrong, and punish him for it: Hughes had avoided paying tax for years before the authorities finally caught up with him.

The position of the object in the phrasal verb can vary: at *turn on* (make something start working), there are two grammatical patterns: *turn on smth., turn smth.*

on. They show that the object can come either after the phrasal verb, or between the main verb and the particle: *I **turned on** the radio and listened to the six o'clock news.*

The phrasal verb *nod off* has only one grammatical pattern: *nod off*. This is because the verb does not take an object: I missed the end of her TOPIC - *I think I must have nodded off.* Phrasal verbs such as *turn on*, *put off*, and *rip off* can all take an object between the main verb and the particle, or after the phrasal verb.

The phrasal verbs can be transformed into nouns and adjectives – derivatives with a slightly changed word form. The noun blackout (written in one word instead of two) comes from the phrasal verb black out (suddenly become unconscious), and the adjective made-up (written through dash instead of two separate words) comes from the phrasal verb make up (invent a story, name, etc.). Phrasal verbs are highly idiomatic and most of them should be just memorized.

НИЖНИК Богдана Миколаївна,
студентка 1 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Науковий керівник – доцент **СИДОРУК**
Галина Іванівна

FIRST OF ALL: THE COLLECTIVE NAMES

A lot of words are only used in the singular form because they aren't countable: furniture – *Last week he bought new furniture;*

salt / water –*Frank needs salt for the water;*

money – *Would you like to have some money?*

In the normal case collective names are not countable. So you cannot count furniture, but you can count cupboards. The same applies to salt and water. For example you can count glasses of water, but water by itself isn't countable. And also the same with money: You can count banknotes or coins, but not money.

Anyway there are some special cases. For example the word *hair* exists in the singular and in the plural form. And it always depends on the context:

hair (singular) – *Your hair is brown.*

In this case somebody talks about the haircut. So the single hairs aren't important, but the attention is turned to the hair or rather the haircut by itself: hairs (plural) – *You have got some hairs on your pullover.*

In this case the haircut is not important, but the attention is turned to the single hairs on the pullover. Here you could count the hairs and that's the reason for the plural form.

As to collective names one can find nouns in the singular form, which end on ***s***. They have no plural forms. These are words like: *news, billiards, draughts, measles,* etc.: the physical activities *gymnastics* and *aerobics*; the diseases *measles* and *mumps;* and the word *news*: *Maths was never my best subject at school. Aerobics is great fun – you should try it!*

Most words ending in ***-ics*** are also usually singular uncountables and have no plurals: *mathematics, physics, athletics,* and *politics*.

But also words like *crossroads, economics, maths, politics* and *athletics*.

In addition there are some special words, which are only used in the singular form: information – *This information is important;* knowledge – *Her knowledge in French is nearly perfect;* homework – *The English homework is not easy.*

Other special words, which are only used in the singular form, are for example *advice, work* and *damage*.

ОСАУЛЕНКО Ірина Вікторівна,
студентка 4 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво - асистент
Сергієнко Інна Володимирівна

CURRENT ISSUES OF PSYCHOLINGUISTICS

The reasons for the emergence of psycholinguistics, its interdisciplinary nature. The variety of functions of language in society and the close nature of its connection with thinking and mental activity of man makes quite flexible the interaction of linguistics with the relevant social and psychological sciences. Particularly close are the links between linguistics and psychology, which in the nineteenth century led to the use of psychological methods and ideas in linguistics. This is how the psychological direction in the science of language appeared. In the 1950s, a new science was formed that bordered on linguistics - psycholinguistics.

In his book "Introduction to Psycholinguistics" AA Zalewska notes that in many publications the formation of psycholinguistics is correlated with the general trend of new sciences "at the junction" of previously existing traditional approaches, which did not fully meet the challenges of today. Indeed, psycholinguistics emerged in parallel with a number of other sciences, which received compound names from two and sometimes three components, which corresponded to the urgency of developing a comprehensive approach to explaining facts that could not be interpreted within one of the contacting disciplines.

According to Oleksiy Oleksiyovych Leontiev, psycholinguistics arose due to the need to provide theoretical understanding of a number of practical problems, for the solution of which a purely linguistic approach was insufficient, which was primarily related to text analysis, not the speaker. For example, in teaching a native, and especially - a foreign language; in the field of speech education of preschool children and in speech therapy; in problems of speech influence (especially in propaganda and activity of mass media); in forensic psychology and criminology. In addition, psycholinguistics is necessary, for example, to recognize people by their speech, to solve problems of machine translation, speech input of information into the computer, and accordingly this science is closely related to computer science.

Psycholinguistics is often understood as a certain field of research, accompanying this general term by clarifying the name of the main representative of such a field or simply with it in mind. Unfortunately, over time, what is meant is lost and a specific interpretation is extended to psycholinguistics in general. Thus, the dictionary defines psycholinguistics as "a linguistic discipline that explores the psychological reality of linguistic models and theories", which reflects only the popular interpretation of psycholinguistics from the standpoint of the ideas of N. Chomsky and J. Miller. There is also a widespread, simplistic, misunderstanding of psycholinguistics as something experimentally related and one that does not require much fundamental theoretical training in linguistics and / or psychology. Such erroneousness discredits psycholinguistics and overshadows the value of truly scientific research, which is possible provided a deep understanding of the laws established in these sciences. In any case,

E.F. Tarasov rightly points out that PL today is "a collective name for scientific theories that often focus on methodological ideas that are not only inconsistent, but sometimes directly opposite; psycholinguistic schools and trends have emerged on different national and cultural grounds related to with different psychological and linguistic schools.

РОГУЛЯК Діана Марківна,
студентка 3курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України (м. Київ,
Україна)
Наукове керівництво – старший викладач
ЛУГОВА Тетяна Миколаївна

АНГЛІЙСЬКІ ТА УКРАЇНСЬКІ ПРИСЛІВНИКИ СЛОВОТВОРУ: КОНТРАСТИВНИЙ АНАЛІЗ

Як нам відомо, існує кілька типів словотворення: дериваційне або морфологічне словотворення (словотворення з афіксами), синтаксичне словотворення (утворення складних слів) і семантичне словотворення (тобто використання вже існуючих слів у новому значенні).

Ми знаємо, що в морфологічному словотворі ми маємо справу з утворенням нових слів шляхом додавання морфем, і хоча б одна морфема має бути кореневою.

Більше того, як уже зазначалося, в українській мові (далі УМ) є синтаксичний словотвір. В УМ складні слова в основному утворюються шляхом основоскладання, часто з додаванням інших дериваційних морфем.

Згідно з правилами, слово може діяти і лексико-семантичним способом — шляхом розщеплення багатозначного слова й поступового створення омонімів. У сучасній англійській мові (далі АМ) засоби словотворення подібні до української.

Так, наприклад, морфологічний спосіб утворення слів можна здійснити за допомогою афіксів – префіксів і суфіксів. Префікси стоять на початку слова, а суфікси – в кінці слова. Носіями морфологічної мотивації похідних слів є афікси.

Існує кілька підтипів методів словотворення, наприклад суфіксальний, префіксальний, аломорфний, напівсуфіксальний і конверсійний.

Суфіксальний – це утворення нових слів або нових словоформ із суфіксами.

Префіксальний - утворення нових слів або нових словоформ за допомогою префіксів. Префікси змінюють значення слова, але не змінюють його належність до певної частини мови.

Аломорфний – це різновид або варіант морфеми, що характеризується зміною букви або звуку в її структурі.

Напівфікси. Бувають випадки, коли важко провести чітку межу між коренем і афіксами. АМ має корені з дуже розвиненими сполучними властивостями.

Конверсія – найпоширеніший спосіб словотворення, при якому слово переходить з однієї частини мови в іншу без використання афіксів і префіксів, тобто без зміни структури слова (*a hand - рука, to hand - вручати*)

Існує також синтаксичний словотвір. Складні слова становлять значну частину сучасної англійської лексики. Вони утворюються шляхом поєднання двох або більше основ.

Таким чином, деривація властива як українській, так і англійській мові, але слід зазначити, що як спільне, так і відмінне в цьому типі словотворення в двох мовах.

В українській мові, на відміну від англійської, поширеними є суфікси зменшено-пестливого та піднесено-згрубілі суфікси, які приєднуються до іменних частин мови, тоді як в англійській демінутивні утворення, вживаються переважно в дитячому мовленні або в мовленні дорослих з дітьми як засіб своєрідної стилізації.

Складні слова, що утворюються шляхом додавання коренів або основ, є важливою частиною як англійської, так і української лексики. У складному слові семантика їх частин об'єднується для визначення цілісного поняття: воно вважається семантично цілісним словом.

В УМ складні слова здебільшого утворюються складнішим способом, ніж в АМ – це переважно основоскладання, часто з додаванням інших похідних морфем.

Правила написання слів (разом або через дефіс) в УМ чітко регламентовані, а в словниках англійської мови часто наводяться обидва варіанти, а іноді як варіант і словосполучення.

Підводячи підсумки можна сказати, що складні слова як в англійській, так і в українській мовах найчастіше утворюються на базі іменників і прикметників. Вони можуть брати участь у подальшому словотворі - тобто, суфіксальній чи префіксальній деривації чи конверсії.

РОЗОВЕНКО Вікторія Валентинівна,
магістрантка 1 року навчання
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво - доцент **БОРЩОВЕЦЬКА**
Валентина Дмитрівна

ОСОБЛИВОСТІ КОНВЕРСІЇ ЯК ПРОДУКТИВНОГО ЗАСОБУ ПОПОВНЕННЯ ЛЕКСИКИ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

У сучасному світі англійська мова, як і будь-яка мова є явище динамічне, оскільки відображає безперервні зміни в суспільстві. Особливо це позначається на словниковому складі, який забезпечує комунікацію в глобальному світі.

Досліджено, що конверсія є найпродуктивнішим способом словотвору, а, отже, і поповнення лексики у сучасній англійській мові. Це пояснюється тим, що набір флексій у цій мові є дуже обмежений.

Поширеною моделлю конверсії в англійській мові є утворення від дієслів. Сюди ж відносимо конверсійні утворення від дієслів з постпозитивами.

Дієслова з постпозитивами, або ж фразові дієслова є динамічним і продуктивним типом мовних елементів з аналітичним типом деривації в сучасній англійській мові. Проте дискутивним є тлумачення вчених щодо їхньої природи, способів та тенденцій їх формування. Так, наприклад, І.В. Арнольд розглядає фразові дієслова як спеціальні перехідні проміжні утворення між словом і словосполученням, особливим типом слова.

Існування великої кількості дієслівних іменників з постпозитивом, є відтвердженням зіставлення постпозитиву фразового дієслова з префіксом, наприклад, фразове дієслово to come out «виходити» й іменник outcome «вихід», дієслово to break out «спалахувати» і цого конверсійне утворення outbreak «спалах», дієслово to set on «нападати» і onset «напад».

Варто зазначити, що від дієслів з постпозитивами по конверсії утворюються іменники, де йому, постпозитиву, відповідає другий елемент

новоутворення, наприклад, breakdown. І.В. Арнольд зазначає, що у віддієслівних іменниках становище постпозитиву ї досить нестійким, тобто його позиція може бути, як після - так і передкоренева.

Згідно з дослідженням І.В. Арнольд існує три способи утворення іменників від дієслів з постпозитивами або, як їх називають, фразових дієслів.

Перший спосіб утворення іменника від фразового дієслова має формулу: *post+V→N,* (де V – дієслово, а N – іменник), коли іменник утворюється шляхом винесення постпозитиву в передкореневу позицію. Наприклад, дієслово з постпозитивом *to take in* «приймати, приєднувати» та іменник *intake* «споживання», дієслово *to put out* «випустити, видати» і віддієслівна одиниця *output* «випуск».

Другий спосіб характеризується тим, що іменник утворюється від фразового дієслова за допомогою додавання постпозитиву як другої частини слова (дієслово *to set back* «відсувати, пересувати» і іменник *setback* «спад, зниження») і має формулу: V+post→N. Іменник у цьому випадку може мати різний графічний образ, як наприклад, дієслово break in «вламуватися» і його похідний іменник break-in «проникнення».

І третій спосіб, на думку І.В. Арнольд, утворюється таким чином: V+ing+post→ N або post+V+ing→N, коли іменник утворюється за допомогою дієслова, що стоїть у формі дієприкметника теперішнього часу та постпозитиву. Наприклад, фразове дієслово *to bring* up «виховувати» може утворити іменник *upbringing* у значенні «виховання, вирощування», а дієслівне поєднання *to close down* «закривати, припиняти роботу» – іменник *closing-down* «закриття».

Варто зазначити, що значення дієслова з постпозитивом та його конверсійного іменника, не завжди співпадатимуть. Наприклад, фразове дієслово *to check out* зі значенням «звільнити» та іменник *check-out* «контроль, каса»., а деякі іменники, утворені по конверсії такого типу на думку Дж. Поуві можуть мати різний зміст і значення. Наприклад, фразове дієслово *to break out* має значення «виламувати», а утворені від нього іменники breakout «втеча» та *outbreak* «вибух, заколот»; утворений від дієслова *to take off* іменник *take-off* має значення: «пародія» та «зліт». Дж. Поуві зазначає, що деякі іменники, утворені від фразових дієслів, вживаються у мові частіше, ніж вихідні фразові дієслова наприклад, такі іменники, як feedback «зворотний зв'язок» (і вихідне фразове дієслово *to feed back* «повертати до джерела»), іменник *outcome* «вихід, результат» (і його основоположне дієслово *to come out* «виходити, виявлятися»).

На думку О.С. Кубрякової, існують дієслова – «перевертачі», утворені від фразового дієслова шляхом зміни положення постпозитиву, тобто постпозитив ставиться в препозицію по відношенню до ядра, що визначається. Наприклад, *to slide back і to backslide, to wear out ma to out-wear*.

Учені зазначають, що в сучасній англійській мові рівень функціонування фразових дієслів зростає не лише в художньому чи публіцистичному дискурсі, в й у всіх засобах масової інформації та інших типах дискурсу.

Отже, проблема конверсійних утворень від дієслів з постпозитивами є актуальною, своєчасною і привертає увагу дослідників до її вирішення.

САУХ Діана Валеріївна,
студентка 3 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України (м. Київ, Україна)
Наукове керівництво - доцент **СИДОРУК**
Галина Іванівна

ТИПОЛОГІЯ ЗАПОЗИЧЕНЬ МОРФОЕЛЕМЕНТІВ З ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ

Словник сучасної англійської мови – це комплексне поєднання різних елементів, що накладаються один на одного протягом всієї історії мови і вступають у різні відносини один з одним. Англійська структура словника змінюється як з часом, так і з будь-якою мовою. Багато слів, які раніше використовувалися, зникли з сучасної мови, тому що змінилися умови життя, або тому, що їх місце займали інші слова, які використовувалися. Англійська лексика, яка є однією з найпоширеніших світових мов, містить величезну кількість слів іноземного походження. Термін *запозичення* використовується в лінгвістичній літературі у двох сенсах. Згідно з теорією мовних контактів, та мовної взаємодії та інтерференції запозиченням називається один із способів збагатити словниковий запас будь-якої мови за рахунок іншомовних лексичних елементів. Вона також вказує на процес введення та адаптації запозичених слів.

Лексичні запозичення вказують на взаємозв'язок народів на основі економічних, політичних, наукових і культурних зв'язків. Яскравим прикладом цього є численні латинські запозичення в англійській мові. Найбільшу групу латинських запозичень в англійській мові становлять наукові, медичні та суспільно-політичні назви:

animal – в англійській мові [‘ænɪməl] тварина
formula – в англійській мові [fɔ:mjulə] формула
inertia – в англійській мові [ɪn’ə:ʃjə] інерція
memorandum – в англійській мові [,memə’rændum] меморандум
veto – в англійській мові [‘vɪ:tou] вето
alibi – в англійській мові [‘ælɪbɑɪ] аліби

Лексика англійської мови змінювалась, доповнювалась і на даний час має багато слів, які вплинули на формування її словникового запасу. Та незважаючи на це, англійська мова не стала *гібридною* і в жодному разі не втратила своєї оригінальності.

САЦЮК Діана Петрівна,
студентка 4 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво- старший викладач
ЛУГОВА Тетяна Миколаївна

ACTIVE MODELS OF THE FORMATION OF WORDS AND OTHER MEANS OF ENRICHMENT OF THE FRENCH LANGUAGE

Our study is an attempt to characterize word formation as one of the components of the general linguistic system and other means of enriching modern French

such as: the use of loanwords and the formation of neologisms and new tokens with their own word structure resources, etc.

Purpose of our research is modern media publications, mainly online, which provide an operational and reliable reflection of the processes of vocabulary development of the French language, determine the deliberate demonstration of the actual language and linguistic factors of language development modern French.

Results of the studies of the available explorations of word formation, particularly in French, aim at the system of description of the inventory of the models of formation of words and the typology of the means of formation of words and their functions. According to OV Kosovych must also distinguish the factors of external and internal development of the vocabulary of the language. External factors are correlated, first of all, with its quantitative growth. These include borrowing, word formation, vocabulary expansion due to neologisms, vocabulary archaization, phraseologization, etc.

The word formation model is a morphologically and lexically-semantically conditioned structural scheme, according to which a series of word formation constructs with the same structure can be formed.

Quantitative changes are associated with various types of morphological, syntactic and syntactic-morphological modes of word formation, the formation of neologisms and the use of loanwords. Qualitative changes are associated with changes in the content of lexical items. It should not be forgotten that the dynamic stability of a single national language is the key to the intellectual development of society

A word formation model is a morphologically and lexically-semantically determined functional scheme, which can be used to form a series of word formation constructs with the same structure.

In French, word formation is done using so-called "folk" words, when a French word is added to an existing word, and "learned" words, when the second element is an original word. Greek. In relation to words formed "scientifically", linguists (A. Martine, A. Kolen) use the terms: recomposition, confixation or interfixation, noting that in such cases it is a particular situation which does not arise. identifies neither with the composition itself nor with the derivation, which allows combining elements of different status.

The analysis of neologisms shows that the vocabulary of the modern French language is reconstituted as follows:

1) morphological following affixal transformations;
2) semantics due to the reworking of the existing meaning of the word;
3) composing words;
4) by abbreviation;
5) by borrowing

An indisputable factor influencing classical French is Canadian French, which is considered the northwestern dialect of French. This dialect of French, in turn, is directly influenced by American English, since Canada is the closest neighbor of the United States. The processes of influence of the Canadian dialect of French are also reflected in the functioning of classical French and have expanded its vocabulary.

Conclusion. Our research, which presents how the French language endowed with new words, finds new concepts, which enrich it with foreign words in the economic, scientific and technical fields. French must be able to express the modern world in all its diversity and complexity.

СИРОТІНА Олена Олексіївна,
кандидат педагогічних наук,
старший викладач кафедри
романо-германських мов і перекладу,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ,Україна)

КЛАСИФІКАЦІЯ ТЕРМІНІВ БІОТЕХНОЛОГІЇ

Систематизація термінів у вигляді класифікації сприятиме глибшому розумінню змісту лексичних одиниць в галузі біотехнологічної науки, яка обслуговується виключно англомовною термінологією, хоча розробка наукових досліджень біотехнології не є пріоритетом англо-американського співтовариства. Значення класифікації для термінологічної діяльності важко переоцінити. Саме через класифікаційну схему розкривається і наочно демонструється логіко-понятійна структура предметної галузі у всьому різноманітті її зв'язків і відносин.

Класифікація термінів сприяє систематизації знань і оволодінню професійно орієнтованою іноземною мовою. Термінологічна лексика необхідна студентам насамперед при читанні спеціальних текстів за фахом у вищому закладі освіти з метою отримання професійної інформації, для ведення професійної бесіди або дискусії із зарубіжними фахівцями, а також при написанні анотації, реферату чи повідомлення.

У сфері іншомовної освітньої діяльності майбутніх біотехнологів у вищому закладі освіти можливо виокремити такі групи термінів, як загальні (загальнонаукові), базові – галузі медицини, біології, ботаніки, генетики та екології, власні (вузькоспеціальні) терміни.

До групи загальних термінів відносяться загальнонаукові терміни: adaptation - адаптація, agent - фактор; analysis - аналіз; basis - базис, основа; criterion - критерій, ознака; datum - вихідні дані; факти, фактичні відомості; інформація; element - елемент; function - функція, призначення; регулювання; method - метод; phenomenon - явище; reliability - надійність; series - ряд, серія; structure - структура; system - система; спосіб, метод і інші.

Базові терміни, загальні для суміжних дисциплін:

1) медичні: toaffect - вражати (про хворобу); впливати, впливати; allergy - алергія, підвищена чутливість організму до речовин, які викликають різні порушення; carcinoma – карцинома, одна з назв злоякісної ракової пухлини; diagnosis - діагноз, розпізнавання хвороби, її назва; infection - інфекція; metabolicdisease - порушення обміну речовин; outbreak - спалах; vaccine - вакцина; vector - переносник інфекції; viraldisease - вірусна хвороба.

2) біологічні, що включають також ботанічні, зоологічні терміни: adaptation - пристосування організму до нових умов існування у зовнішньому середовищі, що виникло в процесі еволюції; asexual - безстатевий, шлях розмноження, що здійснюється без мейозу або злиття гамет; cell - клітина, chromosome - хромосома, female - самка; жіноча особина; gamete- гамета, репродуктивна клітина багатоклітинних організмів, що забезпечує передачу спадкової інформації; germ - мікроб, зародок; nutrition - живлення; selection - селекція, відбір; unicellular – одноклітинний, пканини, органи або організми, що складаються з однієї клітини.

3) терміни генетики: allele – алель, одна з форм гена; autosome – авто сома, будь-яка із хромосом набору, крім статевих хромосом; anticodon – антикодон,триплет нуклеотидів (часто модифікований), що входить до складу

антикодонної петлі транспортної РНК (тРНК); cistron – цитрон, послідовність ДНК, що закодована для певного поліпептиду; гена; epistasis – епістаз, взаємодія генів, розташованих у різних локусах, за якої один ген пригнічує дію іншого; exon- екзон, ділянка евкаріотичного гена, котрий транскрибується як частина первинного транскрипту, і після обробки входить до складу функціональної молекули РНК; toexpress – експресувати, транскрибувати і транслювати ген; gene – ген, основна фізична й функціональна одиниця спадковості; recombination – рекомбінація, процес отримання потомством комбінації генів відмінних від комбінації генів одного з його батьків.

4) хімічні: alkaloids – алкалоїди, група азотовмісних органічних речовин, зазвичай рослинного походження; antibiotic – антибіотик, хімічна речовина – результат синтезу грибів і бактерій, що вбиває інші організми або затримує їх ріст; antioxidant – антиоксидант, сполука, яка сповільнює швидкість окислювальних реакцій; bacteriocide – бактерицид, хімічний реактив або лікарський препарат, що вбиває бактеріальні клітини; catalyst- каталізатор, речовина, що прискорює хімічну реакцію; contaminant- контамінант, небажаний

хімічний компонент, наявний у сполуці чи в суміші сполук; purine – пурин, азотиста основа, що має два кільця і входить до складу нуклеїнових кислот.

5) екологічні: abioticfactor –абіотичний фактор, компонент неживої, неорганічної природи; biodiversity – біорізноманіття; biome – біом, великий регіональний чи субконтинентальний підрозділ біосфери; bioremediation – біологічне очищення, використання мікроорганізмів для вирішення екологічних проблем; habitatoflife– спосіб життя.

Власні терміни, що виникли в біотехнології, представлені великим пластом термінів, наприклад: clone – клон, група генетично однакових клітин чи особин, утворених внаслідок безстатевого розмноження, добору цілковито інбредних організмів, або формування генетично однакових організмів; colon – колонія, група ідентичних клітин (клонів), що походять від єдиної прабатьківської клітини; phenocopy – фенокопія, індукована зовнішнім довкіллям неспадкова зміна організму, зовнішньо схожа на генетично детерміновану зміну; pseudogene – псевдоген, неповна чи видозмінена копія гена, котра не транскрибується; splicing – сплайсинг, у генетичній інженерії термін позначає лігування двох фрагментів ДНК, transgenic – трансгенний, той, що містить чужорідні гени з ДНК, взятої від іншого, неспорідненого організму

З точки зору формування і розвитку термінології в аналізованій терміносистемі можна виділити: 1) базові терміни, які були запозичені з інших терміносистем і зберегли своє первісне значення (aerobe, gene, enzyme, chromosome, molecule, carbon, cell, pectinase, plastid); 2) похідні та складні терміни (словосполучення) (autonomous (ly) replicatingsegment, bacteriostaticagent, catalyticantibody (abzyme), cellsuspension, chromosomalaberration, embryotransfer, feedbackinhibition, polymerasechainreaction, packagingcellline, plant-incorporatedprotectants, recombinantvaccine); 3) терміни, запозичені з суміжних з біотехнологією терміносистем, але частково змінили свою семантику. Наприклад, термін "ligation" (від лат. ligare «пов'язувати») – медичний термін, що означає процедуру накладання на кровоносні судини лігатури. Стосовно до біотехнології термін "ligation" означає: 1. Вбудовування чужорідної ДНК між двома кінцями плазмиди за допомогою ДНК лігази ферменту. 2. Процес з'єднання лінійних двох нуклеїнових молекул кислот за допомогою фосфодіефірних зв'язків, які здійснюються за участю ферменту лігази.

Проведений аналіз біотехнологічних термінів дозволяє зробити висновок про те, що англомовна термінологія є відкритою системою, представленої

загальними термінами наукового пізнання, що відображають функціонування науково-дослідницького напрямку в біотехнології; базовими термінами, які позначають основні функції та об'єкти професійної діяльності; власними термінами, що іменують специфічні поняття, властивими тільки для даної галузі. Підставою поділу, за яким проводиться класифікація, є приналежність поняття до основних наукових галузей, у взаємозв'язку яких функціонує галузь біотехнології. Наведена класифікація демонструє тісний взаємозв'язок біотехнології з медициною, біологією та генетикою, а також розвиток власного наукового апарату галузі, сприяючи розумінню біотехнології як науки, встановленню взаємозв'язку наук, ефективному оволодінню іноземною мовою спеціальності.

УСИК Єлизавета Ігорівна,
студентка 1 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – асистент
СЕРГІЄНКО Інна Володимирівна

АНГЛІЙСЬКІ МОДАЛЬНІ ДІЄСЛОВА НЕ ЗАВЖДИ МАЮТЬ ЕКВІВАЛЕНТИ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ

В англійській мові є чотири слова, які практично не мають лексичних еквівалентів в українській мові. Такими модальними дієсловами є: shall, will, would і частково should.

Shall у своєму модальному значенні найчастіше вживається з другою та третьою особами множини, а іноді з першою особою однини і множини. Це слово може виражатися:

1. Воля чи намір, які можна передати українською як за допомогою дієслова хотіти, так і через логічний наголос на дієслові:

«Shall I tell you how I felt as a
mate of my high school students ?»

2. Обіцянка або згода:

«You shall entertain as much as you please.»

3. Попередження, погроза чи рішуча вимога, яка зазвичай передається українською мовою через форми наказового дієслова:

«I shall want your account of how this happened.»

4. Примус, зобов'язання, наказ або вимога:

«You shall not run away before answer.»

Модальне дієслово will може бути наділене в різному контекстному середовищі різними значеннями, основним з яких є наступне:

1. Воля, вимога чи запевнення, виражені українською мовою через відповідне дієслово, статив або логічний наголос:

«I will not have these repeated scenes within hearing of the servants.»

2. Воля, а також запевнення чи обіцянка:

Mrs.Warren: «And you'll be good to your poor old mother for it, won't you?»

Will і would використовуються в багатьох наборах/ідіоматичних виразах мають як підрядне, так і непідрядне значення:

« You'd make a saint swear.»

Should як модальне дієслово дуже часто вживається як у зверненні на теперішнє і на майбутнє (і для вираження підрядного значення). Це передає різноманітні значення, деякі з яких можуть бути близькими до значення модальних дієслів ought to, have to, to be to, must. Таким чином, речення ««I'm sorry. I shouldn't have said that» можна перекласти, якщо вийти з його ширшого контексту, так:

1) Пробачте: мені не треба було цього казати/ Перепрошую: мені не слід було це казати.

2) Пробачте: мені не слід було цього казати.

3) Пробачте: я не мав був цього казати.

Література

1. Корунець І. В. Теорія і практика перекладу (аспектний переклад): підручник. Вінниця. «Нова Книга», 2003. 448 с.

ФЕДОРЧУК Ольга Олександрівна,
студентка 2 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент **ТЕПЛА**
Оксана Миколаївна

СКЛАДНІСТЬ ТА ОСОБЛИВІСТЬ ПЕРЕКЛАДУ АГРАРНИХ ТЕРМІНІВ

Аграрний бізнес України має міжнародне визнання та поширюється на світовій арені. Багато іноземних інвесторів купують у селян землі та вирощу-ють всілякі різновиди зернових, бобових та інших культур. Завдяки цим інве-стиція наша країна розвивається в економічному плані. Задля того аби дві на-ції знайшли спільну мову та змогли домовитися між собою, існують такі спе-ціалісти, як перекладачі. Проте не так легко тлумачити розмову двох народів, коли є термінологія, яка має свої особливості та складності.

Розпочнемо з того, що термін за О. Ахмановою – це слово чи словос-получення спеціальної (наукової, технічної і т. ін.) мови, яке створене, отри-мане та запозичене для точного вираження фахових понять і позначення спе-ціальних предметів. Слово або словосполучення, що означає чітко окреслене спеціальне поняття певної галузі науки, техніки, мистецтва чи суспільного життя [1, с. 95]. Таку думку поділяє чимало науковців, наприклад, В. Дани-ленко стверджує, що термін – це слово або ж словосполучення спеціальної сфери застосування, яке називає спеціальне поняття [2, с. 11].

Ми розглянемо класифікацію сільськогосподарських термінів, яка була запропонована А. Я. Коваленко [4]:

1) прості, складаються з одного слова: harvest – урожай, barley – яч-мінь;

2) складні, що містять два слова, пишуться зазвичай разом або через дефіс: agriculture – сільське господарство, sunflower – соняшник;

3) терміни-словосполучення, які складаються із декількох компонентів: arable land – орна земля, soil formation – ґрунтоутворення;

Також А. Я. Коваленко звертає нашу увагу на те що є два етапи у ході перекладу термінів:

1. з’ясування значення терміна у контексті;

2. переклад значення рідною мовою [4].

Лексичне значення омонімів найкраще допомагає визначити контекст. Наприклад:

crop (DCO*) – noun 1) a plant such as a grain, fruit, or vegetable grown in large amounts; 2) a short hairstyle; 3) a short stick used to control a horse by hitting it.

Winter wheat must be sown into stubble to ensure successful overwintering of

the crop. – Озиму пшеницю слід сіяти по стерні, щоб сільськогосподарська культура добре перезимувала.

The crop is an extremely useful tool for assessing the function of the digestive

system. – Воло є надзвичайно корисним органом для оцінки роботи травної системи.

Вчені також поділяють переклад термінів у сфері аграрної тематики на дві групи:

– еквіваленти – ті, що вже мають відповідники в мові, на яку робиться переклад (наприклад: cattle – велика рогата худоба, a school of fish – косяк ри-би);

– безеквівалентні одиниці – не мають відповідників у мові перекладу на всіх рівнях (наприклад: anchoveta – перуанський анчоус);

Однією з найпоширеніших проблем у царині лінгвістики та перекладо-знавства є проблема перекладу термінології. Термінологічні одиниці відно-сяться до лексики, яка у свою чергу швидко розвивається.

Узагальнюючи існуючи вимоги до перетворення професійних текстів, зокрема аграрних, Т. Кияк подає такі поради, які стосуються словникового запасу факторів перекладу:

1) використання термінів, які є затвердженими до відповідних держав-них стандартів;

2) важливо враховувати галузь науки чи техніки, на яку здійснюється переклад;

3) транслятор самостійно підбирає еквівалент, використовуючи при цьому довідкову літературу, або ж консультуючись зі спеціалістами; якщо в тексті оригіналу використано термін, який не зафіксовано у науково-технічних словниках;

4) обов’язково стандартизувати всі скорочення та символи, також варто уникати синонімічного використання термінів;

5) якщо перекладач помітив помилку в тексті, то він має надати відпо-відний переклад, а в посиланні вказати на помилку;

6) невідомі для мови перекладу терміни повинні залишатися в перекла-ді, а також потрібно записувати їх в дужках;

7) назви латиною не перекладаються й залишаються в первісному ви-гляді;

8) слід уникати довільного скорочення термінів;

9) одиниці фізичних величин, спеціальні знаки мають підходити техніч-ним загальникам [3].

Отже, аби подолати труднощі при перекладі спеціальних, зокрема агра-рних термінів, варто грунтовно аналізувати фаховий словник та лексику, яка є багатозначною, синонімію, особливості словотворення, антонімію та всі ймо-вірні способи перекладу.

ЯМНЮК Роман Петрович,
студент 3 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України (м.Київ,
Україна)
Наукове керівництво – старший викладач
ЛУГОВА Тетяна Миколаївна

ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ІМЕННИКОВИХ СЛОВОТВОРІВ В УКРАЇНСЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ

На даний момент тема утворення нових слів є доволі актуальною в сучасній лінгвістиці. Словотвір є одним з найголовніших засобів збагачення мови.

Що ж таке словотвір? Словотвір це одна з гілок мовознавства, що вивчає творення нової лексики та засоби, за допомогою яких це відбувається. Більше всього словотвір пов'язаний з лексикологією. Саме ця наука має безпосереднє відношення до словотвору. Також словотвір охоплює така наука як граматика, тому що нова лексика утворюється з дотриманням граматичних законів мови.

Ось деякі способи словотвору: деривація або морфологічний словотвір(творення слів за допомогою афіксів); синтаксичний словотвір(творення складних слів); та семантичний словотвір(вживання вже існуючих слів у новому значенні).

Якщо ми використовуємо Деривацію, ми маємо додати декілька морфем одна з яких має бути кореневою. Службові або афіксальні морфеми в такому разі діляться на префікси та суфікси (камінь — каменяр, дорога — роздоріжжя, пам'ятати — опам'ятатися.). Синтаксичний словотвір це перетворення словосполучень в одне слово. Такі слова виникають при компресії(за словами Карабана, компрессія- це будь яке скорочення кількості елементів речення, або вилучення елементів речення при перекладі), і їх основна мета описати певне явище, додати йому чіткості та емоційного забарвлення. Наприклад:father-in-law тесть;John-go-to-bed-at-noon квіти, що закриваються вдень; hole-in-the-wall банкомат.

Семантичний словотвір засіб, що надає слову або нового значення або перетворює його на омонім, наприклад:(light- світлий; light- легкий).У ряді випадків слово повністю втрачає старе значення і сприймається тільки у новому. Оскільки семантичні зміни дають нову (а у значній кількості випадків і єдину) номінацію явищу, предмету, дії тощо і таким чином словник поповнюється новими значущими одиницями, цей спосіб можна вважати окремим способом словотвору.

В англійській та українській мові способи словотвору різняться між собою. Також слід підкреслити, що в англійській мові способів словотвору менше ніж в українській. Як зазначив Стівен Вайслер -"Вільні морфеми можна поділити на змістовні слова та функціональні слова. Змістовні слова, як випливає з їх назви, несуть більшу частину змісту речення. Функціональні слова зазвичай виконують якусь граматичну роль, не маючи власного значення. Одна обставина при якому різниця між функціональними словами та словами, що містять зміст, корисна, коли людина схильна мінімізувати багатослівність; наприклад, при складанні телеграми, де кожне слово коштує грошей.

Один из способів словотвору Конверсія- явище яке має здатність змінювати частини мови.

Абсолютний тип конверсії — пара слів має однакове не лише написання, але і фонетичну структуру

Picture (картина) — (to) picture (малювати)

Hope (надія) — (to) hope (сподівається)

Milk (молоко) — (to) milk (доїти)

Неабсолютна» конверсія — пари слів мають однакове написання, а у вимові спостерігаються деякі відмінності.

Close (закривати) — close (близький)

Use (використання) — to use (використовувати)

Словоскладення (composition) — це спосіб словотворення шляхом складення двох або більше слів, які надалі пишуться разом або через дефіс. Схема утворення даними способом виглядає наступним чином: основа + основа = нова лексема.

Grand + mother = grandmother (бабуся)

Watch + man = watchman (сторож)

Cigarette + box = cigarette-box (коробка для цигарок)

Father + in + law = father-in-law (тесть)

Аффіксація (affixation) — це один з найбільш значущих способів словотворення, являє собою щось на зразок пазла. Цей спосіб передбачає додавання певних частин: префіксів, суфіксів, закінчення до своєрідного фундаменту, а саме — до кореня. Загальна назва всіх цих частинок — афікси.

Любов — коханець — улюбленець — люблячий — улюблений

Даний ряд слів має спільний корінь, але кожне з слів має своє значення, свою морфологічну структуру, граматичні характеристики і т. д. завдяки приєднання афіксів.

ЛІНГВІСТИЧНІ ТА МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

ВЛАСЕНКО Богдан Максимович,
студент 1 курсу
факультету ветеринарної медицини,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – асистент
ЛАШКУЛ Валерій Анатолійович

ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЯ РОБОТИ СТУДЕНТІВ ПРИ ВИВЧЕННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ЗА ДОПОМОГОЮ ВИКОРИСТАННЯ ПРОЕКТНОЇ МЕТОДИКИ

Найкращий викладач на думку нас - студентів це викладач, який пробуджує у нас бажання вчитися. Ця незаперечна істина проголошувалась в тій чи іншій формі прогресивними педагогами всіх часів. Щоб навчити студента, потрібно викликати у нього відповідну активність, пізнавальну чи практичну. Важливим структурним елементом цієї активності є мотивація, у якій виявляється ставлення студентів до навчання.

Одним із пріоритетних напрямів реформування сучасної освіти і є досягнення якісно нового рівня у вивченні базових навчальних предметів, у тому числі іноземних мов. Опанування цього навчального предмета розглядається як необхідний компонент загальнокультурного розвитку студента, його рівня освіченості, залучення до світової культури і загальнолюдських цінностей. Володіння іноземною мовою вважається на сьогодні важливим резервом прискорення соціально-економічного розвитку суспільства. Крім того, необхідність знання іноземної мови стає гострою проблемою у зв'язку з інтеграцією незалежної України у європейську та світову спільноту.

Проблема формування мотивів опанування іноземної мови не може бути ефективно вирішена у навчально-виховному процесі, якщо використовувати лише традиційні методи, форми, засоби навчання, не враховуючи нові тенденції, притаманні сучасному розвитку педагогічної науки.

У нашому дослідженні пропонується оглянути такий сучасний метод викладання іноземної мови, як нестандартне заняття, зокрема заняття-проект.

Але спершу варто пригадати, що саме розуміється під поняттям «метод». Методи навчання - це «упорядковані способи діяльності викладача й студента, спрямовані на ефективне розв'язання навчально-виховних завдань». Метод навчання виступає «інструментом діяльності вчителя для виконання керівної функції - учіння».

Уже в середині 70-х років минулого сторіччя з'явилася тенденція до зниження інтересу дітей до занять, тобто у них впала мотивація до навчання. На практиці це реалізувалося появою нестандартних уроків, головною метою яких є пробудження інтересу до навчальної діяльності, підвищення їх мотивації.

До нестандартного заняття відносять підготовку та презентацію проекту.

Питання реалізації проектної методики навчання ІМ знайшли відображення в дослідженнях та публікаціях багатьох авторів. Так, визначенню основних характеристик проектної методики і видів проектів, опису послідовності реалізації проектів у навчальному процесі з ІМ присвячені праці зарубіжних дослідників W. II. Kilpatrick, S. Haines, G. Carter, H. Thomas, S. Estaire, J. Zanyn, I) Fried-Booth, T. Hutchinson, N. Vidal, F. L. Stoller. Розроблено класифікацію проектів (S. Haines), запропоновано систему поетапного виконання проекту, а також оцінювання та контролю процесу виконання проєктів(S. Estaire, J. Zanyn, R. Rib, N. Vidal).Є.С. Полат було узагальнено методичну класифікацію проектів та описано досвід міжнародних інтернет-проектів .

Методика проектної роботи останнім часом знаходить все більше прихильників. Він спрямований на те, щоб розвивати самостійне мислення та навчити не просто запам'ятовувати та відтворювати, не вміти застосовувати набуті знання на практиці. Робота за проектною методикою вимагає самостійної пошукової діяльності, координації своїх дій та активної виконавчої та комунікативної взаємодії. Роль викладача полягає в підготовці студентів до роботи над проєктом, обранні теми, в наданні допомоги при плануванні роботи, в поточному контролі та консультуванні їх під час роботи.

Застосування методу проектів створює умови, сприятливі для позитивних змін у знаннях та навичках. Головною метою проекту є формування таких ключових компетентностей, як «уміння вчитися», загальнокультурної, соціальної. Мета проєкту конкретизується через систему завдань: виявлення умов ефективного формування компетентностей: розробка моделей підтем; визначення оптимальних форм та засобів; розробка, апробація та впровадження в навчальний процес проекту відеофільму .

Ознаки проектного методу:

1. Орієнтованість на дію;
2. Робота в команді;
3. Самоорганізація студентів;
4. Ситуативна спрямованість, співвідносність з реальним життям;
5. Інтердисциплінарність (міжпредметні проекти);
6. Цілісність - проєкт розглядається як ціле;
7. Орієнтованість на продукт, результат.

Англійські вчені в галузі методики викладання мов Т. Блур та М. Дж. Сент-Джон розрізняють такі види проектів:

1. груповий проект, в якому дослідження виконується групою студентів, але кожен студент окремо вивчає відповідний аспект обраної теми;
2. міні-дослідження, в якому студент виконує індивідуальне соціальне опитування (анкетування або співбесіда);
3. проект, який базується на роботі з літературними джерелами, де студент вибірково читає матеріал на тему, яка його цікавить.

Традиційно виділяють такі основні фази проекту:

1. Ініціювання - винайдення ідеї для проекту.
2. Початок проєкту.
3. Проведення проекту.
4. Презентація результатів проєкту.
5. Оцінка (рефлексія) проєкту.

Проектна методика дозволяє вести індивідуальну роботу над темою, яка викликає найбільший інтерес у кожного учасника проєкту, що, поза сумнівом, несе за собою підвищену мотивовану активність студента.

ГОДЛЕВСЬКИЙ Артем Вікторович,
студент 3 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент
ГОЛЬЦОВА Маріанна Геннадіївна

SOME METHODOLOGICAL ASPECTS IN TEACHING FOREIGN LANGUAGE READING

The abstract is devoted to the problem of teaching communicative reading English texts in higher school and focuses on the factor of purpose, as determined by the reader or the instructional context. Real-world reading is performed for any number of reasons, and the nature of reading varies according to the reader's purpose and situation. These factors inevitably determine the readers approach to the text, the amount of attention paid, the time spent, as well as what features or parts of the text are focused on. Wherever possible, instructors should ask student directly about their interests and provide them choices of authentic texts. But reader interest in a text can also be a function of purpose. Reading with a purpose means approaching texts with a specific goal. When possible, students can be asked to read a text from a specific point of view, depending on what the text might suggest. Whole tasks involve performance of reading in conjunction with other skills: listening, speaking or writing. Still other kinds of communicative tasks may be activities that would not actually occur in real-world situations. A task approach conveys to students the value of fluent and efficient reading, because reading for a specific purpose means reading texts in different ways at different speeds, depending on the

information needed and the task to be carried out. In reading the same text with a different purpose, students derive a sense of accomplishment from their progressively greater comprehension and more extended use of the text. Another advantage of tasks is that students can work with authentic texts from the start. A complex, unedited text can be made accessible by adjusting the level of difficulty of the task. The same text can be used at different points during a semester, each time with a different task or purpose.

As preparation for reading authentic foreign language texts on a cultural topic, students can engage in peer reading and debate. The article deals with the analysis of the theory of multiple intelligence applied to transforming texts through graphic responses and the necessity to take into account the differences in students' learning styles. Teachers have a responsibility to provide multiple opportunities for their students to investigate and identify their learning styles. A very important aspect is always to find the right approach to the students, it is necessary to use different methods, because everyone has a different approach to teaching and understanding of the material.

Teachers need to take more risks to integrate more teaching styles into their class preparation even though they may not feel entirely comfortable using them. Reading texts also provides opportunities to study language: vocabulary, grammar, punctuation, and the way we construct sentences, paragraphs and texts. Lastly, good reading texts can introduce interesting topics, stimulate discussions, and excite imaginative responses.

ГОРБИК Євгенія Андріївна,
студентка 1 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво - старший викладач
РОЖКОВ Юрій Григорович

КЛЮЧОВІ ЕЛЕМЕНТИ КООПЕРАТИВНОГО НАВЧАННЯ В ПЕРЕКЛАДІ

Кооперативне навчання (CL) в перекладі – це підхід до навчання, який передбачає, що учні працюють як окремо, так і разом, над перекладом. Підхід CL заснований на ідеї, що навчання - це процес, у якому учасники розмовляють між собою. Це в основному відбувається через обговорення на заняттяї.

Учитель контролює діяльність групи і керує обговоренням, якщо необхідно.

Під час спільного навчання учні мають можливість спілкуватися з ровесниками, представляти та захищати ідеї, обмінюватися різними переконаннями та запитувати інших. Учні отримують користь, коли їх точки зору перетинаються. Це активний процес, в якому учні засвоюють, обробляють та синтезують інформацію, а не просто запам'ятовують та відтворюють її. Щоб реалізувати ефективну групову роботу, необхідно включити особливості кооперативного навчання. Існує п'ять основних рис кооперативного навчання: 1) позитивна кооперація; 2) особиста взаємодія; 3) навички міжособистісного спілкування та спілкування в малих групах; 4) індивідуальна відповідальність; та 5) малі та гетерогенні групи. Вчені стверджують, що позитивна взаємозалежність – це перший і найважливіший елемент спільного навчання.

На думку вчених, коли учні вважають, що вони взаємодіють, навчальна діяльність стає змістовною, а учні стають альтернативним джерелом підтримки

один для одного. За словами ряду американських дослідників методики викладання перекладу, позитивна взаємозалежність може бути досягнута за допомогою спільних цілей, обмінювання матеріалами, ресурсами чи інформацією з учасниками групи (ресурсна взаємозалежність); поділу праці (взаємозалежність завдань); призначення взаємодоповнювальних та взаємопов'язаних ролей (рольова взаємозалежність). Ці взаємозалежності можуть змусити учнів усвідомити те, що їм потрібно один від одного.

Для створення позитивної взаємозалежності в поточному дослідженні використовуються цілі, завдання і рольові взаємодії. Учні співпрацюють, підтримують і допомагають один одному; кожен учень повинен грати дві ролі: коли один перекладає текст, інший виступає як *перекладач*. Друга особливість стосується особистої взаємодії. Взаємодія тет-а-тет розвиває у учнів навички мислення вищого рівня, таких як аналіз, пояснення, синтез. З постійною взаємодією, знання можна краще зрозуміти через стимулюючу розмову учнів та з інтеграцією різноманітних поглядів. Це сприяє покращенню навчання за допомогою аналізу помилок, перекладу критики, пояснення та вирішення проблем. Третя особливість пов'язана з соціальними навичками: учні повинні володіти навичками міжособистісного спілкування, неконфліктності, що необхідні для забезпечення якості навчання. Четверта особливість – індивідуальна відповідальність є необхідною, тому що, коли члени колективу мають почуття особистої відповідальності, вони будуть краще працювати один з одним.

Учасники є відповідальні за свою частину роботи, таким чином забезпечується рівний внесок. Нарешті, п'ята відмінна риса, що сприяє ефективному навчанню – це неоднорідність групи. Неоднорідні групи, що включають в себе студентів різного рівня здібностей і досвіду, сприяють фундаментальному розгляду поставленої проблеми. Вчені стверджують, що цей вид групування підвищує глибину розуміння, якість міркування і сприяють запам'ятовуванню. Тому неоднорідне групування може бути використане в спільному перекладі, щоб допомогти учням детально викладати свої думки та розглядати матеріали з різних точок зору.

ГУМЕНЮК Михайло Володимирович,
студент 1 курсу
Інституту гуманітарної підготовки та
державного управління,
Івано-Франківський національний
технічний університет нафти і газу
(м. Івано-Франківськ, Україна)
Наукове керівництво -
доцент **ГУМЕНЮК Ірина Михайлівна**

ПОТЕНЦІАЛ M-LEARNING ДЛЯ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У ЗВО

Сучасне інформаційно-технологічне суспільство вимагає перенесення основних його ознак в освітню галузь з метою забезпечення безперервного доступу до інформації, можливості навчання упродовж життя і водночас комунікативно-освітньої мобільності фахівців. Вивчення англійської мови як необхідний супутній процес професійного зростання стає значно ефективнішим за умови застосування мобільних технологій, які знімають часові та просторові обмеження. Використання у щоденному вжитку мобільних пристроїв свідчить про перевагу m-learning

(мобільного навчання) над e-learning (електронним навчанням), на чому наголошують сучасні науковці [2, с. 1926].

Перспективи застосування пристроїв мобільного зв'язку з навчальною метою привертають увагу вчених упродовж тривалого часу та стали особливо актуальними в період пандемії COVID-19. Переважна більшість дослідників розглядає m-learning як частину e-learning, акцентуючи тісні взаємозв'язки між поняттями [1, с. 66].

Електронне навчання значно покращує стандартну процедуру здобування знань завдяки швидкому й простому доступу до інформації, мотиваційному компоненту та практично необмеженими можливостями гейміфікації. M-learning передбачає використання портативних пристроїв (передусім смартфонів, планшетів, ноутбуків), доповнюючи перелік переваг e-learning підвищеними мобільністю та інтерактивністю, нижчою вартістю обладнання і меншими затратами часу. До недоліків обох технологій можна віднести необхідність придбання, налаштування і періодичного оновлення відповідного пристрою та його програмного й технічного забезпечення, відсутність живого спілкування та ймовірне збільшення ризиків для здоров'я, пов'язаних із малорухливим способом життя.

У контексті вивчення англійської мови в закладах вищої освіти m-learning створює умови для ефективного засвоєння матеріалу за допомогою онлайн-платформ і мобільних додатків, що характеризуються широкими можливостями для персоналізації та поєднують у собі аудіальний і візуальний шляхи сприйняття інформації. До найбільш популярних і результативних платформ для вивчення англійської мови належать: BBC Learning English, British Council, Coursera, Duolingo, EnglishGrammar, Knoword, TalkEnglish, UsingEnglish, а також створений українцями онлайн-сервіс Grammarly.

Таким чином, технологія m-learning має необмежений потенціал для застосування у процесі вивчення англійської мови завдяки простоті, доступності, наочності й активному використанню мультимедійних засобів. Поява нових інтернет-ресурсів і їхній стрімкий розвиток сприяють виникненню інноваційних шляхів підвищення ефективності іншомовної комунікативної підготовки фахівців будь-якої галузі, роблячи розв'язання проблем інтеграції m-learning в освітній процес пріоритетним напрямом подальших досліджень.

Література

1. Behera S. K. E- and M-learning: a comparative study. *International Journal on New Trends in Education and Their Implications*. 2013. Vol. 4. P. 65–78.

2. Korucu A. T., Alkan A. Differences between m-learning (mobile learning) and e-learning, basic terminology and usage of m-learning in education. *Procedia Social and Behavioral Sciences*. 2011. Vol. 15. P. 1925–1930.

ДЕОБА Олександра Андріївна,
студентка 1 курсу
факультету ветеринарної медицини,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – асистент
ЛАШКУЛ Валерій Анатолійович

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ У ПРОФЕСІЙНО-ОРІЄНТОВАНОМУ НАВЧАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

За сучасних умов розвитку освітнього простору невід'ємною частиною фахової підготовки студентів стало навчання іноземної мови, оскільки, з огляду на перспективу інтеграції в європейське співтовариство, тільки той фахівець, який володіє принаймні однією іноземною мовою, в першу чергу англійською, має сформовані навички міжкультурного спілкування, усвідомлює розбіжності в рідній та чужій ідентичностях, зможе адаптуватися до полікультурного середовища й реалізувати свій професійний та особистісний потенціал. Важливими особистісними якостями такого фахівця мають стати комунікативність, кмітливість,. креативність, уміння вести діалог із партнерами, дотримуючись норм культурної, ділової та мовної етики. Пріоритетним напрямом у вивченні іноземних мов стало опанування їх як засобу міжособистісного та професійного спілкування.

Особливо актуальними на сьогодні є інтерактивний підхід до вивчення іноземних мов у сфері розвитку культури мовлення та розвиток таких компетентностей, як: мовна, мовленнєва і соціокультурна. Для сучасної мовної освіти вкрай необхідні: міжпредметна інтеграція, варіативність та орієнтація на міжкультурний аспект в оволодінні мовами.

Нові завдання передбачають переосмислення рівнів володіння іноземними мовами, пошук нових підходів до відбору змісту та організації матеріалів, використання адекватних форм та видів контролю.

Іноземна мова сьогодні є не просто частиною культури певної нації, але це й запорука, майбутньої успішної кар'єри молодих фахівців. Досягнення високого рівня володіння іноземною мовою не можливе без фундаментальної мовної підготовки у вищій школі. В більшості ЗВО студенти опановують принаймні дві іноземні мови. Найчастіше це англійська, німецька або польська.

З метою оптимального підбору тієї чи іншої методики викладання відповідно до рівня знань, потреб, інтересів студентів, викладачеві важливо знати новітні методи викладання іноземної мови, спеціальні навчальні техніки та прийоми, раціональне та вмотивоване використання яких вимагає креативного підходу з боку викладача.

Згідно із загальноєвропейськими вимогами до якості освіти сьогодні відбувається реформування навчального процесу у вишах України, що ставить перед викладачем нові завдання та вимагає пошуку інновацій.

Метою навчання іноземної мови у вищій школі на сучасному етапі є оволодіння студентами комунікативною компетентністю, що дозволить реалізувати їхні знання, уміння, навички для розв'язання конкретних комунікативних завдань в реальних життєвих ситуаціях. В цьому відношенні саме на виші покладається відповідальність у якісному забезпеченні студентів комплексом мовних знань, вмінь, навичок, це вимагає передусім від навчального закладу систематично

створювати умови для підвищення кваліфікації своїх педагогічних працівників, забезпечити заклад належною матеріально-технічною базою.

Сучасна якісна мовна підготовка студентів передбачає поєднання професійно-орієнтованого навчання іноземної мови з проектною роботою, застосуванням інформаційних та телекомунікаційних технологій, роботи з навчальними програмами по вивченню іноземних мов (система мультимедіа), дистанційними технологіями, створенням презентацій в PowerPoint та використанням інших інформаційних ресурсів.

ДУДИК Дарія Анатоліївна,
стулентка І курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент
БОРЩОВЕЦЬКА Валентина Дмитрівна

ЗАСОБИ ФОРМУВАННЯ ФОНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СТУДЕНТІВ І КУРСУ ФІЛОЛОГІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

Формування фонологічної компетентності у студентів філологічних спеціальностей є вкрай важливим для майбутнього вчителя і перекладача. Така необхідність у ЗВО пояснюється низкою факторів, а саме: відсутність фонетики англійської мови як прелмету у школах, відсутність програмних вимог до сформованості фонологічної компетентності в учнів, відсутність розроблених методичних курсів, недостатньо ефективна матеріальна база, що забезпечила б її результат.

На основі розроблених вимог CEFR ми висуваємо наступні цілі для формування фонологічної компетентності у студентів філологічних спеціальностей: артикуляційні норми, включаючи вимову фонем, просодику, що передбачає вивчення інтонації, ритму і наголосу в словах та фразовому, усунення акценту, досягнення рівня бути зрозумілим і розуміти співбесілника.

Фонологічна компетентність – це здатність людини до коректного артикуляційного та інтонаційного оформлення своїх висловлювань і розуміння мовлення інших, яка базується на складній і динамічній взаємодії відповідних знань, навичок і фонетичної усвідомленості.

Успішність формування ФК залежить від рівня сформованості фонетичних навичок, обсягу отриманих і засвоєних знань про фонетичну структуру мовлення і динамічної взаємодії цих складових на основі загальної мовної та фонетичної усвідомленості.

До структури фонологічної компетентності відносять: 1) фонеми і алофони. Фонема – це найменша, далі неподільна звукова одиниця мови, що здатна розрізняти пари слів за смислом, наприклад, *tooth–teeth*) або граматичною формою одного й того самого слова, наприклад, *begin-began-begun*. кожна фонема реалізується у вигляді алофонів – варіантів (або відтінків) фонеми у її конкретній реалізації. Алофони з'являються з різних причин, які підлягають відповідним закономірностям. Так, розрізняють позиційні й комбінаторні алофони. Позиційними називаються алофони, зумовлені певним фіксованим місцем фонеми у слові – початком, кінцем, серединою – або перебуванням чи неперебуванням під наголосом. Алофони, зумовлені характером сусідніх фонем, називаються комбінаторними алофонами.

2) фонетичні ознаки диференціації фонем (дискутивні ознаки, назальність, закритість, лабіальність)

3) фонетична редукція, під якою розуміємо якісні та кількісні зміни голосних фонем у зв'язному мовленні. Види редукції бувають наступними: якісна, кількісна (зміна довжини/тривалості голосних фонем, повна

Нейтральна фонема / ə / є універсальним замінником усіх голосних фонем у процесі редукції.

Скорочення може бути історичним (позначено в словниках), e.g. fath**er** / ˈfɑːðə/ є прикладом історичної жорсткої редукції та повсякденним (що відбувається в процесі мовлення), e.g. but / bt /

4) фонетичний структура англійської мови

В англійській мові існує 44 фонеми, тоді коли літер всього 26. Тому одна й та сама літера в різних положеннях в слові та сполученнях з іншими літерами може читатися по-різному.

5) фонетика речення (просодика): наголос і ритми

6) інтонація

Засобами формування фонологічної компетентності є фонограма, відеофонограма.

До найважливіших відносяться звичайно фонограма та відеофонограма зі зразками автентичного мовлення. Це записи діалогів, пісень, віршів, спеціальних фонетичних вправ для слухання й імітації, а також фрагментів фільмів, телепередач тощо. Для кращого усвідомлення студентами положення і рухів артикуляційних органів і з метою унаочнення деяких фонетичних феноменів доцільно використовувати допоміжні засоби: дзеркало, папір, схеми, сигнальні картки, таблиці.

З цією метою використовую жести, дотик руки під підборіддя (для унаочнення голосних звуків), подих на папір (для унаочнення приголосних). Традиційні методики включали використання фонетичного алфавіту (транскрипції), практики транскрипції, завдання щодо розпізнавання звуків, цілеспрямовані завдання на продуктивність вимови, скоромовки, ігри і т.д.

До вправ, які сприяють формуванню фонологічної компетентності у студентів філологічних спеціальностей відносять рецептивно-репродуктивні вправи, вправи на розпізнавання нового звуку, вправи на ідентифікацію та диференціацію звуків.

Для навчання інтонації пропонуємо вивчення англомовної поезії та маупртекчти відомих англійських фонокурсів.

ЖЕЛТОВСЬКА Поліна Василівна,
студентка 1 курсу
факультету ветеринарної медицини,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – асистент
ЛАШКУЛ Валерій Анатолійович

ІНТЕРАКТИВНА МЕТОДИКА ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇЇ ЗАСТОСУВАННЯ НА ЗАНЯТТЯХ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Принципово нові педагогічні ідеї і положення вимагають переорієнтації методичної роботи на пошук та розробку інноваційних шляхів розвитку усіх ланок

і складових систем освіти, формування в освітньому середовищі справді нового педагогічного мислення на всіх рівнях педагогічної діяльності.

Аналіз інноваційної діяльності при вивченні іноземних у тому числі і англійської мови показує, що в практиці в основному впроваджуються технології, серед яких можна виділити: особистісно орієнтоване навчання, технологію групової навчальної діяльності, інформаційні технології, інтерактивні технології, розвиток критичного мислення, теорію ігрових технологій. Зорієнтуємо увагу на використанні інтерактивних технологій и процесі навчання іноземних мов.

Інтерактивні технології - це технології, ідея яких полягає в тому, що процес пізнання відбувається за умови постійної активної взаємодії всіх студентів. Залежно від мети заняття, форм організації навчальної діяльності використовуються інтерактивні технології кооперативного навчання, колективно-групового навчання, ситуативного моделювання, опрацювання дискусійних питань.

Слово "інтерактив" (пер. з англійської "inter" "взаємний", "act" діяти) означає взаємодіяти. Інтерактивний метод - це спосіб взаємодії через бесіду, діалог.

У процесі поглиблення знань з обговорюваного предмета доцільно використовувати ті методи, при яких у студентів з'являється бажання до творчої та продуктивної праці. Також не менш важливим аспектом є тренування моделі поведінки, що знадобиться у подальшій життєдіяльності. Таким чином інтерактивний метод навчання спонукає студентів до активних дій, тим самим вони досягають успіхів та мотивують власну поведінку.

Інтерактивний метод навчання передбачає фронтальну роботу студентів та роботу в групах чи парах. Та, як показує досвід, більш ефективно робота проходить в малих групах. Так чи інакше, але в роботу повинні бути залучені всі студенти, що має заохочуватися з боку викладача. При використанні цього метода проведення занять студенти краще запам'ятовують матеріал у 80% випадків, що висловили самі, та у 90% що робили самі.

Використання інтерактивних методів навчання в малих групах сприяє розвитку таких особистісних якостей, як комунікабельність, співробітництво, уміння відстоювати свою точку зору, йти на компроміси і т.д.

Приклади комунікативних вправ, що відповідають вимогам проведення заняття на базі інтерактивних методів навчання.

Приклад 1. Routines. Вживання Present Indefinite.

Студенти намагаються пригадати та описати якнайбільше дій, які є звичними для них в повсякденному житті (ті дії, які вони виконують кожного дня, тижня, місяця і т. д.). Потім вони об'єднуються в групи по 3-4 чоловіка та читають один одному речення. Якщо речення співпали, вони їх викреслюють. Таким чином залишаються найнезвичайніші та найоригінальніші дії. Представник кожної групи описує ці особливі дії від третьої особи. Члени інших груп можуть поставити запитання й отримати детальнішу інформацію.

Приклад 2. Whose is it? Вживання присвійного відмінка іменників і абсолютної форми присвійних займенників.

Посеред столу лежать різні предмети, що належать студентам (по одному-два від кожного). Бажано, щоб вони знали, кому що належить і як цей предмет називається англійською мовою. Усі стають навколо столу, по черзі беруть будь-який предмет і кажуть, кому він належить: Thes car fisOlena's. This is Olena's scarf. Якщо вони сумніваються, то повинні уточнити, звертаючись до студента, якому, на їхню думку, належить цей предмет: Is this scarf yours, Olena? - No, it isn't mine. It's Halyna's, etc.

ЛАШКУЛ Валерій Анатолійович,
кандидат педагогічних наук,
асистент кафедри
романо-германських мов і перекладу,
Національний університет
біоресурсів і природокористування
України
(м. Київ, Україна)

КЕЙС-МЕТОД ЯК ДІЄВИЙ ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ У СТУДЕНТІВ ВЕТЕРИНАРНИХ ФАКУЛЬТЕТІВ ПРОФЕСІЙНО-ЕТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ НА ЗАНЯТТЯХ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Професійно-етична компетентність лікаря ветеринарної медицини є невід'ємною складовою кваліфікованого фахівця. Сформованість даної компетентності визначається наявністю важливих професійно-етичних якостей та знань а також сукупністю етичних норм поведінки й умінь свідомого застосування їх у ветеринарній практиці з метою розв'язання етичних дилем. Це є вимогою сьогодення і сучасного ринку праці, а отже гарантією становлення студента як професіонала і успішного виконання ним у майбутньому своїх професійних обов'язків.

Формування професійно-етичної компетентності майбутніх лікарів ветеринарної медицини є процесом, який потребує розробки відповідних організаційно-методичних підходів, для виконання поставлених завдань.

Метод (від грец. *μέθοδος* – «шлях через») (англ. *method*, нім. *Methodef*) – систематизована сукупність кроків, які потрібно здійснити для виконання певної задачі чи досягнення мети. Поняття тотожне алгоритму діяльності чи технологічного процесу. Отже метод означає спосіб досягнення мети та певним чином упорядковану діяльність.

Зупинимося на методі кейсу. Метод кейсу був розроблений ще у 1924 році у Гарвардській школі бізнесу, але вже незадовго після створення став застосовуватися у галузі права і медицини. На сьогодні цей метод розуміють як метод навчання, коли студенти і викладач беруть безпосередню участь в обговоренні ділових чи ситуативних задач. Роль викладача при застосуванні метода кейса полягає у ретельному доборі відповідного матеріалу, а студенти мають розв'язати поставлену проблему і одержати реакцію інших студентів та викладача на свої дії. Роль викладача при цьому полягає у допомозі студентам у розв'язані дилеми. Він може сперечатися чи дискутувати з ними, але жодним чином не нав'язувати їм своєї точки зору.

У кейсах доречно розглядати конкретні ситуації які трапляються під час професійної діяльності лікаря ветеринарної медицини.

Це такі практичні задачі як:

- Are animals raised in confinement happy? (Чи є тварини, які утримуються в неволі – щасливими)?
- The ethics of killing healthy animals. (Дотримання етичних норм при «присипанні» здорових тварин).
- Finding animals for continuing education. (Використання тварин у навчальних цілях).
- Partner's misdiagnosis. (Невірно поставлений діагноз колегою по роботі).
- Farmer using illegal growth promoters. (Використання фермером

недозволених стимуляторів росту) [4].

The Use of Animals in Experiments (Використаннятваринвекспериментах).

Domestication of Animals. Ethical Issues (Одомашненнятварин. Етичніположення).

Using of Animals in Food Production (Використаннятваринухарчовійпромисловості).

Controlling Animals with Infectious Diseases (Контрольтваринзінфекційнимизахворюваннями). Та ін.

Звичайно, наведені вище теми не можуть охопити всі етичні обставини, з якими майбутній ветеринар може зустрітися у своїй практичній діяльності, але допоможуть йому впевненіше орієнтуватися у своїй повсякденній роботі та вирішувати етичні дилеми.

Етична дилема в цьому механізмі фігурує як моральний конфлікт – суперечність між свідомістю і самосвідомістю особистості лікаря. Ідентифікувавши етичну проблему, спеціаліст розв'язує її з опорою на моральні поняття його свідомості. На етапі, коли вміння переростають у навички (тобто дії з розв'язання етичних конфліктів стають автоматичними), коли моральні норми та правила стають переконаннями, шлях вирішення етичної дилеми простягається від ідентифікації одразу до принципів професійної етики, котрі визначають вид етичної ситуації, що виникла.

Дотримання нормативної бази принципів професійної етики лікаря ветеринарної медицини відбувається через реалізацію етичних професійно важливих якостей. Весь цей цикл прийняття етичного рішення спрямований на ефективне вирішення етичної дилеми, що виникла під час професійної діяльності лікаря, адже ця професія належить до тих видів професійної діяльності, до яких суспільство висуває підвищені вимоги. Це пояснюється тим, що робота ветеринара пов'язана із правом впливати на життя тварини, і тут ідеться не лише про рівень моральності, а й про належне виконання своїх професійних обов'язків.

ЛИТВИН Марина Олегівна
студентка 3 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент
ГОЛЬЦОВА Маріанна Геннадіївна

THE EFFICIENCY OF ILLUSTRATED LEXICAL MINIMUMS FOR TRAINING TRANSLATORS AND INTERPRETERS

Acquisition of foreign language vocabulary is connected with significant obstacles, among which the main ones can be referred to a large volume of the word stock of the foreign language, complexity of the semantic system of each lexical unit, differences in the meaning of the words of native and foreign languages. The main purpose of the work on vocabulary when studying a foreign language consists in acquiring lexical skills, which is achieved by practical exercises. The main stages of teaching new vocabulary are: a) presentation of new words, b) organisation of acquisition of the new vocabulary, c) revision of the new vocabulary in speech situations, in texts, d) control over the quality of acquisition. Lexical minimums with illustrations can ease the process of learning a lot.

The term ‘lexical minimum’ has most frequently been used in the glottodidactic context, and refers to an appropriate choice of vocabulary to be acquired by a learner at a specific language proficiency level. In particular, such vocabulary should be ‘important’ and ‘useful’. The minimum, understood as a specific type of a reference work, has become a frequency-driven word list.

Lexical minimums / glossaries with illustrations are not considered to be appropriate ones for the professional trainings of translators and interpreters as they do not present a scientific approach to the studying. However, they are efficient when students have no understanding of how the denoted object looks like. Without seeing the object, it is hard to use the term in a particular context, so the translation fidelity is harder to achieve as it takes a lot more time to get the accurate term matching the semantic context.

Moreover, these lexical minimums / glossaries encourage a better understanding of the differences between similar objects. When it comes to the military topic, not everyone can distinguish the weapons and equipment related to the issue. As we can see in the example, illustrations make it much easier to define specific features in presented objects like fighter-bomber, bomber and fighter jet. As a result, the association is formed creating a stronger cognitive bond, which makes the training resource more effective than other ones.

Even though lexical minimums with illustrations are denied by most educational institutions, we cannot ignore their important role in building cognitive relations between the term and its material representative. Hopefully, the role of illustrated lexical minimums will be overframed and, as a result, integrated in the training process.

МОЛОТКІНА Юлія Олександрівна,
доктор філософії,
старший викладач кафедри
романо-германських мов і перекладу,
Національний університет біоресурсів і природокористування України
(м. Київ, Україна)

INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES FOR FOREIGN LANGUAGE TEACHING

The current stage of social development can be defined as post-industrial which implies the intensive development of modern information and communication technologies; transition from the knowledge paradigm of education to competence recognition of the need for life-long education – all this determines the need for widespread use of information technology both in the education system and teaching of individual disciplines particularly. In this regard, the reorientation of the modern teacher's thinking to the awareness of fundamentally new requirements for teaching activities, the willingness to use ICT as an auxiliary educational resource.

Gardashnik I. defines Information and Communication Technologies (ICT) as a set of methods, production processes both software and hardware, combined into a technological chain that ensures the implementation of information processes to increase their reliability and efficiency and ease the use of information resources.

Gardashnik I. identifies the following groups of resources that are used to prepare teaching materials in foreign languages, created with the help of computer programs:

- general-purpose programs (applications, electronic means of communication), e.g., text editors, presentation programs, publishing systems, web page editors, electronic

means of communication – e-mail, chats, interactive questionnaires, forums, electronic diaries, etc.;

- universal (multipurpose) educational software, e.g., Course management system (CMS) or virtual learning environment (VLE);

- specialized programs designed to create teaching materials in foreign languages, e.g., laboratory workshops, experimental and modeling tools.

The possibility of using multimedia means of electronic dictionaries, reference materials, some special types of exercises and options for performing standard tasks, means of electronic communication, tasks and interface in foreign languages is fundamental for language learning. Multimedia tools allow the user to communicate with a computer using graphics, hypertext, audio commentary, animated images, digital video. The use of multimedia significantly expands and diversifies the program of learning foreign languages, provides access to a large number of authentic materials (computer presentation of language material based on fiction, articles, information sites; work with a dictionary, etc.), expands students' motivation to learn by providing they have the opportunity to work on the language at a pace convenient for them, contributing to the individualization of learning and effective mastery of a foreign language. There are various ways to use multimedia tools in the educational process, namely: development of situational roles and building control and testing systems of knowledge and skills of students (use of control tests), creating presentations of educational material, design and research activities of students and more.

Prykhodko N. notes that a multimedia presentation, which can be created by the world's most common PowerPoint program, has a special place in mastering a foreign language. It allows students to apply the acquired knowledge and skills in practice. A multimedia presentation is a combination of text, graphics, animation, photography, audio and video. It has been estimated that a quarter of the information heard remains in a person's memory, a third of what is seen, 50% when combined, and 75% in multimedia learning.

Prykhodko N. also claims that the preparation of a multimedia presentation allows students to find the best way to work on lexical and grammatical material, to express themselves, to demonstrate their knowledge and eliminate gaps in them. It is a creative research process that consists of selecting materials, writing a script, technical implementation and direct demonstration of the research result. The use of multimedia presentation enriches the educational process, creates conditions for the development of students' creativity, affects the development of their speech skills and abilities, promotes the formation of foreign language communicative competence.

In conclusion, information and communication technologies have taken a significant place in the modern educational process, in particular in the study of foreign languages. They provide a significant improvement in the quality of acquired knowledge, improvement of speech skills and abilities of students, have a significant impact on the formation of foreign language communicative competence, motivate students to master the subject. The use of information and communication technologies contributes to the formation of a new education system in Ukraine, focused on entering the world information and educational space.

References

1. Гардашник І.Б. Використання інформаційно-комунікаційних технологій у навчанні іноземних мов. URL: https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/3133/1/Gardashnik_I.pdf/

2. Приходько Н.Г. Можливості використання інформаційно-комунікаційних технологій у формуванні іншомовної комунікативної компетенції. URL: https://ir.kneu.edu.ua/bitstream/handle/2010/8419/620-626.pdf?sequence=1&isAllowed=y .

МУЗИКА Катерина Серіївна,
стулентка 2 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент
БОРЩОВЕЦЬКА Валентина Дмитрівна

ВИКОРИСТАННЯ АВТЕНТИЧНИХ ВІДЕОМАТЕРІАЛІВ З МЕТОЮ ПІДВИЩЕННЯ МОТИВАЦІЇ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

У наш час ключем успіху є вивчення іноземних мов, зокрема й англійської. Це важливо насамперед тим, що спілкування іноземними мовами набуває все більшого значення у сучасному світі. Володіння будь-якою іноземною мовою відкриває перед нами багато можливостей та наповнює наш духовний світ гармонією, а також робить його багатшим. У той же час відносить людину на вищий соціальний ступінь, оскільки надає можливість отримати високооплачувану роботу та підвищити свою посаду.

Всім відомо, що міжнародною мовоюспілкування є англійська. Це мова міжнародного бізнесу, торгівлі, науки, техніки та мистецтва. Як показує нам світова статистика, майже вісімдесят відсотків посідає ділова англійська мова. Кожна людина, де б вона не працювала, має справу із нею. Тому, впевнено можна сказати, що володіння англійською мовою — вже не новина, а необхідність. Люди намагаються вивчати мову у будь-якому віці: хтось, починаючи з самого дитинства, а хтось у віці тридцяти років. Тому особливу увагу приділяють методиці вивчення іноземної мови.

Із стрімким розвитком наукових технологій можливості навчання англійської мови значно розширилися. Найважливішою проблемою під час розвитку вмінь англомовного спілкування є бар'єр комунікації тому, одним із вирішенням якого є необхідність спілкування з носієм мови. Для вирішення цієї проблеми вчені-лінгвісти рекомендують використовувати автентичні відеоматеріали. Вони допомагають не лише подолати мовний бар'єр та підвищити якість знань, а й вмотивовують людину поглиблено вивчати іноземну мову.

Відеоматеріалами можуть бути не лише фільми, а й короткі сюжети, відео та вікторини, які розвивають усі аспекти розуміння англійської мови: аудіювання, читання, письмо та говоріння. При перегляді відеоматеріалів для вивчення англійської мови, можна виконувати завдання, вивчати лексику, сприймати мову на слух та використовувати ці знання на практиці. Такі матеріали надають зразки мови та мовлення, загальновживану та спеціальну лексику, метафори, ідіоми та багато іншого. Інформація, яка розміщена в таких матеріалах, є найбільш ефективною для засвоєння мови.

Необхідно звернути увагу на те, що використання відеоматеріалів сприяє розвитку психічної діяльності людини, пам'яті та уваги. Під час перегляду відео виникає атмосфера зосередженості та пізнавальної діяльності тому, щоб зрозуміти матеріал потрібно докласти певних зусиль. Людина під час процесу

максимально зосереджена, а інтенсивність її роботи впливає на процес запам'ятовування.

Найбільш поширеним є використання коротких за тривалістю відеоматеріалів тому, що 4-7 хв демонстрації відео забезпечують напружену роботу протягом цього часу. Це тому, що в коротких відео інформація характеризується щільністю та насиченістю.

Отже, використання відеоматеріалів під час вивчення англійської мови відіграють одну з найважливіших функцій. Вони допомагають у підвищенні мотивації та якості знань. Також, допомагають подолати мовний бар'єр та підвищити рівень володіння англійською мовою.

НОФЕНКО Анастасія Андріївна,
студенка 1 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво- асистент
СЕРГІЄНКО Інна Володимирівна

ВПРОВАДЖЕННЯ СУГЕСИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Термін «технології навчання» (або педагогічні технології), що використовується для позначення сукупності методів роботи вчителя (методів його наукової організації праці), за допомогою яких з найбільшою ефективністю досягається поставлених на уроці цілей навчання. забезпечується максимально короткий термін. Нині відбулася диференціація двох складових термінів змісту: технології навчання (Технологія навчання) і технології в освіті (Технологія в навчанні). За допомогою першого терміна вони позначають методи наукової організації роботи вчителя, за допомогою яких найкраще досягаються поставлені цілі навчання, а за допомогою другого — використання технічних засобів навчання в навчальний процес. Проблеми медіаосвіти, досліджено й опубліковано українськими науковцями: Д. Бачинським, Н. Череповською, В. Івановим, Г. Онковичем, Л. Найдьоновою, Б. Потятинником.

Визначну роль у дослідженні актуальних питань медіаосвіти та медіаграмотності відіграли праці зарубіжних вчених. Зокрема, модель та методи медіаосвіти вивчали у своїх працях такі науковці, як Р. Хоббс, Е. Харт, Л. Мастерман, Д. Бекінгем, О. Федоров; питання формування медіакомпетентності у педагогів розкриті у працях Л. Найдьонової, І. Доніна, І. Фатєєва; значення медіаосвіти у становленні особистості досліджували А. Литвин, І. Задорожна, О. Федоров; проблеми впровадження медіаосвіти в освітній процес опрацьовували В. Різун, М. Скиба. Найважливішими характеристиками технологій навчання вважаються:

- ефективність (високий рівень досягнення кожним учнем поставленої навчальної мети),
- рівномірність (за одиницю часу засвоюється велика кількість матеріалу з найменшими зусиллями на засвоєння матеріалу)
- ергономічність (навчання проходить в атмосфері співпраці, позитивного емоційного мікроклімату, при відсутності перевантажень і перевтоми,

- висока мотивація у вивченні предмета, що сприяє підвищенню інтересу до занять і дозволяє найкраще підвищити особистісні якості учня, розкрити його резервні можливості.

-підбором навчального матеріалу (текстів, ситуацій), у якому відображені загальнолюдські моральні цінності, такі як доброта, гуманність, патріотизм, взаємоповага і взаємо порозуміння між людьми та ін;

- застосування в процесі навчання проблемних завдань, вирішення яких потребує

-висловлювання своїх почуттів, поглядів, критичної оцінки і своєї власної думки щодо різних подій, стосунків, фактів, які відображенні в інформативному навчальному матеріалу.

-Розвиваюча мета реалізується в процесі навчання іноземної мови у двох напрямках:

- розвиток індивідуально-психологічних характеристик особистості студента, які впливають на успішність оволодіння іншомовною мовленнєвою діяльність. Це фонетичний та інтонаційний слух, гнучкість артикуляційного апарату, обсяг оперативної і довготривалої слухової та зорової пам'яті, мовна здогадка тощо;

Підводячи підсумок, однією із сприятливих особливостей модульної технології навчання є діяльність учня у школі. Однією з особливостей цієї технології є те, що на всіх етапах навчання розвиваються пізнавальні здібності учня. Розвиток усної та письмової мови може запропонувати учням творчу роботу. Під час розвитку словникового запасу, граматики, фонетичних навичок іноземної мови ми можемо формувати активність учнів у навчанні, вміння самостійно працювати, навички робити висновки. Це нова технологія сьогоднішніх успішних досліджень.

ОХОТА Софія Русланівна,
студентка 2 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент
РУБІНСЬКА Броніслава Іллівна

АКТУАЛЬНІСТЬ ЛІНГВІСТИЧНОЇ КАЗКИ ЯК СУЧАСНОГО МЕТОДУ НАВЧАННЯ

На сьогодення цілком обґрунтовано постає питання у якісному забезпеченні підготовки майбутніх висококваліфікованих філологів із необхідним різностороннім підходом до навчання, застосовуючи модернізовані актуальні досягнення педагогічних, наукових та методичних досліджень. Незважаючи на численну кількість наукових праць, які розкривають проблему відбору прийомів та методів навчання практичної фонетики англійської мови ця проблема залишається досі не вирішеною. Ряд провідних лінгвістів та методистів проаналізували формування фонетичних навичок (С.Л.Бобир, О.І.Негневицька, М.П.Дворжецька, І.Н.Верещагіна Антипова О.М, та ін.), роль ігрових вправ у навчання фонетики (О.Барташніков, О.І.Близнюк, Т.І.Олійник, Н.І.Онупрієнко, Л.Усачова та ін.), комунікативний підхід у вивченні фонетики (В. Берлюк, В. Бухбіндер, О. Леонтьєв, Ляховицький М.В., Г. Рогова та ін.). Згідно дослідженню Городничої Л.В. існує

низка праць, присвячених використанню лінгвістичних казок в українській та російській мові (Л.В.Бурмістрова, Зинкевич-Евстигнеева Т.Д., Т.О.Зоріна, Л.І.Новікова, О.С.Боднар та інші.). О.С.Казачінер дослідила питання підвищення мотивації на уроках англійської мови у початковій школі за допомогою лінгвістичної казки. Формування граматичної компетенції молодших школярів з використання лінгвісттичної казки розглянуто Л.Р.Сливкою. Н.М.Ткаченко, в яких охарактеризовано особливості лінгвістичної казки щодо навчання іноземної мови. Згідно аналізу методичної та педагогічної літератури, Городничої Л.В дуже мало уваги приділено проблемі застосування лінгвістичної казки у навчанні. Під лінгвістичною казкою ми також будемо розуміти особливу дидактичну розповідь, в якій використовується казкова фабула або побутова ситуація для передачі повідомлення про мовні факти, правила, закони і закономірності мови.

При вивченні англійської мови вирішальним моментом висвітлюється завдання закласти правильне оформлення мовлення, насамперед це стосується, з точки зору як граматики, так і фонетики, чіткого інтонаційного наповнення та влучного наголосу слів з огляду на сьогочасні правила. Існує безліч різноманітних варіантів, інноваційних методів та ефективних способів як це зробити, оскільки вправне та доцільне інтонування є ґрунтовною базою, яка має змістовне значення для розкриття сутності того чи іншого висловлювання.

Англійська літературна казка має широку палітру відтінків, півтонів та загалом звуків індивідуального казкового образу, тому що автор, розповідаючи про нього більш детально, наголошує про певні непритаманні героєві типові риси. Письменники найбільше акцентують увагу на значення портрету та психології характеру героя, з метою більш глибокого розуміння образу, при цьому незважаючи на різкість переходу вчинків із позитивних у негативні чи навпаки.

Мета дослідження – дослідити новітні методи навчання інтонації за допомогою англомовних казок, узагальнити поняття про «лінгвістичну казку» як сучасний прийом, звертаючи увагу на її характерні особливості та позитивний вплив на фонетичне оформлення мови.

Розглянемо основне поняття дослідження. Інтонація (від лат. intono — голосно виголошую) – фонетичний засіб мови, засіб вираження різних синтаксичних значень і категорій, а також експресивного і емоційного забарвлення. Вона являє собою сукупність мелодики, ритму, фразового наголосу, тембру і темпу мови, яка служить для передачі різних значень в акті комунікації.

Інтонація багатогранна та унікальна, адже надає конкретний сенс певним словам і чітко вираженим граматичним конструкціям. Одна і та ж репліка, сказана різними тонами, може сприйматися як прохання, питання, наказ, вимога, затвердження або заперечення, виголошені з різними модальними, синтаксичними, комунікативними та емоційно забарвленими значеннями.

Таке яскраве оформлення ми можемо спостерігати, як уже було вище зазначено, в англійських лінгвістичних казках. Лінгвістична казка має такі особливості як: вона пояснює нам закони мови; їй властиві казкові елементи, чарівні перетворення, герої, певні стійкі вирази; дана казка народилася набагато пізніше чим фольклорна. Звичайно, вона дуже багато взяла від фольклорної казки. Увібравши в себе багатство культури, звичаїв та традицій різних народів та племен, ця особлива казка відтворює в собі багатоманітні епохи, відображає артикуляційні й акустичні особливості звуків певної мови та візуалізує складнощі вивчення фонологічних особливостей.

Композиційно лінгвістична казка складається з приповідки, зачину, самої дії і кінцівки. При цьому характерною рисою є те, що в кінцівці обов`язково робиться наголос на лінгвістичні поняття, які випливають зі змісту самої казки.

Від звичайної фольклорної казки лінгвістична казка для навчання фонетики відрізняється тим, що: 1) сюжет побудований на фонетичних явищах; 2) герої – звуки; 3) у лінгвістичних казках не можна допускати помилок; 4) лінгвістична казка має повчальний у фонетичному плані зміст (знання іноземної мови, знання лінгвістичного матеріалу, всіх умов вимови звука обов'язкове. А інакше ви вигадаєте неправильну казку).

Не була врахована у попередніх статтях та розробках така властивість казки як те, що це спілкування з уявлюваним партнером. У цій ситуації студент уявляє в незвичній для себе ролі, наприклад, фонеми /р/,або ролі неординарної людини, наприклад, журналіста або лінгвіста, прем'єр-міністра або графа. В такій ролі студент може вирішити будь-яку зображувану проблему, яка здається йому важкою або неможливою в реальному житті.

Висновки. Правильне володіння мовленнєвою інтонацією є ознакою фонетичної грамотності та вправності мовця. Як показав наш аналіз на заняттях з практичної фонетики англійської мови — існує проблема, що не використовуються лінгвістичні казки різних типів. Ми пропонуємо широко застосовувати лінгвістичні казки як сучасний метод навчання практичної фонетики англійської мови для мотивації мовленнєвої діяльності студентів із правильною вимовою, наголосом та інтонацією, зосереджуючи увагу як на практичній, так і на теоретичній значимості способу.

Тому вивчати англійську мову слід вже з перших сказаних пропозицій, вміти вірно передавати мелодику англійської мови і розставляти фразовий наголос. Багато хто, маючи теоретичні знання, потребує практичного освоєння іноземної мови із осучасненням до нинішніх тендецій. Навіть складний фонетичний матеріал легко запам'ятається, якщо при його поясненні використовувати цікаві, ефективні та оригінальні прийоми, що викликають в студентів позитивну мотивацію, захват та зацікавленість.

САВЧЕНКО Михайло Пилипович,
заступник директора
з навчально-методичної роботи,
Київська гімназія східних мов № 1,
заслужений вчитель України
(м. Київ, Україна)

КОМПЕТЕНТНІСНО ОРІЄНТОВАНЕ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ УЧНІВ ГІМНАЗІЇ

Педагогічна система Київської гімназії східних мов № 1 – асоційованої школи ЮНЕСКО в контексті реалізації завдань розвитку загальної середньої освіти на етапі розбудови НУШ вибудовується на засадах компетентнісно орієнтованого підходу. Зміст та якість іншомовної освіти узалежнені від стратегій і тенденцій розвитку шкільної іншомовної освіти, зокрема, комунікативного спрямування освітнього процесу, застосування діяльнісної технології, навчання культурі іншомовного спілкування, особистісно орієнтованої парадигми, культурологічного спрямування освітньої діяльності на засадах інноваційних підходів в урочній, позаурочній, позашкільній роботі для формування в учнів іншомовної, комунікативної, полікультурної компетентностей. Нині здійснюється трансформація змісту навчання іноземних мов учнів 1–4-х, 5–9-х класів відповідно до компетентнісної парадигми, Державного стандарту початкової загальної освіти, Державного стандарту базової середньої освіти.

Сьогодні шкільна іншомовна освіта зорієнтовується на забезпечення комунікативно-діяльнісного характеру процесу опанування учнями іноземних мов, адже розвиток міжкультурного спрямуванням змісту освіти детермінується процесами глобалізації міжнародних контактів. Водночас актуалізуються соціокультурні аспекти модернізації змісту освіти, спрямованої на забезпечення готовності учнів використовувати іноземну мову як засіб міжкультурного спілкування. У процесі формування в учнів особистісних, етнонаціональних, культурно-мовних та морально-громадянських цінностей, європейських цінностей створюються умови для їх входження в сучасний світовий соціум. Східні та англійська мови, яких навчаються учні гімназії, сприяють інтеграції особистості в системі світової та національних культур [1; 2].

Попри вимушене дистанційне навчання в умовах воєнного стану, триває процес навчання вчителів іноземних мов із проблематики впровадження в освітній процес ІКТ, ситуативних методик, проєктних технологій, компетентнісно орієнтованого навчання іноземних (у т.ч. східних мов). Комунікативність в освітньому процесі забезпечується діяльнісними технологіями навчання іншомовного спілкування та культурологічним спрямуванням змісту освітньої діяльності загалом.

Важливу роль у науково-теоретичному обґрунтуванні засад іншомовної освіти відіграє відділ навчання іноземних мов Інституту педагогіки НАПН України, науковці якого консультують наших педагогічних працівників з питань розроблення навчально-методичних комплексів зі східних мов (підручників, посібників для вчителя, робочих зошитів учня). Також проводяться спільні з гімназією «круглі столи», семінари з актуальних проблем навчання іноземних мов. Науковці, зі свого боку, популяризують передовий педагогічний досвід вчителів іноземних мов гімназії.

Література

1. Савченко М. Новітні технології навчання іноземних мов – у практику роботи Київської гімназії східних мов № 1. *Компетентнісно орієнтоване навчання іноземних мов у закладах загальної середньої освіти: симбіоз педагогічної науки і шкільної практики :* зб. матер. наук.-метод. семінару, м. Київ, 23 верес. 2021 р. (ел. вид.). Київ: Педагогічна думка, 2021. С. 16–19.

2. Савченко М. Проблема реалізації інноваційної моделі розвитку культурно-мовних та морально-громадянських цінностей учнів: комплексний підхід. *Освіта XXI століття: теорія, практика, перспективи :* матер. Першої міжнар. наук.-практ. Інтернет-конф., м. Київ, 18 квіт. 2019 р. Київ: Фенікс, 2019. С. 225–227. URI: http://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/715679

СИРОТІН Олексій Сергійович,
старший викладач кафедри
романо-германських мов і перекладу,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)

PRINCIPLES OF SELECTION AND SYSTEMATIZATION OF LANGUAGE MATERIAL IN ENGLISH LANGUAGE TEACHING

Terminological vocabulary is necessary for students primarily when reading special texts on the specialty in higher education in order to obtain professional

information, to conduct a professionally oriented conversation or discussion with foreign experts, as well as when writing an annotation, abstract or message. Therefore, the teacher of English for special purposes needs to understand the main properties of terminological vocabulary, how to semantize its meaning in special texts, with which exercises to intensify its further use in oral and written speech.

It is obvious that the study of terminological vocabulary in the teaching of a foreign language for professional purposes will be the more successful and effective, the better the choice of foreign language professional material, which is involved in the educational process.

Selection and systematization of language material in English teaching is realized on the basis of assigning lexical and grammatical units of a certain context of a communicative task to four main categories: obligatory contextual words (Content Obligatory Vocabulary), compatible words (Content Compatible Vocabulary), phrases (Collocation), High Frequency Words.

As part of the study, the analysis and selection of lexical and grammatical English units in the field of veterinary medicine was carried out in accordance with the above categories on the basis of the adapted texts. The starting point of selection were the goals of mastering a foreign language by future veterinarians, i.e. the possession of language material by students at the exit, namely, detection of symptoms, disease diagnosis, treatment, presentation of research experience, recommendations for feeding, keeping and breeding animals, veterinary sanitary measures.

Obligatory words in the field of veterinary medicine include lexical units needed to understand the source material and solve communicative problems in the treatment of different species of animals: classification of diseases, body parts, symptoms, treatment and control.

Classification of diseases is represented by terminological units: 1) infectious diseases; 2) endocrine and metabolic diseases; 3) hematology, oncology and immunology; 4) diseases of the gastrointestinal tract; 5) dermatological diseases; 6) cardiac and respiratory diseases; 7) diseases of the urinary tract; 8) neurological and musculoskeletal disorders; 9) diseases of the reproductive system; 10) ophthalmological diseases.

Disease names: anthrax, blue tongue (infectious catarrhal fever of sheep "blue tongue"), bird flu, bovine spongiform encephalopathy, brucellosis, cholera, cowpox, foot-and-mouth disease, fowl cholera, mastitis, rabies, rickettsiosis, ringworm, salmonellosis, sheep pox, swine dysentery, toxocarosis, tuberculosis, vasculitis, etc.

Body parts: abdomen, back, sternum, crop, head, hoof, jaw, mouth, muzzle, shoulder, tail, throat, trunk, udder; organs: gallbladder, heart, kidney, limb, liver, lung, spinal cord, spleen, stomach and others.

Symptoms: abortion, cough, diarrhea, disorder, pain, emaciation, fractures, hemorrhage, bleeding), high temperature, node, swelling, vomit, weight loss and others.

Treatment and control: administration, analytical study, eradication, clinical trials, disease control, medication, monitoring, observation, survey/surveying, prevention, quarantine, segregation, therapeutic, treatment, vaccination, etc.

The vocabulary of the veterinary field also includes compatible words, including numerals to indicate the number of animals, disease onset dates, duration, etc., the percentage of feed composition, also the names of drugs in the treatment of animals with drugs, geographical names to indicate the phenomenon of the disease in a particular region, outbreaks of infectious diseases.

Mastering professional terminology by students requires knowledge of the typical English veterinary terminology abbreviations, which is also explained by the growing need for international cooperation, in which intercultural communication of

veterinary specialists is especially important for further development of society, support of science and technology.

Obligatory abbreviations in the field of veterinary medicine, the knowledge of which is necessary for students to understand professional texts, include a letter abbreviation, represented by four types: 1) simple abbreviations: E (encephalitis), R (rabies), C (cough), F (female), M (male); 2) double-digit abbreviations: AB (antibiotic), BP (blood pressure), BT (blood test); 3) three-digit abbreviations: DJD (Degenerative joint disease); FRV (Feline rhinotracheitis virus); FUS (Feline urological syndrome), ANS (autonomic nervous system), CVS (cardiovascular system), ARD (Acute renal disease); 4) four-digit abbreviations: AIDS (Acquired immunodeficiency virus), TWBC (total white blood cells), AIHA (autoimmune hemolytic anemia).

Phrases: animal breeding, animal husbandry, cause disease, carrier host, productivity of livestock, farm animals, morbidity rate, preventive measures, sanitary measure, to take care of and others.

High frequency: prepositions (on, to the ..., of), complex prepositions (according to, in case of, in comparison with, in spite of, in view of), adverbs of measure and degree (much, few, little, too, so, almost), adverbs of action mode (well, fast, quickly, quietly) and others.

Thus, we considered only the first stage of formation of professional and terminological competence in students of OL "Veterinary", the purpose of which is the selection of lexical and grammatical units according to the given classification, which allows to build work on mastering professional English effectively, paying attention to different categories of language material depending on its place and importance in professional communication.

СТЕПАНЮК Олена Миколаївна,
вчитель англійської мови,
Київська гімназія східних мов 1
(м.Київ,Україна)

ВИКОРИСТАННЯ АВТЕНТИНЧИХ ПІДРУЧНИКІВ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В СЕРЕДНІЙ ШКОЛІ

Характерною ознакою сучасного етапу розвитку українського суспільства є потреба, зацікавленість та необхідність у вивченні іноземних мов.

Згідно з освітньою реформою, однією з ключових компетентностей є володіння іноземною мовою. Це є важливим для всіх – і для математиків, і для істориків, і для філологів. Тобто іноземна мова є не основним об’єктом вивчення, натомість незамінним засобом комунікації. У разі, якщо, скажімо історик, не знає іноземної мови, він не зможе прочитати безліч іноземних публікацій, спілкуватись із колегами з інших країн – а отже, буде ізольований, що шкодить його професійному розвитку та кар’єрі . Саме тому це так важливо – підтримувати рівень викладання іноземних мов у навчальних закладах на належному рівні.

Якщо порівнювати, то раніше в основі більшості методів вивчення іноземної мови лежало заучування – лексики, граматики чи синтаксису.

Відносно нещодавно **з’явився комунікативний метод**, де головним є проекція на реальне життя та спілкування.

Мова є засобом комунікації через використання лексики, граматики, окремих структур чи інших одиниць мови. Мова вивчається через використання. Види роботи у класі орієнтовані на виконання певних завдань – під час їх виконання, учні навчаються взаємодіяти.

Методи навчання – одне із найважливіших понять у викладанні іноземної мови. Метод, який ми використовуємо, відображає наше бачення мови та широту наших знань

(Presentation-Practice-Production / Представлення-Практика-Продукування)

Цей підхід передбачає представлення нової лексики чи граматики (нових лексичних чи граматичнихструктур), потім практика їх вживання у контрольованих умовах та останній етап – вільне використання вивченого (free conditions). Типовими видами роботи є ситуативне використання вивченої лексики чи рольові ігри.

Лексичний метод (Lexical Approach)

Цей метод зосереджує увагу саме на лексиці, учні концентруються на вивченні різних видів лексики загалом чи окремих усталених мовних зворотів. Під час використання такого методу вчитель часто застосовує автентичні ресурси, а учні працюють із текстами, виокремлюючи (виписуючи, підкреслюючи) окремі лексеми.

Комунікативні методи (Communicative Approaches)

Пріоритетом є власне успішність спілкування – тобто вираження думки за допомогою граматики, лексики, синтаксису та іншого.

Content and Language Integrated Learning/навчання мови через інтеграцію

Цей метод передбачає вивчення певного предмету іноземною мовою. Наприклад, уроки мистецтва, географії, поєднуються з англійською мовою

Content-based learning (навчання, що базується на змісті)

Ключовим принципом є мотивація учнів до навчання через використання матеріалів, зміст яких відповідає потребам та інтересам учнів, що допомагає їм дізнатися щось нове. Цей метод використовують переважно у школах – іноземні підручники здебільшого побудовані саме на ньому.

Використання автентичних матеріалів в підручниках позитивно впливає на мотивацію учнів, збагачує їх лексичний запас та обізнаність про культуру англомовних країн, знайомлять учнів з живою мовою, відповідають потребам учнів у вивченні мови та дозволяють вчителю не тільки обирати матеріали відповідно до тематики уроку, а й розробляти індивідуальні завдання до них.

УКРАЇНЕЦЬ Уляна Вадимівна,
студентка 1 курсу
факультету ветеринарної медицини,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – асистент **ЛАШКУЛ**
Валерій Анатолійович

ПРИНЦИПИ ФОРМУВАННЯ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ У СТУДЕНТІВ ШЛЯХОМ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Розширення міжкультурних зв’язків у різних сферах діяльності та на різних рівнях співпраці ставить сучасну систему освіти перед завданнями особливого характеру, які потребують нагального вирішення. Через ряд історичних, географічних, культурно обумовлених факторів, що здійснювали основний вплив на формування світогляду та мислення українців протягом декількох десятиліть, перед сучасною вищою школою постала проблема не просто навчити студентів іноземної мови, але насамперед підготувати їх до сприйняття

іншої культури та толерантного ставлення до неї. Тому ми особливу увагу хочемо звернути саме на процес організації підготовки майбутніх спеціалістів, учасників міжкультурних контактів, до вивчення іноземної мови.

Насамперед, беззаперечного значення набуває процес моделювання навчальної діяльності, метою якого виступає ефективність, удосконалення підготовки майбутніх фахівців до, міжкультурної комунікації. Для досягнення цієї мети потрібне функціонування всієї сукупності компонентів моделі (серед яких ми виділяємо функціональні та структурні), що забезпечується дотриманням відповідних основоположних принципів організації та проведенням навчальної роботи зі студентами з підготовки до міжкультурної комунікації.

Дидактичні принципи часто розглядаються: як закономірності навчального процесу, що регулюють діяльність його учасників, зберігають своє загальне значення при вивченні всіх дисциплін і на всіх етапах навчання.

У нашому випадку ми надаємо перевагу таким принципам, як: гуманістична спрямованість, діалогічний характер педагогічної взаємодії, відповідність у виборі навчального матеріалу, зв'язок навчальної теорії з практикою.

Згідно з принципом гуманістичної спрямованості педагогічного процесу в центрі уваги є особистість студента з його інтересами, здібностями, індивідуальними характеристиками. Весь навчальний процес спрямований на формування особистості майбутнього спеціаліста, надання йому кваліфікованої допомоги у визначенні життєвих і професійних цілей і базується на гуманістичних нормах взаємодії та співробітництва. Тобто гуманізація та гуманітаризація є однією з найважливіших рис сучасної професійної освіти, сутність якої полягає у формуванні цілісної гармонійної особистості фахівця з високим рівнем загальнокультурного розвитку.

Принцип діалогічного характеру педагогічної взаємодії передбачає не лише створення умов для творчої діяльності студентів, їх активного сприйняття, вивчення та порівняння культурних особливостей щонайменше двох країн, але й навчання міжкультурної комунікативної діяльності через взаємодію з педагогом, що сприятиме формуванню тактичного ставлення, неупередженості, готовності до спільної діяльності з людьми різних поглядів незалежно від їхньої соціальної, етнічної, расової належності та віросповідання.

Таким чином, навчання забезпечуватиме необхідні передумови для збагачення світогляду майбутніх спеціалістів через посередництво інших культур, усвідомлення їх історичного значення у світовій культурі.

Принцип відповідності у виборі навчального матеріалу полягає в збагаченні особистості студента досягненнями національної та світової культур, забезпеченні наступності в оволодінні існуючим рівнем культури народів, загальнолюдських цінностей. Цей принцип проявляється в ретельному відборі викладачами для проведення занять методів, засобів і матеріалів, які, крім професійного, несуть необхідне соціокультурне навантаження, повного мірою розкривають і пояснюють культурні феномени, створюють умови для "занурення" в інші культури, тим самим сприяючи підготовці до міжкультурної комунікації.

Принцип зв'язку теорії з практикою означає, що навчання повинно орієнтуватися не на пасивне розуміння та засвоєння матеріалу, а на активне його використання, тобто рівень готовності студентів до міжкультурної комунікації варто визначати не лише через безпосередній їх контакт з викладачем, який володіє елементами іншої культури, а й через професійну взаємодію з колегами в процесі проходження виробничої практики.

Суттєвим у процесі викладання іноземної мови є створення максимально наближених до реальних комунікативних ситуацій, активне використання міжкультурних комунікативних умінь і навичок у природних ситуаціях (наукові дискусії, обговорення із залученням представників іншої культури, участь у міжнародних наукових конференціях і семінарах для студентів і молодих учених, обговорення наукової іноземної літератури, участь у різноманітних клубах, гуртках, наукових товариствах, спілкування за допомогою Інтернету, робота перекладачами й т.д.).

Цей принцип реалізується в навчанні через поєднання соціального, культурного, політичного життя народу з впливом професійної сфери, через застосування професійних теоретичних знань у практичній діяльності, через використання міжкультурної комунікації в різних сферах життя суспільства (не лише спеціальність студентів, але й наука, культура, техніка, політика, економіка тощо).

ФЕДОРЧУК Ольга Олександрівна,
студентка 2 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Науковий керівник – доцент
РУБІНСЬКА Броніслава Іллівна

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Невпинна комп'ютеризація сучасного суспільства, широке використання комп'ютерів у різних галузях техніки, науки, у господарстві та побуті, специфічні властивості сучасної обчислювальної техніки зумовили проведення педагогічних досліджень щодо можливостей використання комп'ютерних технології у навчанні іноземних мов.

На уроках іноземної мови за допомогою комп’ютера чи мобільних гаджетів,
смартфонів, планшетів можливо вирішувати цілу низку дидактичшіх задач, а саме:

- формувати навички і уміння читання, використовуючи безпосередньо матеріали
інтернет-мережі різного рівня складності;
- вдосконалювати уміння аудіювання на основі аутентичних звукових текстів, пісень,
кіно-епізодів;
- вдосконалювати уміння писемного мовлення, поповнювати свій словарніш запас (як активний, так і пасивний) лексикою сучасної іноземної мови, яка відображує певний
етап розвитку культури народу, соціальній! і політичний устрій суспільства:
- збагачувати школярів культурологічними знаннями, які включають в себе мовленнєвий етикет, особливості поведінки різних народів в умовах спілкування,
особливостей культури та традицій країни, мова якої вивчається;

• вдосконалювати знання з граматики за допомогою виконання тестів у режимі online;

• формувати стійку мотивацію пізнавальної діяльності учнів на уроках:

• формувати навички глобального мислення:

• прививати потребу у використанні англійської мови з метою справжнього спілкування [1].

Уроки із застосуванням ІКТ набувають іншого характеру та стилю і вимагають нових методичних підходів. Ефективне використання вчителем новітніх інформаційних технологій можливе за наявності таких чинників:

• матеріальної бази, тобто комп'ютерів, обладнання, програм;

• інформаційної культури вчителя — відповідної підготовки викладача до використання ІКТ: володіння певними уміннями та навичками роботи з комп'ютером (підготувати комп'ютер до роботи, прочитати перелік програм, запустити необхідну програму на виконання, вміти зберегти інформацію, скористатись принтером);

• педагогічного програмного забезпечення, що відповідало б навчальним програмам певних дисциплін;

• інформаційної культури учнів: від рівня володіння комп'ютером учнями залежить, чи досягне праця вчителя гуманітарних дисциплін успіху, тобто якщо значна частина учнів має обмаль знань щодо роботи з комп'ютером, то перед вчителем неминуче постане питання про доцільність застосування фронтальних комп'ютерних технологій;

• знання методик ефективного застосування комп 'ютерних програм. На жаль, спостерігається така тенденція: молоді недосвідчені вчителі, які добре володіють комп'ютером, не завжди вміють ефективно використовувати ІКТ під час викладання предметів, а досвідчені вчителі старшого покоління, які володіють багатим арсеналом засобів навчання і могли б ефективно використати ІКТ, навпаки, в переважній більшості через незнання комп'ютера не застосовують його;

• значного педагогічного досвіду: з ІКТ може працювати лише той вчитель, який користується всім арсеналом традиційних методик, адже урок у комп'ютерному класі вимагає від викладача додаткових психологічних та методичних зусиль.

ІКТ засоби що застосовують на уроках з вивчення іноземних мов найчастіше :

- тренажери і програми тестування;
- електронні словники і довідники;
- відео- та аудіотехніка;
- DVD и CD диски;
- освітні ресурси Інтернету.

Отже, застосування ІКТ в галузі освіти стало загальною необхідністю. Нові інформаційні технології позитивно впливають на всі компоненти системи навчання: мету, методи та організаційні форми, зміст, засоби, — що дає змогу вирішувати складні й актуальні завдання педагогіки, забезпечити розвиток інтелектуального та творчого потенціалу, аналітичного мислення та самостійності педагогічних працівників. Важливо також для педагогів ознайомитися із застосуванням ІКТ, адже за допомогою гаджетів можна вирішувати цілу низку дидактичних задач.

Література

1. Николайко Е. З. Использование ІКТ на уроках английского языка// http://festival.1september.ru/articles/507487/

ХАН Вікторія Володимирівна,
студентка 2 курсу
гуманітарно-педагогічного університету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво - доцент
РУБІНСЬКА Броніслава Іллівна

МЕТОДИКА НАВЧАННЯ ЧИТАННЯ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ В МОЛОДШІЙ ТА СЕРЕДНІЙ ШКОЛІ

Читання - це самостійний вид мовленнєвої діяльності, пов'язаний зі сприйняттям і розумінням інформації, закодованої графічними знаками [2: 401]. Саме в молодших класах початкової школи закладаються основи читання як найважливішого виду мовленнєвої діяльності. Читання іноземною мовою, на початковому етапі, підготовку дітей до іншомовного спілкування, сприяє їх більш ранній участі в новому мовному світі, формує позитивні емоції до подальшого вивчення іноземних мов.

Читання знайомить учнів з життям зарубіжних однолітків, зі світом дитячої та художньої літератури, зарубіжної музики та фільмів. Процес формування і розвитку навичок читання, а також інтелектуальних, мовних, пізнавальних здібностей учнів сприяють формуванню деяких універсальних мовних понять, які можна спостерігати як у рідній, так і в іноземній мові. Оволодіння читанням на початкових етапах вивчення англійської мови представляє багато труднощів для учнів, в силу великих відмінностей між рідною мовою та англійською мовою. Навчання читання на початковому етапі іноземною мовою має здійснюватися відповідно до навичок іншомовного читання. У початкових класах основним завданням навчання читання англійською мовою це оволодіння буквами алфавіту, засвоєння буквено звукових відповідностей, прочитання слів і фраз з правильним наголосом і інтонацією.

На початкових етапах оволодіння технікою читання англійською мовою в умовах школи активно застосовується *метод читання попередньо освоєного в усному мовленні мовного матеріалу вголос*, який дозволяє формувати в учнів технічні навички та вміння. Метою і кінцевим результатом застосування методу читання вголос є наступні: засвоїти звуко-буквенну закономірність мови; формування та контроль точності сприйняття мовного матеріалу; розвиток темпу читання і доведення його до можливої швидкості говоріння.

Цей метод являє собою усний вступний курс, спрямований на накопичення необхідного іншомовного мовного матеріалу. З. І.Кличникова пояснює суть усного випередження тим, що учні приступають до читання в той час, коли їх артикуляція від звуків аж до невеликих фраз вже досить відпрацьована [1: 7].

Метод цілих слів або відомий як метод Глена Домана також є досить ефективним, особливо в поєднанні з іншими методами навчання читання. Застосування цього методу дозволяє значно урізноманітнити процес навчання читання. Суть даного методу полягає в тому, що учням демонструються картки, які містять те чи інше слово і образ його значення у вигляді картинки, слово на картці

озвучується і учневі необхідно його повторити. Тим самим, передбачається, що дитина візуально сприймає і запам'ятовує не тільки значення слова, але і його написання. Важливо, щоб фон картки був білим і на ньому були відсутні будь - які інші відволікаючі елементи, щоб увага дитини була зосереджена на слові і картинці, зображені на картці.

Всі етапи розраховані на перший рік навчання англійської мови в початковій школі. У середній школі ці навички читання лише удосконалюються.

У навчанні іноземних мов, виправдав себе і такий метод, як *Дрилінг*, суть якого полягає в багаторазовому повторенні слів, конструкцій або структур в процесі усної практики. Серед переваг такого методу можна виділити наступні: досягнення точності і підвищення швидкості мови; формування вміння правильно оформляти структури з точки зору фонетики та інтонації, які вивчаються; отримання миттєвого зворотного зв'язку (виправлення помилок).

Зазвичай, цей метод допомагає відпрацювати і закріпити вимову певних звуків. Учням пропонується вголос прочитати ряд слів, в якому основна увага приділяється одному конкретному звуку і передає його буква присутня в кожному новому слові.

Отже, вищеописаними методами можливо значно урізноманітнити процес навчання читання англійською мовою в початкових класах і організувати його найбільш ефективним чином. Не дивлячись на те, що один з них стане домінуючим протягом усього процесу навчання, важливо застосовувати і поєднувати й інші методи, що підвищує результативність навчання і розширює варіативність можливих вправ для успішного освоєння молодшими школярами техніки читання англійською мовою.

Література

1. Клычникова З.И. Психологические особенности обучения чтению на иностранном языке. М.: Просвещение, 2008 214 с.
2. С. И. Ожегов, Н. Ю. Шведова ; Российская АН, Ин-т рус. яз., Российский фонд культуры, 1994
3. Available at:https://nsportal.ru/shkola/inostrannye-yazyki/library/2015/02/05/metodika-obucheniya-chteniyu-na-angliyskom-yazyke
4. Available at:https://infourok.ru/osobennosti-obucheniya-chteniyu-na-angliyskom-yazike-v-nachalnoy-shkole-3127604.html

ЧЕРНЕНКО Олена Василівна,
магістрантка 1 року навчання
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – професор **ЛИЧУК**
Марія Іванівна

МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ: СУЧАСНІ ПІДХОДИ

Метод навчання – одне із центральних понять у викладанні іноземної мови. Метод, який використовує вчитель, відображає його бачення мови й обсяг його знань.

Сучасний освітницький простір виокремлює основні методи навчання іноземним мовам.

Task-based learning - TBL (Навчання, що базується на різних типах завдань)

Мова є засобом комунікації через використання функцій, лексики, синтаксичих структур та ін. Мову вивчають через використання. Це також стосується й англійської мови.

Види робіт з англійської мови в учнівському середовищі орієнтовані на виконання певних завдань, зокрема доповнити лист запропонованим контентом; замінити фрази іншими словами, близькими за змістом; скласти діалог за темою; скласти анкету, скласти резюме та ін.). У процесі виконання завдань учні вчаться взаємодіяти один з одним у межах реальних життєвих ситуацій. Через високу зацікавленість учнів, що стимулює їхню мотивацію такими видами діяльності, TBL широко застосовують під час вивчення іноземної мови в школі.

Presentation-Practice-Production – PPP (Представлення-Практика-Продукування)

Цей підхід передбачає представлення нової лексики чи граматики (нових лексичних чи граматичних функцій). Наступним кроком є практика їхнього вживання у контрольованих умовах: учитель контролює правильне розуміння, правильне засвоєння з подальшим використанням. Останній етап – вільне використання вивченого (in freer or free conditions). У цьому методі, як і в деяких інших, граматичні та лексичні функції є найважливішими елементами засвоєння іноземної мови. Типовими видами робіт є ситуативне використання вивченої лексики як в межах граматичної теми, словосполучення, речення, тексту, так і під час рольових ігор.

Lexical Approach – Лексичний метод

Цей метод робить акцент саме на лексиці, частково або повністю нехтуючи граматикою. Увага учнів зосереджена на вивченні так званих *чанків* (***chunks*** – словосполучень), а не окремих слів, та різних видів лексики загалом чи окремих усталених мовних зворотів. Використовуючи цей метод, вчитель англійської мови послуговується автентичними ресурсами, а учні працюють із текстами, виписуючи чи підкреслюючи окремі лексеми у словосполученнях, перекладають їх рідною мовою, для того щоб потім знати, як відтворити потрібний контент іноземною мовою. Така практика вивчення лексем здійснюється у різних умовах протягом уроку: контрольованих, частково вільних та вільних.

Functional Approach – Метод функцій

Підґрунтям цього методу є функції, зокрема лексичні і граматичні. Зазвичай учень засвоює від найбільш вживаних до найменш вживаних англійських лексем, також з огляду на свої специфічні комунікативні потреби. Процес навчання загалом схожий на PPP, однак є дещо складнішим. Тім Боуен, автор статті «Teaching approaches: functional approaches in EFL/ ESOL» зазначає: критика, під яку підпадає метод функцій, полягає у складності вирішення для певної граматичної конструкції її різних типів функціонування в мовленні, ступінь їхньої послідовності (пріоритетності) у вивченні. Інша проблема, яку створює цей метод, полягає в широкому спектрі граматичних конструкцій, що можуть маніпулювати основними функціями на різних рівнях формального використання. Напр., запитання *«Can I.....?»* порівняно з *«Would you mind if I....?».* Хоча, поступово вивчаючи мову, учень зможе відокремити чимало функцій і мікрофункцій граматичної конструкції, однак завжди буде певний матеріал, що заставить сумніватися у доцільності (правильності) використання граматичної одиниці.

Communicative Approaches – Комунікативні методи

Пріоритетом для мовця є власне успішність комунікації, тобто успішне донесення думки до співрозмовника за допомогою функцій, граматики, лексики, синтаксису та сукупності різних мовленнєвих компетентностей. Найкращий спосіб вивчити мову – взаємодія (interaction). Принцип: треба вчити мову, а не про мову.

Дослідник С. Шатілов запропонував комунікативно-когнітивну та культурно-країнознавчу концепцію викладання іноземних мов. Комунікативний компонент цієї концепції автор розглядає через технології навчання, які повинні забезпечувати інтерактивне, особистісно-мотиваційне спілкування учнів на уроках з іноземної мови. Когнітивний компонент передбачає усвідомлене засвоєння учнями культурно-країнознавчих відомостей та мовного матеріалу. Інтерес до комунікативно-когнітивного навчання іноземних мов поступово зростає. Проблема навчання іноземних мов розглядається не як здобуття власне-лінгвістичних знань, а як трансляція знань про світ. Роль учителя зводиться до фасилітатора (людина яка сприяє комфортній атмосфері та контролює хід уроку), використання різних видів взаємодій (вказує на доречність роботи у трійках чи роботи в рухливих групах) та виправлення помилок учнів.

Сучасний вчитель іноземних мов повинен розуміти всю відповідальність, що покладена на нього: не використовувати граматико-перекладний метод, яким на сьогодні послуговуються малокваліфіковані вчителі, а синтезувати різні методи, шукати нові можливості підвищити ефективність навчання для кожного учня.

ІСТОРИЧНА І ФІЛОСОФСЬКА ДУМКА: СВІТОВА ПРАКТИКА

ГНАТЮК Ольга Михайлівна,
магістрантка 1 року навчання
факультету ветеринарної медицини,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво - старший викладач
СИРОТІН Олексій Сергійович

SPEAKING ENGLISH MEANS FREEDOM

English is the dominant international language of the 21st century. It is spoken at a useful level by some 1.75 billion people – a quarter of the world's population. As the language of communications, science, information technology, business, entertainment and diplomacy, it has increasingly become the operating system for the global conversation.

Learning English language allows to communicate effectively with people from all over the world, makes travelling easier and helps to learn more about different cultures.

The importance of English language can be seen in almost every aspect of our lives. This is especially true in the business world where English is the most common language used and most employers will therefore expect a certain level of English proficiency during the hiring process. Investing in a quality English language course will enhance our employment prospects significantly.

English is also the language of science, mathematics, technology, tourism and countless other areas. Each of these industries use English as its common language to

help professionals communicate and conduct meetings, showing why English is important.

Reasons to learn English:

1. Simplicity is key: English has relatively simple grammar, with simpler plurals, a straightforward verb conjugation and it is mostly gender-neutral, making English language learning easier than some other languages. There is another factor that make English very important in this world is it is the easiest language of the world to learn. Many people think that it is very difficult and confusing. But I suggest them to start and learn only for a week and they will feel easy with English.

2. ABC, easy as 123: The English alphabet is relatively easy to learn in comparison to other languages such as Mandarin which is in symbol form.

3. Online research: More than 90% of websites written and created in English, helping us to boost our knowledge when researching for our studies and later on in life.

4. Valuable experience: Learning a new language requires a lot of time and patience. Therefore, being able to show off this impressive skill will help us stand out to employers and boost our CV.

5. Meet new people: Studying an English language course will help us to meet interesting people from all walks of life and learn about different cultures too.

6. Language of the media industry: English is the most prevalent language used in movies and TV series around the world. By learning the English language, we will be able to enjoy more of the latest blockbusters!

Those who are still unaware about the importance of English. They should start learning English as a time will come when everything would be understood, spoken and written in English. Better watch some media and get the scope of English.

Francisco Rodriguez-Weil, set and costume designer from Venezuela once told: ‘If I have to summarise the meaning of the English language in one word then it has to be freedom. Freedom to relate to others, explore new cultures, freedom of information, to do what I want to do for a living and live in a place I love … English has opened my horizons in every sense of the words and I owe who I am today to the ability to speak the language.

КОНОВАЛЬЧУК Ліна Ваганівна,
студентка 3 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво - доцент **СИДОРУК**
Галина Іванівна

ІСТОРІЯ ФОРМАЛЬНОЇ СЕМАНТИКИ

Формальна семантика з’явилася як головна область досліджень на початку 1970-х років із піонерською роботою філософа і логіка Річарда Монтегю. Монтегю запропонував формальну систему, тепер відому як граматика Монтегю, яка складалася з нового синтаксичного формалізму для англійської мови, логічної системи під назвою *Intensional Logic* і набору гомеоморфних правил перекладу, що зв’язують їх. Ретроспективно, Граматику Монтегю порівнювали з машиною Руба Голдберга, але коли її вперше запропонували, її вважали руйнівною, і багато з її фундаментальних ідей збереглися в різних семантичних моделях, які її замінили [1].

Граматика Монтегю була великим прогресом, оскільки показала, що природні мови можна розглядати як інтерпретовані формальні мови. До Монтегю багато лінгвістів сумнівалися, що це можливо, і логіки тієї епохи, як правило, розглядали логіку як заміну природної мови, а не інструмент для її аналізу.

Граматика Монтегю була великим прогресом, оскільки показала, що природні мови можна розглядати як інтерпретовані формальні мови. До Монтегю багато лінгвістів сумнівалися, що це можливо, і логіки тієї епохи, як правило, розглядали логіку як заміну природної мови, а не інструмент для її аналізу. Робота Монтегю була опублікована під час лінгвістичних воєн, і багато лінгвістів спочатку були спантеличені цим. У той час як лінгвісти хотіли обмежувальної теорії, яка могла б моделювати лише явища, які відбуваються в людських мовах, Монтегю шукав гнучку структуру, яка характеризувала б концепцію значення в її найбільш загальному вигляді. На одній конференції Монтегю сказав Барбарі Парті, що вона «єдиний лінгвіст, з яким я не можу поговорити» [2].

Наприкінці 1970-х і на початку 1980-х років формальна семантика перетворилася на основну частину лінгвістики завдяки основоположній роботі Барбари Парті. Парті розробив лінгвістично правдоподібну систему, яка включала ключові ідеї як граматики Монтегю, так і граматики трансформації. Ранні дослідження лінгвістичної формальної семантики використовували систему Парті для досягнення безлічі емпіричних та концептуальних результатів.

Пізніші роботи Ірен Хейм, Анжеліки Кратцер, Тані Рейнхарт, Роберта Мея та інших ґрунтувалися на роботі Парті, щоб узгодити її з генеративним підходом до синтаксису. Отримана структура відома як система Хейма і Кратцера, на честь авторів підручника «Семантика генеративної граматики», які вперше її кодифікували та популяризували. Система Хейма і Кратцера відрізняється від попередніх підходів тим, що вона включає рівень синтаксичного представлення, який називається логічною формою, яка піддається семантичній інтерпретації. Таким чином, ця система часто включає синтаксичні уявлення та операції, які були введені правилами перекладу в систему Монтегю. Однак роботи інших, таких як Джеральд Газдар, запропонували моделі інтерфейсу синтаксису та семантики, які залишалися ближчими до інтерфейсу Монтегю, забезпечуючи систему інтерпретації, в якій денотації можна обчислювати на основі поверхневих структур. Ці підходи живуть у таких структурах, як категоріальна граматика та комбінаторна категоріальна граматика [3].

Когнітивна семантика виникла як реакція проти формальної семантики, але останнім часом було кілька спроб узгодити обидві позиції.

Література

1. Lewis D. (1970). General Semantics. Synthese. No 22, 18–67.
2. Yalcin S. (2014). Semantics and metasemantics in the context of generative grammar. Oxford University Press.
3. Cresswell M. (2006). Formal semantics. The Blackwell guide to the philosophy of language.

ЛАЗЬКО Єлизавета Денисівна,
студентка 1 курсу
факультету харчових технологій та
управління якістю продукції АПК,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)

ПЕРІОДИЗАЦІЯ ІСТОРІЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Історія англійської мови налічує понад дві тисячі років. За цей час вона зазнала численних змін, зумовлених запозиченнями з інших мов. Потрібно зазначити, що розвиток англійської мови можна поділити на кілька періодів.

1. Кельтська Британія. Цей етап охоплює 55 – 54 р. до н. е. У цей час Гай Юлій Цезар здійснив два походи до Британії. Британські кельти вперше дізналися про римську імперію. Таке слово, як Британія імовірно походить від кельтського кореня brith - розфарбований.

Після себе римляни залишили британцям дороги, укріплені поселення на місці військових таборів і слова. Зокрема такі власні назви, як Lancaster, Manchester, Leicester, містять у своєму складі латинську лексему «castra» (табір). Компонент -coln у слові Lincoln перегукується з латинським словом colonia, тобто поселення. Від латинського виразу via strata – мощена дорога походить і англійське слово street – вулиця, від латинського vallum – вал походить англійське слово wall - стіна.

Латинське походженням мають і багато слів, що позначають види їжі, одягу, рослин та інших сільськогосподарських культур: cheese – лат. caseus ‘сир’, butter – греко-латинське butyrum 'масло', pall – лат. pallium 'плащ'; mint – лат. menta ‘м'ята’, peach – лат. persica ‘персик’, pear – лат. pirum ‘груша’

2. Давньоанглійський період – 449 рік. У цей період у Британію проникли англосакси (німецькі племена англів, саксів, ютів і фризів) – безпосередні предки сучасних англійців. Англосаксонський діалект витіснив з ужитку мову кельтів. У сучасній англійській мові до мови бриттів належать деякі назви місцевостей і водойм, наприклад: Лондон (London) і Ейвон (Avon - річка по-кельтськи).

3. Запозичення новоанглійського періоду. У 16-17 ст. Англії налагодила тісні промислові і торговельні зв'язки з Голландією, що сприяли поповненню англійської мови значною кількістю голландських слів, пов'язаних з кораблебудуванням і мореплаванням (cruise, yacht, dock, reef, buoy), а також ткацтвом (stripe - клапоть, spool - шпулька, rock - прядка).

Значна роль у розвиток англійської мови належить англійській класичній драматургії, зокрема Вільям Шекспір збагатив її ідіоматичними виразами. Багато слів, що належать авторству драматурга або вперше засвідчені в його творах, уживані і в сучасній мові.

Зважаючи на викладене вище, можемо дійти висновку, що англійська мова формувалася протягом кількох століть, постійно запозичуючи нові слова з інших мов.

МАТВІЄНКО Олександра Ігорівна,
студентка 2 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету
Національного університету біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – доцент **ТЕПЛА**
Оксана Миколаївна

КОНЦЕПТ «ЩАСТЯ» У ТВОРЧОСТІ ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ»

Щастя. Таке просте і водночас складне поняття. Кожна людина з народження прагне цього щастя, але часто не знає чим воно насправді являється. Для кожної людини поняття щастя досить різне. Для когось щастя – це гроші, а для когось це може бути всього-на-всього свобода. Але Григорій Сковорода стверджував і переконував читачів у своїх творах в тому, що кожен, хто створює духовні та матеріальні цінності має право на своє особисте щастя. У філософському творі «Вхідні двері до християнської добронравності» Григорій написав такі рядки: заради щастя не потрібно далеко їхати, колінкувата перед сильними світу, бо воно завжди і всюди з людиною, його тільки треба пізнати.[1]

У «Розмові п'яти подорожніх про істинне щастя в житті» Сковорода засвідчує високу мораль народу. Переповідаючи народні байки, легенди та притчі Григорій усвідомлює в чому сенс щастя. Людина з відчуттям гордості, що не мастить п'яти салом тим, хто хоче поставити її на коліна – той самий ідеал першочергових якостей.[2] Тобто людина, яка буде щасливою, дбаючи про свою власну душу та тіло.

Про важливість спорідненої праці в житті кожної людини для звершення людського щастя Григорій Савич говорить у творі «Кільце. Дружня розмова про душевний світ». Автор запевняв, що головна проблема в тому, що ніхто не хоче йти своїм шляхом і шукати щастя самотужки, а не тому, що важко віднайти дорогу до щастя. «Життя – це нескінченний пошук істини» - вважав Сковорода, тому саме цими пошуками невмирущої істини людського щастя був твір «Розмова, звана алфавіт, чи буквар світу». «Се і є бути щасливим, пізнати себе чи свою природу, взятися за своє споріднене діло і бути з ним у злагоді з загальною потребою» - писав у своєму творі автор. [3]

Для щастя необхідно викорінити заздрість, скупість, розкіш та духовні злидні. Також необхідно піклуватися про свою душу, її чистоту та здоров'я задля щасливого життя на землі. Зрадивши свою душу, людина аналогічна птаху, що сам заліз до золотої клітки хорошого життя. Задля розкішного життя, жодні скарби світу не принесуть людині щастя, якщо змушувати себе займатися тією справою, яка не до вподоби. Саме у віршах та байках Григорія Савича відображена ця «філософія серця», що навіть у наш час осягає всі сфери нашого життя, розкриваючи істинну неправду та зло. Принести щастя людині може лише усе природнє та близьке серцю, що посіє в світі добро та принесе в життя людини шматочок щастя.

У пошуках щастя для інших, Сковорода відмовився від свого власного щастя, так як вірив що сенс життя не в погоні за багатством, маєтками та шумними балами, а в користі для інших людей. Тому його ж слова "Світ ловив мене, та не спіймав" досить добре описують все життя, яке прожив Григорій, а саме - творити мистецтво задля щастя свого народу.

Література

1. https://www.ukrlib.com.ua/books/printit.php?tid=3676.
2. https://ukrclassic.com.ua/katalog/s/skovoroda-grigorij/501-grigorij-skovoroda-rozmova-p-yati-podorozhnikh-pro-istinne-shchastya-u-zhitti.
3. https://www.ukrlib.com.ua/books/printit.php?tid=278.

СОКОЛОВА Олександра Максимівна,
аспірантка,
Національний університет біоресурсів і природокористування України
(м. Київ, Україна)
МАКСЮТА Микола Єгорович,
доктор філософських наук, професор,
Національний університет біоресурсів і природокористування України
(м. Київ, Україна)

ФЕНОМЕН ВІЙНИ ЯК ПРЕДМЕТ ІСТОРИКО-ФІЛОСОФСЬКОГО ДИСКУРСУ: МОВА І ДІЙСНІСТЬ

Про рівень розвиненості суспільної свідомості, рівень цивілізованості суспільства може свідчити також осмисленість проблем війни, зокрема, в історико-філософському ракурсі. «Війни є явищем буття і виявом людської природи, що потребує філософських рефлексій і, насамперед, аналізу вже наявних в історії світової філософії поглядів на природу і походження війни, участь у ній церкви, типологію війни, уявлення про ставлення до неї Бога, її оцінку з позиції добра чи зла… Ставлення до воєн є своєрідним «індикатором цивілізованості народу» [3, с.193]. На усіх історичних етапах розвитку філософської думки проблема війн, причин їх виникнення і т. д. привертала пильну увагу мислителів, позаяк при цьому, у підсумку, порушувалися питання природи, можливостей та майбутнього самої людини. Так, ще Арістотель зазначав, що «все людське життя розпадається на заняття й дозвілля, на війну і мир». Але, на переконання мислителя, необхідно відповідально ставитися до того, чому віддавати перевагу – війні чи миру. Бо «безпідставно визнавати державу щасливою і вихваляти законодавця за те, що він навчив своїх співгромадян, як запанувати над сусідами, бо в цьому приховується значна шкода для самих громадян. Адже зрозуміло, що тоді й кожен громадянин, у міру можливостей, прагнутиме неодмінно до того, аби мати змогу владувати над своєю власною державою» [1, с.204-205]. Представники духовної культури та філософії Київської Русі, досліджуючи проблеми соціальної філософії, людського буття, постійно актуалізували й питання війни та миру. У «Слові о полку Ігоревім» змальовано картину розгрому половців: «Грізний великий київський князь Святослав прибув із своїми ситими полками та сталевими мечами… А поганого Кобяка наче буря вхопила з поміж залізних половецьких полків. Упав Кобяк навколішки в городі Києві у Святославовій гридниці. Німці й венеціанці, греки й моравяни виспівіють славу Святославу» [Цит. за:4, с.19-20]. «Яка сила, яка велич, яка гроза, наче удар грому, пробивається із тих слів!» – зазначає Д. Мирон-Орлик. Крім того, із «Слова о полку Ігоревім» ми «пізнаєм мужню і героїчну духовність та світогляд «хоробрих русичів», лицарську вдачу, глибокий патріотизм, ідею єдності «руської землі» української нації, велич Української держави і потребу соборності» [4, с.19]. У перекладеній на території Київської Русі в XII ст. складеної у Візантії збірці афоризмів та настанов «Бджола» виокремлювалося також «Слово про війну і

мир», в якому були представлені висловлювання зі Святого Письма: «Як увійдете в дім, то передусім скажіть: «Мир дому цьому!» [Мт. 10,12] «Справжні вої не ті, що часу служать, а ті, яким час служить» (Демосфен). «Наскільки ж той нетямущий, що замість миру війну обирає» (Геродот) [2, с.65]. Війна сприймалася і осмислювалася, зокрема, українськими мислителями як абсолютизація насильства, несумісна із дійсністю людини, між тим як війна за свободу і національну незалежність – прославлялася, скажімо, у вірші Григорія Сковороди «De Libertate».

Література

1. Аристотель. Політика / Пер. з давньогрецьк. О. Кислюк. Київ: Вид-во С. Павличко «Основи», 2003. 239 с.
2. Історія філософії України: Хрестоматія. Київ: Либідь, 1993. 560 с.
3. Киричок О. Війна в уявленнях давньоруських книжників: Давньоруське любомудріє: Тексти і контексти. Київ: Вид. дім Києво-Могилянська академія, 2006. С. 193-214.
4. Мирон-Орлик Дм. Ідея і Чин України. Київ: «Центр учбової літератури», 2021. 278 с.

ПЕДАГОГІЧНІ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ У ПОЛІКУЛЬТУРНОМУ ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ

БАМБУРА Алла Ігорівна,
магістранка 1 року навчання
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво - доцент **СИДОРУК**
Галина Іванівна

КОМУНІКАТИВНІ СТРАТЕГІЇ ТА ШЛЯХИ ЇХНЬОЇ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС

Оскільки англійська мова являє собою глобальну мову, якою послуговуються та спілкуються різні групи людей, то обізнаність в її комунікативних стратегіях є чи не найнагальнішою сферою дослідження. Застосування граматичних, синтаксичних та лексичних трансформацій є основою передачі тексту з мови оригіналу на мову перекладу, але період бурхливого розвитку та застосування англійської мови як засобу спілкування спровокував орієнтацію на розмовну мову з використанням комунікативних стратегій. Застосування стратегій уможливлює їх імплементацію в освітній процес з метою покращення комунікативних навичок слухачів, спрощення використання складних граматичних конструкцій та вивчення можливих шляхів розвитку діалогів та доцільність застосування тих чи інших фраз. Це є внутрішньою необхідністю і завданням комунікативних стратегій англійської мови. Принагідно, говорячи про глобальну необхідність, слід зазначити, що це є імплементацією стратегій у міжкультурному процесі, де поняття стратегія виводиться на вищий рівень, уможливлює легку та грамотну передачу інформації та враховує мовні та позамовні особливості лаконічного спілкування. Тема є досить актуальною та новою. Першими почали її досліджувати М. Кенел і М. Свейн. Також дослідження в цій сфері проводили

лінгвісти А. Д. Бєлова , І. М. Борисова, Дж. Гумперз, Т. А. ван Дейк, С. Деріен, О. В. Дмитрук, О. М. Ільченко, Н. В. Василенко, М. Вулфсон.

В сучасній лінгвістиці відсутня загальноприйнята класифікація комунікативних тактик і стратегій, проте комунікативними стратегіями вважається комплекс певних мовленнєвих дій, спрямованих на досягнення комунікативної мети, тобто мовленнєвих засобів, які користувач застосовує для активізації вмінь та навичок, аби задовольнити комунікативні потреби та успішно досягати комунікативної мети [1, с. 57]. Адже при правильно підібрані стратегії та тактики формують ефективне спілкування, що досягає кінцевої мети.

Кожна стратегія передбачає використання спеціально підібраної тактики (спеціально підібрані дії) на етапі комунікативної взаємодії. Стратегії можна розглядати як у внутрішньому, так і зовнішньому розумінні. Тобто ті, що потрібні в конкретний момент в конкретній ситуації, і ті, що мають глобальне значення.

Якщо розглядати комунікацію внутрішнього застосування, то при цьому комунікативні стратегії залежать від кінцевої мети та бажання мовця. Якщо мовець планує раціонально впливати на адресата, то пропонується застосовувати стратегію аргументації з використанням тактик:

– обгрунтування: *The use of this fertilizer is extremely important, because it provides all the necessary nutrients, enriches the plant and does not harm it*. Встановились причиново-наслідкові семантичні відношення.

– цитування*: «Fertilization ensures diploid of the organism by fusion of haploid male and female gametes – the farmer Nelson says»*. Називається конкретне джерело інформації, а у нашому випадку особа.

– наведення прикладів: When this fertilizer was applied, last year's harvest increased by 12 percent.

Якщо мовець знаходиться у діловому середовищі, то комунікація здійснюється з урахуванням особливостей привітань, прощань *Dear audience* замість *hello,* замінюються формальні слова на неформальні *To get – to receive,* мовець не скорочує речення, а передає їхні повні форми, не застосовує абревіатури, при цьому він звертає увагу на інтонацію та темп мовлення . Тут до уваги береться середовище і позиція мовця.

Щодо технік, то використовується спосіб маніпулювання, проте на кожне твердження мовця можна знайти антидот, та спосіб актуалізації, який допомагає налагоджувати контакт з особистостями.

Комунікативні стратегії допомагають удосконалити мовленнєву компетентність мовців з урахуванням таких складових, як лінгвістична, прагматична, навчальна, соціокультурна, професійна, з метою використання розмовної мови у реальних життєвих ситуаціях. Мовленнєву діяльність можна покращувати щоденним спілкуванням, тренуванням навичок слухання, розвитком автономії мовців. На цьому етапі дуже важливо ураховувати правила функціонування лексичної та граматичної підсистеми англійської мови, стилістичні особливості вживання, комунікативно-логічну структуру, дуже важливим є вивчення ідіом та фразових дієслів, які спричиняють найбільше непорозумінь під час мовлення.

Для грамотного висловлення думки потрібно враховувати стратегії планування, самоконтролю, компенсування, що базуються на практичному застосуванні за допомогою різноманітних мовленнєвих вправ. Навіть незважаючи на брак життєвого досвіду чи певних знань, існують адекватні засоби підтримання комунікації. Комунікативна компетентність базується на 4 основних видах мовленнєвої діяльності (читанні, аудіюванні, письмі, говорінні).

Детально розглядаючи компетенції зовнішнього застосування, виділяємо:

– стратегію планування, що допомагає продукувати зміст та мовленнєві дії, плануємо що буде далі.

– стратегію самоконтролю і самокорекції, де ми самі контролюємо, що говоримо і вчимось долати мовний бар'єр.

– стратегію компенсування, коли бракує мовних одиниць чи граматичних особливостей, то застосовується доцільна заміна.

Та такі тактики:

–Тактика пояснення, де обов'язково потрібно розширювати тезу. *"Where is she?" "Oh, Miss Linnet's on the phone doing business as usual, I think. You know she's so like Mrs Harte, open for business twenty-four hours a day, seven days a week"*

– Тактику гіперболізації чи применшення з метою надання більшого чи меншого значення висловлюванню. *I will be here in elevenish*. (близько 11, конкретна година не подається).

– Тактика пояснення, протиставлення, спрощення чи незгоди.

Для досягнення порозуміння досить часто використовують парафрази *«Did I understand right that..? How to say «мати» in English?*, застосування філлерів, з метою уникнення тривалої паузи під час роздумування над чимось «*Let me think..*», застосування апроксимації (спрощення, використання знайомих слів) *a sparrow – a bird* та застосування будь-яких нелінгвістичних засобів таких як міміка чи жести. Ефективною практикою є побудова діалогів-нонсенсів, вивчення фраз, які ми можемо використовувати при прощанні (*goodbye, see you later, I must be off*), при привітанні (*How is everything, hello, good morning*), щоб подякувати (*thank you, you are welcome, don`t mention it*). Рекомендується також вивчати слова-кліше, ідіоми, фразові дієслова, розігрувати діалоги, а потім покращувати їх додаванням слів-філлерів. Мовець повинен також знати, як змінити тему чи унинути неприємних питань, застосовуючи різноманітні конструкції (*Oh, it's interesting question. I don't think that it's important*.)

Щоб розвинути ці навички використовується діалогічне спрямування.

Отже, комунікативні стратегії є досить важливими у процесі стратегічного і тактичного планування мовлення. Стратегії мають бути спрямовані на розвиток комунікативних навичок та врахування мовних та позамовних особливостей для досягнення конкретної мети спілкування шляхом вибору дієвих мовленнєвих ходів, а також гнучкої їхньої видозміни в конкретній ситуації.

Література

1. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання / Науковий редактор українського видання С. Ю. Ніколаєва. К.: Ленвіт, 2003. 273 с.

2. Тарнопольський О. Б. Методика навчання іншомовної мовленнєвої діяльності у вищому мовному закладі освіти. К.: Фірма "ІНКОС", 2006. 248 с.

ГУДИМА Євгенія Богданівна
студентка 1 курсу
факультету ветеринарної медицини,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – асистент
ЛАШКУЛ Валерій Анатолійович

ВИВЧЕННЯ ПРОФЕСІЙНО-ОРІЄНТОВАНОЇ ЛЕКСИКИ ШЛЯХОМ РОБОТИ НАД АУТЕНТИЧНОЮ ФАХОВОЮ ЛІТЕРАТУРОЮ

На сьогодні конкурентоспроможний фахівець потребує не тільки досконалих фахових знань, а й навичок ділового професійного спілкування та навичок роботи з аутентичною фаховою літературою.

Досконале володіння іноземною мовою відкриває студентам аграрних закладів освіти можливість роботи з іноземними фаховими джерелами для отримання нових знань, відповідного рівня освіти та перспективного працевлаштування у сучасному суспільстві.

Одним із чинників успішного оволодіння іноземною мовою є читання аутентичних текстів, фахових підручників англійською мовою з метою пошуку часто вживаної фахової термінології за спеціальністю студентів. Читання активізує активну пам'ять, розширює словниковий запас. Чим більше студенти працюють з текстами, тим більше нових слів та словосполучень вони відкривають для себе, набувають навичок влучно й швидко знаходити необхідні для усної та письмової комунікації слова та терміни. Навчання навичок створення алгоритму здобуття фахових термінів та активне використання комунікації є предметом спільної праці викладачів та студентів.

Застосування в навчальному процесі сучасних педагогічних технологій, таких як метод інтерактивного навчання, евристичне навчання та метод проектів, створюють умови для мотивації, заохочують студентів до винайдення особистої системи вивчення й вдосконалення знань та навичок з англійської мови за професійним спрямуванням.

Методи інтерактивного навчання та участь у спільному студентському навчальному проекті - дійовий інструмент для роботи студентів в аудиторії. Навчальним завданням виступає сумісна робота пари студентів або групи (чотири особи) для створення особистого освітянського продукту: розробка та представлення в аудиторії тексту (або декількох текстів) та фрагмента фільму на запропоновану тему за модулем.

Перший етап опрацювання текстів і фахових термінів складається з трьох кроків. На першому кроці роботи над таким пошуковим читанням, викладач представляє розробку тексту зі словником до тексту, вправами для закріплення лексики, як творчі (написання коротких історій за темою), так і інтерактивних, коли студенти активно працюють в парах, малих групах, обговорюючи визначення термінологічних словосполучень.

Другий крок потребує такої роботи над новими лексичними одиницями, як будова слів, переклад, вимова та орфографія. Таке навчання сприяє самостійності студентів, вимагає більшої відповідальності за отримані знання.

Третій крок пропонує студентам активізувати нові знання в чотирьох видах мовленнєвої діяльності (читання, аудіювання, мовлення та письмо), причому час на виконання кожної вправи може бути обмежено від десяти до п'яти хвилин.

Наступний етап - самостійна робота студентів над вживанням фахово-орієнтованої лексики. Цей етап включає отримання від викладача тематики для пошуку тексту або підготовки докладу (фрагмента відеофільму) відповідно до теми модуля, що вивчається. Викладач інструктує студентів щодо сценарію проведення презентації своїх докладів. За такого підходу після прослухування представленого докладу студенти використовують низку інтерактивних вправ в декілька кроків для обговорення проблематики докладу, перекладу словосполучень, визначення термінів, а також опрацювання вимови та орфографії нових словосполучень.

Розроблені студентами інтерактивні вправи для засвоєння знань як рецептивних (читання), так і продуктивних (мовлення та письмо) на базі нового матеріалу стають „сходинками, навичок". Це вправи для опрацювання нової лексики та граматичного матеріалу („взаємне навчання", „керована лекція", „робота в малих групах"); вправи, спрямовані на розуміння нового тексту або фрагмента фільму („робота в парах", „ротаційні трійки"); вправи, спрямовані на творчість („ролі під час обговорення", „ситуативне моделювання - імітаційні або ділові ігри"); вправи, спрямовані на розвиток мовлення іноземною мовою і мислення, навичок дискусії („спеціальні ролі під час обговорення на наукових студентських конференціях").

Виконання цього завдання вимагає мотивації студентів (внутрішній та зовнішній компоненти) та застосування в аудиторії мотиваційних технік, які підтримують мотивацію студентів до творчої сумісної роботи, спрямованої на усну комунікацію, а також на виконання письмових завдань. Свідомому системному засвоєнню засобів мови сприяє внутрішня мотивація студентів на зацікавленість самим процесом вивчення мови. Внутрішня мотивація приносить довготривалий позитивний результат у вдосконаленні володіння англійською мовою.

Якісне оволодіння іноземної мовою досягається лише тоді, коли навчання студентів спрямоване в бік творчої діяльності через активне вивчення іноземної мови. Студенти знаходяться в постійному відкритті нового і цікавого, пошуку системи самовдосконалення, вони підвищують рівень володіння англійської мови, беручи участь у творчих проектах. Активний підхід до вивчення англійської мови сприяє вдосконаленню навичок чотирьох видів мовленнєвої діяльності.

ДЖИГОРА Наталія Олександрівна,
вчитель-методист турецької мови
Київської гімназії східних мов №1
(м. Київ, Україна)

НАВЧАННЯ ДІТЕЙ ТУРЕЦЬКОЇ МОВИ ТА ЇЇ ВІДМІННОННОСТІ ВІД ЄВРОПЕЙСЬКИХ МОВ

Освіта XXI століття – це час переходу до високотехнологічного інформаційного простору, що зумовлює розглядати іноземну мову як важливий засіб міжкультурного спілкування.

Інтеграція і глобалізація соціальних, економічних і культурних процесів, які відбуваються у світі, перспективи розвитку української держави впливає на системні зміни у вихованні відповідальної особистості, яка прагне до самоосвіти і саморозвитку, вміє практично мислити, компетентно орієнтуватися у потоці різноманітної інформації, що швидко змінюється, вміє застосовувати практично набуті знання і вміння для творчого розв'язання проблеми, прагне змінити на краще своє життя і життя своєї країни.

Основне призначення іноземної мови як предметної галузі шкільного освітнього середовища – сприяти розвиткові культурно-мовних комунікативних компетентностей, що дозволяють здобувачеві освіти спілкуватися в усній та писемній формах відповідно до мотивів, цілей і соціальних норм мовленнєвої поведінки у типових сферах і ситуаціях.

Загальновідомим є той факт, що мова і культура народів Сходу дуже відрізняються від європейських мов і культурних надбань європейської цивілізації. Освітні програми Київська гімназія східних мов №1 орієнтовані на пріоритетне поглиблене вивчення східних мов з 1-го по 12-й клас. Система освітнього процесу з вивчення східних мов включає такі етапи: початковий – базовий курс (1–4 кл.); основна школа – базовий курс підвищеного рівня (5–9 кл.); старша школа – профільно-орієнтоване навчання (10–12 кл.)

Культурна орієнтація Туреччини на Європу в епоху Танзімату спричинила появу запозичень з європейських мов, здебільшого французької термінології на позначення суспільно-політичних, культурних реалій європейського суспільства.

Турецька мова, одна із семи східних мов освітньої програми Київської гімназії східних мов №1, характеризується цілою низкою притаманних їй основних генетичних та типологічних рис у лексиці - спільністю основного фонду; у фонетиці – притаманними тюркським мовам законами сингармонізму; у морфології – аглютинативним типом форм словотвору та словозміни; у синтаксисі – фіксованим порядком членів словосполучень та речень.

За морфологічною структурою турецька мова належить до типу аглютинативних мов (від лат. agglutinanre „приклеювати”). У мовах цього типу чітко виділяється корінь слова, до якого у визначеній послідовності, один за одним, приєднуються граматичні показники-афікси. Кожен з афіксів має жорстко визначене значення.

Сучасні принципи навчання завдяки орієнтації на проєвропейську самодостатність і свободу особистості учня (особистісно орієнтовна освіта) під час вивчення традицій східних культур і мов збагачуються такими духовними надбаннями Сходу, як високий соціальний рівень процесу навчання, відчуття обов'язку та відповідальності за власні успіхи, щира повага до старших, їх життєвого та професійного досвіду. Виховання цих якостей у здобувачів освіти сприяє безконфліктній творчій інноваційній діяльності, тобто такому виявленню творчості під час навчання, яка не заперечує і не відкидає здобутки старшого покоління. Без цього культурно-виховного компонента неможливе формування повноцінної комунікативної іншомовної компетенції учнів.

Література

1. Редько В.Г. Засоби формування комунікативної компетентності \ В.Редько Теорія і практика, монографія. Київ «Генеза» 2012

2. Навчальна програма для спеціалізованих шкіл, гімназій з поглибленим вивченням турецької мови, затверджена МОН України, лист №21.1/12-Г-252 від 16.06.2017 року

КАЧМАР Вікторія Василівна,
магістрантка 1 року навчання
педагогічного факультету,
Мукачівський державний університет
(м. Мукачево, Україна)
Наукове керівництво – доцент **БРИЖАК**
Надія Юріївна

ФОРМУВАННЯ ПРОЕКТНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ

Реформування освітньої галузі України вимагає удосконалення професійної підготовки майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти, яка є підґрунтям педагогічної майстерності вихователя, обов'язковою умовою їх професійної компетентності.

Відповідно до Законів України «Про освіту» (2017), «Про вищу освіту» (2014), «Про дошкільну освіту» (2001), Постанови «Про затвердження Національної рамки кваліфікацій» (2011), Базового компонента дошкільної освіти (2021) сучасний вихователь закладів дошкільної освіти повинен активно впроваджувати інноваційні методи роботи з дітьми й безперервно здійснювати цілісний системний педагогічний вплив на особистість дитини, відповідати її особливостям, враховувати інтереси та потреби, стимулювати усебічний розвиток здобувача дошкільної освіти.

Проблема готовності майбутніх вихователів до інноваційної професійної діяльності достатньо широко висвітлена в працях Н. Гавриш, О. Коваленко, Л. Козак, Ю. Косенко; творча діяльність, яка забезпечуватиме розроблення і реалізацію освітніх проектів як комплексів інноваційних ідей представлена у працях Н. Борисова, Н. Кузьміна, Н. Суртаєва та ін.; проєктування освітнього середовища розглядається у доробках В. Безрукова, А. Бойко, Л. Гур'є, І. Колеснікова, К. Приходченко, Н. Селіванова тощо. Проблему підготовки майбутніх вихователів закладу дошкільної освіти до проєктної діяльності активно досліджують Г. Іванюк, О. Кошіль,Л. Крайнова, О. Ліннік, Н. Самойленко та ін.

У Словнику іншомовних слів тлумачення дефініції «проєкт» подається наступним чином: «проєкт (від латинського projectus – кинутий вперед) –

1) сукупність документів (розрахунків, креслень тощо), необхідних для зведення споруд, виготовлення машин тощо; 2) попередній текст будь-якого документа;

3) план, задум організації, влаштування, заснування будь-чого» [4, с. 683].

В українському педагогічному словнику С. Гончаренка підкреслюєься, що проектувати – це «задумати, загадати,…, передбачити до виконання, скласти для цього записку» [2].

Г. Іванюк визначає педагогічне проєктування як «прогностична освітня діяльність педагога, яка ґрунтується на розробленні дидактичної системи й відповідних дидактичних процесів, які мають характер інноваційної освітньої практики для педагога» [3, с. 525].

Дослідниця М. Братко вважає, що проектування певного процесу в сфері освіти має включати поетапну діяльність: процедуру дослідження, моделювання, проектування, конструювання [1, с.12].

Формування проектних компетенцій у процесі фахової підготовки потребує комплексного вирішення та відповідного науковообгрунтованого змістово-технологічного забезпечення. Цей процес буде успішним за умови: впровадження в

освітній процес майбутніх вихователів ділових та рольових ігор, імітаційних вправ, тренінгів з проектної культури; розв'язання управлінських завдань з проектування освітнього процесу та освітнього середовища закладу дошкільної освіти; стимулювання у здобувачів вищої освіти інтересу до проектної культури шляхом формування з ними дерева рішень; доповнення відповідним темами, що забезпечать інтеграцію теоретичних знань, вироблення та вдосконалення проектних умінь і навичок змісту дисциплін з циклу професійної підготовки; оновлення змісту педагогічної практики за рахунок розширення тематики та способу реалізації пошуково-дослідницьких завдань; проведення майстер-класів; організації дискусій із запрошенням фахівців.

Отже, успішність формування проектної компетенції у майбутніх вихователів залежить від процесу їхньої професійної підготовки, під час якої враховуються зміни стратегічних цілей фахової підготовки та закономірності побудови освітнього процесу у закладі вищої освіти.

Література

1. Братко М.В. Управління професійною підготовкою фахівців в умовах Університетського коледжу: теоретичний аспект. ScienceRise: Pedagogical Education. 2016. № 7 (3). С. 9-16. Режим доступу: DOI:http://dx.doi.org/10.15587/.2016.74526.

2.Гончаренко С. У. Український педагогічний словник. Київ : Либідь, 1997. 384 с.

3. Іванюк Г. Підготовка майбутніх вихователів до проєктування розвивального середовища засобами SMART-технологій. Молодий вчений. 2016. №4(31) С. 524-528.

4. Словник іншомовних слів. Київ : Головна редакція УРЕ, 1985. С. 966.

КОКРА Євгеній Олександрович,
студент 1 курсу
факультету ветеринарної медицини,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – асистент
ЛАШКУЛ Валерій Анатолійович

КОНЦЕПЦІЯ ФОРМУВАННЯ ТЕРМІНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ

Актуальність компетентнісного підходу в сучасній освіті потребує від викладачів формування у студентів термінологічної компетентності як сукупності знань загальнонаукової та фахової термінології, володіння комплексом навичок та умінь використовувати з точністю і лінгвістичною правильністю терміни в усному і писемному мовленні. У зв'язку з цим, розроблена концепція формування термінологічної компетентності студентів вищих навчальних закладів аграрного профілю.

Концепція це системний опис певного предмета чи явища, який сприяє розумінню, трактуванню, виявленню первинних ідей його побудови та функціонування.

Для формування термінологічної компетентності студентів факультету ветеринарної медицини необхідна відповідна організація навчального процесу та

створення сприятливих психолого-педагогічних умов. Зокрема, провідними організаційно-методичними умовами є: сформованість професійної педагогічної компетентності викладача, відбір і структурування змісту навчального матеріалу відповідно до пізнавальних можливостей студентів; реалізація системи методів навчання, спрямованих на поетапне оволодіння професійною термінологією.

Педагогічні умови, фактори та принципи навчання складають основу наукової концепції системного формування термінологічної компетентності студентів. При розробці педагогічних систем вчені найчастіше зупиняються на таких складових, як: студенти, викладачі (чи технічні засоби навчання), цілі, зміст, процеси, організаційні форми виховання і навчання, реальний результат, принципи, підходи (конструктивний, технологічний, дослідницький) тощо. Висвітлення усіх елементів педагогічної системи і є формулюванням концепції.

Формування термінологічної компетентності в майбутніх лікарів ветеринарної медицини передбачає:

7. оволодіння понятійно-термінологічною підсистемою фахових дисциплін;
8. термінологічною грамотністю в усному і писемному мовленні;
9. уміння визначати структуру фахових термінів;
10. оволодіння навичками морфемного аналізу термінології.

З огляду на значний обсяг наукової та професійної термінології, яку мають засвоїти студенти факультету ветеринарної медицини, невелику кількість годин, відведених на опанування професійної лексики, постає питання про інтенсифікацію та оптимізацію навчального процесу. Для успішної його реалізації потрібне удосконалення змісту навчального матеріалу та методів навчання.

Зміст навчального матеріалу, як один з основних педагогічних факторів, забезпечує цілеспрямоване формування необхідними знаннями, уміннями та навичками. Удосконалення змісту навчального матеріалу з формування термінологічної компетентності студентів передбачає:

- часовий перерозподіл навчального матеріалу з тенденцією викладу нової термінологічної інформації на початку заняття, коли сприйняття студентів більш активне;
- раціональне дозування навчального матеріалу для опрацювання нових термінів;
- відбір мовного матеріалу з чітким виділенням у ньому основних термінологічних лексем, професійно орієнтованих;
- забезпечення логічної наступності, послідовності при опануванні нової професійної термінології.

Надання викладачам свободи вибору змісту навчання уможливлюється через визначення ними найбільш цікавої та необхідної у практичній діяльності інформації з методики і техніки викладання навчальних дисциплін і виховання студентів.

Особливу увагу слід приділяти розширенню термінологічного словника студентів, яке здійснюється під час вивчення усіх дисциплін, але активізація вже відомих лексем досягається лише за допомогою різних вправ. Успіх цієї роботи значною мірою залежить від урахування системних зв’язків, які характеризують лексику. Важливо, щоб слова сприймались і засвоювались студентами не ізольовано одне від одного, а певними комплексами. Це має бути враховано в текстах вправ, у яких пропонуємо подавати матеріал на основі смислових, лексико-граматичних, словотвірних, стилістичних особливостей.

Основою словникової роботи, як зазначають дослідники, є опора на лексичне значення слова. Саме з цим пов’язується зміст цієї роботи: пояснення

значень нових лексем, установлення спільного і відмінного в семантиці слів, системних відношень між словами, добір стрижневих слів і виражальних засобів для конструювання певного висловлювання, виявлення лексичних недоліків свого і чужого мовлення.

Збагачення словникового запасу, особливо професійною лексикою, пов'язане не тільки з його кількісним збільшенням, але й з якісними змінами, що виражаються у розширенні обсягу понять, в уточненні значень слів, в ознайомленні з новими значеннями вже відомих слів. Розвиток активного словника це систематична, добре організована, цілеспрямована робота, пов'язана з усіма розділами й темами мовного курсу у вищій школі.

На основі проведених досліджень можна стверджувати, що термінологічні знання повинні формуватися на таких принципах навчання: науковості, свідомого засвоєння знань, систематичності й послідовності навчання, міцності засвоєння знань, індивідуального підходу до студентів.

Педагогічні умови та принципи складають основу наукової концепції системного формування термінологічної компетентності студентів факультету ветеринарної медицини, яка реально зв'язує цілі, зміст навчального матеріалу, виклад, учіння та навчальне мікросередовище.

ЛУКАЩУК Інна Юріївна,
студентка 1 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – асистент
СЕРГІЄНКО Інна Володимирівна

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ДО МІЖКУЛЬТУРНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМУНІКАЦІЇ ЗАСОБАМИ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Ми дослідили, що в умовах інтенсивного зростання темпів глобальної інтеграції, в усіх сферах життя у сучасному світі, загострюється проблема формування міжкультурної свідомості, як загальнолюдської гуманістичної цінності, з одного боку представники різних культур повинні дотримуватися умов добросусідства, а з іншого боку національно-культурне різноманіття світу неможливе. Також відомо, що основою для формування міжкультурної свідомості є визнання, як схожих так і відмінних рис різних національних культур, очевидно, що знати все про іншу культуру неможливо бо скарбниця про власну є невичерпною. Проте, ми дізналися, що самі можемо стати більш відкритими до пізнання різних культур, а здатність до комунікації є ключовим аспектом до досягнення цієї мети.

Ставлення до своєї та культури інших народів побудовано насамперед на зацікавленості, в уникненні культурних стереотипів і готовності долати упередженості та сприймати культури інших народів. Ми дізналися, що знання про історичні й сучасні напрями , здобутки й соціальні практики своєї та іншої культури та про загальні правила суспільної та міжособистісної інтеграції – це також є одним із важливих умінь та складовою міжкультурної комунікації.

Важливим є уміння інтерпретувати й співвідносить документальні матеріали та події зі своєї та іншої культури, дотримуючись етноцентричної світоглядної позиції, щоб мати уявлення про хронологію подій та інтенсивність розвитку

культури. Нам відомо, що уміння спостерігати й ідентифікувати культурні артефакти й поведінкові прояви (вербальні й невербальні) у своїй та іншій культурі та відповідно корегувати свою комунікацію в умовах реального часу є одним з підходів до міжкультурної комунікації. Доцільним було також ознайомлення з актуальними теоретичними підходами до вивчення міжкультурної комунікації (функціональним, досвідним культурно - критичним , загальнокультурним, етичним та імічним) та методами

На нашу думку відповідно , доцільним є включення в навчальну програму з іноземних мов інформації про культуру не лише носіїв англійської мови, а й про інші культури, представники яких можуть використовувати англійську як мову міжнародного спілкування. Бажаним є створення на заняттях з іноземної мови комунікативних ситуацій , які б демонстрували , як представники різних країн знаходять порозуміння за допомогою англійської мови.

Ми дослідили, що такі ситуації в умовах професійно видаються особливо доречними орієнтованого вивчення іноземної мови у немовних ВНЗ , однією з практичних цілей якого є забезпечення можливості майбутнім фахівцям брати участь у міжнародних конференціях, здійснювати ділові зустрічі, вести ділові перемовини, підтримувати професійні контакти 3 колегами з інших країн (не обов'язково лише англомовних).

ЛУКАЩУК Інна Юріївна,
студентка 1 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – асистент
СЕРГІЄНКО Інна Володимирівна

РЕФОРМАЦІЙНІ РУХИ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ОСВІТНІХ ТРАНСФОРМАЦІЙ ЗАРУБІЖЖЯ

Нові виклики часу, динамічний розвиток інформаційних технологій, євроінтеграційний вектор в освітній політиці нашої держави і входження України до європейського освітнього простору, актуалізують активні дії освітянської спільноти щодо реформування освіти, її стратегічних напрямів і концептуальних положень. У цьому контексті на часі є розгляд базових термінів, до яких у дослідженні віднесено «реформування», «трансформація», «модернізація», як такі, що використовуються у науковій педагогічній літературі, в законодавчих/урядових/стратегічних документах для позначення змін в освітній галузі

Класифікація суспільних рухів, для нас, вона цікава тим, що в ній дається визначення трансформаційним і реформаторським рухам. Зокрема, трансформаційні, спрямовані на повну, великомасштабну, радикальну зміну структури, суспільства, частиною якого вони є. В свою чергу, реформаторські рухи, спрямовані тільки на зміну деяких аспектів структури та суспільного ладу.

Ми дізналися, що МОН підготувало та пропонує для громадського обговорення проєкт «Концепції цифрової трансформації освіти і науки» на період до 2026 року, яка представляє комплексне системне стратегічне бачення цифрової трансформації цих сфер та відповідає засадам реалізації органами виконавчої влади принципів державної політики цифрового розвитку, що затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 30 січня 2019 р. №56, а також пріоритетним напрямам та завданням (проєктам)

цифрової трансформації на період до 2023 року, схваленим розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17 лютого 2021 року № 365-р.

Сьогоднішня система освіти і науки має зазнати докорінних цифрових змін і відповідати світовим тенденціям цифрового розвитку для успішної реалізації кожною людиною свого потенціалу. На сьогодні дедалі більше професій потребують набуття високого рівня цифрових компетентностей і володіння новітніми технологіями. Ця потреба також поглиблена наслідками пандемії коронавірусу, яка загострила проблему розвитку та опанування технологіями в системі освіти задля забезпечення прав людей на якісну освіту

Проєкт трансформації спрямований на подолання низки проблем, зокрема: низький рівень цифрових компетентностей учасників освітнього процесу; застарілий зміст освіти з навчальних предметів інформатичної галузі; недостатня кількість комп'ютерного обладнання та відсутність широкосмугового доступу до Інтернету в закладах та установах системи освіти і науки; відсутність якісного цифрового освітнього контенту для здобуття освіти; відсутність актуальної, достовірної інформації про здобувачів освіти, педагогічних та науково-педагогічних працівників, а також науковців для прийняття управлінських рішень та моніторингу ефективності політик; забюрократизованість процесів внутрішнього документообігу закладів та установ освіти і науки; незручність отримання послуг та сервісів у системі освіти; недоступність наукових ресурсів та інфраструктур тощо.

Можна зробити висновок, що поняття «трансформація», «реформування», «модернізація», різні за змістом, з певними, характерними для кожного поняття своїми особливостями. Незважаючи на численні трактування, єдності у змістовому наповненні й розумінню цих понять серед науковців немає. Аналіз понятійного апарату з проблеми трансформацій в освіті вітчизняними вченими-педагогами, дозволив нам виділити сутнісні характеристики досліджуваних нами дефініцій. Поняття «трансформація», включає в себе фундаментальну, структурну, довготривалу, якісну переробку освітньої системи із запровадженням інновацій.

МАТВІЄНКО Олександра Ігорівна,
студентка 2 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво -асистент
ТУРІЦИНА Олена Миколаївна

РІЗНИЦЯ МІЖ ПОНЯТТЯМИ «КОМПЕТЕНТНІСТЬ» ТА «КОМПЕТЕНЦІЯ»

Компетентним ми можемо вважати того, хто вміє робити щось добре. З цим словом пов'язані два іменники: компетентність та компетенція. Так в чому ключова різниця між цими двома поняттями?

Компетентність відноситься до здатності щось робити, зазвичай на базовому або доступному рівні. Той, хто розвиває компетентність в будь-якій професії може працювати в цій сфері на рівні, загалом аналогічному більшості однолітків. Наприклад: Вікторії потрібно було 8 років, щоб навчитися грати на фортепіано так, щоб їй не потрібен був вчитель поряд для виправлення помилок під час гри.

Калінін В.О вважав, що компетентність є широким поняттям, яке характеризує і визначає рівень професіоналізму особистості, а її досягнення відбувається через

здобуття необхідних компетенцій, що складають мету професійної підготовки фахівця.

Як і багато англійських слів, слово «competent» можна простежити через англійську мову до латині, де воно було пов'язане з дієсловом, еквівалентним англійському «complete».

Компетенція – це альтернативна версія компетентності. Багато джерел вважають його непотрібним варіантом, так як вони мають майже одне й те саме значення, тобто: базову здатність щось робити. Компетентність досить часто використовується в професійному жаргоні, де її щорічні огляди ефективності і контрольні списки професійного розвитку відносяться до таких понять, як професійна компетентність. В цьому сенсі компетентність відноситься до тієї сфери, в якій людина пройшла професійну підготовку.

М. М. Боритко вважає компетенцію як створену заздалегідь вимогу до навчальної підготовки того, хто навчається, як характеристику його професійної ролі, а компетентність – як ступінь відповідності цій вимозі, ступінь засвоєння компетенції, як особистісну характеристику людини.

Термін компетенція також має юридичне значення, таке як дієздатність виступати в суді, що має значення того, що особа здатна діяти на базовому рівні в залі суду. Наприклад: особа, яка має серйозні психічні розлади, може бути ушкоджена до такої міри, що вона буде вважатися юридично недієздатною.

Ось кілька речень, у яких правильно вживається компетентність:

1) Національна асоціація шкільних психологів визначає десять компетенцій, якими повинні володіти стажери, щоб практикувати в цій галузі.

2) Психіатр оглянув Жанну і встановив, що вона має право виступати в суді.

Для того, щоб запам'ятати різницю між компетентністю і компетенцією в більшості ситуацій потрібно притримуватись саме слова «компетентність» як іменника, що означає основну здатність щось робити. Компетенція – це варіант, який знайшов місце в деяких професійних та юридичних контекстах, але, як правило, в ньому нема необхідності.

Отже, компетентність певним чином має зв'язок з компетенцією, так як компетенція є якісною характеристикою засвоювання, що проявляється під час практичної діяльності. Компетенція, на відміну від компетентності окреслює конкретне коло питань які задані в тій сфері діяльності, з якими досить добре обізнана особистість. Тобто є певним наперед визначеним набором умінь, знань та навичок.

ПРОСКУРА Оксана Іллівна,
директор, магістр державного управління,
магістр управління закладом освіти,
заслужений працівник освіти України,
Київська гімназія східних мов № 1
(м. Київ, Україна).

КИЇВСЬКА ГІМНАЗІЯ СХІДНИХ МОВ № 1 – ШКОЛА ДІАЛОГУ МОВ ТА КУЛЬТУР

Київська гімназія східних мов № 1 – відкрита соціально-педагогічна система, що постійно трансформується. В основі – компетентнісно орієнтований освітній процес та якість освітньої діяльності на засадах стратегії забезпечення якості освіти випускників усіх рівнів задля набуття ними ключових і предметних компетентностей, розвитку культурно-мовних та морально-громадянських цінностей учнів в освітньому

просторі гімназії [2]. У процесі розвитку педагогічної системи важлива роль належить безперервній освіті та професійності педагогічних кадрів.

Упроваджуємо інноваційні підходи у процес реалізації основних завдань на забезпечення високої якості освітньої діяльності (і, як результат, високої якості освіти) відповідно до Стратегії розвитку Київської гімназії східних мов № 1 на 2019–2023 роки.

Серед пріоритетів – упровадження нової парадигми виховання й формування духовної безпеки здобувачів освіти як юних громадян-патріотів України – носіїв загальнолюдських, морально-громадянських, культурно-мовних, європейських цінностей, правових, полікультурних компетентностей особистості на засадах положень Конституції України, Законів України «Про освіту», «Про загальну середню освіту», Концепції «Нова українська школа» та нормативно-правових актів України, які регулюють діяльність закладів повної середньої освіти [1].

Київську гімназію східних мов № 1 називають школою діалогу мов і культур. Учні 1–11-х класів навчаються однієї зі східних мов (китайська, японська, арабська, перська, гінді, турецька, корейська) за авторськими навчальними програмами вчителів східних мов гімназії та англійської мови як другої іноземної.

Заклад освіти працює за нетиповою освітньою програмою та індивідуальним навчальним планом. Гімназія співпрацює з Посольствами країн Сходу в Україні, з МЗС України, закладами вищої освіти в Україні та за кордоном.

Педагоги – активні учасники дослідно-експериментальної роботи, вітчизняних і міжнародних проєктів, науково-практичних заходів з актуальних проблем сучасної освіти в Україні. У розвитку іншомовного комунікативного середовища як засобу формування іншомовної міжкультурної комунікативної компетентності учнів, їх успішності у діалозі культур беруть участь вчителі-волонтери – носії східних мов.

Учні залучені до закордонних мовних стажувань, є активними учасниками, переможцями різноманітних творчих конкурсів, олімпіад і проєктів у сфері міжкультурної комунікації.

«Освітня дипломатія» – це наша інновація, побудована на системно-методологічних засадах. У цьому контексті реалізація низки підходів (системний, компетентнісний, діяльнісний, особистісно орієнтований) сприяє інтеграції вітчизняної освіти у міжнародний культурно-освітній простір.

Література

1. Проскура О. Вітальне слово. *Компетентнісно орієнтоване навчання іноземних мов у закладах загальної середньої освіти: симбіоз педагогічної науки і шкільної практики :* зб. матер. наук.-метод. семінару, м. Київ, 23 верес. 2021 р. (ел. вид.). Київ: Педагогічна думка, 2021. С. 7–8.

2. Проскура О. І. Київська гімназія східних мов № 1. *Національна академія педагогічних наук України* / [голов. редкол.: В. Г. Кремень (голов. ред.) [та ін.]]. Київ: Альфа-Віта, 2017. С. 256–257.

СЕВЕРІНОВА Софія Олександрівна,
студентка 3 курсу
гуманітарно-педагогічного факультету,
Національний університет біоресурсів і
природокористування України
(м. Київ, Україна)
Наукове керівництво – старший викладач
РОЖКОВ Юрій Григорович

ПРЕДМЕТ ТА ЗАВДАННЯ ПОРІВНЯЛЬНОЇ ЛЕКСИКОЛОГІЇ

Лексикологія (від грецької leksis, leksicos – слово, вираз; logos – вчення) – це розділ мовознавства, що вивчає словниковий склад мови. Предметом вивчення цього розділу мовознавства є лексичне значення слова, його структура і властивості, лексичне значення слова, словниковий склад мови, семантичні зв'язки між словами, походження лексики та її розвиток. Слово і його значення – це основа для багатьох наук. Однак якщо лексичні одиниці розглядаються не просто як сукупність літер і звуків, а є цілісною системою, яка має свої зв'язки, функції, категорії та поняття – це і виступає об'єктом вивчення лексикології. Вона вивчає не окремі слова, а всю лексику загалом. Дослідження лексичного складу мови може проводитися з різних точок зору: синхронічної, діахронічної, порівняльної. Відповідно виокремлюють синхронічну або описову лексикологію, історичну лексикологію та порівняльну лексикологію.

Порівняльна лексикологія шляхом зіставлення лексичного складу двох або більше мов вивчає спільні та відмінні ознаки формування окремих лексико-семантичних груп, особливості номінації явищ дійсності, що відображають характер національної картини світу, тенденції розвитку лексичного значення та особливості вираження в ньому оцінно-кваліфікаційної діяльності людини. Як і будь-яка інша наука, лексикологія має свою систему дисциплін, які відповідають за певні аспекти її об'єкта і предмета вивчення. Дослідження словникового складу мови включає: опис різних типів слів та їх еквівалентів, способи їх утворення, іншомовні запозичення та їх роль у збагаченні словникового складу мови, аналіз різних лексичних груп (книжкової та розмовної, сленгу, неологізмів, архаїзмів тощо), а також аналіз системних відношень між ними (синоніми, антоніми). До того ж лексикологія вивчає загальну характеристику сучасного словникового складу мови, її специфічні риси та структурні моделі слів, що входять до неї, продуктивні й непродуктивні засоби словотворення, закономірності функціонування мовних одиниць, пов'язаних з національним світобаченням. Пошук спільного й відмінного у лексичних системах двох або більше мов, визначення особливостей вживання мовних одиниць, що виражають подібні поняття, надання перекладачеві знань й умінь стосовно вибору кваліфікованого варіанту перекладу з фахової, а не інтуїтивної точки зору – це завдання порівняльної лексикології.

При контрастивному вивченні лексичного складу двох або більше мов корисними будуть наступні методи лінгвістичного аналізу:

1) дистрибутивний аналіз, який займається вивченням всіх можливих випадків оточення слова (без урахування смислової сторони слів). Наприклад: get + N має значення отримувати (get a letter), get + Adj ставати, робитися (get angry), get + V inf починати (get to think);

2) аналіз за безпосередніми складниками, що представляє собою аналіз слова шляхом його репрезентації як ієрархії вкладених один в одного елементів, що утворюють певну структуру. Наприклад: у випадку слова nongovernmental ми

спочатку виділяємо два компоненти: non /-governmental, оскільки воно утворене не від слова nongovernment, згодом government/al, і, нарешті govern/ment;

3) трансформаційний аналіз, тобто експериментальний прийом визначення синтаксичних і семантичних подібностей і відмінностей між мовними об'єктами через подібності й відмінності в наборах їх трансформацій. Наприклад: to give help - to help; to receive help - to be helped. Значення активного чи пасивного стану у словосполученнях явно не виражені, але трансформації їх виявляють: надавати допомогу – отримувати допомогу;

4) компонентний аналіз, який представляє метод лінгвістичного аналізу лексичних одиниць, що полягає у розкладанні лексичного значення на мінімальні семантичні складники (семи) та у репрезентації лексичного значення як семної структури. Наприклад: father (фізичний об'єкт) (живий) (людина) (чоловік) (той, хто має хоча б одну дитину).

Отже, порівняльна лексикологія є важливою лінгвістичною дисципліною, яка надає системні знання із етимології, словотвору, семасіології та фразеології. Ця дисципліна розглядає теоретичні основи розуміння мови як інтегрованої сигніфікативної одиниці, що розвивається та встановлює закономірності й розбіжності в обох (або більше) мовах на лексичному рівні.

СІРИК Ярослав Сергійович,
студент 4 курсу
факультету міжнародних відносин і права,
Хмельницький національний університет
(м. Хмельницький, Україна)
Наукове керівництво - доцент
РОГУЛЬСЬКА Оксана Олександрівна

РОЗВИТОК СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Під соціокультурною компетенцією учня розуміється така властивість особистості, що виражається в гармонії країнознавчої, лінгвокраїнознавчої, соціолінгвістичної компетенцій, які дозволяють індивідові розуміти закономірності розвитку культури як процесу створення, збереження і передачі загальнолюдських цінностей, орієнтуватись у традиціях, реаліях, звичаях, духовних цінностях не лише свого народу, але й інших націй, уміти спілкуватися іноземною мовою в сучасному світі, оперуючи культурними поняттями і реаліями різних народів. Соціокультурна компетенція має таку структуру: ***країнознавча компетенція*** (знання учнів про культуру країни, мова якої вивчається, знання про народ – носія і творця культури, національний характер, суспільно-державний устрій, здобутки в галузі освіти, культури, особливості побуту, традиції, звичаї); ***лінгвокраїнознавча компетенція*** (оволодіння учнями особливостями мовленнєвої та немовленнєвої (міміки, жести) поведінки; здатності сприймати мову в її культуроносній функції, з національно-культурними особливостями, яка включає знання мовних одиниць (безеквівалентної і фонової лексики; сталих виразів, кліше, ідіом; фразеологізмів, афоризмів, прислів'їв і приказок; фонетичних і граматичних засобів спілкування) і вміння використовувати їх відповідно до соціально-мовленнєвих ситуацій); ***соціолінгвістичної компетенції*** – знання особливостей національного мовленнєвого етикету й невербальної поведінки та навички врахування їх у реальних життєвих ситуаціях, здатність організовувати мовленнєве спілкування відповідно до комунікативної ситуації, соціальних норм поведінки та соціального статусу комунікантів.

Розвиток соціокультурної компетентності є заздалегідь спланованим результатом педагогічної діяльності на уроці англійської мови, який досягається за допомогою різних прийомів, методів та засобів навчання. Соціокультурний компонент формується через автентичні матеріали, наочні посібники, аудіовізуальні засоби. Використовуються традиційні форми роботи, комунікативні завдання, ігрові завдання, рольові ігри, пошукові завдання (проектна робота) і сучасні інтернет-технології, популярні соціальні мережі, інтерактивні методи, метод компаративного аналізу, технології розвитку критичного мислення.

У розвитку соціокультурної компетентності в читанні та аудіюванні особливу роль відіграють дотекстовий і текстовий етапи роботи. На дотекстовому етапі, коли здійснюється ознайомлення з предметом і ситуацією спілкування та усуваються змістові і лексичні труднощі, необхідно разом з учнями обговорювати не лише теми і проблеми, про які йтиметься у тексті, але й ініціювати прогнозування змісту тексту, порівнювати аналогічні зміст і проблеми з рідною культурою, аналізувати ймовірні шляхи їх розв'язання в обох культурах тощо. На текстовому етапі перед учнями можуть ставитися завдання прочитати/ прослухати текст з метою детального/глобального розуміння або вилучення конкретної країнознавчої/соціокультурної інформації [1].

Під час роботи над формуванням компетентності в говорінні можна формувати навички і вміння вживати лексичні одиниці з національно культурною семантикою в діалогах і монологах різних типів. Оскільки в міжкультурному спілкуванні дуже часто йдеться про обмін країнознавчою і соціокультурною інформацією, то найбільш придатними для цього є рольові ігри, які проводяться зазвичай після читання або аудіювання текстів з такою інформацією. Тоді текст виступає стимулом і змістовою опорою для говоріння. Доцільно пропонувати учням і інші опори, наприклад, логіко структурні або функціональні схеми діалогів і зображальну наочність, наприклад: *Учню 1: Розпитай свого ровесника з Атланти про святкування Дня подяки. Учню 2: Ти – американський підліток. Розкажи своєму знайомому школяру з України про це свято, якого в них немає.*

Дуже поширеними є вправи для розвитку вмінь монологічного мовлення на країнознавчу і соціокультурну тематику, наприклад для продукування монологів розповідей: *Ти відвідав Північну Ірландію під час святкування дня Святого Патріка. Розкажи своїм однокласникам про традиції та історію цього свята і поділися своїми враженнями, використовуючи листівки та малюнки із зображенням символів свята [1].*

Формування соціокультурної компетентності в письмі передбачає набуття загальнокультурних і національно культурних знань з теми або проблеми, з якої пишеться певний текст, урахування стилю мовлення, знання правильного оформлення і структури тексту: листа, електронного листа, резюме, есе тощо. *Напиши електронний лист своєму товаришу з Канади, який збирається завітати в Україну, про погоду та клімат у нашій країні. Це його дуже цікавить. У своєму листі не забудь вказати тему (Subject), коректні формули ввічливості: привітання Dear…, прощання I am looking forward to hearing from you soon / Best regards / Best wishes тощо та символи емотикону [1].*

Література

1. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика : підручник для студ. класичних, педагогічних і лінгвістичних університетів / Бігич О. Б., Бориско Н. Ф., Борецька Г. Е. та ін./ за загальн. ред. С. Ю. Ніколаєвої. К. : Ленвіт, 2013. 590 с.

ЧЕДРЕКІ Маріанна Михайлівна,
магістрантка 1 року навчання
педагогічного факультету,
Мукачівський державний університет
(м. Мукачево, Україна)
Наукове керівництво - доцент **БРИЖАК**
Надія Юріївна

ПРОФЕСІЙНА КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

Реформування освітньої галузі України вимагає удосконалення професійної підготовки майбутніх учителів початкової школи, яка є підґрунтям педагогічної майстерності вчителя, обов'язковою умовою їх професійної компетентності.

Відповідно до Закону України «Про освіту» (2017), Концепції «Нова українська школа» (2016), Державному стандарті початкової освіти (2018), Професійному стандарті «Вчитель початкових класів закладу загальної середньої освіти» (2020) сучасний учитель початкових класів має володіти професійною комунікативною компетентністю, яка є важливим складником формування його фахового рівня.

Проблема формування комунікативної компетентності майбутніх фахівців достатньо широко висвітлена в працях О. Аршавської, Н. БУтенко, М. Вашуленко, Н. Волкової, В. Захарова, І. Зимньої, Н. Кузьміної, К. Лесик, С. Петрушина, Л. Петровської, Є. Прозорова, Г. Сагача, В. Семиченко, Л. Ткаченко, Л. Філатової О. Яковлівої та інших.

Поняття «компетенція» та «компетентність» сьогодні широко розглядається в сучасних психолого-педагогічних дослідженнях, проте нас цікавить комунікативна компетентність, яка є однією із складових професійної компетентності вчителя початкової школи.

У наукову термінологію «комунікативну компетенцію» як поняття увів Д. Хаймс, визначивши її як «притаманні людині знання та вміння успішного й ефективного спілкування» [4].

На думку Н. Бутенко, комунікативна компетентність співвідносна із сукупністю знань, умінь, навичок, що передбачають: функції спілкування й особливості комунікативного процесу; види спілкування й основні його характеристики; засоби спілкування; види слухання і техніки його використання; психологічні та комунікативні типи партнерів; форми і методи ділової взаємодії; технології та прийоми впливу на людей; самопрезентацію і стратегію успіху; методи генерування ідей та інтеграції персоналу для конструктивної комунікації [1, с. 374]. Розвиток комунікативної компетентності, з погляду вченої, є необхідною умовою ефективної професійної діяльності.

Проте, Д. Ізаренков визначає її як здатність людини до спілкування в одному, кількох або всіх видах мовленнєвої діяльності становить набуту в процесі природної комунікації або спеціально організованого навчання особливу властивість особистості [2, с.54–60]. О. Скворцова підкреслює також, що у тлумаченні поняття «комунікативна компетентність» передбачається така ознака як наявність здібностей до педагогічної комунікації [3]. Таким чином, за цим підходом розвиток комунікативної компетентності вчителя початкової школи залежить від його здібностей.

Отже, педагогічна комунікативна компетентність – це сукупність способів, видів і форм узаємодії вчителів і учнів, яка несе кращі зразки й цінності поведінки вихованців.

Література

1. Бутенко Н. Ю. Комунікативні процеси у навчанні : підручник. – К.: КНЕУ, 2006. 384 с.

2. Изаренков Д. Базисные составляющие коммуникативной компетенции и их формирование на продвинутом этапе обучения студентов нефилологов. Русский язык за рубежом. 1990. №4. С.54–60.

3. Скворцова А.И. Комунікативний компонент професійної компетентності вчителя математики. UPL: http: www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Npd/2010_2/Scvorcov.pdf

4. Hymes D. On Communicative Competence // C.J. Brumfit and K. Johnson (Eds.). The Communicative Approach to Language Teaching. London, 1979. P. 5–27.